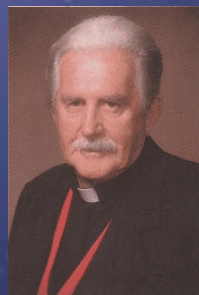

PĚT A PŮL DNE V NEBI

dr. Percy Collett

Aktualizováno 5. ledna 2008.

Autorská práva:

Tato kniha NENÍ A ANI NEBUDE CHRÁNĚNA AUTORSKÝM PRÁVEM.

Prosím, můžete udělat kopií kolik chcete a rozdávat je.

Not copyrighted. Copy freely.

This is a transcript of audio files of Percy Collett named: "Five and a half days in Heaven".

Přeloženo z: www.41f8.com/downloads.htm

Překlad: Lubomír Zimmer (2006–2007) www.knihy.own.cz

Z Boží vůle a přes mnohá těžká úskalí a boje, se nám dostává do rukou svědectví, které způsobilo (hlavně díky svému objasnění některých biblických pravd) na mnoha místech mocné a trvajících probuzení. Například v Brazílii se Boží lid sjednotil na mnoha místech v jeden celek, bez nějakého denominačního jména. Také v těchto sborech vznikly skupiny, které se modlí a hledají Pána společně v modlitebním řetězci po 24 hodin denně. Lidé jednoduše rozpoznali volání Ducha svatého, začali se jím i řídit, a nastalo probuzení. V jejich středu také dochází k mnoha zázračným událostem. Toto svědectví mělo také velký vliv na věřící v Soulu v Jižní Koreji. Pod povrchem tohoto svědectví se nachází ukryté pomazání Ducha svatého. Proto naslouchejme s tichým a otevřeným srdcem a přijmeme hojnou odměnu. Bůh se k tomuto svědectví přiznává velmi neobyčejným způsobem.

Následující svědectví je přepsané záznam z 36 magnetofonových kazet, natočených v období tří let, a jednoho rozhovoru. Místy je doplněno svědectvím i dalších lidí, kteří viděli nebe.

Pokud není označeno jinak, tak biblické citáty, označené KR jsou citovány podle Kralického překladu, označené CEP podle Ekumenického překladu, označené NBK podle Nové Bible kralické a označené KMS podle Nové smlouvy.

L. Z.

Collett, Percy, narozen 8.května 1902, zemřel 25.listopadu 1998

Collett, Leona, narozena 21.září 1906, zemřela 17. října 1993

„Percy, povolávám tě, abys šel zpět na zem a nesl poselství o nebi lidem všech národů a jazyků.“

„Tyto kazety pomáhají tisícům lidí po celé zemi. Spousta lidí mi řekla, že od té doby, co je slyšeli, se s nimi něco stalo, změnili se. Jeden židovský lékař rozdává tyto kazety svým pacientům v nemocnici a půjčuje jim k tomu přehrávač, aby si je mohli poslechnout.“

„Jedna žena, která poslouchala tyto kazety, byla nejdříve velmi skeptická. Ale když si je poslechla všechny, řekla, že teď už plně věří tomu, že jsem byl v nebi. Jaká to změna!“

„Minulou noc se mi zjeví anděl Páně a můj strážný anděl. Jejich instrukce byly, abych udělal pět milionů kopií těchto kazet. Mají být přeloženy do všech jazyků světa. V tomto musím být věrný. Mám udělat tři alba a v každém má být dvanáct kazet. Anděl použil slovo „musíš“, musím to tedy rozmnožit dál. Lidé se snaží zjistit, co je tam dál za hvězdami, vysílají tam družice atd. A já jim musím říct, co tam dál je, je to moje zodpovědnost.“

„Máme přístroj, který přehrává tyto kazety i v pralese a může to slyšet najednou spousta lidí. Zatočí klikkou a tím si vyrobí elektrinu.“

Percy Collett

PĚT A PŮL DNE V NEBI

Dr. Percy Collett

Rodinné zázemí Anděl z nebe

Jmenuji se Percy Collett a narodil jsem se v Anglii v roce 1902. Můj otec patřil do anglikánské církve a moje matka byla v baptistické církvi. Měli jsme rodinného lékaře, který byl žid. Byl to opravdu milý, příjemný doktor a dělal nám lékaře po mnoho let. Pomohl mi k tomu, abych přišel na tento svět. Také moje manželka je původem židovka.

Měli jsme velký dům s prostornými místnostmi, postavený v 17.století z velikých kamenů. Moje rodina pochází původem z Francie. Byli to katolíci, kteří emigrovali do Anglie jako stavitelé kostelů. Na zdech jsme měli obrázky s anděly, které moje matka tehdy nakreslila a na chodbách byla spousta svíček a křížů. Moje matka byla velmi zbožná žena a hodně se modlila k Ježíši za naše spasení. Byla pokřtěná Duchem svatým a modlila se hodně v jiných jazycích. „*Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: ...budou mluvit jinými jazyky,...*“ Marek 16,17.

Jednou k nám okolo Vánoc přišel nějaký tramp, a protože moje matka byla velmi milosrdná a milující žena plná lásky, tak jsme mu dali najíst a poskytli jsme mu ubytování v našem domě, protože jsme ho nechtěli jen tak pustit do mrazu. Když stál vedle pece, ve které jsme pekli chleba, tak řekl, že viděl anděly. Byl jsem z toho nadšený a rychle jsem utíkal, abych to řekl mamince. Nakonec jsme mu postavili chatu a on s námi zůstal po mnoho let.. Dali jsme mu přezdívkou Net. Měl na mě veliký vliv, protože neustále mluvil o Ježíši. Celá rodina se shromažďovala okolo krbu a Net nám mluvil o Ježíši. Naše národnost byla francouzská a jeho německá, neměli jsme ale žádné předsudky vůči jiným národnostem. Když jsem později odcházel z domu, tento starý tramp mi dal verš z Bible: „*Na všech cestách svých snaž se jej poznávat a on spravovati bude cestu tvou.*“ Taký mě naučil mluvit německy, což se mi později velmi hodilo.

Když mi bylo 5 let, začal jsem se cítit velmi osamocen, protože moje matka zemřela ve věku 27 let na pankreatitidu (zánět slinivky břišní). Dnes jsou už na tuto nemoc antibiotika. Vzpomínal jsem na to, jak mě drživala v náručí a říkala mi, že budu jednou misionářem a lidem budu vyprávět o Ježíši. Před spaním se s námi vždy modlila. Když umírala, tak si nás všechny svolala a každého z nás objímala, jak jen mohla. Potom nás požádala, abychom se každý pomodlil. Řekla nám, že odchází, aby byla s Ježíšem. Když zemřela, přiletěly do místnosti bílé holubice a třikrát obletěly pokoj. Holubice je symbolem Ducha svatého, tedy Duch svatý byl přítomen.

Celý dům, ve kterém byla rakev postavena na rozloučenou, byl tak přeplněn květinami, že je museli dávat ven. Jako malý chlapec jsem tehdy nechápal, proč dali moji matku do té dřevěné bedny. Nařikal jsem a volal: „Maminka je v té bedně? Dejte ji ven z té bedny!“ Ani jsem nevěděl, že se tomu říká rakev, pro mě to byla jen bedna. Na pohřbu jsem se neudržel a utíkal jsem k té dřevěné bedně a chtěl jsem, aby maminku odtud vyndali. Nestačili mě chytit, protože jsem byl rychlý, takže jsem na tu rakev padl a hlasitě jsem plakal.

Cítil jsem se velmi osamocen v tom velikém domě a stále jsem jen plakal a plakal, až mě jednoho večera navštívil anděl. Přišel ke mně skrz okno a místnost, ve které jsem byl, se celá najednou osvětlila jakoby ohněm. Byla to překrásná bytost. Vzkročil dovnitř oknem a odhrnul záclonu. Zeptal jsem se ho vystrašeně: „Kdo jsi?“ Odpověděl: „Neboj se, já jsem tvůj anděl strážný. Tvoje matka je v pořádku. Je v nebi a já jsem přišel z nebe, abych tě utěšil. Budu s tebou tak dlouho, jak dlouho budeš na této zemi.“ A ten večer se mnou zůstal docela dlouho. Mluvil se mnou o tom, že až jednoho dne zemřu, tak se nemusím ničeho bát, že půjdu rovnou do nebe, kde je moje matka. Ten večer jsem velmi rychle usnul a ráno jsem všem vykládal, že jsem viděl anděla. Po této zkušenosti jsem začal být velmi šťastný. Bylo to moje první setkání s andělem, bylo mi tehdy pět let.

Po smrti mé matky si mě k sobě na farmu vzal dědeček. Těžce se tam pracovalo, protože vlastnil veliký kravín a vše se tehdy dělalo ručně. Dědeček byl baptistickým kazatelem, ale takovým, který přijal křest Duchem svatým. Stalo se to někdy v letech 1910-1912, když se modlil na statku. Duch svatý na něho sestoupil a on začal mluvit jinými jazyky, jak mu Duch dával promlouvat. Šel jsem tehdy za babičkou a řekl jí, že dědeček oře na poli a přitom mluví asi francouzsky. Odpověděla mi, že neví, jestli mluví francouzsky, ale že se dědeček modlí a sám neví, co přitom říká. „*Modlím-li se totiž jazykem, modlí se můj duch, ale má mysl je bez užitku.*“ 1.Korintským 14,14. Dědeček mě na farmě učil o Boží moci. Modlili jsme se třikrát denně společně před jídlem. U modlitby jsme klečeli a prosili o požehnání. Dědeček nás často musel pobízet k jídlu, aby nám nevystydlo. To proto, že jsme se tak modlili, až jsme na jídlo málem zapomněli.

Kůň viděl anděla

V roce 1916 se mi znovu zjevil anděl. Bylo mi tehdy čtrnáct let. V těch dnech jsme pracovali při sklizních od rána do večera. Stahoval jsem právě s koňmi dřevo. Sjížděl jsem ze strmého kopce, plně naložený dřevem, když se náhle kůň, který táhl povoz, zastavil a nechtěl jít kupředu. Divil jsem se, proč zastavil, vždyť jsme jeli z kopce dolů. Snažil jsem se, aby Bonny šla kupředu, ale nechtěla jít. Tak jsem šel, abych se podíval, co se stalo. A tam stál ten stejný překrásný anděl, který se mi zjevil jako malému chlapci u postele. Bonny viděla toho anděla dřív než já. Častokrát zvířata vycítí duchovní věci, zatímco člověk nikoli. Vzpomeňte si na Balámovu oslici, která viděla toho anděla, ale Balám si ho nevšiml, až Bůh musel způsobit, aby oslice promluvila lidským hlasem. Anděl mi tehdy řekl: „Zastav se, protože dnes chci s tebou mluvit.“ A to poselství bylo, že jsem Bohem povolán k tomu, abych byl misionářem. Řekl mi, že musím jít k lidem tmavé kůže v Jižní Americe a budu jim vyprávět o Ježíši. Ten anděl viděl do budoucnosti a řekl mi úžasné věci, které se stanou, až budu misionářem a budu kázat evangelium v cizích zemích. Dědeček měl velkou farmu, byl bohatý a dával tisíce a tisíce dolarů na misijní práci. Takže to bylo v rodině a řekl bych, že z dědečka to Duch Boží přenesl na mě. Odpověděl jsem tedy tomu andělu: „Ano, půjdu.“

Ten večer jsem přišel za dědečkem a řekl mu, že jsem viděl anděla. „Opravdu, chlapče, opravdu? A co ti řekl?“ „Řekl mi, abych šel do celého světa a kázal evangelium.“ Dědeček byl opravdu muž Boží. Měl dlouhé bílé vlasy a dlouhé vousy. Podíval se tehdy na mě svými pěknými očima a řekl mi: „Od této doby už více nejsi pod mým přímým dohledem. Už ti nemohu říkat, co máš dělat. Musíš poslouchat Ducha svatého a udělat to, co ti ten anděl řekl. Raději poslechni, chlapče, jinak by se ti mohly v životě přihodit zlé věci.“

Od svých čtrnácti do osmnácti let jsem se tedy připravoval na to, že budu misionářem. Můj bratr byl také zbožný člověk. Nikdy nezapomenu na to, když přišel do pokoje

s břemenem modlitby na svém srdci. Řekl: „Musím se modlit,“ a dlouho potom v modlitbě hledal Boha. Když jsem později odjížděl na studia, řekl mi: „Percy, ty musíš odejít, že?“, objal mne a plakal. Měli jsme se velmi rádi. Často jsme spolu hrávali tenis. Řekl mi: „Uvidíme se v nebi.“

Anděl nazval Hollywood smetištěm

V Londýně jsem studoval divadlo a dostal jsem vysvědčení. Bylo tam pěkné děvče z Ruska, blond vlasy a modré oči a já myslel, že to je ta nejkrásnější dívka na světě. Při jedné divadelní scéně jsem byl obklopen asi dvaceti děvčaty. Hrál jsem tehdy zloděje a byl jsem chycen při činu. Tak jsem tam stál uprostřed nich a ony na mě házely vším, co měly po ruce a polívaly mě vodou. A tohle měla být komedie. Není to hrozný obrázek? Tehdy jsem si řekl, že musím odtud odejít. Tak jsem tedy odešel do Hollywoodu a hrál jsem jako herec tam. Setkal jsem se tam se slavnými lidmi. Stále mi říkali, že budu „veliká hvězda“, všechno totiž bylo v té době v Kalifornii „veliké“.

Tehdy se mi znovu zjevil ten anděl Páně! A řeknu vám, když se mi zjevil a díval se mi do očí, tak jsem se velmi styděl, že jsem na takovém místě. Řekl mi: „Odejdi z tohoto smetiště, jak nejrychleji můžeš!“ Řeknu vám, že jsem ani nečekal, až dostanu výplatní pásku. Doslova jsem odtud utekl a všeho toho hraní jsem navždy zanechal.

V listopadu roku 1920 jsem konečně začal studovat medicínu podle přání svého otce. Matka chtěla, abych byl misionář. Nakonec jsem se stal obojím. Po všem ten čas jsem v srdci pěstoval společenství s Ježíšem.

Ohnivá koule z nebe

„Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení:...budou mluvit v nových jazycích.“

Marek 16,17

V roce 1921 jsem přijal křest Duchem svatým na bohoslužbě bratra Johny Mc C. Pamatuji si na poselství, které tehdy kázal. Bylo velmi jednoduché. „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“ z 19.kapitoly knihy Skutků. Tehdy jsem již prožil odpuštění hříchů a spasení, ale chtěl jsem být opravdově naplněn Duchem svatým. Před shromážděním jsem se tedy chtěl pěkně obléknout. Chtěl jsem vypadat jako „Dandy“, stejně jako mladí lidé v té době. Vzal jsem si tedy černou kravatu, černý klobouk, pěkné černé kožené boty s řemínky po bocích a kalhoty, které boty překrývaly. Na to vestu a kabát, který vypadal spíše jako kůže z opice. Boty jsem měl vyleštěné, takže jste se v nich mohli vidět jako v zrcadle. Všechny ženy okolo jsem proto přitahoval. Když se kazatel se mnou setkal (nikdy na to nezapomenu), řekl mi: „Hochu, ty potřebuješ křest Duchem svatým. Běž tam do zadu, klekni si a požádej Boha, ať ti dá Ducha svatého.“ Modlil jsem se tam tedy s jedním bratrem a sestrou. Tento bratr byl nedávno spasený katolík. Jednal se mnou ale tvrdě a poháněl mě k tomu, abych se modlil za křest Duchem. Tehdy jsem si v duchu říkal, že tento člověk se asi do nebe nikdy nedostane. Ale když jsem tam později vstoupil ve vytržení, tak jsem ho tam viděl. Byl tam, a byli tam i lidé, o kterých jsem si myslel, že se tam nikdy nedostanou. Možná, že kdyby mě k tomu tehdy tak nepoháněl, tak bych ani pokřtěn Duchem nebyl. Ten bratr mě tehdy uchopil a začal se mnou trást. Věřil totiž, že evangelium se musí do lidí pořádně „nakopnout“. Řekl mi: „Ty potřebuješ Ducha svatého, modli se! Modli se!“ a nato mi dal dva pohlavky. V těch dnech si s žádným jen tak nezahrávali, chytli tě a pořádně s tebou zatřepali. Já jsem ale opravdu chtěl být pokřtěn Duchem. Náhle jsem

uviděl překrásnou ohnivou kouli, jak přichází z nebe. Bylo to nádherné a udivující, zdálo se, že to rozsvítlo celou oblohu a pak to sestoupilo nade mne a já začal mluvit jinými jazyky. Bylo to v místnosti, kde se v modlitbě čekalo na Ducha svatého. V těch dnech se „čekalo“ na Ducha svatého. Když jsem potom vložil ruce na jednu ženu vedle sebe, tak okamžitě vyskočila a také začala mluvit v jiných jazycích. Na kohokoliv jsem vložil ruce, tak dostal křest Duchem svatým. A to byli lidé, kteří hledali křest Duchem už několik let!

Byl to opravdu křest Duchem svatým přicházející přímo z nebe. Od té chvíle byl Duch svatý se mnou všude, kamkoliv jsem šel. Duch svatý mě provedl velmi těžkými situacemi v životě. Po této zkušenosti jsem celé tři týdny ani nemohl mluvit ve srozumitelné řeči. Chodíval jsem se tehdy najíst do jedné čínské restaurace. A když ke mně přišel číšník, abych si objednal jídlo, tak jsem místo anglicky začal mluvit v té neznámé řeči. Tento Číňan potom ke mně přišel a ptal se mě, kde jsem se naučil čínsky. Je psáno, že o Letnicích lidé slyšeli mluvit apoštoly jejich vlastním jazykem. *„Když se ozval ten zvuk, sešlo se mnoho lidí a byli zmateni, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí.“* Skutky 2,6 Já jsem nemluvil čínštinou, ale on to tak slyšel. Ve skutečnosti jsem mluvil tím neznámým jazykem. Ten Číňan byl potom spasen, naplněn Duchem svatým a vrátil se do Číny jako misionář. Při vyjití Ducha svatého o Letnicích lidé mluvili jak nebeskou řečí, tak i řečí různých národů. Pavel jasně mluví v epištolách o „neznámém, cizím jazyku“.

Jindy se mi stalo, když jsem šel po ulici, že anděl z nebe mi začal zpívat překrásnou píseň (Efezským 5,19). Když jsem přišel do místnosti, ve které jsem tehdy bydlel, tak jsem si tu píseň zpíval. Ale uklízečka, která tam zrovna uklízela, mi řekla, že jsem opilý. Já jsem ale nemohl přestat a celé tři dny jsem se modlil bez přestání v jiných jazycích. Cítil jsem se nádherně, když jsem přijal křest Duchem svatým a tento Duch svatý se stal mým Utěшитelem.

Jsou určité druhy kmenů, kam nemůžete jen tak přijít a mluvit jim o Bohu. Musíte nejdřív obdržet opravdovou moc Boží. Bible říká, že budete oblečeni mocí z výsosti poté, co na vás sestoupí Duch svatý. Teprve potom budete svědky v celém světě. (Skutky 1,8)

První cesta do Amazonie

Tehdy jsem ještě stále přesně nevěděl, kam mám jít. Až jednoho večera jsem měl sen, ve kterém jsem přesně viděl místo v Jižní Americe, na které mám jít, abych tam zvěstoval evangelium. Tak jsem tedy jednoho dne odjel do těch pralesů Jižní Ameriky. Bylo to v roce 1925. Odešel jsem do Amazonie, abych se naučil žít na misijním poli. Nejdřív nás tam zbili, ale nakonec se stali našimi přáteli. Ještě v tom roce jsem se vrátil do USA a dál jsem studoval medicínu, abych mohl být misionářem. Potom jsem odjel na studijní cestu kolem světa, kdy vše bylo hrazeno a pak se znovu vrátil do Ameriky, abych pokračoval ve studiu.

Nakonec jsem se tedy tímto misionářem stal a po mnoho let jsem sloužil mezi Indiány. Mnohokrát jsem těmito pralesy a podél řek procházel a modlil se. Říkal jsem: „Proveď mne, Ježíši, skrze tyto pralesy.“ Zjistil jsem, že je lepší jít sám, protože jinak by se vás pokusili zabít. Protože jsem šel sám, tak mě tito Indiáni krmili a já jsem jim vyprávěl o Ježíši. Ušel jsem tak stovky kilometrů. Byl jsem i na místech, kde byli misionáři zavražděni. Později, když jsem byl v nebi, tak jsem je tam viděl pod trůnem Božím. Modlili se: *„Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš a nemstíš krve naší nad těmi, kteříž přebývají na zemi?“* Zjevení Jana 6,10

Dědeček odchází

Dědeček měl na mě opravdu velký vliv. V naší oblasti žil jeden opilec a dědeček říkal: „Než zemřu, musím ho získat.“ Pak jednoho dne bylo vidět, jak tento opilec přichází ve shromáždění dopředu, aby odevzdal svůj život Pánu Ježíši. Potom můj dědeček prohlásil z kazatelny: „Moje práce tady na zemi skončila.“ Dědeček měl obrovské hospodářství a přitom byl pastorem dvou sborů. Jednou ho chtěli dva chlapci vystrašit a shodili mu dva barely na zem, ale dědeček se vůbec nelekl, jen řekl: „Vy zlí hoši tam, potřebujete Ježíše!“

V roce 1930 zemřel. V té době se o něho starala moje sestra. Protože byl farmář, vstával už v pět hodin ráno a snídal. Ve čtvrt na šest toho dne moje sestra volala na dědečka: „Dědo, máš hotový ty smažený vajíčka.“ Ale tehdy už žádná odpověď nepřišla. Sestra už věděla, co se stalo, protože jí dědeček těsně předtím řekl, že půjde do nebe. Dědeček ležel na zádech a vedle něho byla Bible otevřená v knize Žalmů: „*Žalm Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod.*“ Žalm 23,1-2 CEP Takto odešel k Pánu. Moje sestra v tu chvíli měla vidění, jak do místnosti vcházejí andělé. Tak si klekla a děkovala Bohu za to, že dědeček šel k Pánu. Když otevřela okno, uviděla to, co kdysi já. Do místnosti vletělo dvanáct holubic a proletělo celým tím domem. Sestra řekla, že cítila, jak jeho duše opouští tu místnost. Moje sestra nikdy nemyslela na sebe, vždy pomáhala nemocným a utlačovaným jakýmkoliv způsobem. To ji učila moje matka, aby nežila pro sebe, ale pro druhé. Dnes má svůj hrob vedle dědečka. Dodnes mám její úžasný modlitební zápisník.

Uzdravení slepého

„Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: ...a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a bude jim dobře.“ Marek 16,18

Jednou jsem byl mezi indiánským kmenem Iawore. Bůh mi tehdy řekl, abych cestoval sám. Moc jsem toho na sobě neměl a byl jsem velmi vyčerpaný. Sedl jsem si na kládu a odpočíval. Indiáni si mě zvědavě prohlíželi a hladili mě po tváři, zatímco namáčeli své šípy v jedu. Věděl jsem ale, že Duch svatý je v tu chvíli se mnou, protože jsem byl uvnitř plný Jeho přítomnosti a když to víte, tak to prostě víte a nebojíte se ničeho. Opoдал stál jeden dlouhý Indián, byl slepý, ale já jsem to nevěděl. Pán mi řekl, abych šel k němu a položil na něho ruku. Ani jsem neřekl: „Buď uzdraven!“, jen jsem mu řekl: „Ježíš.“ Tehdy jsem nerozuměl, co odpověděl, ale později jsem se dověděl, že začal volat: „Mohu vidět, mohu vidět! Už nejsem slepý!“ A to způsobilo rozruch v celém tom kmeni. Z jejich jednání jsem usoudil, že si mě zřejmě spletli s Bohem, protože se mě všichni různým způsobem dotýkali a hladili mě. Tak jsem pořád opakoval: „Ježíš, Ježíš!“, až nakonec i oni začali volat: „Ježíš, Ježíš, ...Ježíš, Ježíš,“ i když nevěděli, co říkají a přitom kolem mě poskakovali. Potom mi přinesli nějaký druh velice chutného banánu, což mě velmi občerstvilo. Ten večer mi připravili postel, abych si odpočinul. V noci jsem cítil, jak mi někdo sahá do kapsy. Vytáhl z ní peníze, prohlížel si je a protože asi nevěděl, co to je, tak mi je dal zpět do kapsy.

Ráno měli rozdělaný veliký oheň. Tento oheň je ochraňuje v noci před jaguáry. Na ohni se vařilo různé maso, i opičí. Šel jsem za nimi, protože jsem měl hlad. To, co jsem dostal, byla opičí ruka. Bylo to jen čisté maso, stažené z kůže. Co byste dělali vy, kdyby vám dali k jídlu ruku opice? Moje Bible mi říká, že máme jíst vše, co je nám předloženo. Modlil jsem se, aby mi Pán pomohl, ale snědl jsem to. Chutnalo to jako zajíc, bylo to vařené spolu s kořínky, které vyhrabali. Potom byl čas jít na lov. Ve skupinách po čtyřech se všichni rozešli do džungle na lov.

Neviděl jsem, že by se muž a žena milovali na veřejnosti. Jdou do lesa a tam „dělají děti“. A k tomu jedí strom, který podporuje těhotenství. Když jsem část stromu dal na jednu univerzitu v Columbii v USA k prozkoumání, tak zjistili, že opravdu tento strom podporuje těhotenství. Když tyto ženy otěhotněly, chodily okolo velmi hrdě. Dnes jsou tito Indiáni naplněni Duchem svatým a mají tam shromáždění.

Mezi jiným kmenem se mi stalo, že mě chtěli otrávit a dali mi napít něčeho, co vypadalo jako rajčatový džus. Až jsem to vypil, zjistil jsem, že to byl jed, ale zázrakem se mi nic nestalo. Když jsem jednou chválil Pána v jazycích, tak před nás najednou skočil jaguár. Zajímavé ale bylo, že nás to vůbec nevystrašilo, naopak se nás lekl ten jaguár a celý vystrašený utekl. Proč? Protože při nás byla Boží moc a ta zvířata vědí, jestli sloužíte Bohu nebo ne. Jindy na mne zase skočil malomocný Indián a znovu se mi nic nestalo. Ale i tito lidé jsou nakonec skrze kázání evangelia spaseni. Od Indiánů jsem se naučil spoustu velmi užitečných věcí. Jindy zase jeden Indián skočil před jaguára, který se připravoval, že na nás skočí, a nechal se podrápat místo mě.

Když jsme se jednou plavili po Amazonce na lodkách, tak jsme se převrhli, protože jsme byli příliš naložení. Když jsme plavali ke břehu, připluly takové ryby, které jsou schopné vám ukousnout maso i s kostí. Ale stalo se něco velmi nadpřirozeného, připluli delfíni (druh říčních amazonských delfínů) a ochránili nás. To byl opravdu zázrak. Amazonka je obrovská řeka, ale když jsem později viděl řeku života v nebi, tak Amazonka je proti tomu úplně nic.

Ta nejkrásnější věc na životě v džungli je, když víš, že Ježíš je skrze Ducha svatého s tebou. Řekl bych, že dodnes je v amazonských pralesích ještě asi sedm kmenů, které nikdy neslyšely evangelium. V džungli potřebujete nadpřirozenou ochranu, protože je tam mnoho neznámých kmenů. Jednou jsem šel nést tu dobrou zprávu evangelia mezi jeden takový nebezpečný kmen Indiánů. Všichni si tehdy mysleli, že zemřu, že se už odtud živý nevrátím. A opravdu jsem tam málem zemřel. Položili mě na břicho a všichni kolem mě skákali a chystali se mě zabít, protože jsem vstoupil na jejich území. Bylo jich okolo třiceti, v rukou měli kamení, oštěpy a foukací zbraně. A tehdy je dobré, když je Bůh s vámi. Byl jsem připraven zemřít jako mučedník, a mnozí tam opravdu jako mučedníci zemřeli. Najednou se ale zastavili, na něco se dívali a bylo vidět, že je to k smrti vystrašilo. Zjevil se jim totiž zástup andělů spolu s mým andělem strážným. Já jsem ty anděly v tu chvíli neviděl, ale oni mi to později řekli. Odložili ty otrávené šípky, oštěpy i nože, které měli na lovení zvířete, a nechali mě být. Vracel jsem se tehdy zpět do naší kolonie a musel jsem nejdřív ujít velký kus cesty podél řeky. Vše, co na mně zůstalo, byly jen trenky a podvlékačky. O všechno ostatní jsem přišel. Podvlékačky jsou dobré proti komárům. Když jsem se blížil k naší kolonii, tak jedna sestra misionářka mi vyšla naproti s předem připravenou dekou, protože věděla, co obnáší kázání evangelia tomuto kmeni Indiánů. Řekla mi, že se za mě celou dobu modlila. Byla jediná, která věřila, že se vrátím. Dnes je již tento kmen přátelský a mnozí jsou znovuzrozeni a naplněni Duchem. Tito Indiáni jsou proto tak oddaní Bohu, že viděli anděly.

Jednou se mi stalo, že jsem si myslel, že mluvím v cizích jazycích a přitom jsem mluvil řečí toho kmene. Tohle způsobil Duch svatý, ta třetí osoba Trojice. On není „to“, ale opravdová osoba. V nebi jsem ho později viděl v podobě holubice i člověka. Lidé říkají: „Byl jsem tím pokřtěn“, ale nebyli pokřtěni „tím“, ale Duchem svatým. Bez něho bych byl v džungli dávno mrtvý.

Ryby padají z oblohy

Byla tam jedna indiánská dívka, která opravdu věděla, co je to moc modlitby, a také prorokovala. Když jsem přišel do těch pralesů, neuměl jsem ani slovo indiánsky, ale během několika dnů jsem z moci Boží začal mluvit jejich řečí. A tato dívka začala mluvit dokonalou angličtinou, když tam ležela pod mocí Ducha. Nevěděli jsme, jak je to možné.

V Rio Tygri jsme měli shromáždění a tato sestra prorokovala, že lidé přijedou na malých lodích ze všech směrů a shromáždí se v Rio Tygri, což se všechno dopodrobna vyplnilo. Bylo to veliké shromáždění, které zorganizoval Duch svatý skrze moc Boží. Ti lidé přišli opravdu odevšad, i z různých měst. A my jsme tam byli shromáždění a sloužili jsme Bohu. Mnozí v tom shromáždění přijali křest Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, tak jak jim Duch dával promlouvat. Lidé si slávu Boží opravdu užívali, ta shromáždění trvala celých 10 dní. Bylo to deset dní neustálé modlitby. Neměli jsme dostatek jídla pro tolik lidí. A tehdy ke mně přišel jeden indiánský chlapec a řekl mi: „To bylo ale úžasný, že?“ A já odpověděl: „Ano, to jo.“ A on mě začal prosit, abych požádal Ježíše, aby nám dal najíst. Vzpomněli jsme si v tu chvíli na to, jak Pán Ježíš nakrmil pět tisíc lidí. A tak jsme velmi jednoduše Ježíše požádali, aby nám dal jídlo. Řekli jsme: „Pane Ježíši, dej nám jídlo!“ A Pán pro nás připravil „*stůl uprostřed pouště*“ Žalm 78,19. Navečer přišel velmi silný vítr, bral s sebou listí z lesa a zastavil se nad jezerem, které je plné ryb. Začal do sebe nabírat vodu z toho jezera a nakonec na nás začalo z oblohy pršet. Pršela na nás voda s rybami, ryby padaly všude okolo nás. Muži nasbírali dřevo, udělali oheň a ženy vyhrabaly ze země nějaké kořínky, jako například yuku a připravily je spolu s rybami. Když mi jednu rybu podali, tak jsem ji snědl úplně celou, tak moc mi chutnala. Když jsme se najedli (a nikdy na to nezapomenu), najednou se otevřela oblaka. Samozřejmě, že jsem se dlouho modlil, abych viděl Boží slávu, a také jsem začal mít vidění nebe a andělů, ale tu noc se otevřelo samotné nebe a my jsme tam viděli světlo a slyšeli, jak tam zpívají andělé. Stalo se to proto, že Bůh měl zálibení v tom, co jsme dělali.

Také se zalíbíte Bohu, když si nebudete jen stěžovat. Vzpomínám si, že jednou v Americe někteří věřící řekli: „Tam mají na stole tak akorát sůl s pepřem,“ tak jsem koupil nějaký salám a chléb a tak jsem je navštívil. A Bůh v tom měl zálibení.

Zázrak nových vlasů

Jednou se mi v džungli ukázalo několik andělů a řekli mi: „Vypadáš hrozně, jsi téměř holohlavý.“ A opravdu jsem vypadal hrozně, byl jsem tak plešatý, že to vypadalo, že nemám žádné vlasy. Ani Indiánům se to moc nelíbilo, protože když jsme šli společně džunglí, tak moje svítící pleš nás všude prozrazovala. Andělé mi řekli: „Takhle nemůžeš zůstat, hned to dáme do pořádku.“ A víte, co udělali? Všichni ti andělé plivli na zem, udělali z toho bláto a dali mi to na hlavu jako nějakou čepici. Překrývalo mi to i uši. Asi po hodině nebo dvou mně to začalo svědit. Chtěl jsem si to sundat, ale oni mi řekli, že si to musím nechat na hlavě až do druhého dne. Druhý den mi řekli totéž a sundali mi to až v neděli ráno. Když tak učinili, slezl s tím i ten poslední vlas, který jsem měl ještě na hlavě. Pak jsem byl opravdu holohlavý. Vypadal jsem hůř než kdy předtím. Ale víte, co se stalo potom? Po několika dnech mi začaly růst úplně nové vlasy po celé hlavě. Ty už mi nevypadávají. Když to Indiáni viděli, začali tancovat, smát se a někteří se modlili nebeskou řečí. A říkali mi: „Teď vypadáš dobře!“ Takhle dělá věci Bůh. Z Bible víme, že Ježíš udělal něco podobného. „*Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto a tím blátem pomazal oči toho slepce.*“ Jan 9,6 NBK

Mrtví vstávají

Jděte a kažte: Nebeské království se přiblížilo! ...MRTVÉ KŘISTE.“ Matouš 10,7.8

V roce 1950 jsem byl v západní Virginii na jednom velkém shromáždění. Cesty byly téměř zablokované. Přijelo sedm sanitek s nemocnými, aby byli uzdraveni. Lidé přiletěli i letadlem. Měli jsme obrovský evangelizační stan pro několik tisíc lidí. Lidé přicházeli odevšad, i z hor a Pán žehnal úžasným způsobem. Jedna žena zemřela cestou v sanitce. Musel jsem těm sanitkám dělat cestu, aby se tam vůbec dostaly. To místo bylo tak narvané, že mnoho lidí stálo i venku. Ta žena byla velmi hubená a bylo jí 40 roků. Už ani nevím, na co zemřela. Vynesli ji ze sanitky dovnitř stanu. Někteří lidé začali volat: „Přinášejí mrtvou ženu!“ I policie se to dověděla a přišla se podívat na to, jak tato žena bude vzkříšena.

Pamatuji si, že jsme se před tímto shromážděním celý týden modlili a prosili, aby přišlo hnutí Ducha. A pak se to stalo! Přišla taková Boží moc, že se celá zem trásla a někteří si mysleli, že nastalo zemětřesení. Sedadla se trásla a světla se kymácela. Když jsem na tuto ženu položil ruku, pocítil jsem chlad smrti. A vše, co jsem řekl, bylo: „Ve jménu Ježíše Krista vstaň!“ A ona přímo na tom místě vstala z mrtvých. Posadila se a lidé začali běhat sem a tam a křičeli: „Ta mrtvá žena byla právě vzkříšená ...Mrtvá žena byla vzkříšená!“

Jindy se to stalo na Floridě. Byla to černoška. Bůh není přijímač osob, nezáleží mu na tom, jestli je to běloch nebo černoch. Byla mrtvá už několik hodin. Před domem stála sanitka a vedle ní pohřební vůz. Lidé z pohřební služby mi řekli, že už tam na mě čekají. Tihle lidé byli na tom shromáždění, kde došlo ke vzkříšení té ženy., takže si řekli: „Zavolejme toho muže Božího.“

Když zavolal v Bibli Námán Syrský pro Elišu, tak on nepřišel, jen mu vzkázal, aby se sedmkrát ponořil do řeky. Řekl mu to proto, že ten muž si o sobě myslel, že je pan Někdo. Myslel si, že musí mít speciální léčbu. Tohle byl ale jiný případ. Přišel jsem společně s černošským kazatelem, položili jsme ruce na její břicho a jednoduše se pomodlili. Pak jsem řekl: „Ve jménu Ježíše Krista vstaň!“ a to děvče se posadilo a řeklo: „Byla jsem někde pryč.“

Mršina pošlapaná

„Jakž to, že jsi spadl s nebe, ó lucifeře v jitře vycházející? ... Ty pak zavržen jsi od hrobu svého jako ratolest ohyzdná, a roucho zbitých, ukrutně zraněných, kteříž se dostávají do jámy mezi kamení, a JAKO MRCHA (MRŠINA) POŠLAPANÁ.“ Izajáš 14,12-19 KR

Jednou se mi stalo, že ke mně v pralese přišel d'ábel. To je to, čemu říkám „vrcholná zkouška tvého života“. Vy, kteří říkáte: „Dábel mi řekl tohle a tamto mi udělal,“ dávejte si dobrý pozor na to, co říkáte, protože vůbec nevíte, o čem mluvíte. Dábel má totiž stále nějakou tu moc. Díval se tehdy přímo na mě a stál ode mě asi šest metrů. Tohle je tedy ten, který bojoval v nebi se samým Bohem. A musel mít nějakou moc, když se s ním rozhodl bojovat. Ale Ježíš ho přemohl a ve jménu Ježíš musí padnout k zemi. Vypadal jako člověk, měl zlaté náušnice všude možně po těle a tím se snažil napodobit ženy. Jednu náušnici měl dokonce v nose. Na sobě měl pěkné oblečení, které se podobalo starodávnému židovskému rouchu. Podíval jsem se na něho a řekl jsem mu: „Ty jsi d'ábel, lehni k zemi!“, ale nic se nestalo. Tak jsem řekl podruhé: „Lehni k zemi, d'áble, ve jménu Ježíše Krista!“ a vtom doslova padl k zemi přímo na obličej. Ležel tak trochu na boku a nazvedal lokty. Tak jsem na něho skočil a začal jsem po něm šlapat. Nemohl nic udělat.

Začalo se pomalu stmívat a do tábora to bylo asi dva kilometry. Jednoduše jsem tedy odcházel a neohlížel se, protože by to mohlo být nebezpečné. Říkal jsem po cestě: „Dáble,

zůstaň za mnou!“. Opakoval jsem slova Ježíše, když řekl: „Jdi za mnou, satane!“ Když jsem přišel do tábora Indiánů, velmi srdečně mě přivítali. Hned jsem jim řekl, že mě následuje ďábel. Řekli mi: „Ano, právě nás sleduje z těch keřů.“ Tak jsme mu přikázali, aby odešel z těch lesů a on odešel. Potom jsem už nikdy samotného ďábla tváří v tvář nepotkal. Od té doby jsme ale začali zažívat v pralese veliké duchovní vítězství. Tomu říkám mít moc nad ďáblem. Bible říká: „Vzepřete se ďáblu a uteče od vás.“ A pokud máte moc nad ďáblem, pak jistě máte moc i nad jeho démony. Ďábel se tě bude snažit pošpinit. Může se zjevit v mnoha podobách. Může vypadat pěkně, ale i škaredě, mění svůj vzhled. Může také vypadat jako anděl světla. *„Nebo i sám satan proměňuje se v anděla světlosti.“* 2.Korintským 11,14

Sedm let intenzivní modlitby

Kolem roku 1971 jsem se začal intenzivně modlit, abych mohl vidět nebe. Začal jsem chodit tak moc v Duchu, že se mi občas stávalo, že když na mě někdo mluvil, že jsem ho nevnímal. A tohle někteří nechápali, soudili mě podle svých vlastních přirozených vlastností a ne podle Ducha. Někteří věřící si myslí, že vás soudí v Duchu, ale přitom je to soud podle těla. Vnitřně jsem začal neustále intenzivně hledat Boha a toužil jsem vidět Jeho slávu v nebi. Často jsem chodil jakoby ve vytržení Ducha. Mnoho lidí mě přestalo chápat. Vůbec nevěděli, co dělám. Jeden bratr mi dokonce řekl: „Z toho se zblázníš. Bůh tě do nebe nevezme! Přestaň se za to modlit a vrať se ke kázání.“ Ale já jsem se modlil dál, abych mohl vidět Boží slávu v nebi. Modlil jsem se modlitbu intenzivní horlivé touhy, říkajíc Bohu téměř bez přestání ve dne v noci: „Ach, Bože, dej mi vidět svoji slávu!“ Takto jsem se modlil po dobu asi sedmi let.

Nejdříve jsem začal mívát v noci krásné sny o nebi. Potom jsem začal vídat vidění o nebi. Chodíval jsem se tehdy často modlit k jedné skále a v jednom snu jsem na této modlitební skále letěl přímo do nebe. V jiném snu jsem viděl svoji matku a veliký bílý trůn. A mohu vám říct, že ten trůn není jako nějaký pozemský trůn natřený bílou barvou. Jednou jsem také ve vidění spatřil, jak ke mně z nebe sestupuje po žebříku Ježíš spolu s anděly a vkládá na mě ruce.

Modlil jsem se tak dlouho, až mě jednoho dne Bůh vyslyšel a ukázal mi tu slávu v nebi v plnosti. „A všechno, oč byste v modlitbě požádali, budete-li věřit, dostanete.“ Matouš 21,22 KMS. Prosil jsem sedm let za to, abych viděl Boží slávu v nebi. Modlil jsem se „modlitbou intenzivní touhy po Bohu“. Žádal jsem, a Bůh mi to jednoho dne dal. Mnohokrát jsem chodíval do údolí a pustin, kde jsem se modlíval a kde jsem nacházel Boží přítomnost. A když s Ježíšem chodíte v údolí, pak zjistíte, že On je ta „Lilie z údolí“. Způsob jak získat tu vůni a esenci z lilie je ten, že ji rozmačkáte nebo rozšlapete. Ježíš byl rozšlapán. On visel na Golgotském kříži a tam vylil svou drahocennou krev, abychom my mohli mít věčný život a jít do nebe. Často jsem procházel džunglí a přitom jsem volal: „Ach, Bože, dej mi vidět svoji slávu!“. Často jsem ani nebyl schopen jíst, pít a spát, jen jsem se takto modlil.

Byl jsem jako Nazarejský, nezúčastňoval jsem se pozemských aktivit, jedl jsem jen velmi málo a hodně jsem se modlil. Jednoho dne se mi ukázala velká skupina andělů. Bylo to v době, kdy jsem začal mívát sny o nebi. Tehdy se mi zjevil můj strážný anděl spolu s dalšími anděly a řekl mi: „Vím, že Bůh vyslyší tvoji modlitbu, půjdeš do nebe.“ Odpověděl jsem mu: „Ale kdy to bude?“ Chtěl jsem tam jít ještě týž den. Víte, Bůh způsobí, že začnete po těchto věcech opravdu toužit.

Kdysi mi řekla jedna dáma, že chce vidět anděla. Odpověděl jsem jí: „Poslouchejte mě teď, paní, jsou určité podmínky, které musíte splnit, abyste mohla vidět anděla. Musíte být posvěcená a žít v čistotě před Bohem.“ Tohle ona ale nechtěla udělat, chtěla si příliš užívat světa. Přátelé, nemůžete se držet věcí tohoto světa, a zároveň věcí Božích.

Vytržen do nebe

Několik roků jsem se tedy modlil tu modlitbu „intenzivní, vroucí touhy po Bohu“ za to, abych viděl nebe. Po léta jsem se modlil a hledal jsem modlitbou Pána. Věřil jsem ze srdce tomu, co je v Bibli. Říkal jsem Bohu: „Otče, Ty jsi vzal Enocha a Eliáše do nebe, jak vezmeš mě?“ Jak už jsem vám řekl předtím, tak jsem nejdříve začal v noci mívát sny o nebi. Ale teď měla přijít realita, neboť anděl mi řekl, abych byl připraven na cestu do nebe s andělem Páně.

Bylo to v džungli koncem roku 1979 na tom stejném místě, kde ta indiánská sestra prorokovala a kde jsem přijal ten úžasný zázrak nových vlasů. Měli jsme tehdy několikadenní modlitební setkání s pústou. Věděl jsem a cítil jsem, že se to stane, i když jsem nevěděl, jak se to stane. Jestli budu muset zemřít a jít do nebe, nebo budu vytržen. Ale věděl jsem bez stínu pochybnosti, že půjdu do nebe. Leželi jsme tehdy na zemi, sražení mocí Boží, modlili se a hleděli k oblakům. Oslavovali jsme Pána v jiných jazycích. Byla úžasně přítomna sláva Boží. Vše, na co jsem myslel, bylo nebe. Najednou jsem cítil, jako kdyby moje tělo plavalo na vodě. Několikrát jsem se doslova nadzvedl do vzduchu. Mezi přítomnými byli také tři další doktoři.

A potom se to stalo! Moje duše vyšla z mého těla. Člověk je duše. „*A Bůh vdechl do člověka svůj dech a člověk se stal duší živou.*“ Někteří mi později řekli, že to byla pěkná vize. Ale když jsem vyšel z těla, uviděl jsem ho, jak tam bezvládně leží. Nebylo mrtvé, krev stále v těle proudila, protože když jsem se později do něho vrátil, tak nebylo studené, ale horké. Takže to nemohla být jenom vize. Nemohl to být ani sen, protože nesníte téměř šest dní v kuse.

Anděl strážný mi tehdy řekl: „Bůh vyslyšel naše modlitby, půjdeme do nebe. Jsem z toho nadšený, od doby, kdy jsem ti byl přidělen, jsem téměř 80 let nebyl v nebi.“ Bylo vidět, že má z toho opravdu velkou radost. Potom s plamenným mečem z nebe přišel další anděl, totiž anděl Páně a řekl mi: „Bůh vyslyšel tvoje modlitby a přišel jsem, abych tě vzal do nebe.“ Ten anděl byl vysoký asi dva a půl metru. Stál po mé pravici, můj strážný anděl po mé levici a další andělé byli okolo. Potom jsme začali stoupat vzhůru. I v Bibli se mluví o takovém vytržení (2.Korinským 12,2) Je to úžasná zkušenost. I vy budete mít tuto zkušenost, když půjdete do nebe. Budete ve stavu beztlíže. Astronauti ve vesmíru to znají. Zemská přitažlivost jednoduše ztratila svoji moc nad mou duší. Byl to překrásný pocit, když má duše věděla, že opouští tuto zemi zpět do nebe, odkud přišla

Astronomové jeví zájem o nebe

Poté co jsem se vrátil, jsem byl pozván jedním astronomem. Řekl mi: „Slyšeli jsme, že jsi byl v nebi, pojď nám o tom povykládat.“ Astronomové se dívají do vesmíru podobně, jako se my díváme na mapu země. Řekl mi, že staví nějaký nový teleskop, a zeptal se mě: „Kterým směrem jsi letěl?“ Řekl jsem mu: „Když jsme stoupali vzhůru, uviděl jsem Švédsko, Německo,...viděli jsme Evropu.“ Potom řekl: „Aha, už vím, kudy jste letěli. Letěli jste tou částí vesmíru, kde nejsou hvězdy, že?“ Řekl jsem: „Ano, to je pravda.“ Nakonec mi řekl: „Vím, že mi říkáš pravdu. Budeme tam tím teleskopem hledat.“ Později mi zavolaal a řekl mi:

„Našli jsme tvoji hvězdu!“ Potom to dali i do televize a byl jsem na kanálu BBC. Ale do nebe nedosáhne žádný teleskop. Můžou vidět jen hvězdu v dálce a to je vše.

Pozn. překladatele: Nebe není jen nějaký duchovní stav bytí. Ježíš do něho totiž vstoupil ve svém vzkříšeném těle. Podobně jako Ježíš, i my budeme jednou v nebi i se svým proměněným vzkříšeným tělem (1 Korinským 15:50-56). Z toho je jasné, že to fyzické tělo musí mít pod nohama i fyzickou půdu, po které bude chodit. Víte o tom, že obyčejný kompas vám ukáže směr, kde se nebe nachází? Neříkám to zde proto, abyste se fyzicky tímto směrem k Bohu modlili, protože Bible říká, že naše tělo je chrámem Ducha svatého, ve kterém Bůh přebývá 1 Kor. 6:19.

Bible mluví o tom, že nebe je nahoře. Kterým směrem to ale je, když je země kulatá? I na tohle dává Boží Slovo odpověď. Izajáš 14:13: „*A v srdci sis říkal: "Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání NA NEJZAZŠÍM SEVERU."*“ Tohle je místo v nebi, kde se Bůh setkává u svého trůnu s anděly. Žalm 48:2: „*Veliký jest Hospodin, a převelmi chvalitebný v městě Boha našeho, (on the sides of the north –PO STRANÁCH SEVERU. KJV,DBY,ASV...) na hoře svatosti své.*“ Žalm 75:7: „*Nebo ne od východu, ani západu, ani od pouště přichází zvýšení*“ V anglické Bibli jsou zde jasně vyjmenovány tři světové strany: Žalm.75:6: „*...neither from the east, nor from the west, nor from the south. KJV-ani od východu, ani od západu, ani od jihu*“. Sever je zde záměrně vynechán, protože odsud přichází naše opravdová pomoc.

Ezechiel mluví o nadpřirozeném vidění od severu (Ezechiel 1:4 CEP). Dále Zacharjáš 6:8 mluví o: „SEVERNÍ ZEMI“. Nikde na zemi není dokonalý nejzazší světový bod severu, jihu atd. Pokud začnete jít směrem na sever, dojdete tam, odkud jste přišli, protože země je kulatá. Izajáš ale mluví o „NEJZAZŠÍM BODU SEVERU“. Zeměpisné i magnetické póly země ukazují směrem k severu. Zná někdo důvod toho, proč kompas vždy ukazuje k severu?

Cesta do nebe

Když jsme prolétávali místem, kde Zemi obíhají satelity, uviděl jsem spoustu démonů. Když anděl Páně vytáhl meč, tak bylo vidět, jak tito démoni ustupují před plamenným mečem a prchají na všechny strany. Později jsem v nebi zjistil, že ten meč byl v nebi položen na oltář Boží, na kterém hoří oheň Boží přítomnosti.

Měl jsem takové oči, že když jsme letěli kolem slunce, tak mě to neoslnilo. Andělé mi po cestě ukazovali všechny ty planety jako Jupiter, Mars atd. Potom jsme opustili naši sluneční soustavu a pak další a další soustavy a putovali jsme směrem k nebi. Tohle nádherné cestování nám trvalo šest pozemských hodin, až nakonec jsme dosáhli konce všech souhvězdí a byli jsme doslova na vrcholu vesmíru, kde vesmír končí a začíná věčnost. Byl jsem na místě, kde hvězdy zpívaly a hleděly směrem k nebi. Ve skutečnosti to byly miliardy nádherných andělů, kteří lítali kolem nebe a zpívali v dokonalé harmonii překrásné melodie oslavující Pána. Vzpomněl jsem si na ten verš z Bible, kdy se Bůh ptá Joba, kde byl, když On všechno tvořil. Byl to opravdu zázračný pohled: „*Když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní, a plésali všickni synové Boží?*“ Job 38:7

V dálce jsme spatřili blesky s hromobitím a bylo mi řečeno, že tohle je Boží ochrana, kterou Bůh vytvořil kolem celého nebe. Nebe zdálky vypadá jako velká ohnivá koule. Je to planeta, která je 80x větší než naše zem.

Zvuk hromů se stal hlučnější a hlasitější, když jsme se blížili a bylo mi řečeno, že Bůh nám dal povel k přistání, podobně jako letadlo dostává příkazy z navigační věže. Viděl jsem také i jiné duše, které letěly stejným směrem, když opustily tuto zemi.

Vedle nebe jsem viděl další planetu a anděl mi řekl: „Tohle je ta nová zem, kterou Bůh připravuje,“ vypadala jakoby v plameni ohně od přítomnosti Boží. Tato nová zem nebude potřebovat slunce ani měsíce, ale Bůh sám ji bude osvětlovat. Zjevení Janovo 21:1: „*Potom*

jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo.“

Anděl Páně potom řekl: „Teď proletíme tím ohněm.“ Bylo mi řečeno, že ta ochrana skládající se z blesků a hromů je široká několik tisíc mil. Proletěli jsme přímo skrz tento oheň a přistáli jsme před první nebeskou branou. Nemusel jsem tam volat: „Haló, tak už jsem tady! Prosím, otevřete mi! Jsem Percy Collett, a přiletěl jsem až ze země!“ Bůh už o nás věděl a ta nádherně svítící brána se sama otevřela. Tam jsem uviděl tu nádheru! Tam už byl Boží vzduch a tento Boží vzduch je Boží dech. Poté co jsme prošli těmi prvními branami, jsme znovu letěli. Bylo to něco překrásného, z výšky jsme viděli překrásné stromy, zahrady, různá jezera, překrásně zářící hory, řeky a bystřiny osvětlené slávou Boží. Vše jakoby pulsovalo světlem a životem. Nebe, přátelé, není jen nějaké seskupení plynů, ale opravdová planeta.

Sedm úrovní v nebi

„Znám člověka v Kristu, který byl před čtrnácti lety vytržen až do TŘETÍHO NEBE – nevím, zda v těle, nevím, zda mimo tělo, Bůh to ví. A znám takového člověka (zda to bylo v těle nebo mimo tělo, nevím, Bůh to ví), který byl VYTRŽEN DO RÁJE a uslyšel nepopsatelná slova, která člověku nepřísluší mluvit.“ 2 Korintským 12:2-4

Ježíš mi řekl, že nebe je osmdesátkrát větší než planeta země, což je 2 000 000 mil (3 218 688,00 km, asi tři a čtvrt milionu kilometrů!) na obvodu kolem dokola a o průměru 1 000 000 mil (1 609 344,00 km). Tak si teď aspoň trochu představte ve své pozemské mysli, jak obrovské nebe je. Za milion let budete schopni poznat jen velmi nepatrnou část.

Nebe se v Bibli také nazývá jako „nebesa nebes.“ 2 Paralipomenon 2:5: „...Vždyť jej nemohou pojmut nebesa, ani NEBESA NEBES.“ (Deuteronomium 10:14, 1 Královská 8:27, Nehemjáš 9:6). Do nebes ve vesmíru se mohou astronomové dívat dalekohledem, ale nikoliv do nebe, kde bydlí Bůh. Nebe je domov všech vykoupených, kteří jsou obmyti krví Ježíše Krista. Je to planeta, která má sedm úrovní. Nebe tvarem připomíná zaoblenou horu. (pozn. překladatele: Je více než zajímavé, že Gary Wood připodobňuje tvar nebe k obrovskému satelitu. Satelit je sice kulatý, ale jeho tvar je jakoby vypouklý.) Díky tomu můžete z každé úrovně vidět na Boží trůn. Čím blíže jste k trůnu Božímu, který je v nebi postaven na samém vrcholu, tím větší nádheru vidíte, i když nebe je nádherné hned od samotného začátku. Větší část povrchu je podobná naší zemi. Je rovinatá, hornatá, lesnatá i květnatá. Každá úroveň je od sebe vzdálena desetitisíce mil. Kdybyste tuto výšku převedli na zem, pak byste již byli daleko někde ve vesmíru. Ujdete několik desítek tisíc mil nahoru a to je jedna úroveň, pak ujdete dalších několik desítek tisíc mil a to je další úroveň, až k sedmé úrovni, kde se nachází Boží trůn. Tyto úrovně jsou kolem dokola, jedna navazuje na druhou. První úroveň je za těmi prvními nebeskými branami, což je vnější neboli externí obvod nebe, jakoby první vrstva kolem dokola vespod nějaké hory. Každý musí projít těmito branami, a nedostane se tam nikdo, kdo není očištěn krví Ježíše Krista. Před vstupem do druhé úrovně, jinak také zvané svatyně, nebo vnitřek nebe, se nachází druhá brána. Na samotném vrcholu nebe se nachází Boží trůn, což je svatyně svatých.

V nebi samotném bylo jakoby několik úrovní. V každé této úrovni byl různý projev Boží slávy. Nebylo to ale tak, že by pro každou tuto úroveň existoval zvlášť nějaký trůn. Trůn Boží je jen v jedné úrovni, ale i když jste v té nižší úrovni, tak stále vidíte tento trůn, ale zažíváte slávu tohoto trůnu z nižší úrovně. Je to pořád ten stejný trůn, ale z každé z těchto sedmi úrovní slávy ho vidíte a zažíváte trochu jinak.

Intenzivně jsem si byl vědom toho, že věřící mají k tomuto Trůnu přístup z každé úrovně a vidí pokaždé jinou část, než tu, kterou jsem viděl právě já. Je to jako když dáte žárovku pod několik vrstev skla a tohle světlo pak vidíte podle průhlednosti toho skla. Když jste na té nejvyšší úrovni, potom začnete chápat, jaké to je, když se díváte na Trůn z těch jiných úrovní. Tak i děti v ráji mají také projev Trůnního sálu, ale z trochu jiného pohledu úrovně.

Peter Tan (Návštěva Trůnního sálu 1994)

Duše před branami vnitřní svatyně

Když jsme stáli před tou druhou bránou, skrze kterou se vstupuje do vnitřku nebe, uviděl jsem určitou oblast, kde byly miliony a miliony duší. Zeptal jsem se: „Kdo jsou tito?“ Archanděl mi vysvětloval, že: „Tohle jsou ti, kteří jsou spaseni tak jako skrze oheň.“ 1.Korintským 3,14-15: *„Zůstane-li něčí dílo, které na něm postavil, dostane odplatu. Shoří-li něčí dílo, utrpí škodu; ale sám bude spasen, avšak tak jako skrze oheň.“* (pozn. překladatele: Podobně jako Lot ze Sodomy, vše co tam vykonal, shořelo. Lot ale nebyl mučen tím ohněm) Mezi nimi a nebem bylo obrovské dvouvrstvé sklo, skrze které vidí do nebe jen velmi matně a nejasně, ale z vnitřku nebe na ně vidět můžete. Ale tohle místo není nějaké vězení. Ani to není druhá šance. Lidé si myslí, že dostanou druhou příležitost, ale tohle není žádná „druhá příležitost.“ Jsou tam rozdělení na několik skupin a viděl jsem, jak archandělé drží v rukou Bibli a vyučují je.

V další skupině (a byly jich skutečně miliony), byli ti, kteří přijali Pána Ježíše až v poslední chvíli svého života, lidé, kteří až na své smrtelné posteli volali ke Kristu. Víte o tom, že bývalý prezident Kennedy, těsně před tím než byl zastřelen, přijal Ježíše Krista? Vím to naprosto přesně, protože jsem ho tam viděl. Někdo mu řekl předtím, než zemřel, že k tomu, aby se stal dobrým prezidentem, potřebuje přijmout Ježíše Krista. Abraham Lincoln, i když pil, tak dříve než byl zavražděn, odevzdal svůj život Ježíši. Byla mi ukázána i spousta jiných lidí s vysvětlením, jakým způsobem Pána Ježíše přijali.

Archanděl mi také vysvětlil, proč jsou tyto duše v tomto vnějším obvodu nebe a nejsou uvnitř. Důvod je ten, že musí být naprosto očištěni od všech pozemských věcí, aby mohly vstoupit dovnitř. Také, že to potrvá 2000 let, (2 nebeské dny) než tyto duše budou uschopněny vejít dovnitř. Někteří z nich proto zmeškají tu slavnostní hostinu Beránkovu, ale připojí se k nám později. Připravují se na to, aby mohli vstoupit do vnitřní svatyně nebe a byli tak schopni předstoupit před Boží trůn.

Křesťané, kteří pilně studovali Bibli, modlili se, byli naplnění Duchem svatým a po celý svůj život sloužili Bohu, touto přípravou procházet nemusejí. Tito projdou těmi branami přímo k trůnu Božímu. Před branami vnitřní svatyně zůstávají i křesťané, kteří nežili cele pro Boha anebo se oddělovali jeden od druhého na základě různých učení. Dokonce jsem tam viděl ty farizeje, kteří odsoudili tu ženu přistíženou při cizoložstvu. Dejme si proto pozor, abychom neodsoudili hříšníka, jinak byste se mohli připravit o veliké požehnání v budoucnu. Také jsem tam viděl jednoho diakona z našeho sboru. Choval se sice navenek velmi svatě, ale co dělal ve svém soukromém životě? Pouze čistí srdcem uvidí Boha, a z tohoto místa nemohou hledět na ten Boží trůn, jen velmi mlhavě a matně. Můžete být očištěni krví Ježíše a být spaseni, ale to ještě neznamená, že jste ze sebe svlékli toho starého člověka a jste čistí srdcem a připraveni pro nebe. Posvěcení je tedy postupný proces, až dokud nedosáhnete zralosti. Mně ale bylo dáno projít skrze tu druhou bránu.

Pozn. překladatele: Stánek ve starém zákoně obsahoval nádvoří, svatyni a svatyni svatých. Boží slovo jasně říká, že tento stánek byl postaven jako předobraz samotného nebe. Byli jste tedy „uvnitř“ stánku smlouvy v nádvoří, ale tohle ještě nebyla ta „vnitřní svatyně“, do které všichni vejít nemohli.

Další kteří tohle místo viděli, byla Marieta Davis, někdy na počátku dvacátého století. Naprosto přesně popisuje tuhle bránu a nazývá ji „vnitřní svatyně“.

Nedávno jsem slyšel jednoho bratra mluvit v křesťanském rádiu o nebi a zmiňoval se o něčem podobném. Tuhle bránu nazval oponou.

Řeknu vám pravdu: „Soud začne od domu Božího,“ (1 Petrův 4:17) a nikoliv na této zemi. Četl jsem velmi jasně ten nápis, který byl v nebi na oltáři: „Tohle je dům Boží.“

P. Collett

Boží sláva uvnitř nebe

Tyto brány se nedají srovnat se žádnou pozemskou bránou, jakou jste kdy viděli. Archandělé stojí po každé straně této zářivé gigantické brány s plamennými meči. Když jsme začali vcházet dovnitř, bylo cítit, jak nás velmi silně uchvacuje Boží přítomnost. Tato přítomnost Boží je i v první úrovni, ale ještě silnější je, když pokračujete dál. Ta brána je zdobena serafíny a je posázena všemi drahými kameny. Nebe je nádherné zvenku, ale ještě krásnější je uvnitř. Když se tato druhá brána otevřela, uviděl jsem tu slavnou realitu. To bylo něco tak vzácného, jen tohle vidět. A teprve když jsem vešel dovnitř! Tisíckrát Halelujah! Všichni tři jsme zůstali stát v úžasu. Zůstanete stát v úžasu pokaždé, když tam vejdete.

Některé věci, které jsem viděl a slyšel, nesmím říct, ještě nenadešel čas, aby je církev živého Boha mohla přijmout. Budu mluvit tedy jen o tom, o čem mi bylo řečeno, abych mluvil. *„Uslyšel nevypravitelné věci, o nichž není člověku dovoleno promluvit.“* 2 Korintským 12:4

Vše bylo osvětleno nádherným světlem Boží slávy. Uviděl jsem krásné stromy plné velkého ovoce, údolí a kopce, jejichž nádhera se dá jen stěží popsat. Viděl jsem tam stromy, které na zemi neexistují, jsou až desetkrát větší a mohutnější než stromy na zemi. Ovzduší naplňuje vůně milionů překrásných květů. Pestrobarevní ptáci různých velikostí zpívají melodie v dokonalé harmonii jeden s druhým a s melodií nebe. Všude jsem viděl různá zvířata, parky, háje a bystřiny. Lev se tam pásł spolu s beránkem. Všechna zvířata včetně ptáků nejsou plachá, žádné před vámi nezačne utíkat. Viděl jsem, jak se tam malé dítě snažilo vyšplhat na lva a když ten lev upozoroval, že se to dítěti moc nedaří, tak se sehnul, aby to dítě mohlo na něj snáze vyšplhat. Potom ho vozil po nebi.

Od této druhé brány jsme už neletěli, ale šli jsme pěšky. Mohli jsme jít normální chůzí, ale také jsme cestovali v Duchu. Podobně jako když Filip byl uchvácen Duchem a komorník ho již více nespáčil. Nebo když Eliáš nadpřirozeně předběhl Achabův kočár. Můžete být na jedné straně nebe v jedné chvíli a v několika minutách na straně opačné. (pozn. překladatele: Gary Wood popisuje něco podobného a přirovnává to k moderním letištím, kde jsou mezi většími vzdálenostmi umístěny eskalátory, které vám umožňují rychlejší chůzi.)

Půda je v nebi jiná, než je na zemi, není tam pozemská hlína. Byla tam sytě zelená hustá tráva a vespod se leskl křišťálově zlatý prach. Odkud tedy všechny rostliny v nebi čerpají živiny? Řeknu vám jedno tajemství nebe. Bylo mi řečeno, že přímo z Ducha Božího. Svoje živiny přijímají přímo z Ducha Božího a rostou ze zlatého prachu. Proto ani ovoce v sobě nemá semínka, nejsou totiž potřeba. Nemají ani slupku, takže žádné loupání ani vyplivování pecek v nebi není. Je to čisté ovoce, a když jsem jedno snědl, bylo to něco velmi lahodného.

Nedá se to s ničím na zemi srovnat. Je větší než na zemi a vypadá mnohem přitažlivěji. Viděl jsem tam jahody a každá vážila kolem půl kilogramu. Pod ní jsem uviděl, jak se jí v listech třpytí něco, co připomíná čisté zlato. Ne jen pár jahůdek, ale celé údolí plné jahod a všelijaké možné ovoce, které na zemi ani není. Byly tam doslova tuny a tuny ovoce, které viselo na stromech. Z těchto stromů můžete jíst podle libosti a kolik chcete. Květy ovocných stromů jsou také velmi překrásné. Mají všechny možné barvy jako žlutá, oranžová, fialová a vydávají nádhernou vůni. Veškeré barvy v nebi jsou mnohonásobně výraznější než ty na zemi. A víte, co tohle ovoce s vámi dělá? Dá vám radost, některé způsobí nepopsatelný pokoj, a jiné zase, když je sníte, tak se dozvíte spoustu moudrostí. Každý druh ovoce vám dá pokaždé něco jiného.

Nikde v nebi také nenajdete záchod, není totiž potřeba. Lidem i zvířatům se strávený pokrm odpařuje kůží těla jako příjemná vůně. Nejíte tam proto, že máte hlad. V nebi cítíte, když vám vytráví, ale není to hlad v pravém slova smyslu. Také jídlo se nekazí a květy nevadnou. „A vyvedl Hospodin Bůh z země všeliký strom na pohledění libý, a ovoce k jídlu chutné; též strom života u prostřed ráje, i strom vědění dobrého a zlého.“ Genesis 2:9 „Z každého stromu rajského svobodně jísti budeš.“ Genesis 2:16 KR

Také uvnitř v sobě máte neustálý velmi blažený pocit, který se nedá slovy popsat. Někdy, když na nás na zemi sestoupí Boží pomazání, tak se cítíme velmi dobře. Ale v nebi je to mnohem silnější! Je to něco jako extrémně silná extáze radosti, lásky a hlubokého pokoje. Každá část vaší bytosti se cítí dokonale uspokojena. Také teplota a vlhkost nebe je naprosto dokonalá. Zjistil jsem, že v nebi dýcháte nebeský vzduch.

Když se podíváte na plíce někoho z Amazonie, zjistíte, že jsou krásně červené. Ale když otevřete tělo kuřáka nebo někoho, kdo žije v Chicagu nebo v New Yorku, tak jsou ty plíce hnědé. Proč? Protože jsou kontaminované nečistotami, a třetina kyslíku na světě pochází z Amazonských pralesů.

V nebi ale doktora potřebovat nebudete, není tam žádné znečištění, vše doslova září čistotou. Pořádně jsem se tam několikrát zhluboka nadechl toho čistého vzduchu a bylo to něco úžasného. Ježíš dechl na učedníky po vzkříšení a také Bůh při stvoření vdechl dech života do člověka a ten ožil. „A když to pověděl, DECHL a řekl jim: Přijměte Ducha Svatého.“ Jan 20:22 NBK „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a VDECHL mu v chřípí DECH ŽIVOTA. Tak se stal člověk živým tvorem.“ Genesis 2:7 Dýcháte tam Boží nebeský vzduch, který je ve skutečnosti sám život. Měl jsem na sobě také nádherné roucho. Nikdo v nebi není nahý, ale je krásně oblečen. Budete oblečeni spravedlností Boží, což je nádherné bělostně zářící roucho zdobené barevnými drahými kameny. Je protkané Duchem Božím. Je to roucho spravedlnosti, o kterém hovoří Bible v knize Zjevení. „A bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment, a ten kment jsou spravedlivé činy svatých.“ Zjevení Janovo 19:8 (pozn. překladatele: V ang. Bibli „roucho spravedlnosti.“) Zeptal jsem se, co je tímto rouchem spravedlnosti myšleno. Bylo mi řečeno, že roucho spravedlnosti znamená, že v nebi již nebude možné zhřešit. Máte tam „správný vztah“ k Bohu, k lidem, ke zvířatům, naprosto ke všemu. Řeknu vám, že tohle mě opravdu dostalo. Když mi bylo řečeno, že v nebi již nebude možné nikdy zhřešit, tak jsem se začal velmi radovat. Nebude tam závist ani pýcha, ale jen věčná spravedlnost. Jeho moc nás bude udržovat, a proto tam už nikdy nikdo od Boha neodpadne. A tohle roucho, které jsem měl na sobě, ještě není to svatební roucho, které nám bude dáno při vzkříšení našeho těla. Každé roucho ale má v sobě vetkanou tuhle spravedlnost, což je ve skutečnosti Duch Boží.

Někteří lidé v nebi byli na pohledění tak pozhnaní Bohem, že jsem jim nemohl ani vidět do obličeje. Tolik z nich vyzařovala Boží sláva, že jsem zahlédl jen obrysy postavy uvnitř toho světla. Později jsem se dozvěděl, že se většinou jedná o lidi, kteří na zemi položili svůj život pro evangelium Ježíše Krista.

Na zemi je váš zrak velmi omezen, ale v nebi vidíte zvláštním pohledem do velikých dálek. V dáli jsem zahlédl mohutnou horu, na jejímž vrcholu je trůn Boží, z něhož pramení obrovská řeka života a pod tímto trůnem zpívaly a tančily desetitisíce andělů. Na úpatí této hory leželo obrovské gigantické město, jehož směrem jsme se vydali. Podobně jako když jedete k nějakému velkoměstu a zdálky vidíte vyčnívat mrakodrapy.

Anděl Páně mne provázel a vysvětloval mi spoustu věcí, které jsem kolem sebe viděl. Dokonce i můj anděl strážný mu pozorně naslouchal. Byl plný úžasu, a když jsme vkročili dovnitř, tak řekl: „Tohle místo se ale změnilo od té doby, co jsem tu byl naposled.“ Postavila se totiž mezitím spousta nových budov a různých paláců. Po cestě jsme potkali jednoho z archandělů, který se mi představil jako „Gabriel.“ Představte si tu výsadu mluvit s archandělem Gabrielem! Navzájem jsme se políbili svatým políbením a potom jsme spolu normálně mluvili. Řekl mi: „Percy, ty jsi věrný, věděli jsme, že sem přijdeš.“ A nejen Gabriel, ale i ostatní andělé se zastavovali, líbali nás, objímali a mluvili s námi. Bylo to, jako bychom se znali snad několik tisíc let. Ani za milion let ale nebudeš schopen si s každým v nebi popovídat. Vůbec jsem nečekal, že nebe bude až tak nádherné.

Stopy ve zlatě

Potom jsme přišli na to místo v ráji, kde byl vytržen apoštol Pavel. Na tomto místě se nacházela spousta zlata a nádherná zahrada. V jednom místě jsem uviděl v zemi zlaté stopy. Když apoštol Pavel poprvé vstoupil do nebe, tak Bůh odlil jeho stopy do zlata. V Řecku jsem chodil po stopách apoštola Pavla. Viděl jsem i ten oltář s nápisem „neznámému Bohu“. Teď jsem se s ním ale setkal tváří v tvář. Na tomto místě jsem potkal spoustu biblických postav, jako prvního jsem ale potkal apoštola Pavla. Bylo to jako bychom se znali snad tisíce let. A přitom jsem tam byl jen chvíli. Mohl jsem vidět, jak z něho vychází moc Boží. Jeho oči byly jak plamen ohně. Nejdřív jsme pohleděli jeden druhému do očí a políbili jsme se svatým políbením. Řekl mi: „Vím, že to máš v sobě, tvoje oči jsou plné moci Boží.“ Řekl mi, abych vyřídil svatým mužům a ženám na zemi, aby pamatovali na tu nádhernou část Písma ohledně svatého políbení. *„Pozdravte se navzájem svatým polibkem. Pozdravují vás všichni svatí.“* 2 Korintským 13:12

Vyprávěl jsem mu také o tom, jak jsem na zemi chodil po jeho stopách. Odpovídal mi: „Ano, přesně na tom místě jsem byl.“ Spolu jsme pak mluvili o spoustě věcí, týkajících se jeho služby. Až půjdete do nebe, vydejte se po stopách apoštola Pavla.

Viděl jsem tam i Mojžíše a spoustu jiných. Dále jsem tam potkal Abrahama. Hned jsem ho poznal. Přišel jsem k němu a řekl jsem: „Ty jsi Abraham!“ Odpověděl: „Ano, jsem Abraham.“ Na zemi to byl velmi bohatý člověk, vlastnil spoustu dobytka a různého zboží. Stál tam spolu se Sárou a kolem nich byla veliká skupina lidí, kteří na zemi byli žebráci. Abraham se tam s nimi veselil! Otec Židů a Arabů se v nebi veselil s lidmi, kteří na zemi byli žebráci. Zeptal jsem se ho: „Abrahame, řekni mi, jak jsi tu dlouho?“, odpověděl: „Asi tak jeden den a něco, téměř dva dny,“ (od doby, kdy Pán Ježíš po své smrti vyvedl duše mrtvých z podsvětí do nebe), to řekl trochu pomalu a pak zrychlil: „Víš, jeden den je jako tisíc let u mého Pána.“ Dovedete si představit, že tisíc let je v nebi jako jeden den? Tisíc let radosti, tisíc let lásky, tisíc let instrukcí, tisíc let Ježíše, tisíc let andělů, tisíc let vyučování, a to vše vám připadá jako jeden den!? Tohle je věčná radost! *„Tato jedna věc ať vám však není skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.“* 2 Petrův 3:8

Není tam pozemský čas. Nebeský den je jako tisíc let tady na zemi. Jeden slavný muž, když umíral, řekl: „Vezměte si moje hodinky, protože tam kam jdu já, tam již čas není.“ Musel být tedy věřící.

Pane kde je Abraham?... Očekávala jsem, že uvidím starého muže, ale najednou jsem uviděla, jak se ke mně přibližuje mladý muž asi tak kolem 25 roků a Ježíš mi řekl: „Tohle je Abraham, otec víry.“

Bernarda Fernandez

Rozhovor s Eliášem a Elišou

„Pak šli dál a rozmlouvali. A hle, ohnivý vůz s ohnivými koni je od sebe odloučil a Eliáš vystupoval ve vichru do nebe.“ 2 Královská 2:11 CEP

Když jsem potkal Eliáše a Elišu, tak Eliša byl trochu menší než Eliáš. Eliáše jsem viděl v nebi i s jeho tělem, já jsem tam ale tělo neměl. Moje duše však vypadala a fungovala podobně jako moje tělo. Nejen Eliáš, je tam v těle více jak 150 svatých, kteří vstali z mrtvých při ukřižování Krista. Matouš 27:51-53: *„A hle, chrámová opona se roztrhla na dva kusy odshora až dolů a země se otřásla a skály popraskaly. Otevřely se hroby a vstala mnohá těla zesnulých svatých, kteří po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, přišli do svatého města a ukázali se mnoha lidem.“* Ti, kteří své tělo nemají, na něho čekají, až ho obdrží při vzkříšení z mrtvých. Teprve potom obdrží oslavené tělo. Je však lepší být v přítomnosti Krista bez oslaveného těla, jak v porušeném těle tady na zemi, vzdálený od nebeského domova. *„Neboť mě přitahuje obojí. Mám touhu odejít a být s Kristem, což je zdaleka nejlepší; ale zůstat v tomto těle je potřebnější kvůli vám.“* Filipským 1:23

Eliša mě vysvětlil všechno o tom pláští. Řekl mi, že tyto zázraky se děly ve Starém zákoně přímo pod Duchem Páně. Ale dnes je to Duch svatý, který dělá tyto zázraky.

Zeptal jsem se Eliáše: „Kterou cestou jsi sem přijel, Eliáši? A jak dlouho ti trvalo, než jsi sem dorazil?“ Odpověděl: „Tou stejnou cestou, kterou jsi sem přišel ty, trvalo to šest pozemských hodin.“ Řekl jsem mu, že jsem letěl nad Evropou a Švédskem a odtud vzhůru k nebi. Eliáš na to odpověděl: „Ano, synu, přesně tou cestou jsem také letěl v tom kočáře. Když jsem tehdy přišel do nebe, tak spousta věcí zde byla teprve rozestavěna. Spousta věcí se postavila od té doby, co jsem přišel.“ A to je tedy na zemi už hodně dlouhá doba!

Řekl jsem Eliášovi: „Chci se tě na něco zeptat, měl jsi sny o nebi předtím, než jsi sem přišel?“ Odpověděl mi: „Mnoho snů o nebi.“ „Bylo to jednoduché pro tebe, odjet do nebe?“ „V žádném případě, vůbec to nebylo jednoduché.“ „Tak co jsi udělal, že jsi přišel do nebe v tom nebeském kočáře?“ „Nepřišel jsem do nebe jenom tak, že bych řekl jen: „Bože, vezmi mě tam.“ Přišel jsem úplně stejným způsobem, jako jsi přišel ty. Tehdy jsem ještě neznal Ježíše, ale věřil jsem v Boha a v nebe. Nejdřív jsem o tom měl v noci sny a potom jsem začal mívát o nebi vidění. Ty jsi přišel skrze moc Ducha svatého a skrze anděly, ale já jsem přišel skrze Ducha Božího, což bylo něco jiného, než je dnes. Musel jsem strávit celé dny a roky v modlitbě. A když jsem začínal mluvit s Bohem, tak jsem mu vždy řekl, aby mě vzal tam, kde je On. Když potom moje víra dosáhla dokonalosti, tak jsem přišel na tohle požehnané místo a od té doby jsem zde.“

Takže vidíte, že ho Pán vzal podobně jako mě. Není to tak, že byste zmáčkli knoflík a byli tam. Je to cesta oběti a víry.

Výlet nebeským vozem

„Aby v budoucích dobách UKÁZAL NESMÍRNÉ BOHATSTVÍ své MILOSTI skrze svou LASKAVOST k nám v Kristu Ježíši.“ Efezským 2:7 NBK

Až jednoho dne půjdete do nebe, tak vám Bůh ukáže tohle přenesmírné bohatství a tehdy to i UVIDÍTE. Tehdy také poznáte, že Bůh je velmi laskavý a milý. *„Neboť jste spaseni milostí skrze víru, a to není z vás - je to Boží dar.“* Všichni, kteří jsou spaseni, jsou spaseni čistě z Boží milosti skrze pouhé vyznání víry, když vyznali Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, *„ne na základě skutků, aby se nikdo nemohl chlubit.“* Ježíš zdarma prolil svoji krev, aby nás spasil a vzal do nebe, a není to díky našim skutkům. To ale neznamená, že teď nebudeme nic dělat, proto další verš říká: *„Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich chodili.“* Efezským 2:7-10 NBK

Pro Eliáše přijel ohnivý kočár. Jako chlapec jsem si představoval tento kočár jako ten starý vůz tažený koňmi, ale řeknu vám, že je to něco úplně jiného. (pozn. překladatele: Pavel Gabánek říká, že ten vůz, který pro něho přijel do věžeňské cely, byl zlatý, plápolající ohněm a trochu se podobal moderním automobilům. P. Gabánek: „Příd', Duchu Svátý.“ str. 71) Eliáš mi řekl: „Tohle je ten kočár, který pro mě přiletěl na zem.“ Bylo to něco překrásného. Jeho základ byl z čistého zlata posázený různými drahokamy, s nádherným hedvábným sedadlem a svítil Boží slávou a ohněm. Uvnitř nebyl volant, tento vůz je poháněný mocí Boží a jede přesně tam, kam právě chcete jet. V nebi jsou různé druhy těchto vozů. Některé uvezou i několik tisíc lidí. Zeptal jsem se: „Je tohle jediný kočár v nebi?“ „Ne, ne, kdepak, jsou jich miliony.“

Dovedete si představit, že nastoupíte do takového dopravního prostředku a projíždíte se po nebi s Eliášem a Elišou? Zeptal jsem se tedy Eliáše, jestli s ním můžu jet v tom kočáře a Eliáš mi odpověděl: „Ano, můžeš, ale předtím než pojedeme tímto kočářem, tak musím požádat Otce, aby ho rozšířil, abychom tak mohli nastoupit všichni tři, protože chci, abys seděl uprostřed nás obou.“ Tak co tedy Eliáš udělal? Požádal Otce, aby ho rozšířil a za okamžik byl ten kočár větší. Zjistil jsem, že ti staří proroci mluvili přímo k Otci. Řekl jednoduše: „Otče, může s námi jet Percy v kočáře? Ten kočár je pro dva, můžeš ho, prosím, zvětšit?“ a odpověď přišla: „Ano, můžeš jet.“ A hned byl ten vůz připraven. Všiml jsem si, že se rozšířil zleva doprava. Jako malý chlapec jsem se vezl v takovém starodávném karnevalovém kočáře a myslel jsem si, kdovíco to nebylo. Ale to se vůbec nedá porovnat s touto jízdou v nebi. Japonci vyrobili ten nerychlejší vlak na světě, ale nedá se to srovnat s nebeským kočářem, když jsme si vyjeli na projížďku 1 000 000 mil dlouhou. Spolu jsme tedy všichni tři vzlétli vzhůru a letěli jsme na výletní projížďku. Eliáš řekl: „V tomto kočáře to není jako v těch tam dole na zemi.“

Dovedete si představit, že máte takové oči, že vidíte i dozadu? Mohl jsem vidět i za sebe, a stejně tak i Eliáš a všichni ostatní. S těmito očima vidíte všude kolem vás. (pozn. překladatele: „Maminka vyprávěla: Modlili jsme se společně a na kolenou chválili Boha a dobrořečili mu. Téměř všichni byli křtěni Duchem svatým a modlitby v jazycích byly praktickou zkušeností. Maminka najednou viděla, jak se mezi modlícími procházejí tři osoby, každá v jiném oblečení. (víra, naděje a láska) Ty nádherné, něžné osoby viděla nejen zepředu, ale i zezadu. Říkala, že mohla vidět i dozadu...“ úryvek z „Vyprávění ze života naší rodiny na Volyni“ Vladimír Novák)

Vznesli jsme se nahoru podobně jako vrtulník a potom jsme letěli chvílemi velkou rychlostí a jindy pomalu a někdy jsme zůstali i viset ve vzduchu a vychutnávali si ohromující scénérie před námi.

Je to něco překrásného a senzačního. Rozhlédnete se a vidíte široko daleko překrásné hory a různé háje a údolí. Je tam doslova jedno údolí za druhým. Stromy jsou v nebi někdy i desetkrát větší než ty na zemi a jsou přeplněné rozkošným ovocem. Neroste tam ale tabák, protože je to ďáblová rostlina, která na zemi způsobuje rakovinu a smrt mnoha lidem. Viděl jsem tam spousty zvířat, jako například žirafy. Také mnoho různých obrovských parků a zahrad. Nikde ale neuvidíte ceduli s nápisem „po trávníku se nechodí.“ Údolí jsou plné krásy a nádhery osvětlené sedmi barvami duhy. Můžete jít, kam chcete a vše prozkoumávat. A nezapomeňte při tom, že nebe je osmdesátkrát větší než země. Viděl jsem tam miliony různých nádherných květin a spoustu věcí.

Potom jsou tam nádherné skály. Granátové skály, smaragdové skály, skály ze všech druhů drahého kamení, byly tam jakoby celé trsy těchto skal. Další skála zase v sobě měla všechny tyto drahé kameny dohromady. Tyhle skály svítí různými barvami podle toho, z jakého kamene je každá složena. Nesou v sobě všechny barvy duhy, modrá skála, červená skála, fialová, různobarevná atd. Nemám teď na mysli jen pár skal pohromadě, ale desetitisíce mil dlouhé skály. Jsou také vysoké několik set kilometrů. V nich jsem viděl všelijaké různé otvory, vytesané vchody a jeskyně a mezi nimi různá jezírka.

A tam uprostřed těchto skal je Ježíš s otevřenou náručí. Tyto skály představují pevnost Ježíše Krista. Ježíš je ta skála. Když začne něco tvoji mysl táhnout od Ježíše, tak začni myslet na to, že On je ta pevná skála.

Řekněme, že jste lidé, kteří rádi cestují, pak určitě jedte do těchto hor. Jistě jste viděli na zemi spoustu překrásných míst. Ale v porovnání s tím, co jsem viděl na této projížďce, je to naprosto nic.

Křišťálové moře

Žalm 69:35: „*AŤ HO CHVÁLÍ nebesa i země, MOŘE SE VŠÍM, CO SE V NICH HEMŽÍ*“

Žalm 72:8: „*PANOVATI BUDE OD MOŘE AŽ K MOŘI, a od řeky až do končin země.*“

pozn. překladatele: Někdo může říct: „Ale Bible říká, že tam už moře nebude,“ (Zjevení Janovo 21:1) to je ale řečeno o té nové zemi, ale není to řečeno o nebi. Stánek byl dělaný jako podobenství skutečných věcí, které viděl v nebi. 1 Královská 7:23: „*Odlil také MOŘE o průměru deseti loket, okrouhlé*“, tohle „moře“ tedy musel vidět v nebi. Židům 8:5: „*Ti slouží OBRAZU A STÍNU NEBESKÝCH VĚCÍ, jak bylo Mojžíši od Boha sděleno, když měl dokončit stánek. Řekl mu přece: Hleď, abys všechno udělal podle vzoru, jenž ti byl ukázán na této hoře.*“ Následující verš je toho jasným důkazem: „*Také všechno STVOŘENÍ, KTERÉ JE NA NEBI, na zemi, pod zemí I V MOŘI...*“ Zjevení Janovo 5:13

Na té nové zemi moře už nebude, to dnešní pozemské moře je vlastně jen obrovské území zaplavené kvůli hříchu. V nebi moře je, ale není to takové moře, jako tady na zemi. Nedá se to s tím porovnávat, voda v moři je voda života. Když jsem letěl tímto nebeským vozem, letěli jsme přes tohle nádherně křišťálové moře a zdálky to nejdřív vypadalo, jakoby nad ním nastával východ několika tisíc sluncí naráz a každé jiné barvy. Tohle není to skleněné moře, na kterém se tancuje, ale je to něco jiného. Podél břehů moře jste mohli vidět zářivě barevné hory. Tohle jen vidět, bylo něco tak velkolepého a strhujícího! Lidé tam plavali, šplhali po stromech a skákali do vody, zatímco jiní odpočívali. A tohle křišťálové moře je plné ryb. Viděl jsem tam velryby, žraloky, barakudu, i pravěká zvířata. Ale žádné z těchto zvířat není agresivní. Dobře teď poslouchejte, co vám řeknu; viděl jsem, jak ke břehu připlul žralok, naložil na sebe jednoho chlapce a vozil ho po moři. Potom se opět s ním vrátil a vyložil ho zpět u břehu. To je to, čemu já říkám: „Svatý, Svatý, Svatý, Bůh Všemohoucí.“ Ve vzduchu jsem viděl lítat racky, kteří krásně zpívali. Velryby připluly k zátoce, nasedlo na ně asi devět

lidí a vyjeli spolu na moře. Také jsem na moři viděl nádherné lodě. Jak by se vám líbilo vyjet si s lodí na výlet po moři, kolem těchto hor a pak se vrátit a jít se podívat do města Božího? S touto lodí můžete být na moři a cestovat třeba tisíc let. A nebo můžete letět nebeským kočárem. Záleží jen na vás.

Další nádherná realita jsou velcí ptáci, kteří lítají nad tímto mořem. Na zemi si musíte dávat pozor, aby vám trus od racků nepřistál na hlavě. V nebi nejenže ptáci nemají tuhle potřebu, ale navíc nevydávají ty skřehotavé zvuky jako na zemi, ale zpívají v souladu s hudbou v nebi.

Podél pobřeží moře jsem spatřil velehory z čistého zlata. Gigantické hory ze zlata. Lidé jsou schopni vás na zemi zabít a vytlouct vám zlaté zuby. Hledají zlato v dolech a z té trochy zlata bohatnou. Tam jsou ale celé velehory z čistého zlata. Další hory vedle nich byly z jednoho kusu diamantu, jiné zas z jednoho kusu třpytivě černého diamantu.

Zkuste vypočítat, jakou to má hodnotu. I ti největší boháči na zemi jsou v porovnání s tím naprostí chudáci. Když jsem přes tyto hory letěl, zdálo se mi, že ta nádhera nebere konce. Tohle je to „*přenesmírné bohatství budoucího věku*.“ (pozn. překladatele: v anglické Bibli: „onoho světa.“) Další velehory jsem viděl z čistého stříbra. Potom jsem viděl horu z perel. Další byla z onyxu a tak můžete pokračovat dál a dál. Jedna hora vedle druhé. Hory z černého diamantu, miliony a miliony karátů.

Vzpomínám na jednoho muže z církve, do které jsem chodil. Když jedna vdova zemřela, tak mu přenechala diamant. Dal si ho na prst a šel kázat, a občas během kázání na ten diamant pohleděl. Najednou někdo ze shromáždění zavolal: „Kazateli, dej ty oči pryč z toho diamantu a upři je na Ježíše!“ A ten kazatel sundal diamant z prstu a mohli jste vidět, jak najednou letí vzduchem přes celé shromáždění. Také jsem byl mezi hledači diamantů a vím, jak je to těžké, tyto lidi získat. V nebi jsem ale viděl gigantické hory z diamantů, tak veliké, že s vašimi pozemskými očima byste nedohlédli vrcholu. A na těchto horách je spousta růží, tulipánů a všemožných jiných květin, které nádherně voní. Všude byla spousta krásných andělů i lidí a samou radostí po těchto horách tančili.

Mezi horami jsem viděl různá údolí, která vyzářovala světlo Boží slávy a tekly tam řeky, které vydávaly světlo ve všech barvách duhy. Nad horami a okolo nich byla oblaka slávy. Také tam byla spousta různě velikých jezer.

Když jsem letěl přes tyto hory v nebeském voze, připadalo mi, že je to snad nekonečné. Na horách jsem viděl všechna možná zvířata. I pravěká zvířata, která již dávno vyhynula. Jedna paní cestovala zdaleka, jen aby se mě zeptala, jestli jsou v nebi pravěká zvířata. Bůh je tam má všechna, přátelé. Viděl jsem tam i dinosaury.

Když se podíváte do Bible, najdete tam i tyhle podivné bytosti: „*Před trůnem bylo také skleněné moře podobné křišťálu a uprostřed trůnu a kolem trůnu čtyři bytosti plné očí zepředu i zezadu. A ta první bytost byla podobná lvu, druhá bytost podobná teleti, třetí bytost měla tvář jako člověk a čtvrtá bytost se podobala letícímu orlu. A ty čtyři bytosti měly každá po šesti křídlech dokola a uvnitř měly plno očí; a bez přestání, dnem i nocí, říkaly: „Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh.“*“ Zjevení Janovo 4:6-8 Tyto létající bytosti jsou napohled podivná a zároveň úžasná stvoření. Viděl jsem je tam letět s křídly a tváří člověka, s očima zepředu i zezadu. Tak jsem to vše této paní povykládal a zajímala se i o další věci. Potom mi řekla podobnou věc, která byla řečena Šalamounovi: „Předtím mi nebyla řečena ani polovina.“

Viděl jsem tam i velmi podivné stvoření, o kterém mluví kniha Zjevení, s lidskou tváří a očima zepředu i zezadu. Také tam byli andělé obří, mohli měřit asi tak 12 metrů. Když jsem je nejdříve viděl z dálky, jak chodí ve městě, myslel jsem, že jsou stejně vysokí jako já. V porovnání s městem byli velmi malí, ale když jsem přišel blíž, tak jsem viděl, že to jsou obří. Kniha zjevení o jednom takovém andělovi píše: „*Uviděl jsem také jiného silného*

anděla, jak sestupuje z nebe, oblečen oblakem. ...a postavil se pravou nohou na moře a levou na zem.“ Zjevení Janovo 10:1,2. (pozn. překladatele: Tento anděl není vysoký až k oblakům, jak se někteří domnívají, tímto oblakem je pouze zahalen. Stánek smlouvy ve Starém zákoně často zahalil „oblak“ Boží slávy. Neznamená to ale, že z toho důvodu musí sahát až k oblakům.)

Šel jsem po velikém, překrásně zeleném kopci a slyšel jsem zpěv andělů. Tohle mě naprosto uchvátilo; ve svém životě jsem tak nádherný zpěv neslyšel. Zpívali: „Hoden je Beránek přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, slávu a požehnání,“ refrén byl: „Halelujah“. Vzal jsem tam do rukou zlatou hroudu, větší než moje pěst a také tam byly drobné vzácné kamínky, které když jsem vzal do ruky, tak se mi sypaly mezi prsty jako písek. Tráva v nebi pulsuje životem, je to život sám. Tady na zemi když šlápnete na trávník, tak ho sešlápnete k zemi. Ale v nebi to nejde. Ve všem je tam život, dokonce jsem viděl květiny s obličejem a kameny, které zpívaly. „Ježíš jim na to řekl: *Pravím vám, budou-li oni mlčet, bude křičet kamení.*“ Lukáš 19:40 KMS.

Dr. Gary Wood v rozhlasové relaci

Na horách a zvláště v jejich údolích, rostla spousta květin a stromů. Viděl jsem tam veliká stáda beránek. Nepasou se tam, aby byli zabiti, ale symbolizují toho Beránka Božího. Pásly se tam i krávy a vesele si přitom vrtěly ocasem. Také žáby jsem tam viděl poblíž vody, ale byly několikanásobně větší než obvykle. Je tam spousta barevných koní. Můžete přijít a jezdit na kterémkoliv chcete. Jestli chcete, můžete vzít celou vaši rodinu a jít na průzkum do těchto hor.

Zastavili jsme tam kočár, vystoupili jsme a jedli různé ovoce, velmi lahodné chuti. Také tam byl vinný kmen. Ježíš řekl: „Já jsem ten vinný kmen.“ Ježíš přišel a zemřel za nás, aby nám dal život a to život v hojnosti. Ale také tě jednoho dne vezme domů. A tento Bůh je velmi bohatý.

Ovce se tam pásly spolu se lvy. Viděl jsem tam několik stovek lvů pohromadě, kteří tam stáli, dívali se a Ježíš stál uprostřed nich. Protože On je ten Lev z pokolení Judova. Když jsem jednoho pohládl, tak promluvil v nebeské řeči: „Chvála Bohu.“ Žalm 150:6: „*Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina! Haleluja.*“ A všechna zvířata v nebi dýchají. „*I otevřel Hospodin ústa oslice, a řekla Balámovi: Cožť jsem učinila, že již po třetí mne biješ?*“ Numeri 22:28 Hladil jsem také i tygry po krku, černého leoparda i černého pantera. Na zemi to ale raději nezkoušejte. Jsem toho názoru, že na zemi by se měly takové dravé šelmy radši zavřít.

Se všemi zvířaty si tam můžete povykládat. Veverky v nebi jsou úžasné, přišla veverka, skočila mi na rameno a povídala si se mnou. Na zemi se můžete se zvířetem domluvit pouze skrze instinkt. Lidé mluví například se svým psem, ale ten jim neodpovídá. V nebi si ale se psem můžete popovídat. Řeknete: „Cože? V nebi jsou psi? Pes a v nebi?“ Ano, překrásní psi. Dokonce i kočky, všechna zvířata jsem tam viděl, kromě hada. Chcete si popovídat s dinosaurem nebo s medvědem? Nebo s domácí kočkou? Žádné stvoření v nebi není hloupé, neexistují tam hloupá zvířata. Jsou tam tisíce a tisíce zvířat, prostě vše, co Bůh stvořil, kromě hada. „*Had pak byl nejchytřejší ze všech živočichů polních, kteréž byl učinil Hospodin Bůh. A ten řekl ženě: Tak-liž jest, že vám Bůh řekl: Nebudete jísti z každého stromu rajskeho?*“ Genesis 3:1 KR Viděl jsem tam i slepice a dokonce i vránu.

„A VŠECHNO STVOŘENÍ NA NEBI, NA ZEMI, POD ZEMÍ I V MOŘI, VŠECKO, CO V NICH JEST, SLYŠEL JSEM VOLAT: TOMU, JENŽ SEDÍ NA TRŮNU, I BERÁNKOVÍ DOBROŘEČENÍ, ČEST, SLÁVA I MOC NA VĚKY VĚKŮ!“ Zjevení Janovo 5:13

Dokonce i všechny ryby tam mluví. Žádný Boží tvor tam není hloupý: Žalm 69:35: „*Ať ho chválí nebesa i země, moře se vším, co se v nich hemží.*“

Také je tam množství překrásných zahrad a v nich spousta drahých kamenů různých velikostí a tyhle kameny jakoby pulzují životem a mění přitom svoji barvu. V těchto kamenech je Boží sláva a je úžasné se jich jen dotknout.

Obloha je překrásně osvětlená a vypadá velmi slunečná, ale slunce tam není. Nebe je planeta, která funguje jinak než země, nepotřebuje slunce. Nikde ani neuvídíte žádný tmavý koutek, ani stín, ale vše osvětluje Boží přítomnost - „Beránek je tam svíce.“ Nemusíte se schovávat před sluncem, všude je dokonalé klima, ani moc horko, ani moc chladu a naprosto dokonalá vlhkost. Připravte se na to, že v nebi budete mít taky takovou projížďku, když budete chtít. Jen potřebujete požádat, to je všechno, „požádejte a bude vám dáno“.

Letí na místo ve vnějším obvodu nebe

Potom Eliáš řekl: „Teď jedeme k vnějšímu obvodu nebe.“ Když jsme tam přiletěli, tak mi řekl: „Zde jsou ti, kteří přijali Ježíše na smrtelné posteli, podívej, tamhle to je Bob Anderson.“ Bob Anderson byl ten, který přece tvrdil, že žádný Bůh neexistuje, takže přijal Ježíše až těsně před tím, než zemřel. Řekli mi, že se nakonec modlil. Také mi bylo řečeno, jakým způsobem Bob přišel k uvědomění, že existuje Bůh. Bylo to ve vlaku, když jel s nějakým Božím mužem a dali se spolu do řeči. Bob řekl: „Dobře, uvěřím, když mi vysvětlíte Trojici.“ Tak tento Boží muž vzal vodu, nalil ji do nádoby a zavěsil ji za okno z kupé vlaku. A protože za oknem mrzlo a padal sníh, tak voda po chvíli ve sklenici zamrzla. Tímto způsobem Bob uvěřil, že Bůh existuje. Eliáš řekl: „Tohle je dobrý způsob, jak vysvětlit Trojici.“ (pozn. překladatele: Voda je ve třech skupenstvích: tekutá voda, pára, a led a přesto je to jedna voda.)

Co se stalo s lidmi, kteří zemřeli před Kristem?

Někdy se mě lidé ptají na to, co se stalo s lidmi, kteří zemřeli před tím, než šel Ježíš na kříž. Kde jsou? Anděl Boží mi vysvětlil, že duše spravedlivých od doby, kdy Ježíš sestoupil do podsvětí a vzal miliony a miliony s sebou do nebe, jsou v nebi. (Apoštol Petr mluví o Davidovi, že „nevstoupil na nebe“ – Skutkové 2,34. Do nebe se dostal až s ostatními spravedlivými spolu s Pánem Ježíšem.) Ostatním přinesl Pán tu dobrou zvěst o spasení. 1 Petrův 3:18-20 „*Vždyť i Kristus jednou trpěl za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrčen v těle, ale obživen v Duchu, v němž také přišel a kázal duchům ve vězení kdysi neposlušným, když jednou za Noémových dnů Boží trpělivost vyčkávala, zatímco se stavěla archa.*“ Ježíš mi vysvětlil, že ve chvíli, kdy řekl: „Dokonáno jest,“ sestoupil do vnitřností země a tam kázal dobrou zprávu. Potom na ty, kteří ji přijali, použil svoji krev a přenesl je do nebe. Matouš 27:52 „*Otevřely se hroby a vstala mnohá těla zesnulých SVATÝCH, kteří po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, přišli do svatého města a ukázali se mnoha lidem.*“ Není to nádherné? Je to nádherné tajemství, které mi dal Bůh v nebi. Tohle je ta odpověď na otázku, co se stalo s lidmi, kteří žili ještě před tím, než Ježíš zemřel na kříži. Mají věčný život? Jistě že mají. Bylo by velmi sobecké myslet si, že v nebi bude jen pár vyvolených. Jsou tam i miliony těch, kteří přijali Pána Ježíše Krista až na své smrtelné posteli. Jan 20:17: „*Ježíš jí řekl: Nedotýkej se mne, neboť jsem ještě nevystoupil ke svému Otci. Ale jdi k mým bratrům a řekni jim: Vystupují ke svému Otci a k vašemu Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.*“ NBK Tohle nebylo to veřejné nanebevzetí, které vidělo několik set

lidí. Ježíš tady vstupoval k Otci jako nejvyšší kněz se svojí vlastní krví. Židům 9:11,12: „Kristus však, jako nejvyšší kněz budoucího dobra, přišel skrze větší a dokonalejší stánek, neudělaný rukama, to jest ne rukama tohoto stvoření. Když nám získal věčné vykoupení, vstoupil jednou provždy do nejsvětější svatyně, a to ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví.“ Poté co vešel s touto krví do svatyně svatých v nebi, teprve pak se ho Tomáš mohl dotknout a sáhnout si na jeho jizvy. Předtím se ho ale nesměla dotknout ani Marie.

Dnes je tomu tedy jinak, než tomu bylo ve Starém zákoně před Kristem. Všichni starozákonní svatí jsou již v nebi a někteří již mají svoje tělo, zatímco většina na ně čeká, až ho přijme ve vzkříšení. Zeptal jsem se archanděla, co je myšleno tím Abrahamovým lůnem. Vysvětlil mi velmi jednoduše, že to znamená, že Lazar bude tam, kde je Abraham a Abraham je v lůně Božím. Být v lůně Abrahamově tedy jednoduše znamenalo být s Abrahamem v přítomnosti Boží. Tento výraz se používal mezi Izraelity. Abraham je dnes tak jako každá jiná svatá osoba v nebi. Když jsem ho viděl, byl plný slávy Boží.

Vyučování archanděly

Bible jasně mluví o tom, že Bůh si žádá v našich životech posvěcení. Jakékoliv nejasnosti, třeba ohledně učení, musí být nejdříve objasněny. Pozemská politika, nevyřešené vztahy atd. Pokud máte nevyřešené vztahy a nešli jste k tomu bratru nebo sestře, abyste to vyřešili, pak půjdete na toto místo, kde to musí být očištěno. Tam jsou vyučování, jak předstoupit před trůn Boží a jak chválit Pána. Nesmíte mít nic na zemi proti žádnému bratru ani sestře, proto je tam tolik duší. Archandělé je tam vyučují věcem Božím. Je lepší tím projít už tady na zemi. A tím nemám na mysli, abyste utíkali a zaplatili každou složenku, nebo abyste vyhledali každé dítě a člověka, s kterým jste kdy měli nedorozumění! Ne, tohle nemám na mysli, ale mám na mysli to, abyste jim ve svém srdci odpustili. Jedná se zde o to, co oni udělali proti vám. Stačí, když řeknete: „Ježíši, odpouštím tomuto a tomuto člověku,“ a vaše srdce se stává čistým. Potom se musíte vzdát světských věcí, neříkám že úplně všech věcí, tak jako jsem to udělal já, ale řeknu vám, že se nemůžete držet věcí tohoto světa a zároveň věcí Božích. Nemůžete vypít láhev alkoholu a očekávat čisté srdce. Od té doby, co jsem se oženil a je tomu již 57 let, tak nikdy jsem nebyl s jinou ženou, ani žádné jiné jsem se nedotkl. Stále ale můžete požádat o odpuštění a následovat cestu svatosti. Bůh není Bohem, který by se pořád jen hněval. Pokud prosíš o Boží milost, zůstáváš na kolenou a čteš Bibli, tak ti Bůh odpouští. Až nakonec jednoho dne budeš moci vejít dovnitř rovnou před Boží trůn. Tohle není lůno Abrahamovo, ani ten ráj, kam byl Pavel vytržen, ten je blíž trůnu. Ale i toto místo je určitý druh ráje.

Abyste přišli po smrti přímo před Boží trůn, musíte přijmout křest Duchem svatým, té třetí osoby Trojice, se znamením mluvením jinými jazyky. Při vylití Ducha svatého o Letnicích lidé mluvili jak nebeskou řečí, tak i řečí různých národů. Pavel jasně mluví v epistolách o „neznámém, cizím jazyku“. Ti, kteří jsou před těmito branami, se musí učit tuhle nebeskou řeč, a to se nenaučíte na žádné univerzitě, musíte jít do Univerzity Ducha svatého. V určitých církvích, jako jsou metodisté, presbyteriáni atd. se cizími jazyky nikdo nemodlí. Proto tito lidé musejí jít na toto místo, kde se té nebeské řeči učí. Takto mi to bylo řečeno. Zeptal jsem se, jak dlouho jim bude trvat, než budou moci vejít dovnitř. Odpověď byla, že dohromady to bude 2000 let. (2 nebeské dny)

Také jsem se dozvěděl, že když někteří zemrou na zemi a vejdou na tohle místo a dejme tomu, že bude zbývat jen pět let do vytržení, pak zmeškají tu slavnostní večeři Beránka.

Viděl jsem několik set Indiánů, jak tančí po celém nebi. Proč? Protože se připravili, byli vyučeni Slovem Božím, pokřtěni Duchem svatým a mluvili v jiných jazycích. Potom šli rovnou dovnitř před trůn Boží. Jednou se mě někdo zeptal: „Bude v nebi zvlášť místo pro

baptisty, jiné pro metodisty atd.?“ Odpověděl jsem mu: „Ano bude, ale ne uvnitř v nebi,“ zůstanou před branami, protože na zemi dělali rozdíly mezi sebou. Tam jsou učeni tomu, že je „jeden Pán, jedna víra, jeden křest“. Efezským 4:5 NBK

Moc nad malomocenstvím

Potom jsme si sedli a zpívali jsme píseň Eliáše. O tom, jak Eliáš věřil v nebe a nakonec do něho vešel a refrén byl: „Eliáš je ten muž.“ Zeptal jsem se: „Eliáši, když jsi byl na zemi, tak všude kolem tebe bylo spousta malomocných, že? A ty jsi měl moc nad malomocenstvím.“ Odpověděl mi: „Ano, ale oni museli vykonat nejdřív různé věci, které jsem jim nařídil.“ Potom mi řekl: „A ty, až se vrátíš na zem, budeš mít také moc nad malomocenstvím.“ A jeho slova se přesně naplnila. Ten démon malomocenství je hrozný. Jednou nám museli vzít z naší kolonie malé děvčátko, které onemocnělo malomocenstvím. Ale dnes již na ni nenajdete ani stopu po malomocenství, ani jizvu. „A řeknu vám po pravdě, že za Eliášových dnů, když bylo nebe zavřené po tři roky a šest měsíců a když byl veliký hlad po celé zemi, bylo mnoho vdov v Izraeli,“ tohle řekl Ježíš. „A za proroka Elizea bylo mnoho malomocných v Izraeli, avšak žádný z nich nebyl očištěn – jen syrský Námán.“ Lukáš 4:25 Řeknu vám, že i dnes je nebe pro mnohé lidi zavřeno, ale otvírá se skrze modlitbu a moc Ducha svatého. Když jsme později přinesli zvěst o Ježíši do těch částí džungle, kde jsou skupiny malomocných, tak osmdesát procent z nich bylo uzdraveno.

Sjednotit církve vykoupených

Eliáš mi také řekl jednu věc: „Ty máš na zemi úkol, až se vrátíš zpět. A bylo to již rozhlášeno po celém nebi. Tento úkol je, abys sjednotil církve jako jedno tělo.“ Poté mi citoval jeden verš z Bible a v nebeské řeči použil slovo „charity“ = milosrdenství. Řekl: „Pokud nemáš lásku, (milosrdenství), neprospěje to ničemu. Miloval jsem Elišu velmi moc a víš, o co požádal? O dvojitý díl Ducha, který jsem měl já. A pak mohl udělat dvakrát více zázraků než já. I ty budeš mít velký díl Ducha, ale ne Ducha Božího, ale Ducha svatého.“ Poté mě objal a řekl mi: „Miluji tě,“ a já jsem řekl: „Miluji tě, Eliáši.“ Řekl mi: „Ty jsi muž Boží, až půjdeš zpět na zem, zůstaň věrný, a až se vrátíš, bylo mi řečeno, že přijedeš v nebeském kočáře.“

pozn. překladatele: Ne všichni jsou vzati do nebe stejným způsobem, a také, jak se zdá, všichni neletí stejnou rychlostí. Také je možné, že každý může popsat stejnou věc trochu jinak. P.Gabánek při jedné návštěvě nebe letěl s anděly a popisuje to jako nádherný výlet vesmírem. Podruhé popisuje, že pro něho přijelo nebeské vozidlo. Henry Gruver při svém prvním vytržení popisuje nádhernou cestu vesmírem a jak letěl kolem mléčné dráhy. Při svém druhém vytržení se najednou ocitl na ulici Nového Jeruzaléma. Podobně i Robert Carter. Bishop Earthquake říká, že nastoupil: „do veliké zlaté nádoby,“ která ho vzala do nebe a když z ní vystoupil, tak byl v ráji. Bernarda Fernandez říká, že se z nebe vracela nebeským výtahem: „V té chvíli se otevřely brány nebe. Potom jsem nastoupila do nádherného výtahu, ve kterém mě Pán doprovázel až k mému domu.“

Potom řekl: „Půjdeme se podívat na Ježíše?“ Tak jsme letěli dolů s kočárem a zastavili jsme přímo před ním. Přišel ke mně Ježíš! Ten nádherný Ježíš, který za nás na Golgotě prolil svoji krev. Objal mě a normálním hlasem mi řekl: „Miluji tě, Percy. Říkej mi Ježíši.“ Nenazval mě „doktore“, ani žádným jiným titulem. Pak jsme se spolu po pět a půl pozemských dnů procházeli společně po nebi.

Děti se mě často ptaly, jak Ježíš vypadá. Jsou sice některé pěkné obrázky s Ježíšem, ale žádný nikdy nenamaluje ty oči. Nic se nevyrovná tomu, když mě tak držel v náručí a řekl mi: „Percy, miluji tě.“

Řeknu vám ale, že Ježíš může být „vším pro všechny.“ Jednou ke mně přišel Indián a popisoval mi, jak se mu zjevil Pán Ježíš v pralese. Říkal, že jeho vlasy byly zářivě bílé a oči že mu svítily jako plamen ohně. Popsal to podobně jako Jan v knize Zjevení. Když jsem se ho ale zeptal, jak vypadal v obličeji, tak řekl, že vypadal jako Indián. Protože Ježíš může být vším pro všechny. Na zemi jste vším pro všechny, ale řeknu vám, že v nebi budete vším pro anděly. 1 Korintským 9:20-22: „*A tak jsem pro Židy jako Žid,...; pro ty pod Zákonem jsem jako pod Zákonem,... Pro ty bez Zákona, jsem jako bez Zákona... Pro slabé jsem jako slabý, abych získal slabé: VŠEM JSEM SE STAL VŠÍM, abych jakkoli aspoň některé zachránil.*“

Ježíš potom požádal Eliáše, aby vystoupil, a sedl si na jeho místo vedle mě. A znovu jsme letěli s Ježíšem po nebi. Řeknu vám přátelé, že až se tam dostanete, budete mít tisíce let obrovské zábavy. Znovu jsme stoupali vzhůru a letěli jsme kolem trůnu Božího. Kolem trůnu Božího jakoby vycházelo několik tisíc sluncí o poledni. Nebeskému Otci ale do tváře není vidět, přikrývá Ho nádherná duha, která z této obrovské hory sestupuje až do Křišťálového moře. A Ježíš seděl doslovně po pravici Boha Otce, tak jak to říká Bible, zatímco byl vedle mě v kočáře. Ježíš může být na mnoha místech najednou. (pozn. překladatele: „*KRISTUS, který je nade vším, POŽEHNANÝ BŮH.*“ Římanům 9:5 Takže jako Bůh může být Ježíš na několika místech najednou, protože Bůh je Všudypřítomný.) Se svým tělem je po pravici Boží na trůnu a duchovně Ho můžete vidět na mnoha místech najednou, není to podivuhodné? Tohle je Bůh Všemohoucí. Potom jsme letěli k řece života a k části, které se říká „okna nebe“. Letěli jsme nad skleněným mořem, kde se tančilo, nad městem a dívali jsme se dolů na náměstí. Potom Ježíš vystoupil z kočáru a Eliáš nasedl zpět. Ježíš se mě zeptal: „Percy, užil sis toho výletu?“ Odpověděl jsem: „Ježíši, nikdy nechci vystoupit z tohoto kočáru. Je to něco nádherného.“ „Budeš muset, Percy, protože ti chci ukázat věci, které jsou ještě daleko slavnější než tento kočár.“

Hora Sion a Nový Jeruzalém

„Odneseš mě v Duchu na velikou a vysokou horu a ukážeš mi veliké město, ten svatý Jeruzalém, ...město bylo čisté zlato podobné čistému sklu.“ Zjevení Jana 21:10-18

Pozn. překladatele: Někteří učí, že tohle město je pouze symbolem nevěsty Kristovy, a nikoliv doslovné fyzické město. Pravda je ale ta, že tohle město je jak opravdové město, tak v sobě zahrnuje i nevěstu Kristovu.

Jako důkaz cituji verš z Gal. 4:26, kde se říká, že tento nebeský Jeruzalém je „*matka nás všech*“. V Žid. 12:22 jsou ale lidé jako „*církev prvorozených*“ spolu s městem citováni každý zvlášť a nikoliv jako jeden jediný celek. Když vám řeknu, že: „Včera se město Brno rozhodlo, že postaví nové vlakové nádraží,“ mohl by někdo říct: „Aha, vidíte? To je důkaz toho, že Brno nemůže být fyzické město, jak by se fyzické město o něčem mohlo rozhodnout?“ Jak bláznivé uvažování. Brno je jak fyzické město, tak i seskupení všech lidí žijících ve městě Brně. Ježíš říká, že všichni ti, kteří konají Jeho vůli, jsou Jeho matkou. Tedy jsou zde jak vykoupení lidé, což je Jeho nevěsta, tak i opravdové město, ve kterém žijí. V knize Zjevení 21:23-27 se říká, že do tohoto nebeského města vstoupí národové. Kdyby se tedy jednalo pouze o nevěstu Kristovu, pak by to muselo znamenat, že lidé vstoupí do druhých lidí! Jaký to nesmysl! Zjevení 21:2 říká, že tohle město je „*jako*“ nevěsta okrášlená pro svého ženicha. Jedná se o básnický výraz z Písně písní 6:3: „*Krásná jsi, přítelkyně má, jako Tersa, PĚKNÁ JAKO JERUZALÉM.*“ Nestojí tam: „Ona je ten Jeruzalém,“ ale „*jako*“ Jeruzalém. Podobně i prostitutka jedoucí na šelmě je ve skutečnosti

opravdové město: „A žena, kterou jsi spatřil, je to veliké město.“ Zjevení Janovo 17:18 NBK Anděl ale nevysvětluje význam města, které vidí Jan, protože to je reálné město a není třeba nic vysvětlovat. Abraham očekával město. „Očekával totiž město, které má základy, město, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.“ Chcete snad říct, že Abraham očekával církev? Tehdy o této církvi ani vědět nemohl. „Kterí došli cíle“ Židům 12:23, zde je důkaz, že nebe je cílem, ke kterému křesťan směřuje, a ne tahle země.

Potom mi Ježíš řekl: „Vezmeme tě do města Božího,“ to je hlavní město nebe. Jaká nádherná je vidět tohle gigantické město. Tohle město měří 1500 mil (2 414 kilometrů), jeho výška je stejná jako šířka. (pozn překladatele: asi jako celá Evropa). Trůn Boží je umístěn na vysoké hoře, na jejímž úpatí tohle město leží. Chrám Boží není ve městě, ale je vedle něho. Takže když jsme byli na náměstí tohoto města, hleděli jsme dolů na nebeské příbytky, na chrám, a na dům stravování. Bylo mi řečeno, že tohle je Sion. Je to město osvětlené Boží slávou, je to ten Nový Jeruzalém. Viděl jsem tam těch dvanáct bran, které symbolizují dvanáct pokolení Izraele a ulice byly z čistého zlata. A zlato symbolizuje Boha samotného. Celá ta gigantická konstrukce byla z čistého zlata a celkově to připomíná tvar spirály. Paláce Jeruzaléma jsou ve třech řadách, každá řada je o něco výš než ta první, aby všichni viděli k Božímu trůnu. Jsou ve tvaru elipsy jako amfiteátr nebo stadion natočený směrem k trůnu. A všude lítalo tisíce nebeských vozů. Zjevení Janovo 21:16 „(To město je rozloženo do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka.) Změřil tedy město tou třtinou – na dvanáct tisíc honů. Jeho délka, šířka i výška jsou stejné.“

Neprosil jsem Otce, abych mohl jít do nebe, ani jsem to neočekával. Bylo to pro mě překvapení. Stalo se to při chvále, přítomnost Boží padla na celé shromáždění. Někteří plakali v pokání a jiní včetně mě začali nekontrolovatelně chválit Boha. Z mého nitra začala proudit velmi hlasitá chvála: „Svatý, svatý, svatý,“ bylo to nekontrolovatelné, ale neměl jsem touhu to nějak zastavit. Najednou jsem opustil židli a zjistil jsem, že jdu po ulici ze zlata. Bylo to ale takové zlato, jaké jste

v životě neviděli, vypadalo průhledně. Bylo to něco neuvěřitelně nádherného. Pět let jsem pracoval v Phoenix v Arizoně, ve vědecké laboratoři firmy Motorola, kde jsem testoval čistotu kovů. Mohl jsem vám přesně říct, kolik procent čistoty a nečistoty obsahuje určité zlato, stříbro, platina, bronz atd. Také jsem testoval zlaté dráty, které se potom dávaly do vesmírné družice. Proto mě tohle průzračné zlato velmi zaujalo a mám v tomto ohledu veliký smysl pro detaily. Rád bych vám tedy trochu přiblížil barvu, jakou tohle průzračně křišťálové zlato vydávalo. Bylo to podobné, jako když jsem jednou vzal sklenici naplněnou třešňovou limonádou a díval jsem se skrze ni na sluneční paprsek, který pronikal skrze okno. Obdivoval jsem pak barevnou zář, kterou sklenice vydávala. Tohle je nejlepší přirovnání, o jakém vím. Barva tohoto zlata byla zlatá a třešňově červená. Přesto ale bylo průzračné a zářící. Cítím ale, že to nejde touhle pozemskou řečí dostatečně vysvětlit. Všechno, na co se tady na zemi podíváte, vypadá v porovnání s věcmi, které jsou v nebi, naprosto zdeformované a zdegenerované. Všechno v nebi je tak nádherně čisté a dokonalé, není tam nic nedokonalé nebo nečisté. Proto je to velmi obtížné vám tohle dostatečně vysvětlit.

Když jsem dal svoji nohu dopředu, abych udělal krok, tak jsem ji zase váhavě dával zpět, protože jsem si myslel, že bych se do toho mohl propadnout. Tak čisté to bylo. Když jsem na tyto ulice hleděl, tak jsem přemýšlel: „Vím, že to je zlato, ale je to tak čisté! Zajímalo by mě, jestli je to úplně zlaté až na samotné dno.“

Najednou jsem uviděl, jak po tomto chodníku někdo jde v bílém rouchu. Když jsem tuhle osobu uviděl, tak jsem zapomněl na to zlato a prohlížel jsem si jeho roucho. Říkám tomu roucho, protože celé to bylo z jednoho kusu látky. Ve svém životě jsem nikdy neviděl oblečení tak běloskvoucí jako tohle. Třpytilo se a bylo to jakoby živé a ta bělost jakoby sama

o sobě vyzařovala čistotu. Zářilo to a promlouvalo to poselství přímo do mého nitra. Když jsem se trochu přiblížil k této osobě, tak jsem zapomněl na všechno kolem a dokonce ani nevím, jestli to byla žena nebo muž, protože jsem pozoroval tohle roucho. Když jsem na ně hleděl, tak mi jakoby vydávalo svědectví o spravedlivých skutcích, které tato osoba ve svém životě vykonala. Mohl jsem si v něm doslova přečíst všechno, co vykonala od chvíle, kdy byla znovuzrozena. Tohle roucho naplnilo moje srdce velikou vděčností a láskou k Pánu Ježíši Kristu. Chtěl jsem v ten okamžik vběhnout do náručí Ježíše a říct mu, že ho miluji. Tyhle skutky spravedlnosti v sobě totiž zrcadlily lásku, něhu, trpělivost a celý charakter Pána Ježíše Krista. V ten okamžik jsem dostal obrovskou touhu žít svůj život na zemi čistěji a svatěji, než kdykoliv předtím.

Evangelista: Henry Gruver

Nejprve jsem si všiml, že jdu po ulici nebo jakémsi chodníku, který byl jakoby z čistého zlata. Lišil se však od veškerého zlata, které jsem kdy viděl – vypadal jako průzračný. Téměř jsem skrze něj viděl. O mnoho let později jsem četl, že zlato po přečištění atomovými částicemi zprůsvitní. Právě takové bylo to zlato na chodníku. Vedle něho rostla nádherná tráva, byla jako silná příkrývka, jen si lehnout a spát.

Mahesh Chavda

Poznámka překladatele: Podobně jako Percy mluví o „třech řadách příbytků“, tak děti z domova Adullam popisují tvar tohoto města jako gigantickou pyramidu, která se skládá ze tří částí. Mluví o třech městech jakoby jedno nad druhým začínajíc od největšího až po nejmenší na samém vrcholu. Jednalo se o mocné vylíčení Ducha na děti z misijního dětského domova „Adullam“. Těmto dětem ale Bůh nejdříve ukázal ve vidění peklo. Po svém znovuzrození byly vytrženy do nebe. Byly pokřtěny Duchem svatým, modlily se v jiných jazycích, prorokovaly, uzdravovaly nemocné, vyháněly demony a s mocí Boží kázaly evangelium. Následuje několik vybraných pasáží k tématu:

„Tohle město, o kterém Jan mluvil, je obklopené zdí do tvaru čtyřúhelníku a je vysoké 1500 mil (2414 kilometrů!). Studenti Bible se proto domnívají, že tohle město není ve tvaru krychle, ale pyramidy. Tohle ale naše děti nevěděly, ani je to nikdo od nás neučil. Byly tři podlaží v Noemově arše, dále se mluví o třetím nebi a Bůh sám je tři v jednom. Proč by tedy ten Král nemohl kralovat z vrcholu této pyramidy? Ježíš sám se přece stal tou „hlavou úhlu“ (Marek 12:10 KMS).

„Zdi tohoto města byly vyrobeny z neuvěřitelně nádherných různě barevně svítících drahých kamenů...“

„Když děti vešly dovnitř skrze brány z perel, tleskaly rukama, skákaly, smály se, tancovaly a kutálely se radostí...(už to nebyli jen žebráci z ulice, ale byli přivítáni anděly v bílých rouchách jako samotní králové)“.

„Strkaly ruce do tlamy lva...hladily králíčka a předávaly si ho z ruky do ruky...mladší chlapci jezdili na malých jelenech, zatímco ti starší na větších, také na slonech a na lvech. Andělé dávali dětem do rukou harfy a učili je na ně hrát a zpívat. Také je učili troubit na trumpety, psát písně a mluvit nebeskou řečí.“ (poznámka překladatele: Izajáš 11:6: „Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žirny

dobytek budou spolu a MALÝ HOCH JE BUDE VODIT.“ CEP Nezapomeňte ale přitom, že celá kapitola mluví o přicházejícím království v milénium.)

„Jeden z našich chlapců byl v Ráji téměř hned poté, co vstoupil do nebeského města. Tam na něj čekali dva naši chlapci z Adullam, kteří zemřeli v Hokow. Tito chlapci ho prováděli rájem a částmi města. V několika momentech přišli na veliké místo, kde byl jakoby pěstěný trávník, celé místo bylo porostlé trávou, obklopené pozoruhodnými stromy třpytícími se zlatem. Celá tato krajina byla tak uchvacující, že tento chlapec řekl svým dvěma přátelům: „Tohle už mi stačí. Nic krásnějšího už existovat nemůže. Zůstanu rovnou tady.“ Tito dva přátelé, kteří byli v nebi již delší dobu, mu řekli: „Nečekej tady, protože tam dál jsou ještě větší divy než tohle.“ Když tedy pokračovali stále dál, přišli k ještě nádhernějším stromům a některé z nich měly na sobě ovoce. Celé to místo bylo jakoby obklopené zámeckým parkem a pod stromy byla nádherná tráva, květiny všech barev vydávající neobyčejnou vůni, ptáci s krásným peřím zpívali a chválili svého Stvořitele. Byl to uchvacující pohled mimo jakékoliv lidské chápání. Tento chlapec řekl: „Tady musím zůstat, nemůžu dál pokračovat a zanechat tuhle velikou nádhru. Jsem tak šťastný.“ „Pojď ještě dál,“ řekli mu ostatní, „je mnoho věcí v nebi, které tohle vše převyšuje.“ „Vy běžte,“ odpověděl, „ale já tady na chvíli zůstanu.“ Nechali ho tedy na té trávě pod stromy a odešli. Tráva byla jakoby sametová a krásné stromy, které na zemi neexistují. Celou jeho bytost zaplavila taková radost a pocit štěstí, jaké na zemi nepoznal. Nacházel se v zemi „nevyslovitelné radosti a plné slávy,“ „v zemi, která je jasnější než den.“ Andělé často procházeli kolem a přitom hráli na harfu a zpívali. Jeden anděl se na něho usmál a nabízel mu svoji harfu. „Já neumím hrát,“ řekl. Anděl odešel a za chvíli procházeli kolem další andělé, kteří se na něho usmívali a přitom hráli a zpívali. Andělé měli bílé oblečení, na kterém nebyly vidět žádné švy a tváře všech byly dokonale krásné. „Když se na vás usmějí - ach, to se nedá nijak popsat,“ řekl chlapec, „na zemi není způsob, jak popsat úsměv anděla.“ (Na prvním obrázku je chlapec z Adullam misie; lidé a zvířata v nebi sdílejí vzájemnou lásku. Na druhém obrázku je chlapec potom, co přišel do domova a před tím, než do něho vešel jako žebrák.)

H.A.Baker (Vidění za oponou)

Nyní ke stažení z: www.knihy.own.cz

„Ulice byly z vysoce vyleštěného zlata, které svítilo jasněji než slunce na zemi. Veliké nádherné příbytky byly postaveny ze všech možných klenotů, jaké kdy na zemi byly spatřeny. Tyto velkolepé paláce byly podivuhodnější než jakékoliv královské paláce na zemi. Všichni se radovali ve svém Spasiteli.“

„Vzduch byl naplněn sladkou vůní květin. Ptáci vesele zpívali, a malé potůčky šťastně zurčely mezi kapradím, květinami a stromy. Všichni a všechno chválilo svého Boha. Po krátké procházce jsme došli k naprosto senzačnímu a oslňujícímu paláci. Moje oči byly na moment oslepeny jeho velikostí a majestátem.“

H.A. Baker (Nebe a andělé)

Percy potkává svoji matku

Na ulici tohoto města jsem potkal svoji matku, bratra a sestru. Moje matka zemřela, když mi bylo pět roků. Takže její obličej jsem si moc nezapamatoval, i když si pamatuji její slova. Ale v nebi jsme se okamžitě poznali. Vypadala jako nějaká princezna z pohádky, tak jako všechny ženy v nebi. Políbili jsme se svatým políbením a objali. Řekla mi: „Percy, modlili jsme se za tebe po všechny ty roky, abys přišel za námi do nebe.“

V nebi budete vypadat tak jako tady na zemi, ale s tím rozdílem, že už nebudete, co se pohlaví týče, ani muž ani žena. 1 Korintským 15:49: „A jako jsme nesli obraz toho, který byl z prachu, tak ponese i obraz toho nebeského.“ Moje matka vypadala stejně jako tady na

zemi, ale řekla mi: „Percy, již více nejsem žena, jsem duchovní bytost.“ V nebi není rozdílu mezi mužem a ženou. Galatským 3:27, 28: „*Všichni, kteří jste pokřtěni do Krista, jste přece oblékli Krista. Není už Žid ani Řek, není otrok ani svobodný, NENÍ MUŽ ANI ŽENA, neboť vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.*“ Ted' mne musíte správně pochopit, když Bůh stvořil člověka, stvořil muže ke svému obrazu. Bůh není ženského rodu, ale mužského. Tím nechci říct, že všichni v nebi budeme muži. Ale budeme duchovně mužského rodu, jako je Bůh. Bůh vzal žebro z muže a stvořil z něho ženu. A bez žen bychom nemohli mít samozřejmě na zemi ani děti. Lukáš 20:34-36: „*Ježíš jim však odpověděl: Synové tohoto věku se žení a vdávají. Ale ti, kteří jsou hodni dosáhnout onoho věku a vzkříšení z mrtvých, se NEBUDOU ŽENIT ANI VDÁVAT. Nebudou už totiž ANI MOCI ZEMŘÍT, neboť jsou rovni andělům. A JSOU SYNOVÉ BOŽÍ, poněvadž jsou synové vzkříšení.*“ Ponesete obraz toho vašeho pozemského člověka, ale všichni budeme „synové Boží.“ Bible říká: „*Pozdravte všechny bratry svatým polibkem.*“ 1 Tesalonickým 5:25 V Kristu není muž ani žena, tedy jsou zde v tomto pozdravení svatým polibkem zahrnuti i ženy. Duchovně jsou všichni věřící „tělo Kristovo“, tedy mužského rodu. Kristus je ten „druhý Adam.“ V nebi jsou ženy krásné. Ale není tam sex, takže se nemusíte bát, že by někdo žárlil. Můžete tam bez problému políbit všechny ženy. Není tam potřeba žádného sexu. Kdyby Bůh nějaké děti chtěl, mohl by si je stvořit. Nepotřebujete žádný sex, protože tam se cítíte naprosto spokojeni.

Tanec na skleněném moři

Nějakou dobu jsme spolu ještě hovořili a potom mi řekla: „Percy, pojďme si zatancovat!“ Moje matka tam byla s matkou Ježíšovou, obě dvě se totiž v nebi spřátelily. Tak jsme šli na to skleněné moře a tam jsme spolu všichni tančili, tančil jsem já, moje matka i matka Ježíšova. Moje matka na zemi nikdy netančila, věřila tomu, že to je hřích, nosila vždy dlouhé rukávy a byla to opravdu svatá žena. V nebi se hodně tancuje, je to doslova tanec na moři ze skla. Tančil jsem tam se svojí matkou a s matkou Ježíšovou. Dovedete si to představit, že muž dostane to privilegium tancovat s matkou Ježíše a se svou matkou? A společně jsme tančili dokola a dokola až na druhý konec: „*A uviděl jsem JAKOBY SKLENĚNÉ MOŘE, SMÍŠENÉ S OHNĚM, a ty, kteří zvítězili nad tou šelmou a nad jejím obrazem, nad jejím znamením a nad číslem jejího jména, jak stojí na tom skleněném moři a mají BOŽÍ HARFY A ZPÍVAJÍ PÍSEŇ Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu.*“ Zjevení Janovo 15:2-5 Skleněné moře je něco úplně jiného než křišťálové moře. Křišťálové moře je moře s křišťálově čistou vodou, nádhernou duhově barevnou slávou nad sebou a je plné ryb. Skleněné moře je pouze název, je to veliká taneční podlaha z průhledného skla. Na skleněném moři tančí a zpívají desetitisíce andělů a lidí. Tančí ale pro Boha, je to taková forma uctívání. Když ale vyjdou mučedníci z chrámu, pak tanec přestává a zpívá se nádherná píseň mučedníků. Někdy ale, pokud Bůh chce, tak tanec pokračuje.

Skleněné moře má rozlohu 1500 mil čtverečních. Ale tohle není jediné místo, kde se tancuje. Lidé i andělé tancují všude možně i po horách.

Jak Ježíš přišel v těle na zem

*„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh.“ Jan 1:1
„Podle tohoto poznávejte Božího Ducha: každý duch, který vyznává Ježíše Krista
přišlého v těle, je z Boha.“ 1 Janův 4:2*

Věčnost, ze které Bůh vyšel, nemá konce ani počátku, vždy byla a vždy bude. „Protože však on sám (Ježíš) zůstává na VĚČNOST.“ Židům 7:24 KMS Bůh Otec vyšel z věčnosti spolu se svým Synem, aby pak stvořil nebe. Když Ježíš vyšel z věčnosti, tak byl duchovní bytost. Potom mu dal Bůh tělo, aby nás Ježíš mohl vykoupit skrze kříž. Protože nemůžete ukřižovat ducha ani anděla. Muselo se tak stát, protože „bez prolítí krve není odpuštění“ (Židům 9:22). Takže se Ježíš musel narodit z čisté panny. Tohle símě počalo z Ducha svatého, bylo stvořeno v nebi. Ježíš neměl proto nic společného s hříchem. Ježíš, ten druhý Adam, byl naprosto čistý a dokonalý. Tohle símě bylo Duchem svatým vloženo do Marie. Mluvil jsem s Marií a zeptal jsem se jí, jak se to stalo. Řekla mi, že Bůh na ni seslal hluboký spánek a Duch svatý vložil tohle símě, které bylo stvořeno v nebi, do její dělohy. Stalo se to pod mocí Boží, pod mocí z nebe. Potom Ježíš sloužil nadpřirozeně po tři a půl roku, šel na kříž, kde za nás prolil svoji krev, kázal duchům v žaláři, vystoupil do nebe i se svým vzkříšeným tělem, sedí po pravici Boží a vrátí se zpět stejným způsobem, jakým odešel. To znamená i se svým tělem. Bůh vyšel z věčnosti a stvořil nebe, aby se radoval s anděly i se svými dětmi.

Nebeský příbytek

*„V domu Otce mého příbytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. Jduť, abych vám připravil místo.“ Jan 14:2
„Hle, já ti do omítky vsadím drahokamy, za základ ti dám safíry. Cimbuří ti udělám rubínová, brány berylové a celé tvé obezdění z drahokamů.“ Izajáš 54:10-13 CEP*

Když jsme byli v tom Novém Jeruzalému, anděl mi řekl, že tohle je místo, kde bydlí církev a dodal: „Tvůj příbytek je 700 mil směrem nahoru (1 126,54 km). Chceš se tam podívat?“ Představte si, že tam máte oči, které vidí 700 mil do dálky. Příbytky jsou před trůnem Božím ve městě, ale nejsou ve stejné výšce jako trůn, ten je mnohem výš. Pak jsme nastoupili do výtahu Ducha svatého. Tento výtah se nikdy nepoláme, je dokonalý a není to takový výtah jako výtahy tady na zemi. Sedli jsme dovnitř a stoupali jsme vzhůru k mému příbytku, až jsme se zastavili přímo před ním. Dveře mého příbytku byly z čistého zlata a byly posázeny velikými diamanty. Tohle zlato ale není jako to pozemské, je průhledné a pulsuje Boží slávou. (pozn. překladatele: Kvůli vysokým teplotním změnám jsou všechna okna raketoplánu potažena velmi tenkou vrstvou zlata. Také sklo na přilbách kosmonautů je tímto zlatým filmem potaženo).

Ježíš mi řekl, že tohle je můj příbytek a moje pracovna. V nebi není žádná lenost, budete tam mít práci. „Zde budeš bydlet a odtud budeš i pracovat.“ Každý tam něco dělá. Vchod do příbytku je z několikátunového diamantu a dveře z čistého zlata ozdobené všelijakým drahým kamením. Vešli jsme dovnitř, sedli si a mluvili jsme s anděly asi tak jednu pozemskou hodinu. Můj palác měl sedm pater. Průčelí bylo podobné klenbě, kterou mají některé pozemské domy. Svoji architekturou tyto nebeské příbytky trochu připomínají ty pozemské. Žádný architekt by ale nikdy nebyl schopen něčeho takového. Pozemské paláce vypadají ve skutečnosti otřesně v porovnání s těmi nebeskými. V prvním patře mého

příbytku bylo něco, co se podobalo přijímací síni. V druhém patře byl nádherný obývací pokoj, který byl krásně ozdoben, a z okna bylo vidět v dálce nádherně třpytící se hory.

Je možné si lehnout, sednout a odpočívat, ale neodpočíváte proto, že jste unaveni, v nebi žádná únava neexistuje, je to Boží odpočinek. Dozvěděl jsem se, že i Bůh v nebi sedmého dne odpočívá, není to ale proto, že by byl unaven. Proto jsem tam neviděl ložnici na spaní. Neviděl jsem tam ani kuchyň, protože v nebi se nevaří, i když všechno v nebi jsem ani zdaleka neviděl. Za to jsem tam viděl nádhernou jídelnu. V jídelně vašeho domu budete jíst ovoce a pít různé šťávy a džusy. V druhém patře byl oslňující obývací pokoj, všiml jsem si, že mě za oknem pozorovali ptáci. Také se tam neplatí žádný nájem, takže se nemusíte bát, že nebudete moct zaplatit složenky.

Představte si pokoj celý vysázený třpytícími se diamanty. Všude bylo krásné čalounění a mramorové schody pokryté kobercem, který se leskl jakoby z čistého zlata. Také tapety byly vyrobeny z perel, diamantů, safírů a různých drahých kamenů. A když jsem vyšel na střechu domu, mohl jsem odtud sledovat celé nebe. Z této střechy jsem mohl vidět až k branám nebe. Jak už jsem řekl, je to proto, že v nebi můžete vidět do obrovských dálek. Také je z každého paláce vidět Boží trůn.

Žádná stavba na zemi se tomuhle paláci nevyrovná. A to jsem viděl spoustu pozemských paláců. Krásně barevní ptáci se klidně posadí na střechu vašeho příbytku a pozorují vás. Nebo si vám sednou na rameno a povídají si s vámi nebeskou řečí.

V nebi bude dokonalá láska, nikdo nebude říkat: „Já mám lepší místo než má on.“ Nikdo vám tam nic nebude vyčítat a neřekne vám: „Na zemi jsem vykonal více práce než ty.“ Protože tam je dokonalá Láska. Budete šťastni, když tam potkáte svého souseda.

Budeš šťastný, že tvůj soused přišel do nebe, že tam jsou tvoji přátelé, že je tam tvůj bratr. Budeš šťastný z toho, že mají věčný život. Protože, jak mi bylo vysvětleno, tohle bude DOKONALÁ LÁSKA. Nikdo vám nebude váš příbytek závidět, ale všichni se z něho budou radovat, protože dokonalá láska nezávidí. „*Láska je trpělivá, je dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nenadýmá;*“ 1 Korintským 13:4 Nikdo za vámi nepřejde a nebude se vychloubat tím, že jeho příbytek je větší. Láska se totiž nevychloubá. Budete šťastni z toho, že váš soused je v nebi a má krásný příbytek.

Tyto paláce jsou jakoby zastřešeny pláštěm Božího Ducha. Ale to nejlepší na nich je, že mají nad sebou hvězdy. Překrásné hvězdy, a tyto hvězdy nejsou všechny bílé, ale každá má jinou barvu a dohromady tvoří barvu duhy. Za každou duši, kterou pro Pána na zemi získáte, máte hvězdu, která tuto duši reprezentuje a je vysázena do tohoto pláště Ducha. Když se na tu hvězdu podíváte, uvidíte, že nese obraz té určité osoby, kterou reprezentuje. Paláce v té první řadě mají tyto hvězdy. V těchto příbytcích bydlí ti, kteří na zemi získávali duše. V další řadě jsou příbytky těch, kteří na zemi nezískávali duše a tyto příbytky jsou menší. Je tomu tak proto, že čím více duší jste získali, tím větší příbytek budete potřebovat, protože tyto duše budete i v nebi nadále vést v pravdě a budou k vám chodit.

Tohle město nepotřebuje žádného světla, protože Boží sláva vše osvětluje a vytváří nad tímto městem nádherně barevnou zář, ale jsou to takové barvy, jaké jsem na zemi nikdy neviděl. Město celé jakoby bylo z jedné konstrukce a základy městské zdi jsou ze dvanácti drahých kamenů. Tyhle kameny v sobě mají všechny barvy duhy a neustále přitom mění barvu. Představte si, že byste měli ve zdech vašeho domu veliké diamanty. Museli byste mít elektrický plot a najmout si ozbrojenou stráž. Vůbec to nepřeženu, když řeknu, že tyhle barvy jsou tisíckrát výraznější, než ty nejpestřejší barvy na zemi a doslova pulzují nebo vibrují životem. Také jsem tam viděl gigantické brány z perel. Ulice byly z křišťálově průhledného zlata. I vědci říkají, že když je zlato zbaveno všech svých nečistot, stane se křišťálově čistým. Město samo o sobě má dvanáct úrovní a každá úroveň má 3000 ulic. Názvy ulic jsou například „třída Halelujah“ nebo „Chvála Pánu bulvár“ a skutečně to vypadá jako nějaké obrovské město. Podél obou stran každé ulice je spousta různých stromů, které když

například sníte, tak dostanete určité poznání o věcech, kterým jste nikdy nerozuměli. Na jedné ulici jsem potkal svého přítele Jana, který zahynul při autonehodě. Hned jsem ho poznal a poté, co jsme se navzájem pozdravili, tak mi dělal v nebi průvodce.

Dr. Gary Wood v rozhlasové relaci

Potkává S.Wiggleswortha, K. Kuhlmanovou, A.S.McPhersonovou a další

Potkal jsem tam S.Wiggleswortha. Ve svém domě v Anglii se za mne tehdy modlil a modlil po celou noc. Modlil se: „Pane, udělej z něho mocného misionáře.“ Řekl mi tehdy: „Musíme se promodlit skrz,“ a modlil se a vzkládal na mě ruce tak dlouho, až na mě tehdy sestoupila Boží sláva. Jednou jsem mu na shromáždění nosil láhev s olejem na pomazání nemocných. Jeho evangelizační stan nebyl moc veliký, byl to ale muž veliké víry. Když jsem ho navštívil v jeho nebeském příbytku, měl na sobě překrásné roucho. Kdybyste jen viděli to jeho roucho, bylo skutečně překrásné. Zeptal jsem se ho: „Na co očekáváš nejvíc ze všeho?“, odpověděl mi podobně jako většina: „Očekávám na svoje tělo, protože bude vzkříšení a tehdy to oslavené tělo vyjde z hrobu a moje duše mu vyjde vstříc. Na tomto vzácném místě pak budeme žít na věky věků i s oslaveným tělem.“ Žádná smrt, přátelé, ale život věčný na věky věků. A v nebi vypadají lidé nejvíc na věk třicátníků, je to věk, ve kterém Pán odešel do nebe ve svém oslaveném těle.

Potkal jsem tam Kathryn Kuhlmanovou, i ona má svůj příbytek v té první řadě. Také A.S. McPhersonovou, neboť ona získala tisíce duší pro Pána. Bylo o ní řečeno spousta špatných věcí. A ďábel o vás také řekne spoustu věcí. Jeden bratr mi řekl, že po ranní bohoslužbě za ním přišla nějaká žena a řekla mu: „Tvoje poselství se mi nelíbilo.“ Podíval se jí do očí a opověděl „Ďáblovi se to taky nelíbilo.“

Její roucho bylo překrásné, vysázené čistým zlatem. Řekla mi: „Na zemi jsem měla ráda zlato a teď je moje roucho okrášleno čistým zlatem.“ Pamatuji si, když jsem byl tehdy ráno v jednom zboru a A.S. McPhersonová se právě vrátila odněkud z Číny, kde sloužila. Měla sjeté pneumatiky na svém Fordu. Tak jsem jí za mých posledních dvacet dolarů koupil pneumatiky a celý týden jsem se pak postil. Dvacet dolarů na tu dobu bylo hodně peněz. Učil jsem se tehdy snášet utrpení jako dobrý voják Ježíše Krista. Až naše těla půjdou do nebe, pak dostaneme také ta svatební roucha, a nikde není psáno, že tato bílá roucha nebudou ničím ozdobena. Budou to překrásná roucha, zdobená čistým zlatem a různě barevnými drahými kameny.

Na zemi nemám touhu po domech, protože v nebi jsem viděl ten svůj, je veliký a nádherný. Kdybych se do nebe nikdy neměl dostat, proč by tedy Bůh ten příbytek, který je určen pro mě, postavil? Jistě ho nenechá prázdný, ale půjdu znovu do nebe a v něm budu žít. Bude tam spousta duší, které jsem získal. Aby mě mohli všichni navštěvovat, je třeba, abych měl v nebi veliký palác. Na této zemi mi stačí místo, kde pouze složím svoji hlavu, trochu se najím a to je vše. Proč? Protože jsem v nebi viděl ten svůj příbytek. I vy, kdybyste jen na chvíli viděli ten svůj, pak byste ztratili touhu zde po těch pozemských domech. V tom příbytku budete sedět jako králové a princezny a budete si užívat svoji odměnu. Tyhle paláce jsou ve třech řadách ve tvaru elipsy jako amfiteátr nebo stadion natočený směrem k trůnu. Každá řada je o něco výš než ta první, aby všichni viděli k Božímu trůnu. Všude kolem je spousta květin, různých bytostí a zvířat.

Když Pán řekl, že v domě mého Otce je „mnoho příbytků“, tak je to naprosto přesné, protože jich je opravdu mnoho. A nejsou to nějaké malé krabice. Bílý dům je proti tomu nic.

My věřící v Pána Ježíše jsme už teď měšťany nebe: Filipským 3:20: „*Ale naše měšťanství jesti' v nebesích.*“ Chci vám říct, že i Ježíš má svůj příbytek v nebi. Jeho příbytek je uprostřed jeho lidu, je největší, a může ho navštívit každý, kdo chce.

Vezmi si papír, tužku a kalkulačku a spočítej si v akrech velikost ulic tohoto města, jeden milion mil čtverečních ve třech řadách. Spočítej si, kolik akrů je v jedné míli, pak v jednom tisíci mil a takto pokračuj až do jednoho milionu mil. Až přijdeš na to číslo, tak dej ten papír na stůl v kuchyni a tancuj kolem něho. Je to obrovské číslo. Uvidíš, že těch příbytků tam musí být opravdu mnoho. Když Ježíš řekl „mnoho“, tak to taky tak myslel. A dva miliony mil okolo nebe, to je mnoho dalších milionů a milionů mil čtverečních uvnitř k probádání.

Slyšel jsem v církvi zpívat píseň „Postavte mi chatu v zemi slávy.“ Ten, kdo tu píseň napsal, byl jistě upřímný člověk, ale v nebi jsem žádnou chatu nenašel. Tuhle píseň mi už tedy, prosím, nezpívejte, protože jsem cestoval nebem a nikde jsem žádnou chatu neviděl. Vše co jsem viděl, byly překrásné reálné paláce. Dokonalost Boží je tam vidět ve všem a ty se staneš součástí nebe. Jeden člověk mi řekl: „Byl bych spokojen jen s tím, kdybych v nebi vytíral podlahu.“ Ale v nebi nejsou žádné smetáky, žádný jsem tam neviděl. Nenajdete nikde ani sebemenší smítka nečistoty.

Stavba příbytků

„Očekával totiž město, které má základy, město, jehož STAVITELEM A TVŮRCEM je Bůh.“ Židům 11:10

Když jsem se ptal Ježíše, kterou práci současně vykonává, řekl mi, že staví nebeské příbytky. On je jejich hlavním stavitelem. „*Ať se vaše srdce nermoutí. Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby to tak nebylo, pověděl bych vám. Jdu, abych vám PŘIPRAVIL místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.*“ Jan 14:1-3

Tyto příbytky jsou ale již téměř dostaveny, probíhají jen dokončovací práce. Když je potřeba materiál, Bůh ho stvoří slovem. Také mi bylo řečeno, že nebe samotné bylo učiněno během šesti nebeských dnů, stavba příbytků ale trvá delší dobu. (pozn. překladatele: Na počátku v ráji nevidíme, že by tam bylo hned po stvoření město, ale Bůh ho zamýšlel postavit později. Všechny ty drahé kameny a zlato, ze kterých je Nový Jeruzalém postaven, leželo v ráji všude kolem. Není to tedy tak, že by Bůh řekl „bud' město“ a bylo město. Nic takového v Bibli nečteme.) Za Božím trůnem mi byla ukázána budova, kde jsem viděl ohromné skladiště diamantů, perel, všech možných drahých kamenů a čistého zlata. Některé diamanty byly vskutku gigantické, sedmikarátové, osmikarátové, desetikarátové, všechny možné velikosti. Tento materiál se používá hlavně ke stavbě, ale i k výrobě oblečení a různých předmětů, jako třeba pro tapety nebeských příbytků. Tento materiál je ale nejdřív pokládán na ohnivý oltář a teprve odtud je převezen do skladiště, kde se připravuje ke stavbě. Viděl jsem tam jakési zařízení, z jehož gigantické roury vypadával tento materiál již opracovaný. Různě veliké opracované diamanty a drahé kameny z této roury vypadávaly jeden za druhým. Potom mi bylo ukázáno, jak probíhá stavba jednoho takového příbytku. Viděl jsem Ježíše jako toho hlavního stavitele, jak se nejdřív na chvíli zahleděl, pak vzal do svých rukou nosník z čistého zlata dlouhý dvanáct metrů a položil ho na své místo. Ke stavbě nepotřebují jeřáby jako tady na zemi. Jenom drahých kamenů použil 10–20 tun. Je to tam pro vás, přátelé, každá duše tam má svůj příbytek.

Poznámka překladatele: Podívejme se, co na tohle téma viděly děti z misijního sirotčince Adullam. Snad pro zajímavost jen řeknu, že tyto děti byly nejdříve vedeny k tomu, aby hledaly v modlitbě naplnění Duchem svatým. Když Duch svatý přišel, pak teprve v Jeho světle začaly prožívat hluboké pokání. Tyto děti byly naprosto uchváceny Duchem modlitby.

„Hned první den, kdy Duch svatý padl na děti, a jeden chlapec byl vytržen do nebe, tak spolu s anděly, kteří ho přišli přivítat, přišli dva naši chlapci z Adullam, kteří zemřeli před dvěma roky. Tito dva „Hsi Dien Fu“ a „Djang Hsing,“ měli s sebou malé děvčátko, které zemřelo v Kotchiu před čtyřmi roky, a na které již naše děti zapomněly.“

„Po každé straně těch nádherných zlatých ulic byla jedna budova vedle druhé, v nichž byly

pro každého z nich přichystané jejich pokoje. Vchod do domu byl osázený vzácnými klenoty takové záře, že každá budova byla touto září a slávou ozářena. Jméno každého domácího bylo napsáno nade dveřmi. Andělé vedli děti do jejich pokojů. Každý pokoj byl vybaven stejným druhem nábytku: krásný zlatý stůl, na kterém ležela Bible, kytky ve váze, pero na psaní a kniha; za stolem bylo zlaté křeslo;

také tam byly nádherné zlaté šachy a zlatá postel. V každém pokoji byla koruna posázená drahými klenoty, zlatá harfa a trubka. Zdi byly také ze zlata. Bible byla zhotovena z takového druhu papíru, který na zemi nikdy nebyl spatřen a byla vázána zlatem. Světlo a nádherná sláva Boží vyzařovala z celého pokoje tak, že nebylo třeba jiného světla. Návštěvníkům bylo řečeno, že až se po smrti vrátí domů, tak si mohou vybrat z ráje jakoukoliv květinu a dát si ji do té nádherné vázy na zlatém stole. Děti mohly vejít do své místnosti kdykoliv chtěly a mohly si číst ve své Bibli nebo hrát na své harfy a trubky. Občas si vzaly tyhle hudební nástroje do ulic nebo do ráje, aby hrály a zpívaly s anděly a s vykoupenými, kteří jsou v nebi.“

„Když děti viděly tyto nebeské pokoje svých přátel z Adullam, tak tleskaly rukama, smály se, křičely velikou radostí a volaly jeden druhého jménem, aby se šel podívat na jeho pokoj. Jeden chlapec v Duchu letěl skrze ulice Nového Jeruzaléma a četl jména nade dveřmi každého příbytku. (Od prvního vydání této knihy jsme dostali dopis od jedné ženy z Anglie. V dopise napsala, že před deseti lety měla spolu se svým synem vizi těchto ulic a příbytků v nebi a potvrdila naprosto přesně vše, co se týče vybavení těchto pokojů a oblečení, které děti měly na sobě.) Také jeden chlapec ze vzdálené oblasti Yunnanu, který nevěděl nic o těchto vizích, popsal tyhle ulice naprosto stejně.“

„Děti tleskaly rukama a křičely radostí...jejich tváře zářily štěstím, když volaly jeden na druhého, aby rychle pospíchal a šel se podívat na nějaký nový palác, který objevil v ráji, nebo na nějakou novou ulici ve městě, nebo na nějakou novou podívanou mezi anděly, nebo aby šly a hrály společně na harfy a zpívaly chvály Ježíši.“

„Děti při těchto návštěvách nebe sice nevnímaly, co se v tu chvíli děje kolem nich na zemi, ale vždy věděly, že jejich pobyt v nebi je pouze dočasný. Věděly, že tam jsou z toho důvodu, aby viděly, co je pro ně připraveno po smrti, tak aby se mohly vrátit na zem a říct o tom ostatním. Andělé a Pán řekli těmto nebeským návštěvníkům, že pokud budou věřit a poslouchat, pak všechny tyhle věci budou nakonec jejich. Nejenom, že věděly to, že se musí vrátit zpět na zem, ale také někdy věděly, kdy se vrátí. Jeden chlapec, poté co si užíval slávu nebe, tak zavěsil svoji korunu a trubku ve svém pokoji tak, aby ji měl hned po ruce, jakmile na zemi zemře a vrátí se natrvalo. Když se vrátil na zem, moc Boží ho opustila. A když otevřel oči, tak byl v našem domově Adullam a vykládal, jaké divy viděl při svém výletu

v nebi.“

„Nebe bylo tak reálné, tak blízké, tak divotvorné, tak jisté, že kdyby v těch dnech jeden z našich chlapců zemřel, tak ostatní by mu takovou výsadu záviděli.“

H.A. Baker (Vidění za oponou)

Já jsem tam byl

Ježíš mi řekl: „Pamatuješ, když ta žena byla vzkříšená z mrtvých na tom shromáždění?“ „Ano, Ježíši.“ „Já jsem přišel na to shromáždění a vzkřísil jsem ji z mrtvých.“ Řekl jsem: „Ty jsi tam tehdy skutečně byl?“ Nebyl jsem to tedy já, ale Ježíš to udělal. „Já jsem to udělal, byl jsem tehdy tam a vzkřísil jsem ji.“ Když můj dědeček odešel k Pánu, Ježíš mi řekl: „Já jsem tam byl.“ Mluvili jsme takto spolu po dlouhou dobu. Když ti tři hebrejští mládenci byli v té rozpálené peci a nic se jim nestalo, Ježíš řekl: „Já jsem tam byl.“ Tehdy v džungli, když se mi zjevil ďábel a já mu ve jménu Ježíše Krista přikázal, aby lehl na zem, a skákal jsem po něm, Ježíš mi na to řekl: „Já jsem tam byl.“ Takto jsme s Ježíšem prošli skrze celou moji službu. Připomínal mi všechny události. Když jsem byl v džungli a ten jaguár mě chtěl napadnout, Ježíš řekl: „Já jsem tam byl.“ Mluvil jsem s Ježíšem o tom, že jsem byl jednou téměř mrtev a Ježíš řekl: „Já jsem slyšel tvoji modlitbu a byl jsem tam a byl jsem to Já, kdo to udělal, ne ty.“ Ježíš mi říkal: „Percy, já jsem tam byl.“ „Percy, pamatuješ, když ti bylo teprve dvacet let a byl jsi naplněný Duchem svatým? Byl jsem to Já, kdo ti tehdy poslal toho Utěšitele, aby na tebe sestoupil.“ Takhle normálně mluvíte v nebi s Ježíšem. Nenechte si od nikoho namluvit bludy, úplně normálně s ním mluvíte a chodíte.

Dům hodování

Lukáš 22:29,30: „... a já vám odkazuji království, jako ho můj Otec odkázal mně, ABYSTE JEDLI A PILI ZA MÝM STOLEM V MÉM KRÁLOVSTVÍ...“

„On mě uvedl do domu vína, jeho prapor nade mnou je láska.“ Píseň písní 2:4

Ježíš mi řekl: „Vezmeme tě do domu hodování. Dům hodování je místem, kam se chodíme najíst.“ Letěli jsme tam kočárem. Jak nádherné je létat po nebi! Nebeský vůz zajel rovnou do toho domu hodování, pak už stačilo jen vystoupit z vozu a začít jíst. Kdybyste v nebi neviděli nic, jen tuto budovu, kde se pořádají hostiny, tak už jen proto se vyplatí jít do nebe.

Když půjdete v nebi po ulicích, kde jsou ty nebeské příbytky, tak se vydáte směrem za ně, tam jsou schody, které vedou dolů do této budovy hodování.

Jsou tam řady a řady stolů přeplněné jídlem a pitím. Po stěnách jsou veliké a nádherné nástěnné koberce, ozdoby a prapory (nebo také „korouhve“) s překrásnými uměleckými vzory. Na těchto praporech jsou různé nápisy; na jednom například stálo: „Jeho prapor nade mnou je láska,“ byl to citát z Písně Šalomounovy. Další veliký prapor visí ze stropu nad těmito stoly s nápisem „Bůh je láska.“ Tuto budovu má na starost Šalomoun. Byly tu velmi dlouhé stoly, jedna řada vedle druhé. Objímali jsme se, mluvili mezi sebou a potom jsme se posadili a jedli jsme a pili z Ducha Božího. Šalomoun seděl na jedné straně s Davidem, já na straně druhé, a vedle mě Ježíš na hlavní židli. Takovou výsadu jsem měl. Šalomoun tam sice v těle nebyl, ale viděl jsem, že jeho pleť byla tmavá a tvář Davidova byla bílá. Dovedete si něco takového představit? Šalomounovu matku jsem tam neviděl, protože byla v tom

vnějším obvodu nebe a tam jsem viděl i Šalomounovy konkubíny, jak čekají na den soudu. Proč? To nevím, ale viděl jsem je tam.

Byla tam spousta prázdných míst. A to z toho důvodu, že pokaždé, když nějaká duše na zemi přijme Pána Ježíše, pak se tato budova o trochu zvětší. Takhle mi to vysvětlil Šalomoun.

Píseň písní 2:4: „*Uvedl mne na hody, maje za korouhev lásku ke mně.*“ (KR) „*On mě uvedl do domu vína, jeho prapor nade mnou je láska.*“ (CEP) Víme, že v tomto verši se mluví o církvi, o Kristově těle. Připomíná mi to také, že když jsme jako misionáři pořádali hostinu pro chudé, přišla tam jedna žena. Když to jídlo viděla, sepjala ruce a řekla: „Ach taková láska, taková láska!“ Jídla totiž bylo tehdy velmi málo a dělalo nás šťastnými. Jednou v Kalifornii nás jeden bratr pozval na hostinu a stůl byl plný různého kalifornského ovoce; trochu mi to tehdy připomnělo nebe.

Byly tam kilometry a kilometry stolů plných nebeského jídla a pití. Když jste si jeden kousek vzali, hned ho nahradil druhý, vzali jste jiný kousek ovoce a zase se objevil další. Bylo tam i ovoce ze stromu života. Nemuseli jste z něho loupat slupku tak jako na zemi, bylo to čisté ovoce. Čtyři pozemské hodiny jsme jedli. Byla to doslova „hostina lásky“, nebeské ovoce vám dá například nový druh lásky, pokoje a nebo poznání věcí, které jste nikdy nevěděli. Ježíš mi řekl: „Percy, ber si hrozny z tohoto vinného kmene.“ A potom přišlo na řadu nebeské víno. Věřili byste tomu? Bylo ve veliké sklenici a chutnalo velmi lahodně. Andělé sbírají v nebi ovoce, dělají z něho různé šťávy, rozvážejí je po celém nebi a také zásobují dům hodování. Jsou tam broskvové šťávy, jahodové, prostě všechny druhy, na jaké si jen vzpomenete. V domě hodování vám tento džus dají do sklenice a to velmi zvláštním způsobem; když dopijete, sklenice se vám sama doplní.

Poté co jsem ochutnal z vinného kmene a napil se jeho šťávy, mi Ježíš řekl: „Percy, vítej v domě hodování.“ A když jsem se podíval doprava, tak všude byla spousta známých lidí, které jsem někdy potkal na zemi. Bylo nádherné vidět, že spolu s námi tam jedlo i spousta andělů. Byla to opravdová nebeská párty.

Také budete pít vodu života. Maso tam k jídlu není, ale nebeské ovoce v nebi chutná tak, jako nic na světě. Byla to ta nejlahodnější chuť, jakou jsem kdy poznal. Vezměte si všechna vaše nejoblíbenější jídla a dejte si je na jednu hromadu; celá tato hromada se ale nemůže ani dotknout chuti, kterou má jedno ovoce v nebi a stejně tak i nebeské nápoje. Tohle byla ta největší a nejlepší hostina, na které jsem kdy v životě byl.

V tomto domě hodování ke mně přišel jeden z těch Indiánů, kterým jsem sloužil, objal mě a řekl: „Díky Bohu a díky tobě za to, že jsi přišel do těch džunglí, abys nám řekl o Ježíši, protože jen díky tomu jsem teď tady.“ A to bylo nádherné, když on ke mně přišel, a poděkoval mi. Odpověděl jsem mu: „Děkuj za to Ježíši,“ ale on mi stále nepřestával děkovat a objímat mě. V nebi můžete objímat koho chcete a jak dlouho chcete, protože tam není tělesný chtíč. Nerodí se tam také děti, kdyby Bůh nějaké chtěl, klidně by jich mohl naráz stvořit milion. Také jsou tam ty nejlepší vůně, jaké jste kdy mohli cítit. Jsou tam květiny, které voní neuvěřitelně nádherně. Píseň písní 3:6: „*Kdo je ta, jež vystupuje z pouště jako sloup dýmu, ovanuta vůní kadidlovou z myrhy a z nejjemnějšího koření kupeckého?*“ Až všichni ti znovuzrození Indiáni vejdou do nebe, tak ho celý provoní. Indiáni mají totiž rádi voňavky, vezmou různé květiny, nadělají z nich voňavý prášek a sypou to na sebe. A také když se koupají, tak celé to místo tím voňavým práškem posypou.

Ježíš miluje květiny. Jednu květinu vzal do ruky a řekl mi: „Ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl tak oděn, jako jedna z těchto květin.“

V Brazílii jsem jednou zůstal v domě jednoho kněze, kde se o mě staraly tři jeptišky. Jejich voda byla špatná a ony nevěděly, jak mají do domu zavést čistou vodu. Tak jsem jim ten vodovod tehdy udělal nový. Tyto jeptišky byly naplněny Duchem svatým, mluvily jinými jazyky a vydávaly svědectví. Spal jsem v posteli kněze, který musel odjet někam do

Ameriky. Ráno mi připravily snídani a vypraly moje spodní prádlo. V domě hodování tyto tři jeptišky přišly za mnou, řekly mi, že ta voda byla potom čistá a řekly mi, že mě chtějí obejmout a políbit. Takhle to bude v nebi, ti kteří jsou čistého srdce, uvidí Boha. Žádná lidmi vytvořená organizace vás ale do nebe nedostane. Ani žádný lidmi vytvořený zákon vás tam nedostane. Pouze Bible a krev Beránka, která za nás zaplatila tu výkupní cenu, nás tam dostanou. Jednou mě přivedli k nějakému starému muži, který strávil v klášteře více jak 60 let a jeho rozum byl jako malého dítěte. Tak otřesné věci zrovna vidět nemusím, ale šel jsem tam z Boží lásky. Řekl mi: „Cítím se tady tak sám, jsem tak velmi osamělý.“ Odpověděl jsem mu: „Ježíš tě miluje,“ a modlil jsem se tam s ním. Potom jsem na něho vkládal ruce a v tu chvíli jsem viděl, jak se tam zjevil Pán Ježíš a ten člověk mi řekl, že už se cítí mnohem lépe. Slíbil mi, že od této chvíle začne každý den číst Bibli.

Ježíš mi v tom domě hodování řekl: „Přiveď mi, Percy, jednoho z těch tvých Indiánů.“ A pak ho objal! Jaké nádherné přivítání!

Pamatuji si na jednu ženu, když jsem byl v Kolumbii jako misionář. Seděla na zemi velmi hladová, podvyživená a její děti tam seděly hned vedle ní. Měly nafouklá břicha z hladu a tato žena právě vařila nějaké fazole z konzervy. Řekl jsem jí o Ježíši a ona ho přijala, byla spasena a naplněna Duchem svatým a ohněm. Tuhle ženu jsem v tomto domě hodování potkal i s těmi dětmi. Podobně jako chudák Lazar, který marně plný vředů žebрал přede dveřmi toho boháče. Potom byl ale nesen do lůna Abrahama. Tohoto Lazara jsem tam také viděl.

A byla tam spousta žen, které kdysi na zemi byly prostitutky. Tyto ženy ale z toho činily pokání, pilně četly Bibli, byly naplněny Duchem svatým a mluvily nebeskou řečí. Někomu to může znít zvláště, ale je to tak. A spousta z nich pochází z Brazílie. Tohle dokazuje tu skutečnost, že Bůh není přijímač osob, nikomu nenadržuje. V nebi jsem viděl naopak ty „dobré“ diakony a farizeje před branami. Proč? Jistě, mohl být dobrým diakonem, ale pozor na to, co dělá po zbytek týdne, když ve sboru není! Proto byli někteří dáni na to místo, kde budou muset být po dva tisíce let. Raději proto chodte do sboru, kde se vyučuje slovo Boží správným způsobem. V církvích je třeba dát více místa učitelům Slova Božího, protože tohle učení připravuje lidi k tomu, aby mohli předstoupit rovnou před trůn Boží.

Jednou jsem v Kolumbii viděl ženu, která žebřala a jedla jídlo z odpadkového koše. Když jsem ji potom viděl v nebi, tak seděla v tom domě hodování za stolem plným jídla a pití jako královna. A nemusíte mít žádnou starost, nejsou tam žádní tlustí lidé, všichni jsou tam krásní, štíhlí a nádherně zpívají. Nebe na vás čeká, přátelé, ale dejte si pozor, abyste je neminuli, protože jinak jste minuli všechno.

Děti z Adullam byly Duchem znovu a znovu vytrženy ze země do města Božího. Tohle ale nebylo jen ve snu, byla to živá realita. Jejich duše tam byly skutečně vytrženy. Děti si ale myslely, že tam jsou i s tělem. Občas se stávalo, že když byly v ráji a jedly ze stromu nebeské ovoce, tak si nějaké zastrčily do svého roucha, aby ho přinesly zpět na zem pro „Muh Si a Si Mu“ (pro pastora a jeho paní).

Věděly totiž, že jsou v nebi pouze na návštěvě a brzy se musí vrátit. Když se vrátily, moc Boží je opustila a ony si uvědomily, že jsou v pokoji našeho Adullam domova. Hned si tedy začaly prohledávat oblečení, kde měly pro nás schované lahodně chutné ovoce z ráje, aby nám udělaly radost. Když nic nemohly najít, bylo vidět, že jsou velmi překvapeny, zmateny, a v obličeji měly výraz velkého smutku. Nemohly tehdy uvěřit tomu, že tam byla jen jejich duše bez těla, a proto hledaly tohle ovoce ve svém rouchu.

H.A. Baker (Vidění za oponou)

Chrám v nebi

„A hle, potom jsem spatřil, jak se v nebi otevřel chrám stánku svědectví.“ Zjevení Janovo 15:5

Chrám je natočen směrem k trůnu Božímu a je hned vedle města, ale je umístěn o trochu níže než město samotné. Město je vysoké odspodu 1500 mil a Boží trůn je vysoký od spodku hory 2000 mil. Chrám je vysoký tisíc mil, tisíc mil dlouhý a tisíc mil široký. Když jsem šel dovnitř a posadil se, uviděl jsem, že jeho sedadla byla vyrobena ze čtrnáctikarátového zlata. Na zdech jsem zahlédl překrásné malby. Tento chrám je opravdu něco nevyslovitelně překrásného. Je to gigantická budova. Na zemi by to byla velmi únavná dlouhá cesta, jen dostat se na některé sedadlo. Tam se ale můžete pohybovat a cestovat Duchem.

V tomto chrámu probíhá služba 24 hodin denně. Zde jsem potkal oba dva své dědečky, byli velmi šťastní a užívali si uctívání Boha. Jestli chcete, můžete tam zůstat, jak dlouho chcete. Je tam spousta hudby a andělé spolu s lidmi uctívají Boha. Jsou tam lidé ze všech národů, černoši, běloši, Číňané, Indové, atd. A ze všech vyzařuje Boží sláva. Tam také nasloucháte kázání a vyučování. I děti mohou vejít dovnitř a naslouchat. V chrámě byly varhany vysoké několik kilometrů a hrálo na ně několik stovek andělů. Co mě velmi udivilo, bylo to, že se zpívaly i některé chvalozpěvy, které jsem dokonce znal ze země.

Z trůnu můžete vidět dolů přímo na toto shromáždění jako na nějaký stadion. Začne hudba a všichni jednomyslně začnou chválit Pána. Začnou tleskat, zvedat ruce a potom i tancovat.

Viděl jsem tam apoštola Pavla, Petra, Jakuba, Jana a další biblické postavy, a ten nejlepší způsob jak bych to mohl popsat je, že vyučovali ostatní lidi jako na nějakém semináři. V nebi budeme pokračovat ve vzdělávání se. Také jsem tam viděl různé známé kazatele, kteří žili na zemi a v nebi v této činnosti pokračovali, akorát že měli mnohem větší poznání. Chrám byl obrovský, zkuste si představit ten největší stadion, jaký jste kdy viděli. V tom chrámě probíhá najednou spousta aktivit. Můžete tam jít, posadit se a účastnit se třeba chválicího shromáždění. Všechny národnosti tam byly a chválily Pána. Zeptal jsem se svého přítele Jana: „Proč zpívají tu píseň, kterou zpíváme v naší církvi na zemi?“ odpověděl mi: „Gary, všechny duchovní písně mají svůj původ v nebi.“ Tam jsem poprvé slyšel písně jako: „Halelujah“ „On je Pán, On je Pán, Ježíš Kristus z mrtvých vstal a On je Pán...“ a spoustu jiných křesťanských písní. Z tohoto místa jsem také poprvé zahlédl Boží trůn. Viděl jsem, jak andělé sbírají chválu, která vychází z lidí, do zlatých nádob. Každý z těchto andělů měl dvě křídla a s velikým respektem a pokorou tyto chvály odnášeli do přítomnosti Boží k trůnu a pokládali je k nohám nebeského Otce.

Dr. Gary Wood v rozhlasové relaci

Chrám byl postaven z čistého zlata a křišťálu a byl obrovský. U dveří chrámu klečeli dva andělé... Všude byly krásné květiny. Tráva byla jak hedvábí. Uviděla jsem tam velmi dlouhý stůl, (vypadal, že je kilometry dlouhý) s bílým krajkovým ubrusem. Na stole bylo mléko, jahody, med a všechny druhy ovoce. Po každé straně toho stolu byly postavené židle... Rozhlédla jsem se kolem a uviděla, že všechny ulice byly ze zlata. Domy byly postaveny ze zlata a křišťálu. Byly tam také stromy a každý strom měl zajímavé jméno. Stromy přinášely různé druhy ovoce. Byla tam také hora z křišťálu s lesem ze stříbrných stromů. Viděla jsem tam také zvířata a děti. Děti měly křídla a každý měl hudební nástroj. Děti si hrály se zvířaty. Všimla jsem si, že některá zvířata jsou ta, která jsou na zemi nebezpečná. Byla tam velká radost a každý byl šťastný.

sestra Juliána (Rumunsko)

Pozn. překladatele: Vůbec nemám problém věřit tomu, že tyhle stříbrné lesy jsou organického živého původu a to z jednoho prostého důvodu: Lidský organizmus potřebuje k životu různé kovy. Skrze velmi složitý proces je příroda schopna proměnit různé neorganické kovy na organické. Většina lidí například ví, že špenát obsahuje železo. Jedná se ale o organický živý druh železa. Tisíce roků smýval déšť půdu a písek vrstvu po vrstvě z hor, pahorků a zbývající krajiny. Toto všechno se usazovalo hlavně na dně mořském a učinilo tak ze dna oceánů tu nejúrodnější půdu na světě. Ryby a plody z moře jsou proto tou nejvýživnější potravinou na světě.

144 000 vykoupených paniců Kázání evangelia v posledních dnech

„Uslyšel jsem také hlas z nebe, jako zvuk mnoha vod a jako zvuk velikého hromu. A ten zvuk, který jsem slyšel, byl jako když harfeníci hrají na své harfy. A zpívali jakoby novou píseň před trůnem a před těmi čtyřmi bytostmi a před těmi starci; a nikdo se tu píseň nemohl naučit, jedině těch sto čtyřicet čtyři tisíce vykoupených ze země. To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, neboť jsou panicové. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde; ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. A v jejich ústech není nalezena lest, neboť jsou bez úhony před Božím trůnem.“ Zjevení Janovo 14:2-5

Těchto 144 000 jsem již viděl v nebi spolu s Ježíšem. Jsou to ti, kteří se neposkvrnili s ženami. Nejsou to Židé, neboť následují Beránka, takže to jsou křesťané, křesťané ze Židů. Ježíš mi je ukázal a byl tam spolu s nimi na bílém oblaku. Tohle tedy není nic v budoucnosti. Zjevení Janovo 14,15-16: *„A z chrámu vyšel jiný anděl a volal mocným hlasem na toho, který seděl na oblaku: Přilož svůj srp a žni, neboť přišla tvá hodina sklizně, protože sklizeň země dozrála! Tehdy ten, který seděl na oblaku, vrhl svůj srp na zem a země byla požata.“*

V chrámě Božím jsem také viděl tyto anděly, kteří jsou vysláni v těchto posledních dnech, aby přinesli na zem Boží moc ke kázání evangelia. Bůh je posílá už teď. Tento srp představuje evangelium. Představte si, že dneska se káže evangelium tisícům skrze satelit a televizi. To nebylo možné před sto lety. Máme přístroj, který přehrává tyto kazety i v pralese a může to slyšet spousta lidí najednou. Zatočí klíčkou a tím si vyrobí elektrinu.

Zakončením této žně bude vytržení. Potom přijde veliké soužení, kdy d'ábel převezme vládu, a lidé si budou přát, aby zemřeli. Zjevení Janovo 14,17-20: *„Z chrámu, který je v nebi, pak vyšel jiný anděl a také on měl ostrý srp. A od oltáře vyšel ještě další anděl, který měl moc nad ohněm, a zavolal mocným hlasem na toho, který měl ostrý srp: Pošli svůj ostrý srp a sklid' hrozny vinice země, neboť její hrozny dozrály! Tehdy ten anděl vrhl svůj srp na zem a sklidil víno země a vhodil je do velikého lisu Božího hněvu. A ten lis byl šlapán venku za městem a z lisu vyšla krev až po uzdy koní na šestnáct set honů daleko.“*

Bude to hrozný čas a potom, až přijde Ježíš, lidé budou volat, aby je skály přikryly před přítomností Syna. To bude ta druhá sklizeň, neboli to druhé vzkříšení, kdy budou vzkříšeni všichni lidé. Izajáš 9:5: *„Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“* Na jeho rameni spočine vláda. Přijde naprosto jiná vláda než ta, kterou znáte. Vláda tohoto světa pomine a nastane věčné království Ježíše Krista. Bůh řekne: „Dost, člověče, už dlouho jsi si tady pohrával. Teď přebírám vládu já.“

Zlatý a měděný oltář

Uvnitř chrámu jsou měděný a zlatý oltář, na kterém hoří Boží oheň. Nic se na něm ale nevaří ani nezabíjí. Bible říká, že Bůh je spalující oheň. U tohoto oltáře slouží cherubíni a serafíni a jednou za čas vycházejí z tohoto chrámu od Božího oltáře a letí přes nebe jakoby zapálení tímto Božím ohněm. Ezechiel 10:2: „*Vejdi do prostřed kol pod cherubíny, a naplň hrsti své uhlím řeřavým z prostředku cherubínů...*“ Ezechiel 10:4: „*Hospodinova sláva se vznesla od cheruba k prahu domu, takže dům byl naplněn oblakem a nádvoří bylo plné jasu Hospodinovy slávy.*“

Nejdřív je tam měděný oltář a potom zlatý, je to ale tak nádherně lesknoucí se a ohnivě třpytivé zlato, jaké jste v životě neviděli. Mezi měděným a zlatým oltářem jsem viděl cestu a tam proudil Boží Duch jako řeka. Od trůnu Božího teče řeka života k nebeské bráně. Ale ne k té, kterou jsem přišel do nebe, ale k bráně, která slouží jako stavidlo řeky života. Tato řeka pramení z trůnu Božího a teče dolů k oltáři, na kterém je věčný oheň. Část té řeky protéká měděným oltářem a část tím zlatým. Potom se dále rozvětňuje doleva a doprava a pak teprve ústí ke stavidlům nebe. Když protéká tím ohnivým oltářem, tak to způsobuje příjemnou vůni, která stoupá k Božímu trůnu jako vůně kadidla.

Ježíš pro mě na tomto místě něco udělal. Vzal do holých rukou ze zlatého oltáře jeden uhlík a řekl mi: „Percy, otevři ústa,“ a já tento uhlík spolkl! Spolkl jsem Boží oheň! Potom už jsem nemohl zůstat stejný. Ježíš mi řekl: „Až budeš zpět na zemi, budeš to potřebovat.“ A od té doby na mě spočinulo pomazání Ducha, které nikdy neustává. Nikoliv jednou nebo několikrát za týden, ale minutu po minutě a sekundu za sekundou zůstávám v tom Božím pomazání. Moje mysl je stále upřena na Boha. Tento oheň sestupuje i na tebe, když se modlíš v Duchu svatém. I ty se můžeš stát plamenem ohně. Na zemi potřebujeme tento oheň, protože nejsme dokonalí a chybuje. A tehdy skrze modlitbu v nás tento oheň spaluje všechno nečisté. Pouze krev Ježíše tě očistí od hříchu. Ale nesvleče z tebe toho starého člověka. „*Máte odložit toho starého člověka, který žije podle dřívějšího způsobu života a hyne v klamných žádostech, a obnovovat se duchem své mysli a obléknout toho nového člověka.*“ Efezským 4:22-24. (pozn. překladatele: Malomocenství je ve Starém zákoně symbolem hříchu. Pokud se malomocenství znovu navracelo, podobně jako některé zlozvyky, pak muselo být všechno oblečení „SPÁLENO OHNĚM“. Nestačilo tedy jen pokropení krví. Je to právě ten starý člověk, který v nás ten hřích působí. Leviticus 13:1-59)

Oheň na tomto oltáři obsahuje všechny barvy duhy. Po každé straně stojí tisíce serafínů a cherubínů, kteří mají v rukou ohnivě jazyky, přijdou k vám a ten nebeský oheň z oltáře vám dají na jazyk. „*Tu jeden z cherubů vztáhl ruku z místa mezi cheruby k ohni, který byl mezi cheruby, nabral z něho a dal do hrsti muži oděnému lněným šatem. Ten to vzal a vyšel.*“ Ezechiel 10:7 Někdo se může zeptat: „Jak může mít duše jazyk?“, ano, duše má jazyk a vypadá tak jako ten náš tělesný.

Tento oltář je několik mil dlouhý a je velmi vysoký. Nemusíte k němu jít nějakou dlouhou cestu. Můžete normálně jít nebo můžete cestovat Duchem jako Eliáš, když předběhl ten kočár. V Duchu jsem udělal krok směrem k tomuto oltáři a ušel jsem jednu míli. V nebi máte také moc nad gravitací, takže pokud chcete, můžete tam přiletět doslova jako pták a nebo použít nebeské vozidlo. Viděl jsem, jak tam vzduchem kolem mě proletěla žena v překrásně hedvábném rouchu. Izajáš 40:31: „*Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; VZNÁŠEJÍ SE JAKO ORLOVÉ, běží bez únavy, jdou bez umdlení.*“

Byla to taková nádhera, že jsem na ten oltář položil hlavu. A to bylo teprve něco! Udělejte, co vám teď říkám; až budete v nebi, tak položte svoji hlavu na oltář! Potom už nezůstanete stejní. Budete chtít neustále uctívat Boha.

Modlitby na Božím oltáři

Boj skrze modlitbu vysoko v povětří

„I viděl jsem, a aj, mezi trůnem a čtyřmi zvířaty a mezi starci BERÁNEK STOJÍ JAKO ZABITÝ, maje sedm rohů a sedm očí, jenž jsou sedm Duchů Božích, poslaných na všecku zemi. I přišel a vzal knihy z pravice toho, kterýž seděl na trůnu. A jakž vzal knihy, ihned těch čtvero zvířat a těch čtyřmecítma starců padlo před Beránkem, majíce jeden každý z nich harfu A BÁNĚ ZLATÉ PLNÉ VŮNĚ, JENŽ JSOU MODLITBY SVATÝCH. A zpívali píseň novou, řkouce: Hoden jsi vzíti knihy a otevřítí pečeti jejich. NEBO JSI ZABIT A VYKOUPILS NÁS BOHU KRVÍ SVOU ze všelikého pokolení a jazyku a lidu i národu. A učinil jsi nás Bohu našemu krále a kněží, a budeme kralovati na zemi. I viděl jsem a slyšel HLAS ANDĚLŮ MNOHÝCH OKOLO TRŮNU A ZVÍŘAT A STARCŮ, a byl počet jejich stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců.“ Zjevení Janovo 5:6-11

Řeknu vám, že předtím než jsem šel do nebe, tak jsem nikdy knihu Zjevení Jana nestudoval, protože to pro mě bylo příliš těžké. Ale poté, co jsem se vrátil z nebe, tak jsem to všechno začal vidět novými očima. Vše mi to začalo dávat dokonalý smysl.

Viděl jsem tam i ty čtyři bytosti se čtyřmi tvářemi a ty starší, o kterých zde mluví kniha Zjevení. Tito starší mají koruny a na každý den ty koruny ze své hlavy házejí k nohám Božím u trůnu. Tím ukazují, že On je Bůh všemohoucí a patří mu veškerá moc i autorita. Tento beránek se sedmi rohy a očima je ve skutečnosti replika Golgoty „*stojí Beránek jako zabitý*“. To je přesně to, co jsem viděl. Před tímto měděným oltářem jsem viděl beránka jakoby zabitého. Z jeho nohou jakoby tekla krev. Je to reprodukce v podobenství Golgoty. Pod ním je kaluž krve. Tohle je skutečná věc, kterou tam uvidíte, je to symbol Beránka Božího Ježíše Krista, který byl zabit pro naše přestoupení.

Dívali jsme se tam na to, jak modlitby vstupují do nebe. Modlitby ze země stoupají vzhůru k nebi cestou šesti hodin, jsou to miliony modliteb z celé zeměkoule. Tyhle modlitby jsou skutečně vidět, v nebi jsou zhmotněny. Vypadají jako duchovní substance, která připomíná vodní páru. Nejdříve jsou umístěny na ten zlatý ohnivý oltář a tam se promění v něco jako kouřový dým nebo oblak a potom jsou přeneseny na bronzový oltář, kde je vidět ta replika Beránka Božího. Zde je na modlitby použita krev Pána Ježíše a teprve potom jsou přineseny k trůnu Božímu. Přenášet tyto modlitby z jednoho oltáře na druhý je práce, která je v nebi svěřena ženám.

Přímluvné modlitby i ty ostatní, než jsou vyslyšeny, tak jsou nejdříve položeny do zlatých nádob, které jsou všude okolo Božího trůnu. Ježíš potom otevře tyto nádoby a jde s těmito modlitbami před Otce nebeského. Jen On je hoden otevřít tyto nádoby, protože pouze On zaplatil tu cenu na kříži, aby tvoje modlitby byly vyslyšeny. Potom teprve stoupají před Boží trůn jako dýmová vůně, která vytváří nádhernou duhu, která přikrývá tvář Otce nebeského. Tahle duha sestupuje dolů, až k tomu křišťálovému moři života. Proto nemůžete vidět v nebi Boží tvář, protože kolem Jeho hlavy jsou neustále tyto modlitby. On přemýšlí o vašich modlitbách, které se modlíte tady na zemi. Bůh je neomezený Bůh, naslouchá milionům hlasům ve stejný čas. Tyto modlitby jsou všude okolo Božího trůnu. Potom začne hřmět a z trůnu lítají blesky, když jsou tvoje modlitby zodpovězeny a začnou se pohybovat tisíce a tisíce andělů, kteří přinášejí odpovědi na zem. Tvoje modlitby ve skutečnosti pohybují velkým množstvím andělů. „*Hlas andělů mnohých okolo trůnu.*“ Pro Boha je tohle jako vůně: „*Báně zlaté, plné vůně, jenž jsou modlitby svatých.*“ Všichni lidé mají rádi krásné vůně. Ženy se voní a stejně tak i muži.

Ježíš nás učí, abychom se modlili v Jeho jménu přímo k nebeskému Otcovi: „*Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé.*“ V Bibli není nikde napsáno, abyste se modlili k Alláhovi nebo ke svatým, ani k Marii. „*A tak jsem velmi plakal, protože se nenašel nikdo,*

kdo by byl hoden otevřít a číst tu knihu nebo do ní nahlédnout. ...Jsi hoden vzít tu knihu a otevřít její pečeti; neboť jsi byl zabit a vykoupil jsi nás Bohu svou krví z každého pokolení a jazyka, lidu i národa. A volali mocným hlasem: Hoden je ten zabitý Beránek přijmout moc a bohatství, moudrost a sílu, čest a slávu i chválu." Zjevení Janovo 5:4-12 On je ten jediný, kdo je hoden otevřít ty nádoby a přijít s nimi k Otci (1 Timoteovi 2:5).

„Pán ke mně zavolal velmi nádhernou ženu nepopsatelné krásy, tak jako všechny ženy, které jsem tam viděla, a řekl mi: „Tohle je Marie! Běž a řekni všem, že Marie není Královna nebes. Já jsem ten Král nebes, jsem Král králů a Pán pánů; jsem ten, který říká: JÁ JSEM TA CESTA, PRAVDA A ŽIVOT (Jan 14: 6–7). Běž a řekni tomuto zaslepenému lidstvu, že neexistuje očištec, neboť kdyby nějaký byl, ukázal bych ti. Místo toho ale existuje peklo, jezero ohně, vzácný Jeruzalém a ráj, který jsem ti ukázal. Ale řekni jim, že očištec neexistuje; řekni jim, že je to lež od ďábla.“

Bernarda Fernandez

pozn. překladatele: Chápu, že pro některé lidi může být tohle příliš tvrdá řeč. Proto bych zde rád objasnil několik pasáží z Bible. Marie pronesla tuhle větu: „*Od nynějška mne budou blahoslavít všechna pokolení.*“ Lukáš 1:48 NBK. Darbyho Bible, přeložená Milošem Pavlíkem zní takto: „*Od nynějška mě budou všechna pokolení nazývati blaženou.*“ Blahoslavít v řeckém originálu zní takto: makarios (mak-ar'-ee-os); básnický výraz pro „svrchovaně POŽEHNANÝ stav“, „blaho“, „štěstí“. Když se říká, že někdo někoho bude blahoslavít, neznamená to, že ho budou lidé oslavovat podobně jako Pána Boha samotného, ale že mu budou žehnat. Množství lidí v Bibli žehnalo jeden druhému. Ježíš říká: „požehnání (blahoslavení) chudí duchem“ atd. V anglické verzi je tento verš o Marii přeložen následovně: „*Vydají svědectví o požehnání, které ke mně přišlo* (tedy o Ježíši).“ Bible in Basic English. „*Všechny generace mně nazvou požehnanou.*“ KJV, stejně i WEB, DBI, a mnoho dalších překladů, „*Nazvou mně šťastnou*“ YLT. V těchto verších Marie také říká: „*Můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli.*“ Tady Marie jasně vyznává potřebu Spasitele jako každý člověk. Na kříži řekl Ježíš Janovi, že Marie je jeho matka. Bible jasně ukazuje, proč tohle řekl. Řekl to proto, aby se Jan o Marii, která v té době musela být již v pokročilém věku, staral a vzal ji k sobě do domu jako svoji vlastní matku. Jan 19:27: „*Pak řekl tomu učedníkovi: Hle, tvá matka. A od té hodiny ji ten učedník vzal k sobě.*“ V té době ještě nebyly domovy důchodců. Jednou mu učedníci řekli: „*Hle, matka tvá...*“, Ježíš jim ale řekl, že jeho matkou jsou všichni ti, kteří činí vůli Jeho Otce nebeského (Matouš 12:49). Ježíš Kristus je totiž znovu duchovně narozen ve věřících skrze símě Božího Slova (1 Petrův 1:23). Ve Zjevení 12:1 je žena, která rodí ku porodu, oděná sluncem a na hlavě má korunu dvanácti hvězd. Kdo je tato žena? Je to „veliké znamení“, je tedy podobně jako i drak pouze symbolem něčeho většího. Nemůže to být Marie, protože okamžitě poté, co porodí, je tohle dítě „vytrženo“ k trůnu (předobraz vytržení) a Ježíš přece nebyl hned po svém narození vzat do nebe, ale až po svém vzkříšení. Pavel říká: „*Synáčekové moji, které znovu v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus.*“ Galatským 4:19 NBK. Mluví o tom, že je duchovně zplodil skrze kázání evangelia, ale teď se za ně znovu modlí, neboť vidí, že ztratili tu duchovní podobnost Ježíši Kristu.

„Prosil jsem a plakal před Bohem, aby mi dal svoje dary pro zbudování Jeho království na zemi. Velmi jsem se postil, až mi kazatelé z Princetonu řekli, že moje oblečení na mě visí jako pytel. Mysleli si, že to oblečení patří někomu jinému.

Jednoho dne jsem se hodně modlil, až se mi slzy kutálely po tvářích. Znovu jsem Ho prosil o dary Ducha. Najednou ke mně promluvil hlas: „Okamžik!“. Když jsem ustal, tento hlas ke mně promluvil znovu a řekl mi: „NEPROS O DARY DUCHA, MODLI SE, ABYS BYL

VÍCE PODOBNÝ MNĚ.“ Řekl jsem: „A proč, Ježíši, nikdy jsem o tom tímto způsobem neuvažoval, co tím myslíš, modlit se, abych byl víc podobný tobě?“ A tento hlas mi řekl: „DARY DUCHA BUDOU VE TVÉM ŽIVOTĚ FUNGOVAT, POKUD BUDEŠ PLNÝ JEŽÍŠE.“ Tak jsem se začal modlit, abych byl přesně takový, jako je Ježíš. (Byli mu později přiděleni dva služební andělé, které občas mohli vidět i někteří lidé ze shromáždění. Začal sloužit darem uzdravování; mohl také vědět přesnou diagnózu nemocí a (podobně jako Ježíš) i jména lidí.) Bůh mi ukázal, že tohle je život v naprostém oddělení se, že musím trávit spoustu hodin v modlitbách, v častém postu a rozjímáním nad Jeho slovem v Jeho přítomnosti. Když se někdo postí a přináší své tělo do porodních bolestí před Bohem, jeho duch se stává silnějším a je v harmonii s Bohem. „Když jsi slabý, potom jsi silný.“

James Dunn

Občas se mi stane, že něco ztratím, tak skloním hlavu a modlím se, a pak jdu a tu věc najdu. Duch svatý mě k té věci přivede. Proto věřím v modlitbu. Další druh modlitby je to, co nazývám „promodlením“. Někdy tě ale Bůh nechá čekat než tvou modlitbu vyslyší i několik let.

Potom jsou ale S.O.S modlitby a číslo této S.O.S. tísňové linky je J.E.Ž.Í.Š. Tyto modlitby jsou okamžitě před Bohem v podobě světelných paprsků. Když se takto modlíte k Ježíši, pak máte okamžitou odpověď. Ale musíte pamatovat, že potom jsou další druhy modliteb, jako je modlitba přímelná, je to modlitba, ve které orodujete. Ježíš na trůnu okamžitě naslouchá této naléhavé modlitbě: „*A kamenovali Štěpána, který vzýval Boha a říkal: Pane Ježíši, přijmi mého ducha.*“ Skutky apoštolské 7:59 NBK Ale jsou i další druhy modliteb. Jako když se Daniel modlil a musel čekat několik týdnů na odpověď. Modlil se několik týdnů, ale kníže nad perským královstvím, což je d'ábelská mocnost, bránil celé tři týdny tomu, aby odpověď přišla k Danielovi. Anděl mu pak sdělil, že jeho modlitba byla vyslyšena hned v ten první den, ale nejdřív musel bojovat s touto mocností temna, až musel přivolat na pomoc jednoho z nejhlavnějších válečných andělů Páně. „*Pročež řekl mi: Nebojž se, Danieli; nebo od prvního dne, jakž jsi přiložil srdce své, abys rozuměl, a trápil se před Bohem svým, vyslyšána jsou slova tvá, a já přišel jsem příčinou slov tvých. Ale kníže království Perského postavovalo se proti mně za jedenmécítma dnů, až aj, Michal, jeden přední z knížat, přišel mi na pomoc; protože jsem já zůstával tam při králích Perských.*“ Daniel 10:12,13 KR

Když jsem jednou sloužil v Mexiku, seděl jsem v horním patře hotelového pokoje a díval se dolů na město (Peníze za hotel mi hradil někdo jiný). Když tu se najednou vedle mne v křesle objevila krásná bytost. Zeptal jsem se: „Kde ses tu vzal? Nejsi ty snad sám d'ábel?“ Odpověděl mi: „Ne, nejsem, ale jsem jeden z jeho služebníků.“ Díval se na mě a potom mi řekl: „Víš co? Jestli spolu se mnou skočíš dolů, tak ti dám za odměnu celé město Mexiko. Jen společně skočíme dolů.“ Řekl jsem mu: „Ty d'áble jeden, s tebou neskočím ani centimetr dopředu. Jdi odsud pryč! Ve jménu Ježíše Krista tě kárám!“ Řekl mi: „Ty jsi ale chytrý, že?“ Řekl jsem mu: „Určitě jsem chytřejší než ty. Kdo jsi?“ Odpověděl: „Jsem hlavní d'ábel, vládnoucí nad městem Mexiko.“ Poté roztáhl křídla, zamával jimi a začal přede mnou stoupat vzhůru, až zmizel.

Jsou různí d'áblové, kteří jsou nad městy. Proto Boží slovo říká: „*mocnosti zla vysoko v povětrí.*“ Efezským 2:1-2: „*Také vás vzkřísil, když jste byli mrtví pro svá přestoupení a pro své hříchy, v nichž jste kdysi žili podle věku tohoto světa, podle vládce mocnosti vzduchu, ducha, který nyní působí v synech neposlušnosti.*“ Apoštol Pavel sám kdysi žil podle ducha tohoto věku. Ale obrátil se k Pánu a stal se velikým apoštolem. Dábel působí skrze tělesné touhy, skrze mocnosti v povětrí. Proto žiji čistým životem, jak jen to jde. Na noviny se podívám nanejvýš tak na titulní stránku a tím to končí. Už nechodím ani lovit, jak

jsem to dělával. Lidé mi říkají: „Pojď, prohlédneme si tohle a půjdeme tam a tam. Proč bych si šel prohlížet nějakou ulici, když jsem viděl ulice Nového Jeruzaléma? Když se ráno probouzím, ihned obracím svoji pozornost na věci Boží a na nebe. Pamatuji si, že někteří kázali, že když se budete dívat na televizi, tak půjdete do pekla. Když si pustím televizi, tak se nedívám na ty nahé ženy, ale zapnu si křesťanskou stanici a poslouchám kázání. Použijme tedy všechno, co máme, pro Boží slávu. Nic mi nedělá potíže, prostě chodím v Duchu. Brzy ráno mezi druhou a třetí hodinou mám krásné společenství s Pánem. Navštěvují mě andělé z věčnosti. Jak by se vám to líbilo, kdybyste se ráno probudili a ve vašem pokoji byli andělé? Proto tak brzo ráno vstávám. Každé ráno si připravím chléb a kalíšek vína a prožívám nádherné společenství s Pánem v ranní modlitbě. Duch svatý mi tak připomíná věci, které jsem v nebi viděl skrze moc Ducha svatého. Nikoliv skrze telepatii nebo psychologii, s tím nemám nic společného. Ale skrze moc Ducha svatého.

Aby Bůh neustále vyslýchal naše modlitby, je třeba žít čistým životem a vyznávat své přestoupení Bohu. Modlitba spravedlivého zmůže hodně: „*Vroucí modlitba spravedlivého zmůže mnoho.*“ Jakub 5:16 Modlíte se za spasení duší a Bůh odpovídá tak, že duše začnou být zachraňovány, On to začne dělat. Modlíte se za nemocné a Bůh je začne uzdravovat. Modlete se a čekejte na odpověď i několik dní. Neutíkejte hned pryč. Některá modlitba ale bude zodpovězena, když se budete modlit bez přestání. Když se teď modlím, tak hned vím, jestli se moje modlitba dotkla oltáře Božího nebo ne. Bůh slyší tvoji modlitbu hned, jak ji vyslovíš, ale také tě bude zkoušet a nějakou dobu to může trvat, i několik let.

Zjevení Janovo 5:13-14: „*A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků! A ty čtyři bytosti řekly: Amen; starci padli na kolena a klaněli se.*“

„Všechno stvoření“ znamená všechno stvoření včetně dinosaurů. To je přesně to, co jsem v nebi viděl. Viděl jsem v nebi všechno stvoření, jak srozumitelným hlasem chválí Pána. Někteří lidé se modlí ke zvířatům! K čemu je vám modlit se k nějaké kačence? A nebo k podobě nějakého ptáka? K čemu vám to je, když se modlíte k nějaké soše?

Po posledním Božím soudu, až Bůh dokončí všechny věci, tak všichni uvidíme Boží tvář, protože přestanou ty modlitby ze země, které vytvářejí ten oblak okolo Otce. „*BUDOU VIDĚT JEHO TVÁŘ.*“ Zjevení Janovo 22:4 Tehdy také přestane veškerý nářek a slzy.

V nebi ke mně přišly dvě sestry a prosily mě, až se vrátím zpět na zem, abych vyřídil jejich matce, aby přestala plakat a naříkat, protože v nebi se mají moc dobře. Viděly z nebe, jak se jejich matka po dlouhou dobu před Bohem trápí kvůli jejich smrti. Jejich matka stále plakala, protože to byly její dvě jediné dcery, které měla a velmi je milovala. Řekly mi, že na zemi společně zahynuly jako mladá děvčata při autonehodě na jedné dálnici v USA, když do nich najel opilý řidič. Pak je andělé odnesli do nebe. Pojmenovali mi tu dálnici, značku auta a další podrobnosti. Slíbil jsem jim, že až se vrátím na zem, tak jí to určitě vyřídím. Když jsem potom v jednom sboru v Americe vyprávěl tuto zkušenost a vyjmenoval jsem i podrobnosti ohledně této havárie včetně jejich jmen, tak jedna starší paní najednou vyskočila ze sedadla a volala: „To jsem já...to jsem já.“ Začala jásat radostí a slíbila mi, že od této chvíle již nikdy nebude plakat nad jejich smrtí.

Bůh mi ukázal, že to bude velká oběť a sebezapření a do této oblasti budou zapojeni i ostatní. Toho večera jsem učinila před Bohem rozhodnutí, že se stanu každý den součástí tohoto 24 hodinového modlitebného řetězce. Dala jsem Bohu souhlas, řekla jsem mu „ano“ a toho večera jsem šla spát naprosto zdravá. Když jsem se v noci probudila, byla jsem velice nemocná, zvracela jsem a stěžím se doplazila do postele. Můj manžel byl tak rozrušen, že nemohl ani najít telefon, až můj syn nakonec zavolal sanitku. Dcera měla zdravotnickou školu, a když se mi snažila nahmatat puls, tak ho nemohla najít. Mezitím co moje rodina se mnou čekala na sanitku, tak se za mne začali všichni modlit, protože tohle nebyla přirozená

nemoc. V době, kdy se za mne modlili, tak jsem byla v přítomnosti Boží a mohu vám říct, že oni v té modlitbě vešli do duchovního boje. Viděla jsem z nebe všechno, co se kolem mě děje. Viděla jsem, jak se moje děti za mě modlí a volají velmi hlasitě k Bohu. Můj syn se v Duchu velmi horlivě modlil. Modlily se v jiných jazycích, ale já jsem rozuměla každému jejich slovu. Úpěnlivě Boha prosily a přitom používaly v tomto modlitebním jazyku spoustu veršů z Bible. Viděla jsem, že to je Duch svatý, který se skrze ně modlí tou nebeskou řečí a již dopředu děkuje za to, že vítězství už je na cestě. Když jsem tohle z nebe pozorovala, tak jsem řekla: „Ach Bože, nikdy jsem tolik nevěřila mluvení v jiných jazycích tak jako teď.“ Viděla jsem, jak tyhle modlitby jdou přímo do trůnního sálu a okamžitě se s nimi začalo jednat. Není divu, že povstává takový boj proti mluvení v jazycích. Tohle hnutí Ducha nikdy nezpochybňujte. Když jste pokřtěni Duchem, pak čím víc se v něm budete modlit, tím hlubší křest prožijete, Bůh vám jednoduše dá víc. Potom se můj syn modlil tak hlasitě, jak jsem ho ještě nikdy neslyšela: „Satane, odejdi z tohoto domu v mocném jménu Ježíš. Příkazuji, ať vejde život, živote, projev se v mojí mamince.“ Následující slova jsem slyšela v Boží přítomnosti, některá byla v angličtině a některá v jiných jazycích: „Tatínek tě potřebuje, mami a my tě potřebujeme.“ „Bože copak nevíš, že potřebujeme svoji matku?“ Bylo to téměř, jako kdyby mluvily ke mně a k Bohu ve stejnou dobu. Také začaly zmiňovat spoustu jmen lidí z církve, do které chodím.

Sue Peterson

Další věc, kterou mi Bůh ukázal v nebi, je ta, že svým duchem můžeme a měli bychom v těchto nebeských oblastech neustále zůstat. Náš duch může být stažen dolů skrze naši duši a tělo, pokud to dovolíme. Pokud tak činíme, tak nikdy neunikneme této gravitační síle zákona hříchu a smrti. Náš duch se ale může povznést velmi vysoko. Bůh si to takto přeje, protože teprve potom můžeme bojovat s mocnostmi a zlými duchy. Potom můžeme zaútočit na trůn satana. Pokud není svázán tento silný muž, pak mu neseberete nic. Například Ježíš, když vyháněl tu legii démonů, tak mluvil s tím hlavním. Nemluvil s těmi menšími démony. Čím výš se dostaneme k trůnu, tím větší autoritu máme (Efezským 6:12-14). Jediný způsob, jak přemoci tyhle démonické mocnosti, je být v nebeských oblastech (Ef. 3:9-10). Když se začínáme duchovně vznášet vzhůru, démonické mocnosti rozpoznají naši autoritu v Bohu, protože přicházíme z Trůnního sálu Božího. Proto také ti démoni znali Pavla tak dobře, když ho volali jménem (Skutky 19:15)

Peter Tan (Návštěva Trůnního sálu 1994)

Duše pod měděným oltářem

„A když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi. A hlasitě volali: Jak dlouho ještě, Hospodine, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?“ Zjevení Janovo 6:9,10

Pod měděným oltářem jsem viděl miliony duší, jak se modlí: „Jak dlouho, Pane?“ Jsou tam i křesťané z dob Římanů, kteří byli zavražděni pro evangelium. Jsou to mučedníci, lidé, kteří trpěli na zemi pro evangelium. Spolu s nimi jsem se na tomto místě modlil. A jednou začas vycházejí ven, chválí Pána a Pán jim dává zvláštní požehnání, protože obětovali svůj život pro evangelium. Když vycházeli ven, tak jsem jim ani nemohl vidět do obličeje, tak

moc z nich vycházela sláva Boží a oheň. Potom roztáhli ruce a vycházelo z nich požehnání, byli opravdu zvlášť extra požehnání. A nebylo to jen pár tisíc mučedníků, ale miliony a miliony mučedníků. Jednou začas vycházejí od oltáře a pochodují před trůnem Božím. Tehdy vše utichne, i tanec na skleněném moři a zpívá se nádherná píseň mučedníků. Někdy ale, když Bůh chce, tak tanec na skleněném moři pokračuje dál.

V džungli jsem znal tři lidi, kteří byli umučeni pro evangelium; vše co po nich zůstalo, byla jen lodička, na které jeli. V nebi jsem je ale potkal pod tímto oltářem. Také jsem slyšel o jednom misionáři, kterého pro evangelium upekli na rožni ve státě Missouri. Řekli, že to byl strašný křik, když ho tam pekli. V nebi jsem si s ním o této události promluvil. Řekl mi: „Byli velmi zlí, ale já jsem jim odpustil, protože oni si neuvědomili, co dělají.“ Byla to podobná situace, jako když se modlil Štěpán, aby jim Pán odpustil. Také tam byly ti tři mučedníci, kteří byli přibiti na kříž a upáleni v té pěkné univerzitě na Oxfordu.

Viděl jsem tam i ty, kteří byli za doby Římanů házeni lvům i mnoho dalších. Mnoho misionářů obětovalo svoje životy pro evangelium Ježíše Krista. Když jsem byl v Rusku, ve Vladivostoku, tehdy tam bolševici zabili dvě jeptišky. Tyto dvě jeptišky jsem také potkal v nebi, protože daly svůj život za evangelium a vím, že kázaly čisté evangelium. Ježíš hledí k srdci, dívá se do duše člověka, možná, že jsou trochu jiní než my, ale tohle byla láska Boží, která všechno převyšuje. Abys byl opravdovým křesťanem, pak musíš chodit s láskou v srdci. Tak jsem byl vyučován, když jsem seděl na trůně lásky po Boží levici.

V severní Brazílii kázal jeden vzácný muž a byl zabit pro kázání evangelia. Když umíral, řekl: „Jsem šťastný, že mohu položit svůj život za evangelium Ježíše Krista.“ V nebi jsem ho také potkal. Také jsem tam viděl křesťany, kteří byli zmasakrováni Turky před mnoha lety. Nezapomeňte, že tito mučedníci jsou ze všech národností.

Jednou, když jsem byl ještě chlapec, nosíval jsem na krku křížek. Byl jsem tehdy právě v Turecku. Na ulici tam ke mně přišel nějaký mladý tlustý Turek a řekl mi: „Ahoj, Ježíšův muži.“ Tak jsem ho následoval až do jeho domu a měli jsme spolu krásné společenství. Vidíte? Bůh má svoje lidi všude. Ježíš řekl: „*Mám však i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést a uslyší můj hlas.*“ Jan 10:16 Bůh má lidi všude. Budete se divit, z jakých míst lidé budou vytrženi; přijdou doslova ze všech světových stran. Pokud si někdo myslí, že právě oni jsou ta jediná správná církev, tak je velmi na omylu.

Po vytržení přijmou mučedníci svoji odměnu, budou mít v nebi nejvyšší postavení a také ty největší paláce. Apoštol Pavel je jedním z jejich vedoucích. Mezi nimi je i apoštol Jan, Petr a mnoho jiných. Také Jana Křtitele jsem tam viděl.

„*Jak dlouho ještě, Hospodine, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?*“ Na první pohled se může zdát, že se modlí za trest nad těmi, kdo je umučili, ale ve skutečnosti se modlí za trest nad ďáblem a jeho společníky. Je to totiž ďábel, který se dostal do myšlenek lidí a způsobil, aby je umučili. „*Tehdy vstoupil satan do Jidáše...*“ Lukáš 22:3 NBK Někdo se mě jednou zeptal: „A máš to podložené Biblií?“ Mám to podložené, zde je ten verš: „*A kamenovali Štěpána, který vzýval Boha a říkal: Pane Ježíši, přijmi mého ducha. Potom klesl na kolena a hlasitě zvolal: Pane, nepočítej jim tento hřích! A když to řekl, zesnul.*“ Skutky apoštolské 7:59,60 NBK Štěpán se nemodlil za pomstu nad nimi, ale právě naopak. Šel jsem s těmito mučedníky a modlil jsem se tam pod tím oltářem. Mluvil jsem s nimi a řekli mi, že když umírali, tak neměli žádnou nenávist proti svým trýznitelům. Mluvílo se mnou více jak sto těchto mučedníků.

Viděl jsem, jak do nebe vstoupil svatý člověk, který na zemi zemřel mučednickou smrtí. Andělé ho doslova odnesli v náručí k trůnu Božímu. Tam nejdřív přistoupil k Bohu a bylo vidět, jak Bůh k němu vztáhl svoji ruku a dal mu zvláštní požehnání. Spousta andělů se tam kolem něho shromáždila a Ježíš se na něho chvíli díval. Potom byl s velkou úctou přiveden pod ten oltář, aby se modlil: „Jak dlouho, Pane, jak dlouho ještě?“ Kde byl tento člověk zabit, to nevím.

Tito mučedníci, jako i většina ostatních duší, čekají na svoje tělo, až k nim přijde ve vytržení. A tito mučedníci budou mít v nebi navždy speciální místo. Bude to potom, co poslední nepřítel na zemi bude přemožen, a to je smrt. Tehdy již nebude třeba, aby se tito mučedníci přimlouvali. Tehdy jejich přímlyvy pod tím oltářem skončí a přijmou svoji odměnu. A budou známi na věky jako mučedníci.

Osobně jsem znal jednoho kazatele, kterého Bůh vysvobodil z cely smrti. Stalo se to během 2 světové války, když odmítal vykonat příkaz, který se protivil Božímu zákonu. Byl odsouzen k trestu smrti a seděl v cele smrti. Nemohl se ale s tímto osudem smířit a vytrvale se v této cele modlil a odmítal jídlo, aby ho Bůh vysvobodil. Když se blížila jeho poslední půlnoc, právě se modlil, když se najednou v jeho cele objevilo světlo tak silné jako několik stovek žárovek. V tomto světle naprosto jasně rozpoznal anděly, kteří ho přišli utěšovat. Řekli mu, že přišli s poselstvím od Boha. Pán Bůh vyslyšel jeho modlitby. Povzbuzovali ho, aby se nebál smrti, že nebude cítit žádnou bolest, protože v té chvíli budou přítomní a doprovodí ho na druhou stranu života. Také vzpomínali na to, že už na tento druhý svět doprovázeli mnohé mučedníky a jak slavná byla jejich cesta...najednou se mezi nimi objevil archanděl a ten mu řekl: „Slyšeli jsme v nebi tvoje modlitby a Pán Bůh nás poslal k tobě. Věz, že máme moc tě vysvobodit i z cely smrti, protože jsme již mnohých vysvobodili, ale dáváme ti na vybranou. Věz, že je pro tebe připravená nádherná mučednická koruna. Pokud tě ale vysvobodíme, tak ji dostane někdo jiný.“ V tom okamžiku velmi zápasil sám se sebou a rozhodl se pro tento život. V té chvíli andělé odešli. Následující události se dozvěděl z jiných pramenů. Ještě tu noc přišel o život soudce, který ho odsoudil. Stalo se to při večerním „přípitku“ na popravu tohoto věřícího, v té chvíli spadl, zlomil si vaz a zemřel. Jeho odsouzení bylo znovu projednáno a dostal doživotní vězení. Za několik měsíců válka skončila a on byl propuštěný na svobodu. Jeho mučednickou korunu ale dostal někdo jiný.

Pavel Gabánek (Příd' Duchu svatý)

Nenarozené děti Děti v ráji za měděným oltářem

Matouš 19:14: „Ale Ježíš řekl jim: Nechte dítek a nebraňte jim jíti ke mně; nebo takovýchť jest království nebeské.“

Vzadu za měděným oltářem z druhé strany byla překrásná zahrada o velikosti 10 000 mil čtverečních. V této zahradě byly děti, které byly na zemi potraceny nebo zemřely ve velmi ranném věku. Děti na tomto místě zůstávají, až dospějí do věku sedmi let. Viděl jsem, jak si tam hrají s úsměvem na tváři. Při hraní se hlasitě smály, různě dováděly a Ježíš tam na ně pokládal ruce a žehnal jim. Hrály si tak, jak si děti normálně hrají. Byly zde například děti, které zemřely na různé nemoci. Tohle místo není nic chaotického. Jsou tam vedoucí, kteří se o tyto děti starají. Jaký nádherný pohled to byl! Ježíš do této zahrady chodí každý den, kromě sedmého dne Božího odpočinku.

A tyto děti, kterým na zemi uřízli hlavy a hodili je do odpadkového koše jako potrat, v této zahradě nádherně zpívají a dostávají zvláštní požehnání od Pána. Zpívají jako profesionálové. Viděl jsem je také, jak se modlí. Z této zahrady chodí na různá místa a pak se vracejí a zase si tam hrají. Jednou začas, jako všechna stvoření v nebi, pochodují před Božím trůnem. A řeknu vám, že tyhle děti ale dovedou pochodovat!

Byly tam různé skupiny dětí, některé třeba zemřely na zemi hladu. V další skupině byly děti, které zemřely ve válce a na různé nemoci. Jistě, že jsou tyhle děti v nebi, nikomu nic neudělaly, jsou to děti a jen si chtějí hrát.

Uvědomuji si, že všichni jsme počati z hříchu. Představte si ale, kdyby otec Sary nařídil potrat. Pak bychom neměli Abrahama a tak můžeme jít k Mojžíši a tak dále celou Bibli. Znal jsem jednu úžasnou misionářku, která měla skončit jako potrat. Vzala si nakonec jednoho velmi skvělého muže.

Amerika páchá potraty legálně skrze zákon, ale jednoho dne nastane soudný den. Co když vám ale řeknou, že třeba mozek toho dítěte bude poškozen? Že bude mentálně postiženo? Ani tehdy ho nezabíjejte. Protože v nebi jsem viděl místo, kde takovéto děti vyrůstají. A pokud to dítě nemá mysl žádnou, pak Bůh je schopen mu dát novou mysl; dá tomuto dítěti mysl Kristovu. Všechno v nebi bude dokonalé, nebudou tam žádní mentálně postižení, skrze moc Ducha budou totiž uzdraveni.

Viděl jsem tam i nebeské jesle. Toto místo v nebi je veliké. Andělé se tam o ně starají a tam jsou všechny nenarozené děti. Ženy, nedělejte to, protože jednoho dne se s tímto dítětem, které jste zabily, budete muset setkat. Tyto děti tam skutečně jsou a jsou jich tam tisíce a jsou krmeny anděly, až dosáhnou dospělosti. Andělé je brali do náruče a učili je nebeské řeči. Viděl jsem tam Ježíše, jak mu z prstů proudí mléko a krmil deset těchto batolat najednou. Bylo mi dáno v nebi jít k těmto dětem, vzít je do náručí a milovat je. Ježíš to řekl jasně. Matouš 19:14: „*Ale Ježíš řekl jim: Nechte dítek a nebraňte jim jíti ke mně; nebo takovýchť jest království nebeské.*“ Pamatuji si, že na jednom shromáždění (už je tomu dlouho) malé pětileté dítě začalo prorokovat. Všichni jsme tomuto proroctví naslouchali. Jeho matka po čas porodu celou dobu oslavovala Pána a mluvila v cizích jazycích. Když to dítě vyšlo z matčina lůna, usmálo se na matku. To dítě bylo naplněno Duchem svatým hned od počátku. A to souhlasí s Bibli.

Je hrozná věc zabít dítě. Potrat je vražda v lůně matky. Bylo mi řečeno, že nebude učiněn žádný rozdíl mezi potratem (přerušením těhotenství) a normální vraždou někoho, třeba nožem. Musíte jít na kolena a požádat Pána za odpuštění. Ta žena možná neví, jak lépe naložit s životem a možná je to s ní podobné jako s tou ženou přichycenou v cizoložstvu. A tak přijde pod ruku vraha, a tento vědecký vrah zavraždí to dítě. Taková žena pak musí požádat Ježíše o odpuštění, aby ji Ježíš očistil svojí krví, a potom může vejít do nebe, protože Ježíš odpouští všechny hříchy. Potracené plody spálí, ale nemohou spálit ten život, který je uvnitř.

Jako doktor znám spoustu doktorů, kteří jsou věřící. A některé tyto doktory jsem viděl, jak padli před Bohem v pokání a již více potraty nedělali. A takových jsem pár v nebi potkal. Ale nepotkal jsem tam žádného doktora, který páchal tyto potraty, aniž by z toho činil pokání. Potrat je strašná vražda, není to ale neodpustitelný hřích. Představte si, že vezmete ten nenarozený plod a uříznete mu hlavu! Je to něco otřesného. Jestliže nepřestanete vraždit nenarozené děti, pak strávíte věčnost ve věčném pekle.

V nebi jsem také viděl stovky lidí, kteří se na zemi obrátili v táboře pro malomocné. V nebi ale měli dokonalá těla. Navštěvoval jsem spoustu nemocnic a viděl jsem spoustu sester pečovatelek, které mezi těmito pacienty žily, o ně se staraly a modlily se za jejich uzdravení. Abyste něco takového dělali, musíte mít velkou lásku. A těchto sester jsem v nebi viděl spoustu. A teď si představte, jaký rozdíl to je! Zabít a uzdravit. Zabíjení a uzdravování, jaký rozdíl!

„Ježíš mi řekl: „Tyhle děti jsou ty, které byly potraceny rodiči a zločinnými doktory. Děti, které byly zabity ještě v lůně své matky a ty, které byly nalezeny v popelnicích a v řekách, jsou tady v nebi.“

Bernarda Fernandez

pozn. překladatele: Následuje svědectví sedmiletého děvčátka Viktorie (což není její opravdové jméno), která spadla z přibližně 5 metrového žebříku přímo na betonovou podlahu, ale našli ji ležet na zemi bez jakékoliv újmy na zdraví. Viktoria svědčila o tom, že než dopadla na zem, tak ji chytlo šest „velikých, velikých, velikých andělů, a vyletěli se mnou nahoru do nebe.“ Tohle bylo její první vytržení do nebe, když měla 4 a půl roku a od té doby jich měla mnohem víc. Viktorie je vnučkou paní Mary Jo Penningham (přezdívaná Viktorií jako „Majo“) která o těchto zážitcích napsala knihu společně se svým manželem Donem Penningtonem nazvanou: „6 VELIKÝCH VELIKÝCH VELIKÝCH ANDEŮ“ „6 BIG BIG BIG ANGELS.“ Následuje přepsaný záznam s Mary Jo Pennington (Majo) odvysílaný z Křesťanského televizního programu: „Its Supernatural“ s moderátorem Sid Rothem:

„Jeden z těch osmi chlapců a děvčat, které potkala v nebi, byl jeden malý chlapec. Řekla nám o něm, že na zemi ho jeho nevlastní otec zastřelil velmi „dlouhou, dlouhou, dlouhou“ zbraní, a k tomu ještě tři policisty.“ Byl to velmi „zlý, zlý, zlý člověk, protože zastřelil tohohle chlapce,

přímo do obličeje.“ V nebi tohoto chlapce viděla, jak si hraje s malou červenou stříkácí pistolkou. Zjistili jsme z novin, o koho se jedná, o tomto případu totiž psali v každých novinách. Psalo se tam o chlapci, kterého jeho nevlastní otec zastřelil pistolí a k tomu i tři policisty. Dostalo se to do novin hlavně proto, že zastřelil tři policisty. Také to odvysílali v televizních novinách. Tuhle malou plastickou stříkácí pistolku mu nakonec dali do rakve a pohřbili ho spolu s ní, protože to byla jeho nejoblíbenější hračka. Den předtím než byl zastřelen mluvil se svojí babičkou po telefonu a ptal se jí, jestli v Ohio nenechal svoji pistolku, když

se stěhovali do Kalifornie. Babička ho ujistila, že mu tu pistolku poslala poštou. Když tahle pistolka dorazila do Kalifornie, byl už mrtvý a tak mu ji dali do rakve. Viktoria v nebi s tímto chlapcem mluvila a dala mu přezdívku „boucháček“, protože věděla, že jeho nejoblíbenější hračka byla tahle malá červená stříkácí pistolka. Tohle ale Viktoria nemohla přirozeně vědět, na zemi se mezi sebou vůbec neznali. Vše co viděla, byl tento chlapec, jak si v nebi hraje s červenou stříkácí pistolkou v ruce. Věřím tomu, že když tohle byla touha jeho srdce, tak Bůh mu ji splnil, tak jak se to píše v Bibli: „*Těš se v Hospodinu, a dá tobě žádosti srdce tvého.*“ Žalm 37:4 KR

Tyhle děti mají nádherné pokoje, do kterých jdou poté, co jsou uzdraveny a je jim ukázán celý Boží plán spasení. Moje matka a bratr zemřeli dva roky před tím, než tam šla Viktoria. Ježíš v nebi přišel do jejich dětského pokoje, všechny objímal a potom společně tančili a zpívali. Řekla, že Ježíš tam objímal celou naši rodinu. Její matka se jí zeptala: „Koho tam přesně objímal?“ Řekla, že objímal mého bratra, otce, matku „a syna od Majo.“ Matka se jí znovu zeptala: „Koho? Syna od Majo? Majo ale žádného syna nikdy neměla.“ „Ježíš objímal krásného, krásného syna od Majo.“ Nejdřív si myslela, že se Viktoria spletla a myslí tím mého bratra, tak se jí zeptala: „Máš na mysli strýce Harryho, že?“ „Ne, krásného, krásného syna od Majo myslím.“ A najednou mi to došlo, že asi před 35 roky jsem byla na potratu, tehdy jsem si ještě neuvědomovala, že to je hřích. Tohle ale Viktoria nemohla vědět, protože jsem o tom nikomu kromě své matky neřekla. Nikdo to nevěděl. Moje matka zemřela dříve než vůbec Viktoria přišla na svět. Zeptala jsem se Victorie, co si tyhle potracené děti myslí o svých matkách. Řekla mi: „Majo, tyhle děti budou vždycky milovat svoji matku a jejich matka bude vždycky milovat svoje dítě.“

Viktoria řekla, že ji Ježíš vzal někam poblíž trůnu, kde byla místnost s: „velikým, velikým, dlouhým stolem a na něm byl veliký svatební dort až do oblaků.“ To byla ve skutečnosti místnost, kde bude svatební večeře Beránka. Další, koho viděla, popsala jako „vznešenost nebe“, a jeho vousy sahaly dolů až do církví a po těch vousech mu stéká olej a teče až do těch církví. Když jsme se jí na to zeptali, řekla nám, že to znamená, že on rád zaopatřuje tyhle církve a krmí je. Našli jsme to později v knize Žalmů: „*Píseň stupňů, Davidova. Aj, jak dobré a jak utěšené, když bratři v jednomyslnosti přebývají! Jako mast výborná na hlavě, sstupující na*

bradu, bradu Aronovu, tekoucí až i na podolek roucha jeho. A jako rosa Hermon, kteráž sstupuje na hory Sionské. Nebo tu udílí Hospodin požehnání i života až na věky.“ Žalm 133:1-3 KR

Dříve než jsou tyhle děti vzaty do svých pokojů, tak jsou na takovém velikém místě, kde jim ukáží celý plán spasení. A je jich tam podle Viktorie velmi mnoho, když jsme se jí ptali, kolik jich tam asi je, tak nám řekla, že kolem 70 dětí. To je pro ni veliké číslo. Řekla nám, že tyhle děti se nejdřív posadí před takovou velikou obrazovku, která je velká jak celá oblaka. Nejdřív viděly, jak se narodil Ježíš a pastýři ho tam uctívali, podle toho se učí, jak uctívat Ježíše. Poté vidí naprosto celý život Ježíše. Když viděly, jak ho bijí, tak z toho byly všechny smutné. Když ho pak viděly jak je ukřižován, tak plakaly, ale když potom vstal z hrobu, tak začaly jásat, hlasitě se radovat a křičet: „Hurá, on žije...on žije!“ a kutálely se radostí po zemi. Dokonce vědí kdo je jejich otcem, i když to ta matka, která je na zemi, sama znát nemusí.“

(pozn. překladatele: Bůh pláče i v nebi: „V skryších plakati bude duše má pro pýchu vaši, a náramně kvílití bude. Potekou, pravím, z očí mých slzy, nebo zajato bude stádece Hospodinovo.“ Jeremjáš 13:17 Den, ve kterém již žádné slzy nepotečou, začne po posledním soudu u velkého bílého trůnu, po tisíciletém království, kdy Bůh dokončí všechny věci. „A Bůh SETŘE KAŽDOU SLZU... neboť první věci pomínuly. A Ten, který SEDĚL NA TRŮNU, řekl: HLE, ČINÍM VŠECHNO NOVÉ.“ Zjevení Janovo 21:4,5 NBK)

„Když Viktoria odcházela z té části, která je určená pro děvčata, tak šla, aby prozkoumala, v které místnosti jsou chlapci. Po cestě venku vzala do hrsti nádherný zlatý prach, který tam je všude po celém nebi. Potom se dívala zvenku přes okno do jedné místnosti a uslyšela takovou hudbu, jakou ještě nikdy na zemi neslyšela; byla to opravdu nádherná hudba. Přes tohle okno viděla uvnitř dospívajícího chlapce, jak píše píseň a Ježíš mu s psaním téhle písně pomáhal. Řekla, že z Ježíše vycházela sláva Boží v různých barvách, takže ta místnost neustále měnila barvy jako barva duhy. Tyhle barvy ale vypadaly, jakoby byly samy o sobě život.

Když vešla dovnitř, tak ji Ježíš a ten chlapec požádali, jestli by jim neopravila starý hudební nástroj, který byl zlomený na dva kusy. (pozn. překladatele: Percy mluví o tom, že viděl v nebi zlomený stůl, který symbolizoval zlomené společenství křesťanů na zemi.) Viktoria tedy natáhla svoji ruku směrem k tomuto hudebnímu nástroji, zatímco ve druhé ruce držela ten zlatý prach a ten nástroj se najednou okamžitě znovu zcelil. Odtud šli spolu s Ježíšem k trůnnímu sálu. Viděla, jak kolem Ježíše krouží tahle nádherná barevná duha, a když tato duha z něho vyšla vzhůru, tak se setkala s duhou, která byla okolo Božího trůnu, a nastal výbuch barev podobný ohňostroji. Tyhle živé barvy jakoby společně tančily a řekla nám, že takové barvy na zemi nikdy neviděla.

Před tímto trůnem viděla něco jako jezero a řekla nám, že ti lidé „tancovali na vodě.“ Myslela si, že to byla voda, ale ve skutečnosti to je to, co Bible nazývá „skleněné moře“. Roztáhla

ruce a začala tancovat spolu s ostatními nádherný tanec s různým otáčením se podobný židovskému tanci. Vzala jsem ji do jednoho židovského mesiánského sboru, kde tancovali takzvanou „hanuku“. Viktoria řekla, že to je skoro přesně tak, jak tančili v nebi. Dokonce začala zpívat všechny tři písně v hebrejštině přesně slovo po slově a všichni kolem jsme se divili, odkud jen tyhle písně může tak dobře znát. Nakonec se nám přiznala, že tyto písně zpívali na tom skleněném moři.

Viktoria nám také popsala, jak si spolu s ostatními dětmi hrála v ráji. Tyhle děti skákaly do duhy a v této duze pak „letěly-plavaly“ vzhůru do oblak a na tom oblaku na ně čekala spousta malých zvířátek, s kterými si tam hrály. Potom společně s nimi sklouzávaly dolů. Na tom oblaku si mohly vybrat ze spousty druhů skluzavek, a každá končila pádem na příklad do řeky nebo do zlatého prachu atd. Tahle řeka je potom vzala zpět na místo, kde jsou všechny tyto děti pohromadě.

Vzduch v nebi je hustší než vzduch tady na zemi, je prosycen Boží přítomností a tahle přítomnost neustále proudí mezi Bohem a lidmi. Když jí Ježíš řekl: „Miluji tě, Victorio,“ tak jakoby do ní tahle podstata proudila z Ježíše, a když řekla naopak: „Miluji tě, Ježíši“ nebo „Miluji tě, Otče,“ tak tahle podstata proudila zpět k Bohu. Myslela si, že od této podstaty musí mít mokrou tvář, ale ta zůstala suchá. Krásně to prý i voní a v této proudící podstatě mohla slyšet i zpěv andělů.

Z nebe ji poslali zpět na zem a řekli jí, že bude ženou kazatelkou. Říká ale, že zatím na ní nesestoupila tahle moc ke kázání, ale že to přijde, až bude trochu víc dospělejší.“

Mary Jo Penninghan

(pozn. překladatele: V knize Skutků sestoupila moc Ducha na všech 120 učedníků, včetně žen. I tyto ženy včetně Marie pak šly a kázaly Boží slovo (Skutky ap. 1:14, a 8:4). Dále se podívejme na Skutky 8:1-4. Věnujte pozornost těmto větám: „*všichni kromě apoštolů se rozprchlí*.“ Saul „*odvlékal muže i ženy*,“ a „*Ti, kteří se rozprchlí, prošli zemí*“ A ZVĚSTOVALI SLOVO. Dejme si otázku: „Kdo se rozprchl?“ Všichni kromě apoštolů, a to jak muži, tak ženy a tito všichni KÁZALI BOŽÍ SLOVO. Když Pavel mluvil o tom, že nedopouští „ženám učit“, je třeba nevytrhávat tento verš z kontextu. V některých synagogách byl zvyk, že se kladly otázky z publika. Pavel měl na mysli, že některé ženy rušily tím, že začaly prorokovat a vyučovat během kázání. Proto říká dál, ženy ať se ptají doma svých mužů a ne uvnitř ve sboru. „Zdali od vás slovo Boží poslo?“ Mluví zde o „slovu Božím“, které NEJDŘÍV přišlo k mužům prorokům. Má na mysli nové nebiblické učení, které svými nerozumnými otázkami a „novým“ proroctvím některé ženy zaváděly do církve a dokonce tímto „proroctvím“ skákaly do řeči během kázání. Proto Pavel říká, že duch proroků je podán prorokům, tedy ho mají pod kontrolou. Proroctví také obsahuje i vyučování. Bůh nás vyučuje skrze proroctví. Kniha Zjevení je plná vyučování o poslední době. Dále Pavel jasně říká: „*Chtějí-li se něco dozvědět, ať se ptají svých mužů doma. Je přece hanba, aby ženy při shromáždění mluvily*.“ 1Kor.14 NBK Netýká se to tedy zvláště vyvolených žen, jako byla třeba Priscilla, která byla dokonce spolupracovnicí apoštola Pavla (Řím. 16:3, Sk. 18:2, 26). V Kristu totiž není ani muž ani žena, musí se ale jednat o ženy zvláště svaté a naplněné Duchem svatým. „*V těch dnech zajisté vyleji ze svého Ducha na své služebníky i na své SLUŽEBNICE a BUDOU PROROKOVAT*.“ Skutky apoštolské 2:17 Čtete dál 1 Korintským 14:29-40 NBK)

„Potom mě anděl oblékl do zářivě bílých šatů a na hlavu mi dal takovou korunu, jakou měl on. (jedná se o svědectví šestiletého dítěte z Rumunska.) Řekl mi, že mě vezme do nebe. Spolu jsme pak začali stoupat nahoru a pořád jen nahoru. Tam jsme přišli do jednoho pokoje, který byl celý ze zlata. V tomto pokoji byla zlatá postel, skříň a stůl. Na stole byla zlatá váza a v ní tři červené zářící květiny, listy a stébla měly ze zlata. Mezi postelí a zdí byla borovice také celá ze zlata. Anděl mi z vázy vybral jednu květinu a podal mi ji. Když jsem si přivoněla, tak nádherně voněla. Tato vůně se rozlila po celém pokoji jako nádherně růžová barva. Pak jsem květinu andělovi vrátila a on ji dal zpět do vázy. Potom vytáhl ze skříně krabici a dal mi ji. Když jsem ji otevřela, byl v ní malý koníček, který měl i křídla. Okolo koníčka byly v krabici krásné drobné růžičky, byly červené a vedle nich byly i zlaté. V té chvíli mi anděl řekl, že teď půjdeme k Pánu Ježíši. Když jsme k němu přišli, měla jsem křídla, jako i ostatní andělé a vzlétla jsem Pánu Ježíši přímo do klína. Seděl na zlatém trůnu. Okolo této místnosti byly další menší trůny, na kterých seděli andělé. Okolo trůnů byly krásné růžičky, červené a zlaté. Pán Ježíš vstal a posadil mě na trůn, na kterém seděl On sám.

Vzal mi z hlavy korunu, kterou mi dal anděl a položil ji na zlatý stůl. Potom vzal korunu ze své hlavy a položil ji na mou hlavu. Dal si na hlavu jinou korunu a sedl si na jiný trůn, který byl ještě větší. Pak začal dávat andělům všelijaké příkazy. Andělé odešli, splnili tyto rozkazy a znovu se zase vrátili. Takto se to stále opakovalo. Můj anděl, který mně přinesl do nebe, přišel a daroval mi jednu panenku. Držela jsem ji v náručí. Potom přišli i jiní andělé, každý mi daroval jednu postýlku a položili je do řady okolo mě, jednu vedle druhé. Potom zase přišel můj anděl a daroval mi také jednu postýlku. Do postýlky jsem položila panenku a ve chvíli, kdy jsem ji položila, tak okamžitě ožila... Potom přišli i ti druzí andělé, a každý z nich mi daroval jednu panenku. Když jsem je ukládala do postýlek, tak hned ožily. Andělé potom tyhle živé panenky odnesli. Když se po nějakém čase vrátili, měli s sebou tyhle panenky, ale byly už větší. I já jsem byla větší. Když jsem se podívala na Pána Ježíše, tak se na mě nádherně usmál. V rukou držel bílého holuba, nohy, zobáček a oči měl ze zlata. Pán Ježíš mi toho holuba podal, ale ten se zase hned vrátil k Ježíši. Když mi ho podal do ruky podruhé, holub ke mně začal mluvit: „Tady už nebudeš nikdy plakat, ani slza ti již nikdy nevyjde z očí, tady budeš dělat jiné věci než ty, které jsi dělala na zemi, tady se budeš jen radovat...“, „a budeš vždy s námi,“ potvrdil Pán Ježíš. Holub se vrátil nazpět k Pánu Ježíši, ale cítila jsem, že něco z toho holuba ve mně zůstalo.

Potom přišel můj anděl a řekl mi, že až se dobře seznámím se všemi anděly i s Pánem Ježíšem, tak si s nimi budu moct vždycky hrát a povídat s nimi na věky.

Červenec 2002

šestiletá Murešánová Denisa z Nadlabu, Rumunsko

Byl jsem si vědom toho, že nebeští občané vědí, že jsem v nebi, i když mě právě nevidí a také přesně vědí, nakolik jsem duchovně vyspělý.

Andělé měli různé uniformy podle hodnosti a práce, kterou vykonávají. Nevěděl jsem, že andělé mění svoje oblečení. Byl jsem udivený z toho, co jsem viděl. Když se andělé přiblížili k trůnnímu sálu, aby přijali svůj úkol, tak s sebou odnášeli různé věci. Někdy s sebou vzali meče, někdy nádobu a různé jiné věci, aby je donesli lidem na zem. A každá z těchto věcí je ve skutečnosti mocné propůjčení darů. Je to skutečné v duchovním světě, i když ve tvém duchu je to pomazání, které můžeš cítit ve chvíli, kdy tento dar přijímáš. Řekněme, že ti anděl přinese duchovní prsten, Bůh ti ho doslovně dává, ale ve svém těle to vnímáš jako zvláštní pocit pomazání nebo Boží přítomnosti.

Když se andělé přiblížili k trůnnímu sálu, aby přijali nové příkazy Boží, jejich roucha se okamžitě proměnila a pak pochodovali ven od trůnu Božího se svými úkoly.

Poté co jsem nějakou dobu před trůnním sálem plakal štěstím, Ježíš sestoupil ze svého trůnu a pozval mě, abych si na něj sedl. Odpověděl jsem: „Pane já...“ Pocit bázně mě naplnil z toho, že snad něco takového ani nebudu schopen unést. Věděl jsem, že Bible říká v Efezským 2:6 „*a spolu s ním vzkřísil a posadil na nebesích v Kristu Ježíši,*“ ale tohle je nebe a přece se nemůžete jen tak posadit na Boží trůn. Ale On mě držel za ruku a posadil mě na svůj trůn. Když jsem se posadil na tento trůn, minulost, přítomnost a budoucnost jakoby zmizela. Bylo to jako byste vstoupili na místo, ve kterém je celá minulost a celá budoucnost právě přítomná. Není tam žádný čas. Cítil jsem, že všechno, co Bůh vyslovil z trůnu skrze proroky a co Ježíš řekl, když byl na zemi, se stane. Uvědomoval jsem si, že Otec a Ježíš nepotřebují pohnout ani prstem, aby se slovo Boží naplnilo. Moc a vliv promluveného slova Božího, i když bylo řečeno před několika věky, jsou stále mocné. Bůh vládne tak, že jen řekne slovo a stane se to, podobně jako když tvořil svět svým slovem. Vnímá jsem tam takovou ohromnou Boží moc, že by stačilo, abych řekl slovo a hora by se musela přemístit (Marek 11:23-24). Vnímá jsem, že Bůh má moc nad každým člověkem a každou věcí.

Peter Tan (Návštěva Trůnního sálu 1994)

Kniha života poblíž oltáře

Nedaleko měděného oltáře jsem uviděl Beránkovu knihu života, kde jsou zapsána jména všech vykoupených. Je tam zapsáno naše občanství v nebi! Tato kniha nevypadá ale jako normální pozemská kniha, je opravdu gigantická. Nedovedete si ani představit, jak obrovská je! Ježíš mi řekl: „Percy, ukážu ti tvoje jméno v knize života.“ Poté vztáhl svoji ruku, otevřel tu knihu přímo tam, kde bylo moje jméno, a řekl: „Percy, tady je tvoje jméno“. Ježíš prolil svoji krev za to, aby tam mohla být naše jména zapsána. Halelujah! Moje jméno je registrováno v knize života. Říkám „registrováno“, protože různé registrace na této zemi nic neznamenaají. Jsou tam miliony a miliony jmen. Ježíš dává instrukce archandělům a řeknu vám, že do ní píšou bez přestání. Pokaždé, když je někdo spasen, napíšou tam jeho jméno.

První místo, na které mě Jan vzal, byla knihovna. V knihách byly zaznamenány duše, které jste získali pro Pána nebo váš duchovní růst. Také mi byla ukázána kniha života s mým jménem. Stálo tam napsáno: „Plně zapláceno vzácnou krví Ježíšovou.“ Viděl jsem anděly, jak vzali něco do ruky a vymazávali všechna přestoupení těch, kteří právě uvěřili. Z nebe jsem viděl, jak někdo přijal Ježíše a andělé tuto informaci předali dalším andělům, kteří slouží u knihy života a ti jeho přestoupení doslova vymazali. Tahle kniha má v sobě mnoho dalších svazků, ale všechny tyhle knihy jsou jako jedna kniha. Byla jakoby pokryta kůží beránka se zlatou září okolo a připomínala rodinné fotoalbum. Tahle kniha byla opravdu gigantická, žádný člověk by nebyl schopen tuhle knihu uzvednout, ale andělé ji zdvihli bez problému. Proto jsem byl v nebi, protože jsem přijal Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Lidé se mně občas ptají: „Řekni mi svůj největší zážitek z nebe,“ bez váhání jim řeknu: „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.*“ Jan 3:16. Předtím než jsem přijal Ježíše, neměl jsem jednoduchý život. Otec i matka byli alkoholici a jako dítě mne otec týral. Pálil mne cigaretou mezi nohama a měl z toho potěšení; dodnes mám po těle jizvy. Bylo mi šest roků, když mne i moji malou sestru vyhodili z domu. Odvezli nás autem někam daleko a nechali nás stát před domem nějaké rodiny s příjmením Woodovi. Tahle milá rodina nás adoptovala, změnili naše jméno a opravdu se o nás dobře starali. Později jsem spolu se svou setrou přijal Ježíše Krista při evangelizační výzvě v jednom malém baptistickém sboru. Poté co jsem vystudoval medicínu, jsem měl vážnou autonehodu, při níž jsem vstoupil do nebe. Napsal jsem knihu „Místo zvané nebe“, kde jsem popsal i můj životní příběh. Jednoho dne mě můj první otec zavolał po telefonu a z Boží milosti jsme si všechno odpustili. Dnes je z něho Boží dítě.

Dr. Gary Wood v rozhlasové relaci

Trůn Boží

Zjevení Janovo 4:2,3: „A hned jsem byl ve vytržení Ducha: a hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu někdo seděl. Ten, který seděl na trůnu, byl na pohled podobný kameni jaspisu a karneolu; a kolem trůnu byla duha, na pohled podobná smaragdu.“ NBK

Přesně tohle jsem viděl v nebi. Viděl jsem i tu duhu kolem tohoto trůnu. Trůn Boží jakoby se otáčel směrem k vám, takže vždy vidíte Boha zepředu, i když do tváře mu zatím nikdo nevidí. Je to tajemství nebe. Říká se, že Jeho tvář bude odhalena až při soudném dni. Zjevení Janovo 20:11: „*I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, PŘED JEHOŽ*

TVÁŘÍ utekla země...“ Zjevení Janovo 22:4: „ *BUDOU VIDĚT JEHO TVÁŘ.*“ A když svoji tvář odhalí, mohu vám říct, že to nebude nějaký pták nebo zvíře. Protože Bůh nás stvořil ke svému obrazu. Uvidíte Jeho nádherné oči a vlasy. Bude mít nos, a vše podobně jako člověk. Bude to nádherné.

Trůn Boží není jen nějaká židle uprostřed nebe, ale Bible mluví o hoře. Je to opravdové místo a opravdový Bůh. Vidět tohle byl opravdový zážitek.

Do této hory jsou vytesané jakoby kaňony vedoucí k trůnu. Je dvanáct takových vchodů, které vedou k Božímu trůnu. Představte si velikost tohoto trůnu jako největší horu světa Everest. Na samotném vrcholu této hory doslova sedí Otec nebeský. Na úpatí trůnu roste spousta květin, ale rostou i všude okolo. Překrásně voní a jsou nádherné. Představovali jste si Boží trůn tímto způsobem? Trůn Boží obklopen květinami? Jsou tam celá pole a pole květin. Trůn je jakoby součástí té hory, je bílý, jak hovoří Bible, ale je také propletený různými barvami. Není plochý, jak to bývá u pozemského trůnu nějakého krále a je zdoben různými drahými kameny. Nad trůnem Božím jsou nádherné zvony, které začnou zvonit v dokonalé jednotě vždy, když jsou na zemi spaseny duše, a když spasení vejdou do nebe. Tyto zvony nemají žádné uchycení, ale prostě visí nad trůnem Božím a jsou uchyceny Duchem Božím. Každý zvon může mít něco kolem dvou až tří tun. Jak je možné, že tam visí jen tak ve vzduchu? Je to fantastická podívaná, už jenom tyhle zvony vidět. Nad těmito zvony je obrovská Boží světelná sláva, je tam něco jako světelné lustry. Zář jakoby několika tisíc sluncí v pravé poledne vychází z tohoto trůnu. Je tam veliká moc a oheň Boží. Pod trůnem a okolo něho je dalších 24 trůnů, na kterých sedí 24 starců s korunami na hlavě, přesně jak to popisuje kniha Zjevení. Jsou ale velikostí mnohem menší než je trůn Boží. Za těmito trůny je také spousta velikých vládních budov. Jsou tam různé instituce, jako například hlavní vedení pro hudbu, kde se určuje, co se bude hrát v chrámě atd. Dále vedení nebeského vojska. Andělé mají celkem 9 hodností a rozeznáte je podle oblečení. V nebi jsme si ale před Bohem všichni rovni. Všechno v nebi má svůj řád a velmi propracovaný systém, nic není chaotické.

Před tímto trůnem klečí spousta lidí a modlí se. Viděl jsem tam Ježíše sedět na trůnu po pravici Boha Otce. Takže Bible má pravdu, když je tam napsáno, že se posadil po pravici Boha Otce. Ve stejný čas ho ale můžete vidět, jak chodí po nebi na mnoha místech. Tohle je nádherné tajemství nebe. Bylo tomu tak, že Ježíš mezitím co seděl na trůnu, tak duchovně sestoupil a chodil se mnou po nebi. Také mi bylo skrze anděly vysvětleno, že předtím na samotném počátku, když Bůh Otec vyšel z věčnosti a stvořil nebe, tak Ho na trůn dosadili archandělé. A na tomto trůnu ho uctívali desetkrát tisíckrát tisíc nebeských let. Tohle bylo ve starém nebi, ještě před pádem Lucifera.

Ježíš mě představil svému Otcovi jako svého bratra. Ježíš je tedy náš starší bratr. Tehdy jsem uviděl tu nádhernou Boží ruku pokrytou peřím. Když půjdete do knihy Žalmů, dočtete se tam, že Bůh je přioděn peřím. Žalm 91:4: „ *Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost.*“ CEP

Padl jsem tam před Bohem tváří k zemi a políbil jsem mu nohy. A Ježíš učinil to samé, přišel a políbil nohy svému Otcovi nebeskému. Mnozí tam přicházeli a líbali Otcovi nohy. Je to úžasná realita a privilegium. Není divu, že jsem potom nezůstal stejný, že už nechci tu tenisovou raketu ani lovecké zbraně.

A tam mi Bůh řekl, že má zalíbení v tom, co dělám na zemi. Otec nebeský mi řekl jen pár slov. Slyšel jsem, jak mi z trůnu říká: „Dobře, služebníku dobrý a věrný“ a velmi jemně se mě dotkl svojí nohou. Halelujah! Slyšet tato slova od Boha Otce je pro mě všechno! Chci zůstat i nadále Jeho věrným služebníkem. Řeknu vám, že to bylo velice mocné a naprosto mě to uspokojilo. Ať si říká kdo co chce, jen nepatrný dotek Jeho nohy mě naprosto uspokojil. Byla to obrovská realita pro moji duši. Nepotřebuji nic víc. Někteří lidé vám řeknou: „Hlavně mi řekni, co ti řekl,“ i kdyby neřekl vůbec nic, tak jen tahle zkušenost je pro mě dostačující.

Tohle je ta oblast, nad kterou se chtěl Lucifer povýšit. „*A v srdci sis říkal: Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, ZASEDNU NA HOŘE setkávání na NEJZAZŠÍM SEVERU. Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.*“ Izajáš 14:13, 14 CEP

Pamatujte, že nebe je obrovské místo. Na úpatí hory trůnu Božího je gigantická plošina, která pojme miliardy a miliardy bytostí. Nezapomeňte také, že tam můžete cestovat i Duchem. V jediné minutě jste u trůnu Božího a v druhou můžete být ve městě. Vzdálenost od města na vrchol trůnu jsem si ale nezaznamenal. I když Otec sedí na trůnu, společenství s Ním může zažívat kdokoli a kdekoli. I když má na trůnu viditelnou formu, tak nezapomeňte, že On je Duch a jako Duch je neviditelný (1 Timoteovi 6:16). On je všude s vámi v nebi. Proto Ho musíte uctívat v Duchu a v pravdě. Právě v tomto Duchu s ním prožíváte společenství na každém kroku.

A vždy se na vás dívá, vnímáte, že je všude a že Jeho oči jsou na vás. Tohle je všemohoucí Bůh. Jeho oči hledí i do celé věčnosti. Zkoumají i celou zemi. Dokonce ani jeden ptáček nepadne mrtvý k zemi bez toho, že by to Otec neviděl. (Matouš 10,29)

„Potom jsem opustila tuhle nádhernou zahradu a šla jsem po nádherné ulici ze zlata a Pán mi řekl: „Dotkni se toho! Ano, je to čisté zlato. Běž a řekni mým dětem, že VELMY BRZY budou chodit po těchto zlatých ulicích skrze ruku Toho, který dává život. Ach, jak úžasné bylo chodit po těch zlatých ulicích! Potom jsem viděla velkolepý Trůn obklopený anděly, archanděly a serafíny. Neustále chválili Boha, Toho, který seděl na tom trůnu; říkají: „Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh Všemohoucí; nebe a země jsou plné jeho slávy. Amen!“ Ve stejný čas jsem viděla řeku života pramenící z trůnu. Také jsem viděla strom života a na druhé straně duhu a kříšťálovou řeku. Zeptala jsem se Pána: „Kdo sedí na tom trůnu?“ Odpověděl: „Je to můj Otec, Pán Zástupů.“ Řekla jsem: „Mohu vidět Otce?“, „Ne ještě není ten čas,“ odpověděl Pán. Otce jsem sice neviděla, ale seděl tam na tom trůnu a měl velikou moc. Viděla jsem hřmění a blesky vycházející z trůnu a slyšela jsem chválu. Ježíš mi řekl: „Slyšíš tu chválu? To jsou písně těch, kteří jsou vykoupeni.“

Bernarda Fernandez

Sedm trůnů a sedm Duchů po levici Boží

„*Okolo toho trůnu bylo čtyřiaadvacet trůnů a na těch trůnech jsem viděl sedět čtyřiaadvacet starců, oblečených do bílých rouch; a na hlavách měli zlaté koruny.*“ Zjevení Janovo 4:4

Pak jsme znovu předstoupili před Boží trůn a Bůh ke mně vztáhl svoji levou ruku pokrytou peřím, jako když slepička bere kuřátka pod svá křídla a posadil mě na trůn lásky, potom na trůn autority, trpělivosti atd. „*Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromážďuje svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste.*“ Matouš 23,37 Každý bude jednoho dne muset projít těmito trůny. Těchto trůnů po levici Boží je sedm. Jsou to překrásné trůny pokryté hedvábným peřím. Tam jsem dostal ty instrukce od Ježíše pro tuto zem. Tahle zkušenost mě opravdu změnila. Je to velmi významné a vznešené místo, na kterém jste povoláni samotným Bohem, abyste mohli sloužit. Tohle si užijete, bude se vám to moc líbit.

Zjevení Janovo 4:5: „*A z toho trůnu pocházelo blýskání, a hromobití, a hlasové. A sedm lamp ohnivých hořících před trůnem, jež jsou sedm Duchů Božích.*“

Z tohoto trůnu také doslova vystupuje oheň a hromobití. Bůh tím ukazuje svoji moc a autoritu.

Těchto sedm Duchů Božích je úzce propojeno se sedmi trůny. 1) První je láska. Tam jsem pochopil, co je to opravdová láska. Tam se také naučíte, jak sloužit v nebi. 2) autorita 3) moudrost 4) Duch poznání 5) vytrvalost při službě 6) věčný život 7) dlouhověkost, budeš žít navěky věků, nikdy nezestárneš.

Sedm Duchů Božích se pohybuje i na zemi. Tohle je spojeno i s dalšími věcmi, jako například když se Duch svatý pohybuje na zemi, aby usvědčoval lidi z jejich vlastní spravedlnosti, nelásky atd. Všichni nebeští občané žijí pod pomazáním sedmi Duchů Božích. O Ježíši se prorokuje v knize Izaiáše takto. Izajáš 11:2: „*Na němž odpočine Duch Hospodinův, Duch moudrosti a rozumnosti, Duch rady a síly, Duch umění a bázně Hospodinovy.*“ KR

Okolo trůnu byla nádherná duha, která pulsovala životem. Také jsem viděl, jak z něho vycházely hromy a blesky, ale nebylo to něco, čeho byste se báli, jako když začne bouřka na zemi. Okolo trůnu bylo 24 starších s nádherně zářícími vousy a rouchem, kteří reprezentují celé lidstvo. Tyhle trůny jsou z čistého zlata, jsou menší než Boží trůn a jsou umístěny za trůnním sálem kolem dokola. Na hlavách měli zlaté koruny posázené drahými kameny podobně jako královské koruny. Také je tam 7 obrovských pochodní ohně, které reprezentují Ducha svatého. Někteří andělé měli dvě, čtyři i šest křídel. Andělé, kteří byli okolo trůnu, měli dvě křídla a jimi si zakrývali obličej. Také tam byla trouba Boží, kterou střežili andělé, nebyla ale jako normální pozemská trubka, ale byla to taková velmi dlouhá trouba. Věřím tomu, že když se začne na ni troubit, tak tehdy nastane to vzkříšení.

Z trůnu Božího vyvěrá řeka života, která protéká městem a proudí do všech úrovní, které jsou v nebi. Můj přítel Jan mi dělal průvodce, a když mě k této řece zavedl, tak jsme z ní pili a bylo to nepopsatelně občerstvující a oživující. Když jsme stáli v té řece, mohl jsem cítit, jak mi ta voda prochází celým tělem. Když jsem poprvé uviděl v nebi Ježíše, tak jsem padl k Jeho nohám jako mrtvý. Všiml jsem si také, že měl jizvy v rukách od hřebů zhruba v místě, kde nosíte hodinky. Teď se ale najednou objevil se mnou v té řece a začal po mně šplíchat. Hráli jsme si tam jak dva malí kluci, a šplíchali po sobě vodou.

Dr. Gary Wood v rozhlasové relaci

První instrukce z trůnu: Trojjedinost Boží

Na tomto místě sedmi trůnů jsem dostal spoustu instrukcí přímo od Pána Ježíše. Kdybych měl popsat vše, co mi bylo řečeno u Božího trůnu, pak by to naplnilo velikou knihu.

Boží pravice je pravice autority a moci. Boží levice je levicí lásky, znamení divů a zázraků, které Bůh Otec vkládá do rukou Ducha svatého.

První z těchto instrukcí se týkala Božství (Godhead). Zeptal jsem se, jestli Otec, Syn a Duch svatý jsou tři osoby. Odpověď zněla velmi jasně: „Ano, ale my tři jsme jedno.“ Někteří se hádají, jestli je Ježíš svým vlastním otcem nebo ne. Jestli je jeden nebo tři. Viděl jsem Otce nebeského, toho suverénního Boha na trůnu, po jeho pravici Syna, který umíral na Golgotě a Ducha Svatého v mnoha podobách. Viděl jsem Ducha svatého i ve formě člověka a v podobě holubice. On je opravdová osoba, viděl jsem ho tam v nebi stát. Viděl jsem ho ale i v každém člověku, který byl v nebi. S každým člověkem kterého jsem tam potkal to bylo jako bych se potkal s Duchem svatým osobně, on je vyobrazen v každém z nich: Genesis 1:26 „*Tehdy Bůh řekl: "Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby!"*“ V nebi jsou holubice, a bylo jich tam tisíce a tisíce. Duch svatý tam stál a tyto holubice krmil. Potom se na mě podíval a řekl mi: „Tohle jsou moje holubice. Moje holubice létají až dolů na zem.“ On je ta nejkrásnější realita. Zjistil jsem, že v nebi všichni mluví k Duchu svatému v nebeské

řeči a mají s ním velmi úzký přátelský vztah. V džungli k nám jednou přiletěla holubice. Stala se mým přítelem, krmil jsem ji a při našich bohoslužbách byla neustále přítomná. Jednou s sebou vzala několik stovek holubů a kroužili nad naším shromážděním. Tyto holubice vědí, jestli máte plnost Ducha svatého, jsou totiž naplněny Duchem svatým. Holubice naplněné Duchem svatým! Když moje matka umřela, byla to právě tahle nebeská holubice, která vletěla dovnitř, protože matka byla naplněna Duchem svatým. Duch svatý je Duch v pohybu, a když jsi jím pokřtěn, pak je ta třetí osoba Trojice v tobě. Neříkejte, že je jenom Otec. Také když se díváte na někoho, kdo je naplněný Duchem svatým, pak se díváte na Ducha svatého: „*a Duch Svatý na něj sestoupil v tělesné podobě jako holubice a z nebe zazněl hlas, který řekl: Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem našel zalíbení.*“ Lukáš 3:22 NBK Také svatební roucho, které budeme mít ve vytržení, je symbolem Ducha svatého.

Při křtu vodou říkáme: „Křtím tě ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ Takhle nás to učí Ježíš, že to máme dělat. Všechno proudí od Otce Nebeského, Syn a Duch svatý jsou projevem Otce nebeského na této zemi. Musíme se naučit, že je pouze „jeden křest, jedna víra, jeden Pán“ A proč je tam uveden i Duch svatý? Proč nestačí říct jenom „Ve jménu Otce a Syna“? Protože Duch svatý je osoba. „On bude svědčit o Mně,“ „On“ nikoliv „to“ vás bude učit. Tohle je trojjedinost nebe. Musíte říkat: „Duchu svatý, dýchni na mě.“ Je třeba se modlit a žít svatý život, abyste dostávali odpovědi na své modlitby. Když budete naplněni Duchem svatým, pak budete mluvit v jiných jazycích.

Poznámka překladatele: Někdo ale může citovat tento verš: „Zdali všichni mluví v jazycích?“ Odpovím tím, že vám položím podobnou otázku: „Jsou všichni věřící naplněni Duchem svatým?“ Ježíš v podobenství o deseti pannách jasně učí, že pět mělo málo oleje v nádobce, zatímco pět moudrých ji mělo plnou. Někteří tedy jsou naplněni Duchem, zatímco jiní nejsou, a proto také ne všichni mluví v jazycích. Skutky apoštolské 2:4: „*A VŠICHNI byli naplněni Duchem Svatým a ZAČALI MLUVIT JINÝMI JAZYKY, jak jim Duch dával promlouvat.*“

Instrukce z trůnu: Nehádat se ohledně učení Bible

„Tyto věci připomínej a ZAPŘÍSAHEJ BRATRY PŘED PÁNOVOU TVÁŘÍ, ABY SE NEHÁDALI O SLOVA, což není k žádnému užitku, ale ke zkáze posluchačů.“ 2 Timoteovi 2:14

Další věc, kterou mi Bůh řekl, je ta, že se mezi sebou nemáme hádat ohledně učení Bible. Máme se ale všichni shromáždit v lásce. A přitom mi z trůnu citoval tento verš: „*Kdo není proti nám, je s námi.*“ Řekl mi, že je mnoho lidí na této zemi, kteří nevěří mému učení. „Mluv o projevu méj moci a lásky, mluv o projevu méj moci na této zemi, není čas hádat se ohledně učení Bible, protože Já přijdu velmi brzo!“

V Kalifornii se před třiceti pěti lety dva lidé dostali do hádky ohledně učení a ten jeden nakonec vytáhl pistoli a toho druhého zastřelil. S nikým se nehádejte ohledně učení, to není z Boha. Kdybych neměl lásku, nic mi to neprospěje. Je to ďábel, který působí, aby ses hádal. Běž v tu chvíli do své modlitební komůrky nebo se běž projít do přírody.

Další věc byla ta, že musí být odstraněny náboženské hradby vytvořené člověkem, aby mohlo přijít to Boží opravdové hnutí. Ježíš je Pán, on je ten Pán a ten pravý dohlížitel nad církví. (pozn. překladatele: Dohlížitel je správný překlad řeckého „episkopos“, slovo „biskup“ je již velmi vzdáleno od pravého významu. Správně překládá překlad „Darby“,

který přeložil M. Pavlík, a mnoho dalších anglických překladů.) Proto všichni dohlížitelé musí pracovat pod autoritou Boží. Ježíš je hlava církve. On je ten „Já jsem“, jemu je dána autorita od Otce. On dává svoji církev do pořádku skrze moc Ducha svatého, jenž je tou třetí osobou Trojice. Kdo je Duch svatý? Duch svatý je osoba, on není moc, ale osoba, která potěšuje církev a skrze svou moc jí dává instrukce, aby tak mohla správně fungovat.

Instrukce z trůnu: Církev může být opravena jen skrze moc Ducha svatého

Ježíš mi řekl, že věřící v něho sice mohou věřit, že on je ten Ježíš, který šel za ně na kříž a všemu, co se o něm v Bibli říká. Mohou věřit všem těmto věcem, ale on se stává „mocí v jejich životech“ jen skrze moc Ducha svatého.

Žádný takzvaný „biskup“ nemůže v církvi dát věci do pořádku. Jen Duch svatý může dát církev do pořádku. Podívejme se do Bible: „*Vyberte muže plného Ducha svatého*“. Opravdová církev vznikla o Letnicích, to co bylo předtím, byl pouhý stín té pravé. Pravá církev je plná Ducha svatého, ale v nebi neexistuje nic takového jako označení „Letniční církev“. Boží církev je církev živého Boha. V nebi najdeme název „církev prvorozených“, „církev živého Boha“ nebo „církev Ducha svatého“. Takže držme se Bible, přátelé. A jak má tedy taková církev fungovat? Skrze přímé spojení s nebem. A jak tomu rozumět? Skrze to, že jsme naplněni Duchem svatým. Nemůžete stavět jen na víře vašich praotců, musí to být skrz přímý kontakt, skrze moc Ducha svatého. Když se podíváte do knihy zjevení na sedm církví, tak tím hlavním bodem není to, jestli mají dobré nebo špatné učení. Všichni ale musejí dospět k bodu, kdy budou mít „jednu víru, jednoho Pána, jeden křest“. „*Jeden Pán, jedna víra, jeden křest.*“ Efezským 4:5 NBK A tohle se stane skutečností jen skrze moc Ducha svatého, skrze moc při vylití Ducha svatého. Moc Ducha svatého, nic jiného, vás usvědčuje z hříchu. Pomazání Ducha musí být tedy nejenom na kazateli, ale i na dohlížitelích, na diakonech i na těch, kteří poslouchají slovo.

Můžeš tedy znát Ježíše jako osobního Spasitele, můžeš ho znát jako toho, který za tebe vylil svoji krev na Golgotě. Ale zjevení toho, kdo Ježíš je, přichází pouze skrze moc Ducha svatého. Nikdy nezapomenu na jednu malou dívku v jedné baptistické církvi, která měla jasné vidění nebe a přijala křest Duchem svatým s mluvením v jazycích. Baptisté diakoni jí říkali: „Nemůžeš sem dál chodit, pokud budeš pořád jen říkat tahle nesrozumitelná slova.“ Ale tato dívka nakonec způsobila to, že celé to shromáždění přijalo naplnění Duchem svatým. Není divu, že Bible říká: „Nebraňte dětem jít ke mně.“

Podle záznamu je dnes registrováno 973 různých denominací. Tohle v nebi ale neuvidíte, nic takového tam absolutně není. Není tam místo ani pro jednu z těchto denominací. Neviděl jsem, že by tam byla některá část vyhrazena pro baptisty, další pro metodisty, letniční atd. Nic takového tam opravdu není, všichni jsme tam jedno.

Všechny tyhle denominace mají svoje vlastní zákony a regulace. Je to práce člověka a ne Boha. Nikdo tam není nazván jménem denominace, ale je nazván jménem „křesťan“ a to znamená následovník Krista (pozn. překl: V angličtině se křesťan řekne: CHRISTian, Christ=Kristus). Až půjdete do nebe, nebudete mít na sobě nápis „Evangelík, katolík, atd.“ Mnozí z těch mučedníků, které jsem tam viděl, byli zabiti právě náboženskými lidmi. V nebi jsem potkal biskupa Masona. Když žil na zemi, tak vedl denominaci s názvem: „Církev Boží v Kristu.“ V nebi jsem tuto organizaci ale nikde neviděl. Co nás tedy dělá jedno, je, když chodíme Duchem a jsme očištěni krví Ježíše. Potkal jsem tam i bratra, který byl mým pastorem před více než šedesáti lety. Tam jsme ale všichni jedno tělo, nejsou tam různé skupinky. „Jedna víra, jeden Pán, jeden křest,“ ale to neznamená, že z toho vytvoříme novou doktrínu. Tento verš je tu proto, aby se všichni věřící shromažďovali jako jedno. Tak mi to

bylo řečeno. Církev tedy bude opravena skrze moc Ducha svatého a dary Ducha. A jestli je přítomna opravdová moc Ducha, pak se projeví i dary Ducha svatého. Než se Ježíš vrátí, musí zde být „jedna víra, jeden Pán, jeden křest“, potom teprve Ježíš převezme kontrolu nad církví. On ale nepřevezme kontrolu nad odpadem, který dnes vidíme kolem nás. Hádky ohledně různých učení jsou tou největší brzdou pro církev na této planetě. Jeden tvrdí, že se stane tohle, druhý tvrdí pravý opak. Někteří věří v takzvanou „věčnou jistotu“, že můžete hřešit, jak chcete, jak dlouho chcete a jednoho rána se probudit a činit pokání, tomuhle ale nevěřte. Nikdy nenásledujte žádné hádky. Na jednom místě v nebi jsem uviděl krásný dlouhý stůl, ale v půlce byl zlomený. Nechápal jsem, co dělá zlomený stůl v nebi, ale Pán mi vysvětlil, že je to symbol rozděleného těla křesťanů na zemi. Až budou všichni jako jedno, potom se tento stůl spojí dohromady.

„Potom mi ukázal dalšího anděla „Tenhle,“ řekl Pán, „je posel křesťanů, kteří poslouchají moje slovo.“ To jsem ráda slyšela. Ježíš mi řekl „Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Mojžíšův, Bůh Eliášův, toho, který svolal oheň z nebe; Já jsem se nezměnil. Ukážu ti stav, ve kterém žijí lidé v těchto posledních dnech. Pozorně se dívej, co ti teď ukážu.“ Uviděla jsem křesťany, kteří jsou slabí a unavení. Pán se mě zeptal: „Myslíš, že mohu vytrhnout církev v takovém stavu?“ Pak mi řekl: „Křesťané, které s sebou vezmu, budou slavní, vítězni, bez poskvrny, nevinní. Mezi mým lidem jsou lži, nedostatek lásky, můj lid je rozdělen. Ukázal jsem ti dnešní církev. Teď ti ukážu, jak žila ta prvotní Církev. Tito bratři a sestry byli naplnění slávou Boží. Neustále se postili, modlili a kázali moje slovo beze strachu. Ale dnešní křesťané si myslí, že jsem se změnil, myslí si, že i Duch svatý se změnil. Veliká chyba dnešních křesťanů je ta, že žijí rutinní život, plánovaný lidskými bytostmi. A proto zapomněli, že to poselství přichází z Ducha svatého a z nebe. Řekni mým služebníkům, pastorům, že přišel čas, aby odložili svoje obvyklé programy. Pokud tak učiní, uvidí moc Boží ve vašem středu, moc Svatého Ducha, toho, který se projevoval v prvotní církvi. Potom bude dělat znamení, divy a zázraky ve veliké míře, a způsobí, že i mrtví budou vzkříšeni. Duch Svatý je stále stejný, jste to vy, kdo se změnili.“

Bernarda Fernandez

**Instrukce z trůnu:
Pravá jednota
Denominační hradby musí padnout
Ovoce správného učení**

Jak už jsem řekl, před nebeskými branami jsou miliony a miliony duší. Jsou tam baptisté, presbyteriáni, metodisté, katolíci atd. Členové různých církví, a to z jednoduchého důvodu; protože nebyli jako jeden celek tady na zemi. Protože jsou odděleni, jsou rozděleni do různých učení tady na zemi. Slyšel jsem je říkat: „Ale v nebi budeme nakonec stejně jedno.“ Ano, před Božím trůnem nakonec budeme jedno. Ale protože dělali rozdíl v těle Kristově a nebyli na zemi jako jedno, tak budou muset být v tomto vnějším obvodu nebe vyučováni a tam nakonec budou shromážděni jako jedno.

Nebyli shromážděni jako „jeden Pán, jedna víra, jeden křest“, ale měli různé názory a na základě těchto názorů se dělili. Proto budou před trůnem Božím až poté, co budou zdokonaleni. Při misijní práci jsem viděl, jak někteří přišli a snažili se jenom propagovat jejich církev nebo určitý směr učení. Řeknu vám, že lidé jsou toho už tak plni, že to jednoduše nepřijímají. A všechny ty církve to takto dělají. Luteráni mají svůj způsob a stejně tak metodisté atd. Vyjmenujte mi jedinou organizaci, která to tak nedělá! A dnes se všechny tyhle organizace snaží spojit dohromady, ale to se nikdy nestane, protože nemůžete spojit dohromady všechna ta učení. To je nemožné. Ano, sejdou se dohromady, ale tohle není ta

pravá jednota, protože pak se zase všichni vrátí ke svému programu. Jakmile někdo v jejich církvi začne kázat něco, co mu nebylo řečeno nebo dovoleno, že může kázat, tak ho sesadí nebo vyhodí. Vyhodí ho stejně tak, jak to dělá tento svět, protože káže něco jiného, než jsou naučení. Není to ale nic osobního, prostě nejedeš podle jejich programu. Musíte mít tedy opravdovou Boží moc, když přijdete někam kázat jako misionáři. Tihle misionáři přijdou a podle svého programu si založí církve a podle tohoto programu se dál řídí. Všechno tohle je v těle a ne v Duchu. Tyto církve se také předhánějí mezi sebou. A lidé jsou už z nich zmateni. Jedni kážou věčnou jistotu, pak přijde druhá církev a řekne přesný opak a tito nevzdělaní lidé jsou z toho zmateni. Adventisté vám řeknou, že sobota je ten den, pak přijde druhá církev a řekne, že neděle je ten pravý den. Když jsem byl v Africe, tak se mě věřící ptali, který den mají odpočívat, jestli v sobotu nebo v neděli. Samozřejmě, že jsem jim řekl, že v neděli, ale v duchovní oblasti to vše funguje naprosto jinak. Prázdné náboženství zanechá lidi zmatené. Slyšel jsem, jak jeden Indián říká: „Jenom se snaží propagovat svoje učení a svoji církev.“ Jednou mi jeden Arab řekl: „Někteří přišli a řekli, že člověk je spasen jedním způsobem, pak přišli druzí a řekli, že to je trochu jinak, a teď jsem zmaten.“ Tohle, přátelé, je soupeření. Nebe je ale o něčem naprosto jiném.

Jeden chlapec z katolické rodiny se stále v noci probouzel ze strachu před smrtí. Měl všelijaké podivné sny. Nevěděl, co s ním bude, až zemře. Jednoho dne se mu ale dostala do rukou kazeta s názvem: „Percy viděl anděla.“ Tak moc se mu líbila, že si ji přehrával každou noc před spaním. Jednoho rána se probudil, šel za svým otcem a řekl mu: „Táto, víš o tom, že nebe je reálné? Percy tam byl a v tomto nebi jsou andělé a já Percymu věřím.“ Potom řekl svému otci: „Táto, přestal jsem se bát smrti.“ Od té doby si začal pískat a byl šťastný. Jeho otec mi později zavolal a byl celý nadšený. Tak jsem je oba pozval na naše shromáždění a přišla celá jejich rodina. Potom mi jeho otec řekl: „Je teď tak šťastný, že už si s ním nedělám žádné starosti.“ Tomuto chlapci bylo teprve sedm roků. Nechal jsem ho svědčit před celým shromážděním, kde pak řekl: „Od té chvíle, co věřím v nebe, se už nebojím. Vždycky jsem se bál smrti, ale teď už z ní nemám vůbec žádný strach.“ A celá tahle rodina katolíků se změnila. Všichni byli tak šťastní, že jejich chlapec přijal vysvobození.

Instrukce z trůnu: Sedm hvězd a sedm církví Přímluvná modlitba

Zjevení Janovo 3:1: „A andělu církve v Sardách napiš: Toto praví Ten, který má sedm duchů Božích a těch sedm hvězd: Znam tvé skutky, že máš jméno, že jsi živý, ale jsi mrtvý.“

Sedm hvězd je sedm andělů, kteří jsou nad těmito církvemi. Hvězda je symbolem vedení, tak jako byli ti muži z východu vedeni hvězdou, která je přivedla k Ježíši. Anděl Páně dal Janovi instrukce, co má napsat církvím. Když si přečtete knihu Zjevení, pak zjistíte, že Jan byl v kontaktu s nebem. Ježíš mi dal také instrukce pro církve. Řekl mi, že každá církev, ať už je jakkoliv mrtvá nebo živá, má svého anděla, který tu církev zastihuje, kontroluje, organizuje a ovlivňuje rozdílným způsobem.

Jedině skrze moc přímluvné modlitby se dostanete do kontaktu s andělem té církve. Je-li církev mrtvá, pak ani anděl nemůže nic dělat. Až přímluvná modlitba uvede tyto anděly do akce. Někteří křesťané mají mrtvé uctívání, jednou za týden jdou do sboru, zazpívají si a přečtou si něco z Bible. Žádná silná přímluvná modlitba se tam nekoná. „Kdo vítězí, bude se oblékat bílým rouchem.“ Zjevení Janovo 3:5 Toto bílé roucho je ten nádherný Duch Boží. Ježíš mi řekl, že bílé roucho v těchto posledních dnech je Duch Boží na těchto přímluvcích-

vítězích. Aby byl někdo dobrým a opravdu mocným přímluvcem, pak musí být vítězem nad věcmi tohoto světa. „*A jeho jméno nikdy nevymažu z knihy života, ale vyznám jeho jméno před tváří svého Otce i před jeho anděly.*“ Všimněte si, že vítěz je vyznán před anděly. Jsou v přímém kontaktu s Božími anděly v nebi. Tito vítězové proniknou do těchto mrtvých církví a ožíví je. Ježíš mi řekl, ať vyšlu zvědy Ducha svatého do těchto církví. Tento vítěz si nemusí stoupnout a něco začít říkat, ale jen si sedne a začne se tam potichu modlit a tím uvolní moc a ta církev bude zapálena Božím ohněm. Jsou to ti mocní vítězové, jak je Ježíš nazval. Jsou to ale ti, kteří přemohli starosti tohoto světa a stali se přímluvci. Moje matka byla přímluvce, a když vyšla ze své modlitební komůrky a řekla jen jedno slovo, pak se věci začaly měnit skrze Ducha Božího. Církev se dá do pořádku tím způsobem, že půjdete na kolena, a začnete se modlit a prosit Boha o přesné vedení, abyste věděli, jak má taková církev fungovat. Takhle to funguje na našich misijních polích mezi Indiány. Indiáni přijdou, kleknou si a modlí se. Potom začne přicházet moc. Takže musíte mít skupinu modlitebníků, kteří se budou opravdu modlit. Pokud máte církev a máte v ní takových 200 modlitebních válečníků, pak zkuste mezi ně vpustit hříšníka a uvidíte, co se stane. Roztaje a začne volat k Bohu o milost, se slovy: „Co mám konat, abych byl spasen?“. Díky těmto instrukcím z nebe dnes v Brazílii zažíváme takové mocné vanutí Ducha, protože se všichni scházíme jako jedno tělo a modlíme se. Jednou se mě někdo zeptal: „Kde máš svého pastora?“ odpověděl jsem: „V nebi,“ „A kde máš vedoucí?“, znovu jsem mu odpověděl, že v nebi.

To veliké probuzení již začíná na některých místech. Ale v některých to je tak, že lidé v církvích nejsou ani znovuzrozeni, jen tam sedí, kouří si cigára a platí za kazatele, místo toho, aby měli kazatele plného Ducha svatého. Ježíš mi řekl, že v posledních dnech lidé budou tancovat v církvích pod mocí Ducha. Proto jsme nazvali naši Biblickou školu „Biblická společnost Radost nebe.“

Pozn. překladatele: Kolik lidí musí být přítomno, aby se vytvořila církev? Ježíš říká, že dva nebo tři (Matouš 18:20). Jaká budova je k tomu zapotřebí? Prvotní církev se scházela po domech (Skutky apod. 2:46, 5:42, 20:20). Dokonce i chrám byl tehdy, tak jak předpověděl Ježíš, zničen a oltář znesvěcen tím, že na něm nepřátelé obětovali prase. Tohle ale nemohla být ta ohavnost předpovězená prorokem Danielelem (Mat. 24:15). V knize Zjevení se jasně píše, že tahle socha bude i mluvit, je tam záměrně vynechána zmínka o tom, že modly nemohou mluvit (Zjevení 9:20). Mluvil tohle prase? Jistěže ne, bude to až v době Antikrista. Antikrist by tam nikdy nedal prase, protože se bude navenek chovat jako „beránek“, bude to šelma, která má „*dva rohy jako Beránek, ale mluvila jako drak.*“ Zjevení 13:11 NBK tj. svým chováním bude napodobovat Krista, ale ve skutečnosti má ústa satana. Duch antikrista už je tady, jenom ještě není zjeven v těle (2 Tes. 2:3). Ian McCormac v jednom pohanském chrámu viděl, jak socha Buddhy pohybuje svými rty. Poté co přijal Ježíše Krista, mu Bůh ukázal demony s bílými očima, jak vycházejí ze sochy malého Buddhy. Ale socha za vlády Antikrista bude pravděpodobně jeho vlastní sochou a nebo sochou satana.

„Anděl vzal do rukou Bibli a upozornil na vylití Ducha svatého v den Letnic. Potom pokračoval skrze celou knihu, poukazujíc na veliká význačná zjevení a skutečnosti v této knize. Pak anděl řekl tato slova: „TOHLE JSOU LETNICE, KTERÉ DAL BŮH SRDCE JEŽÍŠOVO. O TOTO USILUJ. ZA TOTO BOJUJ. UČ LIDI SE ZA TOHLE MODLIT, NEBOŤ TOTO A POUZE TOTO NAPLNÍ POTŘEBY LIDSKÉHO SRDCE. A POUZE TOTO BUDE MÍT MOC PŘEMOCI SÍLY TEMNA.“

Když anděl odcházel, řekl: „MODLI SE, MODLI SE, MODLI SE. UČ LIDI SE MODLIT. MODLITBA A JENOM MODLITBA, HODNĚ MODLITBY, VYTRVALÁ MODLITBA JE DVEŘMI DO SRDCE BOŽÍHO.“

J. Graham Lake

Instrukce z trůnu: Zorganizuj tisíce přímluvců

Ježíš mi řekl, že je třeba zorganizovat tisíce přímluvců. A On použil slovo „zorganizovat“. Přímluvci připraví cestu pro tu velkou přicházející explozi. A když vejdou do církve, kde kazatel bude kázat něco, co je v rozporu s Božím slovem, pak mu Bůh zavře ústa a on nebude schopen říct vůbec nic. A tito vítězové začnou říkat ve sboru: „Nebylo by pěkné mít shromáždění přímluvné modlitby?“ Potom začnou organizovat shromáždění s přímluvnou modlitbou. Uvidí stav církve a začnou sténat v porodních bolestech. Ježíš mi řekl: „Zorganizuj modlitební skupiny, aby tito přímluvci šli do těch mrtvých církví a zapálili je.“ Tohle se stane před tou explozí. Musí to být svatí lidé. Mohou se jich zeptat: „Kdo jsi a odkud přicházíš?“ Ale oni odpoví jemně: „Jen jsem přišel, abych se s vámi modlil.“

Tito modlitebníci tam půjdou podobně jako zvědi šli do té zaslíbené země. Mohli byste s tou církví mluvit tisíce a tisíce dní a argumentovat s nimi celý den, ale nic by se nestalo. Ale když máš ten oheň v sobě, tak to pocítíš. Víím, že to funguje, sám jsem to vyzkoušel.

Jednou jsem přišel do nějaké církve a řeknu vám, že byla mrtvá v pravém slova smyslu. Začal jsem se tam tedy modlit a přimlouvát. Lidé z toho sboru za mnou přišli a ptali se mne: „Bratře, nepotřebuješ něco?“, odpověděl jsem: „Ne, děkuji, jen se chci tady modlit.“ Modlil jsem se tam tak dlouho, až sestoupila Boží sláva. Modlil jsem se v Duchu svatém úplně potichu. Pak když ke mně někdo přišel, jen jsem se ho dotkl a on padl pod mocí Ducha na záda. Přišel kazatel a taky padl k zemi. A celá ta modlitební skupina nakonec ležela na zemi. Kazatel potom řekl, že to bylo tak dobré, že svolá další modlitební shromáždění. Řekl: „Nerozumím, jak se to všechno stalo, ale přišlo to nečekaně. V neděli kázat nebudu, jen všechny svolám k modlitbě.“ A dnes má ta církev více jak tři tisíce členů. Když jsem tam vešel, tak neměla ani tři sta členů. Bůh rozšířil jejich řady. Musíte otevřít nebe skrze modlitbu a Ducha svatého. Tohle je práce přímluvce. Můžeš jít k metodistům, baptistům, do jakékoliv církve a udělat tu stejnou věc.

Ten člověk se narodil rodičům, kteří se upsali Luciferovi. Ještě během těhotenství provedli rodiče četné rituály, aby i dítě upsali satanovi. Už ve čtyřech letech začal užívat nadpřirozených sil. Jeho rodiče se ho začali bát. V šesti jej otec předal čarodějnicím, aby ho dále trénovaly. V desíti konal už mimořádné věci v oblasti nepřitele. Čarodějnice se ho bály. Ještě jako chlapec páchal mnoho zlých věcí. Ve dvaceti už měl na svědomí mnohá krveprolití. Zabíjel lidi svojí vůlí. Uměl pomocí transcendentní meditace opustit tělo, užíval levitace, tj. dokázal své tělo osvobodit od zemské přitažlivosti. Mohl opustit své tělo a libovolně cestovat, kam se mu zachtělo. Nazývá se to astrální cestování. Satan ho mocně používal, aby škodil křesťanským sborům a ničil je, i jejich pastory. Jednou tak přišel ke sboru, který chtěl zničit. Byl to sbor plný modliteb. Předtím tam bylo hodně roztržek a zmatků. Ale právě v té době vyzval pastor sbor k modlitbám a půstu. Během té doby došlo k upřímnému pokání. Lidé se scházeli a začali se modlit za Boží dílo ve svém středu. Prosili Pána, aby se nad nimi smíloval, a aby zasáhl. Právě v té době se tam objevil ten čaroděj, aby spolu s démony proti sboru zasáhl.

Ve sboru však přijali prorocké slovo, že mají povstat, obléci Boží zbroj a bojovat na modlitbách proti démonickým mocnostem, které na sbor útočí. Jednoho dne tedy čaroděj opustil své tělo a na astrální pouti svolával mocnou armádu démonů, které chtěl vést do útoku proti tomuto sboru.

Čaroděj vyprávěl dál, jak chtěli proniknout do duchovní oblasti sboru. Pokoušeli se prorazit do duchovního ovzduší sboru a napadnout ho, ale nad celým sborem byl příkrov světla jako ochranný val. Najednou tu byla mocná armáda andělů, kteří s démony bojovali. Boj se odehrával v ponebeských oblastech. Všichni démoni utekli, ale čaroděje andělé zajali. Viděl, jak ho drží šest mocných andělů v plné duchovní zbroji. Střechou jej zanesli přímo před kazatelnu. Tam byli věřící shromážděni v hlubokých modlitbách. Měli na sobě duchovní zbroj. Poráželi temné síly a lámali pouta, jimiž démoni

svazovali lidi. Pastor stál za kazatelnou a vedl modlitby a duchovní boj. Boží Duch řekl pastorovi: „Jho je zlámané, oběť leží před tebou. Pomoz mu, veď jej do svobody.“

Pastor otevřel oči a viděl, jak před ním leží ten mladý muž, úplně zlomený. Byl znovu ve svém těle. Neměl tušení, jak ho jeho tělo našlo, vždyť je nechal doma a nyní byl zase ve svém těle. Netušil vůbec, jak se tam dostal, jen si pamatoval, že ho tam andělé dopravili střechou. Pastor sdělil sboru, co mu Boží Duch zjevil a vyzval věřící, aby zachovali klid. Pastor se čaroděje zeptal: „Kdo jsi?“ Tu se začal mladík třást a démoni z něho vyšli. Pastor a věřící mu sloužili k vysvobození a on jim pak vyprávěl o svém životě. Dnes žije tento mladý muž s Pánem, slouží jako evangelista, káže Boží slovo a Bůh jej mocně používá ve službě vysvobozování.

U večere bylo mnoho pastorů a on jim řekl: **„Velice naléhavě prosím vás, pastory, uče své lidi modlitbě. Lidi, kteří se nemodlí, satan snadno v jakékoliv věci porazí. A když se modlí málo, satan umí takové modlitby znehodnotit.“ Dále řekl: „Vezměte Bibli a studujte, jak máte používat duchovní zbroj, kterou vám Pán daroval.“**

Pak vyprávěl o svých astrálních expedicích. S jinými satanovými služebníky a mnoha démony býval v povětří a pronikal do duchovní oblasti. Byla to jeho pravidelná pracovní povinnost. Vysvětloval: „Pokud je některá země proniknutá temnotou, pak se to v těch ponebeských oblastech jeví jako příkrov, který je pevný a silný jako skála a přikrývá celé oblasti. Démoni a lidé, kteří slouží satanovi, se mohou po tom příkrovu pohybovat a také pod ním konat své nekalé dílo. Jako z nějaké kontrolní věže mohou z příkrovu kontrolovat, co se děje pod příkrovem a také odtud vládnout.“

Když skončí svůj úkol, vracejí se zpět a tento příkrov opouštějí. Mohou tak jednat ve spojení s určitou smlouvou, která obnovuje jejich sílu. Obnova jejich síly se děje obětmi. Obětí je mnoho druhů: čarování, krvavé oběti lidí a zvířat, dokonce potraty a války působí jako oběti. Oběti se mohou přinášet také ve formě sexuálních perverzí. Takové oběti démony posilují a dodávají jim novou sílu.

Šokovalo mne, když řekl: „Když jsme byli tam nahoře, setkávali jsme se tam s trojím druhem modlitby. Všechny modlitby se podobaly dýmu, který vystupoval vzhůru. Některé se podobaly kouřovému sloupu, který se pohyboval sem a tam a pak zmizel. Řekl k tomu: „Jsou to modlitby lidí, kteří žijí v nějakém hříchu a nechtějí se vzdát toho, co je svazuje. Jejich modlitby jsou tak slabé, že se prostě rozplynou. Pak je další druh modlitby: Jako dým vystoupí až k příkrovu, ale nejsou s to příkrov prorazit. Jsou to modlitby obyčejných lidí, oddaných Pánu, kteří žijí upřímně a v čistotě, ale když se modlí, mají málo víry. Často opomenou ty oblasti, kterým by se na modlitbě měli věnovat.“

A pak je ještě třetí druh modlitby: Je jako dým plný ohně. Když tyto modlitby narazí na příkrov, jsou tak horké, že se příkrov roztaví jako vosk. Ten ohnivý dým tu skálu prorazí. Často je to tak, že lidé se začnou modlit a jejich modlitba je nejdříve jako ten slabý kouř. Když se však modlí dál, jejich modlitba se mění, stane se mocnější, a když vytrvají a modlí se dál, naplní jejich modlitbu takový oheň, že prorazí ten tvrdý příkrov. Když démoni zpozorují, že by se modlitba mohla stát mocnou, spojí se duchové v povětří s démony na zemi a upozorní je na toho modlitebníka s příkazem, aby jeho modlitby zastavili. Často křesťané pokušení podlehnou. Nejdříve začali v slabosti a hříchu, pak pokračovali, činili pokání a dali místo Božímu slovu, aby zkušovalo jejich ducha. Jejich víra roste a jejich modlitby jsou cílevědomé. Satan vidí, jak jejich modlitba nabývá moci a všemi prostředky se snaží je rozptýlit. Např. zazvoní telefon. Myslíš si, že prostě půjdeš telefon vyřídit a budeš pak pokračovat v modlitbě, ale je to omyl. Když se vrátíš, musíš totiž začít od začátku a právě to je cíl satanův. Snaží se tě všemožně rozptýlit. Může se např. dotknout tvého těla a způsobit bolest, nebo najednou pocítíš hlad a jdeš do kuchyně něco sníst. Jedno jak, hlavně když tě od modlitby odláká a tak vyhraje.“

Pastory napomínal: „Uče lidi, ať si každý den vyhradí čas nejen pro takovou všední každodenní modlitbu, tak se mohou modlit během dne. Ale ať se ztiší před Pánem a ničím se nedají rozptýlit. Když totiž zůstanou pevní na modlitbě a dovolí Duchu svatému, aby je inspiroval a vedl dál a hlouběji, pak se v duchovní oblasti opravdu něco stane. Přejde ten oheň, vystoupí až k příkrovu a začne ho bortit. Pak je tam tak horko, že to žádný démon nevydrží, ani žádný lidský duch, všichni musí utéci. Tohle jsou pak ty průlomové v duchovní oblasti. Když k tomu dojde, modlitebník vnímá, že boj byl dobojovaný a dále už je modlitba rozkoší a radostí.“ Cítil jsem, že to je bod, kterého jsme dosáhli, kdy čas a jiné věci ztratí význam. Prostě všechno složíš a sjednotíš se s Bohem.

Muž pokračoval ve svém svědectví: „Jakmile modlitba prorazí příkrov, nemá už žádnou překážku, nic ji nezadrží, modlitebník se může modlit, jak dlouho chce. Nic ho neodradí a nerozptyluje. Ten průlom v příkrovu pak zůstane otevřený i po dokončení modlitby. Ten průlom jde s modlitebníkem, takže už není pod tím příkrovem, ale všechno, co dělá, se děje pod otevřeným nebem. V takovém stavu je člověk pro

temné síly nedotknutelný. Boží přítomnost je jako ohnivý sloup, který sahá z nebe na modlitebníka a do jeho okolí. Tak je chráněný a obklopený tím sloupem. V tom sloupu je tak mocná Boží přítomnost, že to při jeho modlitbách cítí i lidé kolem a dílo moci temnosti je u těchto lidí mařeno. Lidé, s nimiž tento modlitebník hovoří, jsou zahrnuti do toho sloupu Boží přítomnosti, a pokud v Boží přítomnosti setrvávají, vazby a řetězy moci temnosti slábnou.

Když tito lidé zvěstují hříšníkům evangelium, nenarážejí zpravidla na žádný odpor a je snadné uvádět je do Božího království. Moc Boží je jim přítomná, i když se modlí za nemocné a za jiné věci. Satan tyto lidi nenávidí. Na místech, kde se lidé takto pravidelně modlí, zůstává totiž Boží přítomnost a satan tam nic nenadělá. Když na takové místo přijdou lidé, kteří Pána Boha neznají, jsou najednou jejich pouta slabší a pokud je po ruce někdo, kdo jim s láskou a trpělivě slouží, snadno je lze získat na Boží stranu: „*Ne silou ani mocí, ale Duchem Mým, praví Hospodin.*“ V Boží přítomnosti se cítí obvinění a začnou se sami sebe ptát, co si mají počít. Pokud není po ruce nikdo, kdo by je převedl z hříchů a pout přes práh Otcova domu, pak odejdou nezměnění a jejich pouta a řetězy ještě zesílí. Satan se pokusí vším možným zamezit, aby se ještě kdy do takového prostředí dostali."

Jistě si dovedete představit, že jsme seděli jako příšití. Muž, který k nám mluvil, vyprávěl prostě o věcech, které sám dělal a zažil. A vyprávěl dál: „Co podnikne moc temnosti proti těm lidem, kteří v modlitbách prorazili příkrov? Označí si je a studuje je. Snaží se nalézt nějakou slabinu v životě modlitebníka. Jiní duchové pak mají za úkol tohoto člověka napadnout. Když tento modlitebník vystoupí z modlitebního prostoru a duch modlitby na něm spočívá, jeho duchovní úroveň je velmi vysoká. Jeho silou je Hospodinova radost a satan se snaží za každou cenu ho od Pána odlákat. Pokud je v jeho charakteru slabé místo, pokusí se satan nalézt lidi, kteří by udělali něco, co toho modlitebníka vytočí. Pokud není dost citlivý na Ducha svatého, zaměří se jinam, rozhoří se a nazlobí. Za chvíli se chce vrátit do toho stavu jako před tím, ale už to nejde. Radost je pryč. Čím je to?

Jakmile modlitebník podlehne pokušení, démoni udělají všechno možné, aby zavřeli ten průlom v příkrovu a oddělili tak modlitebníka od Boží přítomnosti. Ten člověk je i nadále Božím dítětem, ale to zvláštní pomazání, které na jeho životě spočívalo, už tu není. Moc vyřizovat v Boží autoritě Ducha svatého všechny věci, je pryč.

Jiný modlitebník může mít slabinu v sexuální oblasti. Pak se satan snaží probudit v něm nečisté myšlenky nějakou událostí, časopisem apod. Jakmile člověk pokušení podlehne, pomazání ztrácí. Možná si myslíme: „To není fér!“ Ale Bible nás nabádá, abychom chodili v duchovní zbroji, která jediná nás uschopňuje vítězit v boji s nepřítelem. A Pán Ježíš nás učí modlit se: „Neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého!“

Nikdy nezapomínejme, pokud na modlitbách zakusíme průlom, že jsme slabí lidé, že nejsme dokonalí. Obrat' se na Pána a řekni: „Byl jsem tak spojený s Tebou, drahý Pane, ale teď jdu opět do světa, kde číhá tolik pokušení. Ved' mne tak, abych nepadl, nedovol, abych upadl do nepřítelovy pasti. Nevím, kde na mne nepřítel číhá. Víš, že jsem slabý a proti nepříteli nemám žádnou šanci. Ochraňuj mne, Pane! Když uvidíš, že jdu k nějaké pasti, obrať mne, zasáhni, bojuj Ty. Nechci jít ve vlastní síle, se svými schopnostmi. Vysvobod' mne od toho Zlostníka!“

Pán má moc nás ochránit. A ať se stane, co se stane, vždycky řekni: „Díky, Pane!“ Vše s vděčností přijímej od Pána, nedej si nic darovat nepřítelem. Pavel píše Tesalonicenským, aby za všech okolností děkovali, protože je to vůle Boží! Leccos, co prožíváme, se nám nezdá, ptáme se PROČ? Ale kdybychom viděli, od čeho nás Pán právě zachoval, děkovali bychom Mu.

Chci vám ukázat ještě jednu věc: Ten modlitebník, který prožil na modlitbách opravdový průlom, jistě počítá s tím, že se stane to, za co se modlil. Ale stává se, že odpověď k němu nepronikne. Nesmíme zapomenout, že v duchovním světě probíhá boj. Každý křesťan má svého osobního anděla, který mu slouží. Odpověď na modlitbu mu má doručit jeho osobní anděl, jak o tom čteme u proroka Daniele. Každý anděl, který nese modlitebníkovi odpověď, musí být ozbrojený pro duchovní boj. Ale pokud modlitebníkovi není duchovní zbroj až tak důležitá, postrádá výzbroj i jeho anděl. Když se např. křesťan nestará o svůj myšlenkový svět, nenosí prilbu Ducha, pak je i jeho anděl bez prilby. Tak je to i s ostatními částmi duchovní výzbroje. Když anděl přichází s odpovědí, démoni dávají pozor, která část výzbroje mu schází. Nemá-li prilbu, míří na hlavu, nemá-li pancíř, míří na hrud', je-li bos, dají mu do cesty oheň, a on musí přes oheň jít bosý."

Samozřejmě jsme se ptali: „Copak mohou andělé cítit oheň?“ Víte, co nám odpověděl? „Nezapomínejte, že se jedná o duchovní oblast. Jedná se o boj duchů. Boj je intenzivní. Když se démonům podaří některému andělu sebrat odpověď, hned ji dají čarodějnicím nebo šamanům. A lidé

pak říkají, že to a ono dostali od čarodějky nebo od šamana. Ale Jakub říká, že každý dobrý dar je od Hospodina. Odkud tedy bere satan ty dobré věci, které lidem dává? Copak má moc něco stvořit? Nikoli! Krade je těm, kdo nevytrvají na modlitbě. Pán Ježíš nás napomíná, že se máme stále modlit a neoblevovat. Položil také otázku, zdali nalezne na zemi víru, až se vrátí. Najde u nás víru? Najde nás vytrvale a věrně stát na našem místě? Nevzdali jsme to? Neopustili jsme modlitebnou stráž? Démoni se nespokojí tím, že se jim podařilo ukrást odpověď na modlitbu. Snaží se anděla zadržet. Někdy se jim podaří jej zadržet a spoutat. Pak se křesťan bez svého ochránce stane obětí démonů, kteří na něj útočí." Na otázku, zda je možné, aby anděl byl spoutaný démony, jsme slyšeli zvláštní odpověď od tohoto muže, velmi mladého ve víře s nepříliš důkladnými znalostmi Písma. Mluvil jen to, co znal ze svých zkušeností ze satanských zásahů: „Démoni nemohou anděla dlouho zadržet. Když se na zemi modlí další křesťané, přijdou mu na pomoc jiní andělé a démoni musí utéci. Ale ten křesťan, který neúplnou duchovní zbrojí incident zavini, zůstane svázaný, až dokud to sám nepromodlí. Může se stát, že mu satan pošle své posly jako „anděly světla“, a ti ho matou falešnými vizemi a prorocstvími; svedou ho k falešnému postoji ve vedení a k nesprávným rozhodnutím. Takoví lidé jsou pak otevření pro kdekjaký svod a svázanost.“

listopad 2000
z referátu Johna Mulindeho

Instrukce z trůnu: Veliké probuzení skrze přímlyvnou modlitbu

Jedna z věcí, kterou mi Pán řekl, že se stane, bude veliké otrásání všemi věcmi těsně před vytržením. Jeho lid se má proto připravit, neboť čas je již velmi krátký a brzy se setkáme s Pánem v povětří. Jak přijde toto veliké probuzení? Izajáš 66:8: „*Kdo slýchal co takového? Kdo vídal co podobného? Zdaliž může způsobeno býti, aby země zplodila lid dne jednoho? Zdaliž zplozen bývá národ pojednou? Ale Sion jen počal pracovati ku porodu, a porodil syny své.*“ Stane se tak skrze mocnou přímlyvnou orodující modlitbu a skrze moc Ducha svatého. Ježíš mi řekl, že v době velké exploze předají i spoustu obchodů do rukou Božího lidu, protože jinak zkrachují. To bude začátek pádu Babylona.

Ale nejdřív musí přijít ta veliká duchovní exploze. Dovedete si představit, že země je ve skutečnosti veliká ohnivá koule jen s tenkou povrchovou vrstvou? Proč? Protože Bůh je oheň spalující, a On kontroluje ten oheň, proto máme různé sopky. A občas nechá z vnitřku trochu toho ohně uniknout napovrch, aby lidi vystrašil k smrti. Až jednoho dne Bůh vztáhne svoji ruku, tak to exploduje a bude konec tohoto smetiště. Nejdřív ale bude exploze Ducha. V posledních dnech bude poznání velmi rozšířeno a vědci zjistí, že existuje nebe. Bylo mi to řečeno přímo od Ježíše. Vědci zjistí na základě zjevení z nebe, že existuje opravdové nebe a opravdový Bůh. Bude to v novinách a ve všech časopisech. Lidé už mají i atomovou bombu, ale nevědí, co s tím mají dělat. Jak hroznou věc je člověk schopen vyrobit! Bůh je Bohem lásky, ale také moci, a když tuhle moc uvolní, tak atomová bomba proti ní bude vypadat jak malý oříšek. Ježíš mi řekl přesně, jak tato exploze nastane. Řeka života v nebi ústí do určitého místa, které se stále naplňuje a tím se tato řeka stále rozšiřuje a zvětšuje. Až přeteče přes svoje břehy, tak Bůh otevře její stavidla. Ty veliké brány nebe se otevřou a ta moc se povalí dolů na zem tou stejnou cestou, kterou jsem tam přišel. Tahle moc se omotá kolem země podobně jako med. Bůh tehdy nebude muset sestoupit z trůnu, stačí mu jen vztáhnout ruku, stavidla se otevřou a Boží Duch zaplaví tuto zemi.

Ta moc pak bude proudit dolů cestou, která trvá šest pozemských hodin. A ďábel bude muset couvnout i se svými anděly. Nevěřící se budou chtít schovat před takovou mocí, celá země toho bude plná a nemoci budou muset ustoupit. Boží lid bude křísit mrtvé, a ti pak budou vydávat svědectví. V nebi není rozdíl mezi mužem nebo ženou, proto tuhle moc

obdrží jak muži tak i ženy. A kdo to opravdu dostane? Hlavně ti modlitební válečníci a evangelisté. A z jejich nitra poplynou řeky vody života.

Byl jsem v Arábii a na různých místech a křesťané i tam hledají tu moc Boží. A ptají se Boha, kdy se to stane. Lidé budou kázat na ulicích. Země se bude třást, církve se budou třást, a ani kámen na kameni nezůstane. Různé náboženské budovy se s hřmotem zřítí a tehdy už nebude žádný muslimský bůh Alláh, ale miliony lidí uvěří v Boha. Lidé budou volat v ulicích: „Ježíš je Pán!“ Stále ale budou i takoví lidé, kteří ho odmítnou. Bylo mi řečeno, že někteří vědci se to budou snažit nějak vysvětlit, ale to zemětřesení nepřestane. Ježíš řekl, že lidé budou prorokovat na všech místech.

Také mi řekl: „Vzkaž mému lidu, že pro každého z nich je na zemi píseň, kterou mohou složit, misijní cesta, na kterou mohou vyjet a kniha, kterou mohou napsat. Jejich pobyt na zemi má svůj záměr.“ Další věc, kterou mi řekl, je: „Na zemi se nikdy nepoddávej odsouzení od ďábla, protože jsem tě vykoupil svojí vzácnou krví.“ Když mi říkal následující slova, tak jeho hlas zněl podobně jako hlas Niagarských vodopádů: „Proč mně můj lid nevěří? Proč mně můj lid odmítá? Proč nechodí v mých přikázáních?!“ Poté se mnou začal mluvit o přicházejícím obnovení všech věcí, které nám ďábel ukradl. Jedna z věcí, které mi ďábel ukradl, byl můj vlastní syn, který se proti mně obrátil a odešel do světa. Po dva roky jsme se modlili a prohlašovali jsme ve víře, že se vrátí k Pánu. Pak jednoho dne přišel do sboru, ve kterém jsem byl pastorem a právě jsem kázal o marnotratném synovi. O této zkušenosti dokonce později napsal knihu. Druhá věc, kterou mi Ježíš řekl, je ta, že v poslední době, těsně předtím než se vrátí, bude kladen velmi silný důraz na modlitbu. A v nebi mně učil, jak se mám modlit. Řekl mi: „Můj synu, modli se „psáno jest“, a když se modlíš „psáno jest“ tak potom můžeš prohlašovat „je dokonáno“. Když ho pokoušel ďábel v Matouši 4, tak Ježíš používal Boží slovo a řekl „psáno jest“. Poté mi ukázal zeměkouli a démonické duchy, kteří vládou nad určitými oblastmi. Nad San Franciskem je to například duch homosexuality a nad Las Vegas zase duch hazardování s penězi. Poletovali kolem určitých oblastí jako obrovská hejna much. Viděl jsem, že byli velmi silní nad těmi oblastmi, kde se lid Boží málo modlí a neschází se jako jedno tělo, ale je rozdělen. Viděl jsem je, jak stavějí v duchovní oblasti něco jako hradby, které se dají jen velmi těžce probořit. Když tyhle hradby postavili, pak mohli na tohle místo přinést spoustu dalších démonů. Ale já jsem viděl, že jakmile se Boží lid začal modlit v jednotě bez pochybování a vyvyšovat jméno Ježíš, tak tyhle modlitby byly jakoby vystřeleny z luku proti těmto mocnostem. Tyhle šípy potom do těch mračen démonů vnikaly s ohromnou silou. Viděl jsem, jak tito démoni v naprosté hrůze křičeli, pištěli a ze strachu se krčili tak, že ohnuli hlavu mezi nohy. Někteří s křikem utekli, zatímco jiní, kteří dostali přímý zásah, tak se jakoby naprosto rozpadli. A to všechno proto, že Boží lid si oblékl celou zbroj. Uvědomili si, že nebojujeme proti tělu a krvi, ani jeden proti druhému, ani jedna denominace proti druhé, ale proti mocnostem vysoko v povětrí. Pouze slovo Boží a krev Ježíše má tu moc je naprosto zničit. Viděl jsem to po celé zeměkouli, jak celé církve odkládají svoje běžné programy a volají lidi k času hledání Boha v modlitbě. Třetí věc, kterou mi Ježíš ukázal, je, že bude kladen silný důraz na zázraky a nadpřirozeno a pak jsem viděl, že se tyhle zázraky skutečně začaly dít. Za Božím trůnem jsem také viděl skladiště, ve kterém byla uskladněna naše „nevyzvednutá požehnání“. Řekl mi také, že „čas jeho veliké sklizně se přiblížil“ a pak mi dal úkol, abych varoval lidi na této zemi, protože On přijde velmi brzy.

Dr. Gary Wood v rozhlasové relaci

Instrukce z trůnu: Pád Babylonu

Po levici Božího trůnu mě Pán vzal na místo, odkud jste mohli vidět celou zeměkouli. Ježíš mi řekl: „Tohle se stane na zemi.“ a viděl jsem pád Babylonu. Tehdy jsem ani nevěděl, že něco takového je v Bibli napsáno. Dnes jsme stále pod vlivem Babylonského systému, jak v penězích, tak ve všem. Dnešní systém závisí na Babylonském systému. Žena, která napsala knihu „Den, ve kterém zemřel dolar,“ viděla tuhle vizi také. Ale já jsem o tom nic nevěděl, ani jsem předtím knihu Zjevení nečetl. Viděl jsem pád království tohoto světa. Z nebe jsem viděl, jak lidé kupčí se zlatem, s bavlnou a se vším možným. Zjevení Janovo 18:16: *„Běda, běda, velké město, které jsi bylo oblečeno kmentem, purpurem a šarlatem a pokryto zlatem, drahým kamením a perlami, neboť v jediné hodině bylo zpusťeno tak velké bohatství!“* Potom jsem viděl ten nářek, lidé začali naříkat nad jeho pádem. Viděl jsem pád Babylonu. Lidé si tehdy uvědomí, že existuje nebe, kde jsou mnohem lepší věci. Zjevení Janovo 18:11: *„I kupci země nad ním budou plakat a truchlit, neboť už nikdo nekoupí jejich zboží“* Všechny ty moderní věci už nikdo nebude chtít. A bude veliká radost v srdcích věřících. Lidé budou hledět k nebi a budou mít vidění nebe a tak nebudou chtít věci tohoto světa. Nikdo nebude chtít číst tyto světské knihy, tak se budou tisknout křesťanské knihy a Bible. To bude ještě před tím, než přijde Ježíš. Křesťané budou mít svoji televizi. Ten den přichází. V nebi přesně vědí, co se stane a z toho se radují už dopředu. Modlím se za všechny, kteří mají obchody, aby se obrátili a přijali Ježíše dříve, než pro ně bude pozdě.

Na dalším místě jsem viděl něco jako televizi, kde byly vidět všechny možné nepravosti na zemi. Finanční zpronevěry a lidé, kteří tyto peníze zneužívali, jak sedí u stolu a kouří doutníky. Všichni ti bankéři a ti, co šidí a mají peníze z dolů atd. Ježíš mi ukázal všechny zlé lidi tohoto světa. Ty, kteří zneužívají ženy a nosí prsteny s diamanty na ruce. Viděl jsem, jak si jezdili s kouřovými brýlemi v cadillacu a sháněli si prostitutky, aby z nich měli peníze. Naprosto všechno takové zlo tam bylo vidět. Potom jsem na druhé straně viděl ty spravedlivé. A Ježíš mi řekl: „Bůh dá všechny ty peníze do rukou spravedlivých.“ Nebude to ale tím způsobem, že se kazatel postaví před kazatelnu a řekne: „Kdo dá pět dolarů? Kdo dá deset?“ Tohle je ostuda v Božích očích!

Uviděl jsem, co se stalo, když jeden zlý boháč se obrátil. Přijal evangelium, byl spasen a ty peníze dal do našich rukou. Bůh to dá do rukou svého lidu z jediného důvodu, pro šíření evangelia do celého světa. Bůh, kterému sloužím, nemá žádné omezení. Tohle ale nebude proto, aby to utratili sami pro sebe, ale pro šíření evangelia. Stane se to během té veliké duchovní exploze. Ježíš mi řekl, že před vytržením při té veliké duchovní explozi dojde k tomu, že padnou i různé náboženské budovy a lidé je budou oplakávat. Řekl mi: „Děti Boží pak budou na jejich sutinách tancovat.“ Takhle mi to Pán řekl, tohle bude ten „pád Babylonu“, jak politického s tím kupčením, tak i toho náboženského. Tehdy se v plnosti naplní slova Ježíše: „Nezůstane kámen na kameni.“ Ne všichni ale tehdy uvěří. Duch Boží sestoupí i na zvířata, „na všelike tělo“. A to probuzení už dnes pomalu začíná. Chcete se toho zúčastnit? Pak hledejte u Pána naplnění Duchem svatým.

pozn. překladatele: Misionář a pastor Arlan Askew nám vyprávěl o jednom mocném probuzení v Indii, při němž se stalo, že v noci najednou sestoupil blesk z nebe, veliký rachot a celý ten chrám, ve kterém lidé uctívali různé modly, padl v sutinách k zemi. Byl naprosto srovnaný se zemí a to takovým zvláštním způsobem, jako by to srovnal buldozer. V tu dobu v něm spal jeden mnich, který ale zůstal nedotčen ležet na své matraci uprostřed sutin.

Také se stalo, že celá vesnice se obrátila ke Kristu, kromě jednoho muže, který stále odolával. Stalo se to ve chvíli, kdy byli všichni shromážděni na jednom místě a modlili se. Ten muž byl právě na poli a kráva mu řekla lidským hlasem: „Proč i ty nejdeš na shromáždění?“ Po této zkušenosti se obrátil i tento poslední vesničan.

**Instrukce z trůnu:
Vytržení
Slavnostní večeře Beránkova**

Zanedlouho po tomto vylití Ducha přijde Ježíš pro svoji církev, pro svoji nevěstu. Řekl mi: „Potom přijdu pro svůj lid, pro svoji církev.“ Tohle bude to vytržení, a půjdete tou stejnou cestou, jakou jsem šel já, nad Švédskem, dále nad Norskem a potom poletíte vesmírem, kde je ten prázdný prostor, kde nejsou žádné hvězdy. Vědci by vám o tomto prázdném místě mohli vykládat. Po cestě tedy nevrazíte do žádné hvězdy. Ty hvězdy vyhoří a uhasnou a to je to, čemu říkáme, že „padají hvězdy“. Důvod, proč tyto hvězdy vyhoří, je ten, že dělají tu cestu širší, aby miliony mohly přijít naráz do nebe ve vytržení. Tohle je jedno ze znamení přicházející exploze.

Zeptal jsem se Ježíše, kdy přijde, to mi povědět nemohl, ale řekl mi, že až budou dostaveny ty příbytky a Židé společně s Araby ho budou uctívat, tehdy přijde na tuto zem: „Ale čas ti říct nemohu, ani já to nevím, jen můj Otec.“ Ježíš nezná přesné datum svého návratu, jen jeho Otec. Ale tyhle příbytky jsou již téměř hotovy.

Ukázal mi také ta stavidla řeky života a řekl mi, že až se přeplní, tak potom „velmi brzo můj Otec tyto brány otevře. A potom se celý svět bude třást pod mocí Boží,“ a pak to nebude dlouho trvat a přijde si pro svoji nevěstu. Také mi řekl: „Zůstanu v nebi až do vytržení.“ Řeka se stále naplňuje a stavidla, do kterých tato řeka ústí, se otřásají pod mocí Boží. Věci, o kterých jste si mysleli, že jsou dobré, tak zjistíte, že dobré nejsou.

Z nebe přijde nejdříve sedm milionů andělů s plamennými meči, aby bojovali s mocnostmi temna. Nebudou ale bojovat s tělem a krví. Přijdou na pomoc, aby mohlo přijít to veliké probuzení, a potom nás budou doprovázet k té veliké svatební hostině ve vytržení. Bůh dokonce pro některé pošle nebeský kočár, podobně jako pro Eliáše.

Není divu, že tě ďábel pokouší, abys hřešil a dělal všechny ty odporné věci. Ježíš je ale stále plný slitování, jako byl nad tou ženou, která byla přichycena při skutku cizoložstva.

Bylo mi řečeno, že nebeští trubači vystoupí na okraj nebe a budou troubit po třicet pozemských dní. Tyto trouby budou slyšet až na zemi, ale někteří lidé tomu stejně neuvěří. A tehdy nastane to první vzkříšení, a budeme uchvázeni vstříc Pánu v povětří. 1 Tesalonickým 4:16: *„Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první.“* Na tento verš jsem se v nebi zeptal: „Co je to ta trouba Boží?“ a archanděl mi odpověděl a řekl mi, že správně přeloženo to znamená „trouby Boží“, tedy v množném čísle. Tedy řekněme to správně: „S hlasem archanděla a troubami (polnicemi) Božími.“ Lidé budou říkat, že to je nějaký zvuk vycházející ze země nebo něco jiného. Ale budou to tisíce a tisíce trub. Tehdy Otec nebeský řekne Ježíši: „Běž a vezmi svou církev.“ A to bude nějaký příkaz! Je to tak pravé a ryzí. Ten den přijde jako zloděj v noci. Tehdy přijde ve svém těle i s těmi jizvami na rukou a na nohou.

Až tedy zazní ty trouby, pak těla mrtvých v Kristu uslyší v hrobech tohle troubení a budou vzkříšeni a následně vytrženi. Hroby budou explodovat a dokořán se otevrou. Bylo mi jasně řečeno, že když začne svatební večeře Páně, pak mrtví v Kristu vstanou nejprve a potom my, kteří zůstaneme naživu, budeme uchvázeni vstříc Pánu. 1 Tesselonickým 4,16-17: *„A mrtví v Kristu vstanou jako první. Potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi v oblacích uchvázeni do vzduchu vstříc Pánu.“* A tato oblaka nejsou ta stará pozemská oblaka plná mlhy, ale jsou to nebeská oblaka. Ježíš mi přesně vysvětlil, jak tato oblaka vzniknou. Řeka života v nebi protéká oltářem, na kterém je oheň Boží a tak vzniknou tato oblaka nad Božím oltářem. A tato oblaka sestoupí z nebe a budou viset v povětří. Tato oblaka je Duch Boží. Dovedete si představit ty prázdné hroby, až je země vydá? Řekl mi, že nejdříve přijde do povětří a tam počká na svoji nevěstu ve vytržení. Při vzkříšení přijmeme celé spasení,

naše spasení bude tehdy úplné, ucelené. Řekněme, že když jsi zemřel, tak jsi měl jen jednu nohu. Ale v tom vytržení dostaneš novou nohu. „*A až se toto začne dít, vzpřimte se a pozvedněte hlavy, protože se blíží vaše VYKOUPENÍ.*“ Lukáš 21:28 (Efezským 4:30) Viděl jsem jednoho člověka, který byl vzkříšen z mrtvých, ale dovedete si představit, že miliony a miliony budou vzkříšeny najednou? Duše těch, kteří jsou již v nebi, vyjdou jim vstříc a v tu chvíli se jejich tělo připojí k jejich duši. Až přestane troubení, začnou zvonit ty zvony nad trůnem Božím a z toho místa, kde jsou ty zvony, budou pršet nádherně voňavé květiny. Bude slyšet hudba z nebe a andělé budou ohlašovat v nebi příchod církve.

Ve vytržení budete mít ruce pozdvihnuty. Přitom, jak poletíte Pánu vstříc v povětří, vklouznete rukama napřed do předem připraveného roucha a pak se setkáte s Pánem a půjdete na slavnostní večeři Beránkovu. Bude to církev bez poskvrny a vrásky, která půjde do nebe.

První hostina bude ta Beránkova svatební hostina v povětří, ta bude trvat tři a půl pozemského roku. Ježíš mi řekl: „Přijdu z nebe tou stejnou cestou, kterou jsi ty přišel sem.“ Do nebe to je šest hodin cesty a na hostinu Beránkovu to bude trvat 3 pozemské hodiny cesty, bude to hostina v ovzduší, na půl cesty mezi nebem a zemí.

Ježíš dá příkaz svému velitelství a budou připraveny veliké stoly svatební večeře. Také poznamenal, že na té svatbě nebude jen pár lidí, ale miliony. Bude to nespočitatelný zástup lidí. A Ježíš potom bude korunován Králem králů a Pánem pánů a tuto korunu jsem v nebi viděl na zlatém stole. Bude přinesena na tu svatební večeři Beránka a tam Ho budeme korunovat. A On bude náš Král. Ten, který nikdy neudělal a neudělá žádnou chybu. Ten, který žil čistým a svatým životem jako Beránek uprostřed hříchu na této zemi. On se jednoho dne stane také Králem na této zemi. A tehdy nebudou už žádní pozemští králové, ale jen Ježíš bude kralovat. Tvoji účastí teď je, že se na to připravíš.

Řekl mi, že celé to Boží město sestoupí z nebe. Toto gigantické město poletí vesmírem cestou tří pozemských hodin, mezi nebem a zemí se pak zastaví, kde do něho vstoupí církev a celé se zase vrátí do nebe. (pozn. překladatele: Něco podobného udělá Bůh na nové zemi. Zjevení Janovo 21:10) Pouze Bůh může udělat něco tak zázračného. Chrám zůstane na svém místě, ten není ve městě a samozřejmě také trůn zůstane na svém místě.

Pak v tom svatebním rouchu půjdeme před Boží trůn. Předstoupíme před soudnou stolicí Kristovu, kde si vyzvedneme odměny. A navždy budeme s Pánem. Připravte se, ať to neminete. Tohle bude to první vzkříšení, „*požehnaný, kdo má účast na tom prvním vzkříšení.*“ Chcete být požehnaní? Pak přijměte tu moc Ducha. „*Proto potěšujte jedni druhé těmito slovy.*“ Tohle bude ta církev posledních dnů. Ježíš ale nejdříve otřeše i samotnými základy, které člověk postavil. A po tomto vytržení budou nevěřící lidé volat na skály, aby je přikryly před hněvem Božím. A to bude také veliký zármutek pro některé křesťany, kteří tady zůstanou. Budou volat svému pastorevi a říkat: „Pastore! Pastore!“ ale už bude pozdě, protože potom přijde to veliké soužení.

Pán mě zavedl na místo, kde byla uskladněna spousta korun. Řekl mi: „Tohle jsou koruny života.“ (Jak. 1:12, 1Petr. 5:4, Z.J. 2:10) Byla tam kniha, ve které byla zapsána jména všech lidí, kteří tuhle korunu přijmou. Zeptala jsem se: „Pane, proč tam nejsou jména věřících z církve, do které chodím?“ „Kvůli jejich proviněním, která na zemi konají.“

Bernarda Fernandez

**Instrukce z trůnu:
Před soudnou stolicí
Dva soudy po velikém soužení**

2 Korintským 5:10: „*My všichni se přece MUSÍME UKÁZAT PŘED KRISTOVOU SOUDNOU STOLICÍ, aby každý dostal odplatu za to, co dělal v těle, podle toho, co vykonal, ať už to bylo dobré nebo zlé.*“

Až budete před touto soudnou stolicí, Ježíš tam bude stát s vámi jako ten veliký právník a advokát. Vyzná tě před nebeským Otcem a jaká radost a plesání to bude, když řekne: „Tenhle je můj, koupil jsem ho svou krví, je očištěn a naplněn Duchem. Tohle je moje Církev, Otče, vykoupil jsem je svojí krví a naučili se tvůj jazyk a teď ti zazpívají.“ A budeme zpívat nebeskou řečí. Půjdeme na pravici Boží a to bude veliká, nevýslovná radost.

On je náš advokát, a ty, když jsi znovuzrozen, i když před soudnou stolicí předstoupíš, tak souzen nebudeš, protože jsi vykoupený. Nepůjdeme na soud, ale půjdeme skrze soud a v tom je veliký rozdíl. Nestaneme se součástí toho soudu. Ježíš tam bude stát jako náš zástupce. Tohle mi bylo ukázáno v nebi přesně, jak se to stane.

Jan 5:24: „*Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a NEPŘIJDE NA SOUD, ale již přešel ze smrti do života.*“

Ted' vám řeknu jedno tajemství, nad touto soudnou stolicí jsem viděl veliký překrásný transparent „VÍTEJ, MOJE NEVĚSTO V NEBI“ a tam vám bude dáno nové jméno od Boha Otce. A na tom náměstí v novém Jeruzalémě je obrovský prapor s nápisem „VÍTEJ, MOJE NEVĚSTO“. U nebeských oken, kde teče ta řeka života, je další nápis „VÍTEJ UVNITŘ, MOJE NEVĚSTO“. Další nápis říká „TVOJE TĚŽKOSTI SKONČILY.“ A na dalším stojí „DEN VELIKÉHO SOUŽENÍ NENÍ PRO MOJI MANŽELKU.“ Potom nad těmi příbytky je nápis „NEBE SE PŘIPRAVUJE NA SETKÁNÍ S NEVĚSTOU.“ A nad samotným trůnem Božím je nápis. „TOHLE JE MŮJ MILOVANÝ SYN, VE KTERÉM MÁM ZALÍBENÍ, I V JEHO NEVĚSTĚ.“ My jsme Jeho nevěsta. Je nevěsta připravená? Nebe se připravuje na velké přivítání. Jste připraveni setkat se s ženichem? Jsou vaše životy posvěceny? Ježíš přijde brzy!

„*Kdokoli mne tedy vyzná před lidmi, toho i já vyznám před svým Otcem, který je v nebesích.*“ Matouš 10:32

A potom budou následovat dva soudy (Jeden, když Ježíš přijde viditelně na zem a druhý po milleniu) a Bůh nebude ani muset sestoupit dolů z trůnu. Tehdy řekne některým: „Odejděte ode mě, nikdy jsem vás neznal.“ To znamená, že je nikdy neznal skrze Ducha. A to nechci, aby se někomu z vás stalo. Bůh bude soudit spravedlivě a velmi upřímně. To bude politováníhodný den pro ty, kteří si myslí, že Ho znají a přitom tomu tak není. Řekne jim: „Nikdy jsem vás neznal.“ Bůh je mnohem moudřejší než Šalomoun, bude přesně vědět, kdo je nebo není vinen.

Bylo mi řečeno, že tam bude půl hodiny pláče a nářku, to bude politováníhodný okamžik, až Bůh bude muset vyslovit taková slova. To bude pozemská půl hodina a to budou ty poslední slzy, které budou v nebi prolity. Ukázal mi po levici Božího trůnu veliký klouzavý tunel. A tam bude stát tisíc archandělů, kteří je hodí do tohoto kluzkého tunelu. Tím tunelem poletí dolů přímo do bezedné propasti. Vidět tuhle bezednou propast bylo něco strašného. Je připravena pro všechny činitele nepravosti a hoří tam pekelný oheň. Tam skončí ďábel a všichni lháři, modláři, smilníci, čarodějové, zloději a všichni ti kteří milují a činí lež. Zjevení Janovo 22:15: „*Venku však zůstanou psi, čarodějové, smilníci, vrahové, modláři a každý, kdo miluje a provozuje lež.*“ Samozřejmě že kromě těch, kteří z těchto věcí činili pokání. Řeknu vám, že cítím lítost nad těmi činiteli nepravosti. A kdo jsou ti činitelé nepravosti? Jsou to ti,

kteří ubližují svým bližním, jen aby jejich jméno bylo veliké a měli z toho prospěch. Slyšel jsem o jednom, který zavraždil svoji babičku jen proto, aby jí sebral její zlaté zuby. „Mnozí mi v ten den řeknou: Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu demony a nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků? A tehdy jim vyznám: Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě, vy, kdo konáte nepravost!“ Matouš 7:22

Bylo mi řečeno, že těmito činiteli nepravosti jsou také někteří politici. Nemám se bát tohle říct. Mohou vystupovat v televizi a vypadat velmi svatě. Mohou citovat z Bible a slíbit vám hory doly, ale jakmile se chopí moci, tak udělají pravý opak. Pak vám teprve ukáží, co to je moc bezbožného člověka. Autorita je v rukou člověka nebezpečná věc.

Až skončí ta půlhodina nářku, tak nastane v nebi krátké ticho a poté začne hrát hudba, začne slavnost a začnou zvonit ty zvony nad trůnem, jichž jsou miliony. A všechno to smetí bude hozeno do moře zapomnění a již nikdy nebude vzpomenu, jako například neshody mezi manželem a manželkou, bratrem a sestrou. Toto moře zapomnění ale není v nebi, tohle moře časem pomine a rozpadne se i s těmi záznamy. To moře do té bezedné propasti vhozeno nebude. Bůh mi řekl, že nebe je schopno ubytovat všechny vykoupené, a že tam budou miliony a miliony těch, kteří jsou vykoupeni krví Beránka. Bůh učinil nebe dostatečně veliké pro všechny lidi.

Slavnostní uvítání v nebi bude trvat tisíc let, což je jeden nebeský den. Bude to uvítací párty, což bude něco jiného než při příchodu do nebe ve vytržení na Beránkově slavnostní večeři. Tahle slavnost bude až po soudu. V době milénia Bůh obnoví zemi do původního stavu.

pozn. překladatele: Dcera pastora Rolanda Bucka, autora knihy „Andělé v akci“ (Angels on assignment), napsala knihu o životě svého otce, z které pocházejí následující úryvky z jeho proslovu (poté, co ji o to Bůh požádal skrze anděla). Tohle vytržení není zaznamenáno v jeho knize o andělech:

„Ježíš prohlásil, že účelem tohoto setkání je, aby mi připomněl tu naléhavost a důležitost, abychom spojili své ruce dohromady a řekli světu, že On má o nás opravdovou péči, a abychom řekli pracovníkům po světě, že nejsou sami. Jsou misionáři, kteří cítí, že pracují sami, ale Ježíš chce, aby věděli, že po jejich boku jsou neviditelní pracovníci se srpy v rukou, připraveni sklídit „vzácné ovoce země pro sklizeň.“

„Stále si nejsem jist tím, jestli jsem tam byl v těle nebo ne, ale zdálo se, že ano. Když jsem se vrátil, stál jsem sám u potoka, bylo to, jako bych stál mezi dvěma světy. Byl jsem naprosto oslněný a více než kdy předtím přesvědčený, že to odpočítávání je téměř u konce. Ten srp ke žni je již hozen. Musíme být bdělí, plně probuzeni, plni víry, oživeni Jeho Duchem, a každým dechem oslavovat Boha.“

„Když jsem byl v přítomnosti Ježíše, bylo mi dovoleno spatřit tu dobu hrozného velikého soužení z Božího pohledu, ještě předtím, než se to opravdu stane. Uvědomuji si, že je mnoho různých pohledů a názorů ohledně doby Velikého soužení, ale já vám jen řeknu to, co mi Bůh ukázal z Jeho pohledu, nemohu vám říct všechno v detailu. Z Božího pohledu to bude opravdu hrozný čas na této zemi.“

„Setkal jsem se tam s Gabrielovými anděly a všichni měli stejné oblečení, jako měl on, a tihle andělé budou extrémně aktivní během té doby velikého soužení.... Dozvěděl jsem se ale, že už teď jsou velmi aktivní a připravují věci na dobu velikého soužení. Jsou aktivní neustále.“

„Bylo mi dovoleno na chvíli navštívit archanděla Michaela, který hraje důležitou roli v plnění Božího plánu během té doby. Ježíš mi řekl, že ani čas toho Velikého soužení neoddelí muže a ženy od Jeho lásky. A že miliony budou spaseny během té doby skrze jejich vlastní smrt, protože budou stát pro Boha v těch dnech.“ Chtěl, abych přinesl tohle poselství lidem, kteří se trápí a mají starost o své milované, jestli je Bůh přijme takové jaké jsou nebo jestli je odmítne. Někteří cítí, že až zazní ta trouba, že mnozí z jejich blízkých nežijí natolik pro Boha, aby mohli být vytrženi. Ale Boží láska se k nim stále natahuje! Během toho času velikého soužení tito lidé zpečetí své vykoupení svojí vlastní smrtí.“

„Zemrou, protože se postaví na Boží stranu a připojí se ke svým milovaným při tom dalším vzkříšení na konci těch dnů plných utrpení. Připojí se ke svým milovaným, kteří byli předtím uchvázeni ve

vytržení, kdy se On vrátil pro ty, kteří jsou Jeho. Bude tam veliké opětné shledání, když to Boží veliké tělo půjde do tisíciletého království. Hallelujah! Potom mi dal k tomu verš z Písma, Zjevení 7:9-16. Janovi bylo dovoleno vidět tu stejnou skupinu lidí. Zjevení Janovo 7:14. „Řekl jsem mu: Pane, ty víš. A on mi řekl: To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránka.“

„Duch Svatý nebude úplně vzat ze země, protože ten Duch má sedm různých služeb (úřadů), které plní. Jedna z Jeho služeb je sloužit církvi, tahle služebnost je s námi, protože On nás nikdy neopustí! Ale Duch Páně bude stále pracovat, a naplňovat Boží plán v další veliké fázi Jeho práce.“

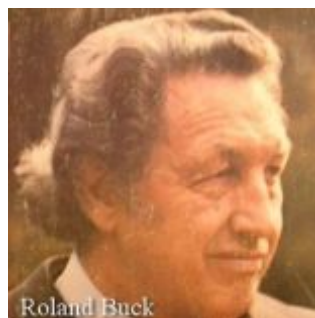
„Mnohokrát jsem kázal, že pokud nemůžete žít pro Boha teď, pak po vytržení už vůbec ne..., ale Bůh mi řekl, že jsem se zmýlil. Jeho láska je neodloučit, ani nemůže být zničena tím velikým soužením! Tohle dovolil Pavlovi, aby uviděl a popsal to v listu Římanům 8: „Odloučí nás soužení od lásky Boží? Ne!“

„Doba Velikého soužení bude hrozný čas vylití Božího hněvu na tento svět. Lidé říkají, že aby se Bůh zachoval spravedlivě i k těm, kteří prochází soužením, tak proto všichni musí trpět skrze soužení. Anděl mi ale řekl takovým milujícím laskavým hlasem: „Není nic, co si můžeme zasloužit naším utrpením, nic nemůžeme přidat k našemu spasení. Jsme spaseni kvůli utrpení Ježíše! Bylo by to naprosto v rozporu s Boží přirozeností, aby Jeho lid musel přebývat v soužení.“ Potom mi připomněl to nádherné Písmo v 1 Tesalonicenským 5:9, kde řekl: „*Bůh nás neurčil k hněvu, ale abychom obdrželi spásu skrze našeho Pána Ježíše Krista.*“

„Potom mi řekl něco, co jsem předtím nikdy nevěděl. Slovo „vzat“ použité v Mat. 24, kde se mluví o vytržení, kdy jeden bude vzat a druhý zanechán. Někteří říkají, že to znamená totéž, jako když by zemřeli. Ale to, co mi řekl On je, že Bůh zde řekl určité slovo, které už nikde jinde není použito. Je použito jen jednou v celé Bibli, a to slovo je řecké slovo Paralambano. I když určitým způsobem je slovo Paralambano použito na jiných místech Nového Zákona, ten přítomný oznamovací způsob trpného rodu, Paralambano (paralambanetai) se objevuje pouze v této části, která se vztahuje na dobu, kdy Ježíš přijde pro svůj lid. To slovo znamená „povolaný láskyplným způsobem k tomu, aby byl po boku.“ V tom velikém povolání nás tedy volá jako svou nevěstu, abychom byli spolu s Ním během toho velikého sjednocení Krista s Jeho církví. „Povolaný, abych byl po Jeho boku něžně milujícím způsobem.“ Potom ke mě Ježíš promluvil a řekl mi, že tohle slovo je odloženo k tomu, aby již nikdy nebylo použito. Potom jsem si to vyhledal a je tomu opravdu tak, je použito jen jednou. Paralambano. Sami si to slovo ověřte, pokud chcete. Přichází čas a na Božím kalendáři už je to skoro zde, Boží kalendář je téměř u konce času. Bůh nám zde říká, abychom těmito slovy potěšovali jeden druhého, já jsem místo toho dlouho tímto místem lidi strašil.“

(pozn. překladatele: podíval jsem se do řeckého originálu a je tomu opravdu tak. Ve Strongově Konkordanci, je to pod číslem 3880 paralambano (par-al-am-ban'-o) (Interlinear Bible: paralambánetai) a skládá se z kořenů slov pod číslem „3844 a 2983“. Tohle slovo má tedy význam: Být vzatý k někomu (povolaný k), přijatý, skrze intimní (milující) skutek nebo způsob, někým kdo vás důvěrně zná, někoho vzít, odstranit ho, uchvátit ho, zmocnit se někoho.“)

„Při dvou různých příležitostech mi bylo řečeno, že Božím plánem už předtím než vůbec stvořil zemi, bylo vzít nás k sobě do nebe, abychom byli s ním. Archanděl Gabriel učinil prohlášení, že ať už lidé věří, že půjdou přes veliké soužení, nebo přes polovinu soužení, nebo budou před tímto soužením vytrženi, anebo ve velké soužení vůbec nevěří, když přijde Ježíš, tak nebude hledět do lidské mysli, aby se podíval, jaký názor na toto téma lidé měli. Bude jen hledět do jejich srdcí, aby viděl, jestli

Roland Buck

uvnitř nich žije On. Pokračoval, že není Božím přáním, aby věřící museli procházet tím velikým soužením. Není to jeho přáním ani pro jednoho z věřících, bylo by to naprosto proti charakteru a přirozenosti Boží. “

„Pán mi ukázal, že jsou tři bariéry, které stojí mezi člověkem a Bohem. I kdybychom se zbavili každého hříchu, tak stále máme lidské nedostatky a lidské chyby. On mi ale řekl, že skrze přikrytí krví Ježíše Krista je za tento hřích učiněna oběť, a tím je lidská chyba přikryta, ta lidská přirozenost tam už není.“

„Dal mi krásný verš Kolosenským 1:22: „*skrze jeho tělo v jeho smrti jsme byli přijati, svatí, neposkvrnění a nevinní v jeho očích.*“ Všechny

tyhle tři bariéry jsou pryč. Když věříš v krev Ježíše, potom už to není tvoje konání. Příliš dlouho jsme cítili, že vše záleží na tom, co a jak děláme, ale není tomu tak. Je to postaveno na Jeho konání.“ „Když je tvoje víra v tom, co On udělal, tak jsi přikrytý, ať už jsi vzhůru nebo spíš, tak patříš Pánu. Můžeš žít s písní na rtech bez toho, aby sis musel 5x za den dělat starost, jestli projdeš nebo neprojdeš. Nemusíš si dělat starost, jestli zemřeš v době probuzení, abys spolu s ním mohl být uchvácen. Ach ne! Pán chce, abys věděl, že do tebe už tolik investoval, že tu investici ochrání. A z toho přikrytí tě jen tak nepustí. Tohle je to, co mi řekl: „Člověk to učinil těžké, aby se dostal dovnitř a jednoduché, aby se dostal ven, ale Boží veliký plán je udělat to jednoduché, aby se dostal dovnitř a těžké dostat se ven.“ Halelujah!”

Roland Buck

Instrukce z trůnu: Nedávat medicínu před Ježíše

Ježíš mě v nebi nenazýval „doktore Percy“, takže zapomeňte na titul doktora. Říkal mi „Percy“, a jak nádherné být nazýván Percy. Protože On je ten Pan doktor! Kdyby chtěl, klidně pošle dolů desetitisíce andělů, aby převzali medicínu do svých rukou.

Pán mi tam řekl, abych nedával medicínu před Ježíše. Neměli bychom říkat tedy, že tohle je „lékař misionář“. Ale měli bychom říct „Ježíš a lékař“. Měli jsme malou dívku, která byla rozdupaná a celá potrháná od divokých prasat. Co jsme tedy udělali? Nejdřív jsme se za ni modlili, potom jsme ji sešili a pak jsme pokračovali ve své práci. A těch stehů bylo opravdu hodně. Mohu vám říct, že existuje proces uzdravení i v tomto. Můžeme ji sice sešít, ale jen Bůh může způsobit, aby to maso srostlo dohromady. Kdybyste viděli tu dívku dnes, tak na ni stěží najdete jizvu, protože Bůh učinil dokonalou práci uzdravení. O Lukášovi v Bibli je řečeno, že byl lékař, ale nemůžete říct: „lékař Lukáš a Ježíš“, ale „Ježíš a lékař Lukáš.“ Někdy se snažíme dát medicínu před Ježíše, ale to je špatně, protože Ježíš je ten největší doktor všech dob. Ani na jednom místě v Bibli není záznam o tom, že by Lukáš vybíral peníze za tuto činnost. To bylo jeho zaměstnání. A jak tehdy léčili? Když to budete trochu studovat, tak zjistíte, že používali různé léčebné oleje, pomazání a byliny, které byly opravdu dobré. A v džungli Indiáni také používají různé byliny. Devadesát procent léků v dnešní medicíně pochází od těchto Indiánů. Nejsou to žádní hloupí Indiáni, jsou to velmi chytrí Indiáni. Bral jsem některé tyto byliny od Indiánů a na univerzitě v Columbiu je pak studovali. Nejdřív zjistili, z čeho se tyto byliny skládají a potom je vyrobili syntetickým způsobem. Věřím v penicilin, ale to není nic nového pro Indiány. Protože to byli oni, kteří zjistili, že to roste v džungli už stovky a stovky lety. Proto se člověk stává chytřejším a chytřejším, ale také slabším a slabším. A proč je člověk stále slabším? Protože nemá spojení s Bohem. Jak se tedy staneme silnějšími? Tím, že budeme mít kontakt s nebem, skrze přímé spojení s Bohem. Pokud je nějaký lékař trochu normální, pak rozpozná toho pravého lékaře, ale mnozí odešli tou špatnou cestou. Nikdy jsem nechtěl ani deseti za to, že jsem někomu předepsal medicínu. Více jak 50 let jsem nechtěl ani korunu, ale v Americe na mě chtěli hned vydělat. Ale jeden doktor, bylo to v zimě, mi dal penicilin a nic za to nechtěl. Proč? Protože věřil v Boha. Tomu říkám opravdový doktor.

Instrukce z trůnu: Otázka ohledně peněz

Zeptal jsem se tam Ježíše na peníze. Dokážete si to představit? Ptám se Ježíše v nebi na peníze!

A On mi odpověděl, že když byl na zemi, tak také musel používat peníze. „Nyní však jdu do Jeruzaléma posloužit svatým, neboť Makedonským a Achájským se zalíbilo udělat nějakou sbírku pro chudé svaté, kteří jsou v Jeruzalémě. Zalíbilo se jim to totiž a jsou jejich dlužníky. Vždyť jestliže pohané měli účast na jejich duchovních věcech, jsou jim také povinni posloužit tělesnými.“ Římanům 15:24-27

Vidíte tedy, že Pavel pořádal sbírku peněz na chudé. Na této zemi potřebujete peníze. Musíte platit vaše složenky. Jestli tak nečiníte, pak ztratíte důvěru lidí kolem sebe. Ježíš mi řekl, že peníze jsou tady na zemi potřeba. V pralese budeme mít takovou mašinu na kličku, kterou když se zatočí, tak jim to vyrobí elektřinu a přehraje jim tohle poselství o nebi. Indiáni s tím budou umět zacházet, to se nebojte, protože jsme jim také už dali šicí stroje, aby si mohli ušít vlastní oblečení, a umí s tím zacházet dobře. Takže spolu s poselstvím o nebi, přeloženém do jejich jazyku, dostanou tento přístroj. A mám spoustu misionářů, kteří to těmto lidem přinesou.

Stalo se to jednou v Mexiku. Když tam jeden bratr kázal a potom odešel, tak lidé stále mohli slyšet jeho hlas v Duchu. To by mi ale dalo příliš velikou moc, ale mně tohle dáno nebylo.

Na rozmnožování těchto poselství je tedy potřeba spousta peněz. Ježíš mi v nebi řekl, jak nakládat s penězi. Řekl mi: „Tam dole na zemi máte apoštoly,“ řekl jsem: „Ano, máme.“ Máte tam evangelisty: „Ano“, máte pastory: „Ano“. „Tak ať jim ty peníze přinesou k jejich nohám.“ „*Měv pole, prodal je, a přinesl peníze, a položil k nohám apoštolským.*“ Skutky apoštolské 4:37 „Také všechno zlato na zemi mi patří. Když tohle zlato dostaneš, tak ho dej na bezpečné místo a použij ho pro šíření evangelia.“ Jednou mi jedna vdova dala několik kousků zlata a spoustu bankovek, které měla pod polštářem. Bylo to zlato z nějakých dolů. Tak jsme to vzali a prodali jsme to jedné bance a pak jsme to použili na šíření evangelia.

Viděl jsem také skrze jedno nebeské okno požehnání, které tam leželo na stole, které má Bůh pro ty, kteří Bohu dávají obět peněz do sbírky.

Ježíš mi také řekl, že to je ta nejláznivější věc, říkat lidem, že když budou chudí, tak se jednoho dne dostanou do nebe. Je to ta nejláznivější věc, něco takového říct. Bůh chce, abychom byli zdraví a úspěšní. Je požehnanější dávat než brát. Není třeba chudoba k tomu, abyste jednoho dne byli spaseni. Byla totiž doba, když jsem tomu věřil a kázal jsem to.

Instrukce z trůnu: Jak líbat svaté v Kristu

1 Janův 4:8: „*Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.*“

Bible mě učí, že Bůh je láska, a v nebi mi tento Bůh řekl, že až se vrátím na zem, tak máme všichni pracovat pod mocí lásky. „*Bůh tak miloval svět, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*“ 1 Tesalonicenským 5:23-26 „*Sám Bůh pokoje ať vás tedy plně posvětit a zachová celého vašeho ducha, duši i tělo bez úhony k příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Ten, který vás volá, je věrný a on to učiní. Bratři, modlete se za nás. Pozdravte všechny bratry svatým polibkem.*“ Tohle ale znamená, když v Kristu není muž ani

žena, tedy jsou zde v tomto pozdravení svatým polibkem zahrnuty i ženy tj. těla přímluvců a svatá těla lidí Božích. A tehdy byli křesťané velmi naplněni láskou Boží.

Když se muž a žena zamilují na zemi jeden do druhého, pak je to skrze vášeň. Ale Boží láska je jiná. Jednou na shromáždění si pamatuji, když sestoupila Boží moc, tak na nás přišla taková Boží láska z nebe, že jsme jeden druhého líbali nebeským polibkem. Při tom jsme ale nikoho neosahávali. Je to svatý polibek. V nebi jsem políbil Eliáše, svoji matku, proroky, políbil jsem Ježíše i archanděly. Políbil jsem apoštola Pavla, S.Wiggleswotha, políbil jsem Gypsi Smitha. Na zemi ale není každý svatý. Ježíš mi tam vysvětlil, jak pozdravit jeden druhého. Neděje se to tak, že přijdete jeden k druhému a začnete se objímat. To se musí stát v Duchu. Takže se mu nejdřív podíváte přímo do očí (když má někdo s vámi problém, tak se vám nemůže podívat zpříma do očí), a pokud Duch svědčí vašemu duchu a naopak, pak teprve pozdravíte toho dotyčného svatým polibkem ve jménu Páně. Nemáme poslechnout Boží slovo? Nesvatí lidé by se na této zemi neměli líbat, protože by z toho nemuselo vzejít nic dobrého. Povstala by v nich tělesná vášeň. A před tím než někoho políbíš, musíš být plně v Duchu. V nebeském jazyce jsem slyšel, jak v nebi zpívají o bratrské lásce verš z Bible: „Jak nádherné, když bratří přebývají v lásce.“ Jednou jsem dostal facku a dvanáctkrát jsem tomu člověku řekl, že ho miluji, až se nakonec rozplakal. Řekl mi: „Chceš mi tím říct, že tě nemůžu naštvat?“ a rozplakal se. Milujte svoje nepřátele. Musíte být ale nejdřív naplněni Boží láskou, abyste toho byli schopni. Bylo mi řečeno: „Běž na zem a miluj své nepřátele.“ Řekl jsem: „A co komunisté?“ Ježíš odpověděl „Miluj je.“ A co Číňané! „Miluj je.“ A co Rusové! „Miluj je.“

Na druhou stranu se mi ale stala i opačná věc. Měli jsme probuzenecké shromáždění a přišel tam jeden člověk s ozbrojenou gardou. Šel jsem tedy k němu a on si myslel, že mu podávám ruku a řeknu mu: „Ano, jistě, hned odsud odejdeme pryč.“ Když jsem se ho ale dotkl a dal svoji ruku na jeho hlavu, tak padl mrtvý k zemi. Bible říká: „*Nedotýkejte se mých pomazaných.*“ Je to nebezpečná věc, vztáhnout ruku na pomazané Boží.

Bezedná propast

*„Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Amen. A MÁM KLÍČE pekla i smrti.“ Z.
J. 1:18*

*„Když zatroubil pátý anděl, uviděl jsem hvězdu spadlou z nebe na zem. Byl jí dán klíč od
BEZEDNÉ PROPASTI.“ Zjevení Janovo 9:1 NBK*

Následující zkušenost vám řeknu jen proto, že mi Bůh řekl, abych o tom mluvil. Mluvím o tom opravdu velmi nerad. Nevěřili byste tomu, co se nacházelo za těmito sedmi trůny. Po levici Božího trůnu jsem viděl tunel, skrze který je vidět až do bezedné propasti, o které se mluví v Bibli.

Kdybyste jen jednou jedinkrát tuhle propast zahlédli, tak byste už nikdy nezůstali stejní. Je to něco nepředstavitelně hrozného a strašného. A tato bezedná propast je doslova a do písmene bezedná. Bylo mi řečeno, že v této bezedné propasti budou ti, kteří svůj život naprosto odevzdali ďáblu a nechtěli se obrátit.

Je připravena pro ty, kteří nepřijali Ježíše jako svého Pána a Spasitele, pro ty, kteří tvrdili, že Bůh neexistuje a odmítali jim nabízenou milost až do konce. Bible říká, že jen blázen říká ve svém srdci, že není Bůh, je to opravdu bláznivé tvrdit, že Bůh neexistuje.

Tento tunel se nachází za těmito sedmi trůny a jde dolů až do bezedné propasti, která začíná někde poblíž středu naší planety Země a musí být součástí některé části pekla. Před vchodem na tohle místo je veliká brána, ale není to taková brána jako ta nebeská. Tahle brána

je tmavá bez jakéhokoliv světla. Tímto kluzkým tunelem budou tam jednoho dne vhozeni ti „kozli“ při druhém soudu. Bůh ani nebude muset sestoupit ze svého trůnu, aby je soudil. Když mě tam Ježíš bral, řekl mi: „Percy, buď opatrný,“ a když jsem to uviděl, tak jsem se celý třásl.

Po stranách této propasti, široké několik mil, bylo něco jako kluzký maz. A v propasti jsem mohl vidět světla pekelného plamene a v nich lidi, kteří křičeli, skřípali zuby a snažili se šplhat ven po stranách té propasti. Není to ve skutečnosti ale žádné světlo, jen plamen. Těmto lidem jsem mohl vidět do tváře. Lidé s tvářemi jako ďábel tam dole hořeli v plamenech a někteří byli spoutaní řetězy a měli dokonce tělo, zatímco jiní tam byli jako duše. Byli připoutáni řetězy za ruce i za nohy. Někteří měli veliké řetězy i kolem krku. Padali stále dolů a dolů a přitom se snažili zachytit, ale stále padali dolů a přitom naříkali a skřípali zuby. Když se takto díváte, zjistíte, že nebe je vskutku na vrcholu vesmíru a bezedná propast se táhne směrem dolů. Foukal tam jakýsi zlý vítr směrem dolů, který tyhle lidi s sebou neustále stahoval dolů jakoby magnetickou silou.

Když duše následovníka ďábla zemře, pak je vhozena rovnou do této propasti. Viděl jsem, jak některé duše stojí po stranách této bezedné propasti.

Bylo mi dáno vidět smrt jednoho z těchto lidí. Uslyšel jsem hlas, jak říká: „Běž do toho domu a vezmi jeho duši a hod' ji do té bezedné propasti.“ Viděl jsem anděla smrti, jak přišel pro tuto duši ke dveřím jeho domu. Není to anděl života, ale je to anděl smrti. Hned nato jsem viděl, jak ten člověk zemřel, opustil své tělo a byl hozen do této propasti. Když padal, snažil se zachytit rukama, ale nemohl si pomoci. Bylo vidět, jak ho tam dole pohlcuje oheň. Je to hrozná věc, ale Bůh s tím nemá nic společného.

Ježíš mě přitom držel za ruku a já jsem se třásl. Bylo to něco hrozného. Přemýšlel jsem, jak je vůbec možné, že jsem schopen tam stát. Stačilo jen kdyby trochu zavál vítr, a mohl jsem spadnout do okamžité smrti. Když jsme tak hleděli do této propasti (a muselo nás tam být snad několik tisíc), tak Ježíš pozdvihl svoji pravou ruku a zvolal: „Já mám ty klíče.“

Řeknu vám, že když jsem od té propasti odcházel, tak jsem se cítil vnitřně tak dobře, protože tam moje duše nemusí jít.

Viděl jsem také, jak lidé na zemi umírají bez naděje a je to něco hrozného. Jednomu následovníku ďábla, když umíral, museli dávat na nohy led. Potom i na břicho a na ruce, protože mu bylo stále strašně horko. Tohle je ďáblová odměna, tohle vám ve skutečnosti dá. To je to, co on chce. Z jednoduchého důvodu, protože dobře ví, kam jde a snaží se vzít s sebou co nejvíce lidí, jak jen může. Vše co potřebujete udělat, je volat o spasení. A Ježíš má ty klíče smrti a od propasti. Proto má tu moc vás od ní zachránit. Je to boj mezi těmito dvěma mocnostmi o duše. Ďábel ale prohraje a jednoho dne bude sám spoután a vhozen do této propasti. Nabízí vám alkohol, homosexualitu, drogy atd., jen aby vás tam mohl dostat. A potom se vám bude posmívat, bude se vám smát a řekne: „To je ale blázen. Mohl mít Boha a Ježíše, ale namísto toho jsem ho teď dostal já.“ Kolik následovníků bude mít, to nevím, ale vím, že má následovníky. Řekne vám: „Běž a páchej homosexualitu a užij si, měj přece aspoň trochu zábavy!“ A nemoc AIDS je ďáblová odměna. Ježíš mi řekl, že tato rána bude na zemi. AIDS je nemoc homosexuálů. Celá televize je toho plná a je to hřích Sodomy a Gomory. V Americe se propaguje volný sex, muži s muži a ženy s ženami. Jestli ale máš takový problém, pak přijdi k Ježíši. V nebi jsou lidé, kteří na zemi měli sklon páchat veliké hříchy, ale zvítězili nad tím a jsou očištěni krví Ježíše Krista. Ježíš k sobě volá všechny: „*Pojďte ke mně všichni a já vám dám odpočinutí.*“ Pojďte ke mně všichni homosexuálové, a všichni vy, kteří pácháte veškerou nepravost, a já vám dám odpočinutí. V nebi jsem byl ke konci roku 1979, a to už je nějaká doba. Ježíš mi tam řekl, že na zemi přijdou různé náказы, které zabijí miliony lidí. Proč? Protože lidé Bohu neslouží. Podívejte se na AIDS dnes, zabijí miliony a miliony lidí ročně. Je to proto, že Bůh se hněvá.

Ježíš má moc nad smrtí a d'áblem. A když bude d'ábel vhozen do té propasti, Bůh ho tam zavře na tisíc let, po dobu milénia a poté ho nakrátko propustí. Proč, to nevím, to je jeho osobní věc. Dokážete si ale představit, že satan bude padat a padat po tisíc let a Bůh tam potom jen tak vztáhne svoji ruku a vytáhne ho? Zjevení Janovo 20:6: *„Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let. A až se těch tisíc let naplní, bude satan propuštěn ze svého žaláře.“*

A když ho tam hodí naposled, tak ho všem ukáže, aby ho viděli a nakonec zavře tyto brány pekla na věky: Izajáš 14:12-19: *„Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! ... Ted' jsi svržen do podsvětí (do pekla), DO NEJHLUBŠÍ JÁMY! (ASV Bible říká „do NEJZAZŠÍCH ČÁSTÍ JÁMY“) Kdo tě UVIDÍ, BUDOU SE DÍVAT A DIVIT: To je ten muž, který zneklidňoval zemi a otrásal královstvími? Svět měnil v poušť, bořil jeho města, vězně nikdy nepropouštěl domů ... ale tebe pohodili mimo hrob jak ohavný výhonek; jsi jako šatem přikryt zavražděnými porubanými mečem, svrženými DO KAMENITÉ JÁMY, jsi jak pošlapaná mršina.“* Dábel tam bude pánem těch duší. Bible říká, že peklo se rozšířilo, je jednou tak větší než bývalo. Tam budou tyto duše na věky mučeny. Je to tvrdé, ale musím to říct, aby potom tvá krev nebyla na mých rukou.

Jednoho dne se toto okno v nebi uzavře a na věky bude zapečetěno a peklo a bezedná propast se všemi kdo v něm jsou, nebude připomenuty na věky. To bude po posledním soudu u toho velikého bílého trůnu. Od té chvíle, jak mi bylo řečeno, se naše mysl promění, abychom si již více na tu bezednou propast nevzpomněli. *„Suchopár a žár pohlcuje sněhové vody a podsvětí ty, kdo hřeší. Ať na něho zapomene I MATČINO LŮNO, ať si na něm pochutnají červi; NEBUDE HO NIKDY VZPOMENUTO. Podlost bude roztržena jako dřevo.“* Job 24:19,20 CEP

Výzva k rozhodnutí

Bůh mi řekl, abych vás na tomto místě vyzval, abyste přišli k Ježíši. Řeknu vám, že ta bezedná propast je hrozná, nechci, abyste tam šli. Ježíš se za tebe, příteli, v nebi přimlouvá, jinak bys už dávno v té propasti skončil. Musíš věřit, že Ježíš za tebe zaplatil cenu na Golgotě, že Ježíš je ten Syn Boží. Dovedete si představit, že „Bůh tak miloval svět, že nám dal svého Syna?“ Nás, tak hříšné tady na zemi. Přišel a narodil se z panny. Marie byla nádobou, Duch svatý ji zastínil a ona počala a narodil se Ježíš. Takto nám Bůh dal svého Syna.

V nebi mi bylo jasně řečeno, že vše, co máš udělat, je říct tuto modlitbu a řekněte ji, prosím, hodně nahlas: „Drahý Ježíši, já chci teď dát svoje srdce Tobě. Pane Ježíši, prosím, zachraň mne, použij svoji krev na mě. Očisti mne svojí krví. Spas mě, protože já nechci jít do té bezedné propasti, ale chci jít do nebe. Právě teď tě přijímám. Věřím, že jsem spasen. Věřím, že jsem teď znovuzrozen.“ Jestli ses takto modlil, tak máš teď věčný život. Tak jednoduché to je. Nemusíš se u toho nějak svíjet a naříkat. Pokud vyznáš svoje hříchy, budou ti odpuštěny. Ted' jsi vykoupený krví Ježíše. Ted' ale běž a popros někoho, aby tě učil z Bible. Tohle učení z Bible tě bude neustále očisťovat. Najdi si sbor, kde se káže čisté Slovo Boží. Tohle je verš pro tebe: Izajáš 1:18 *„Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejší jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.“* Bůh mi v nebi slíbil, že skrze tohle svědectví budou mnozí spaseni.

Když Eliáš řekl: „Stojím v přítomnosti Boží“, tehdy jsem začal chápat, co tím myslel. Znamenalo to pouze stát v přítomnosti Boží a pouze sledovat všechny ty aktivity, které tam probíhají. Nebe je plné

aktivit podobně jako včelí úl. Různé věci přicházely a zase odcházely z Trůnu. Kdykoliv lidé na zemi začali Boha chválit a zpívali třeba o Jeho moci a velikosti, tak podobně tento Trůn začal vydávat různou podobu a barvu světla. Když lidé začali zpívat o Boží lásce, pak z trůnu vycházela jiná barva světla a byla taková něžná a teplá. Není to ale tak, že by lidé měnili Boha. Chválíme Ho podle míry zjevení, které je nám dáno a On se poté pro nás stává tím, čím ho vidíme. Když Ho poznáš jako Jahve Jireh (Jahve uvidí a zaopatří) a nazýváš ho Jahve Jireh, tak se tím pro tebe stane. Když Ho nazveš Jahve Shammah (Jahve je přítomen) tak se ti stane Jahve Shammah a budeš mít blízkost Jeho něhy. Když Ho nazveš Jahve Tsidkenu (Jahve je naše spravedlnost), Spravedlnost Boží k tobě začne přicházet. Jakoukoliv vlastností začneš Boha nazývat, tak se k tobě změní i Jeho projev. Byl jsem udiven tím, kolika projevy slávy najednou se Trůn měnil skrze chválu Jeho lidu. To je to, proč zjevil svoje jméno, jako JSEM, který JSEM. Když začneš přidávat, cokoliv z tohoto JÁ JSEM vidíš nebo chápeš, potom se ti takto začne i zjevovat, protože On je ta Alfa a Omega. Když Ho vidíš a mluvíš o Něm podle svého zjevení, kdo On je, tím se ti stane, protože to obsahuje celou Alfou a Omegu, tedy víc než jsi sám schopen si představit, nebo pomyslet.

Projev Boží slávy byl u Božího trůnu tak mocný, že to chvílemi vypadalo jako v ohni. Od této slávy, která byla jako mohutné slunce, jsem neviděl Bohu do obličeje.

Viděl jsem, jak paprsky světla neustále vstupovaly do nebe a zase dolů z nebe. Andělé přinášeli chválu lidí k Bohu jako opravdovou viditelnou hmotu. Ach, jak úžasné jsou věci Boží!

Peter Tan (Návštěva Trůnního sálu 1994)

Pozn.překladaatele: Podívejme se teď trochu blíže na význam Božího jména Jahve. Halelujah znamená: „chvalte Pána“ skládá se ze dvou Hebrejských slov: halal (haw-lal'); = chválit nebo oslavovat a Yahh (yaw) je první polovina z posvátného jméno Božího, které znamená také „ten který vždy byl, který jest a přijít má (Jahve)“. Cituji úryvek z malého letáčku nazvaného „Ježíš Kristus“ nebo „Jehova“?:

„Je třeba pochopit, že slovo Jehova není vůbec žádným slovem. Proč? Bůh se zjevil Mojžíšovi v ohnivém keři jménem „Jahve“. Toto jméno znamená hebrejsky „On jest“. Po návratu z babylonského zajetí se stalo s ohledem na 2. Mojžíšovu 20,7 (aby se zabránilo zneužívání Božího jména „Jahve“) zvykem toto jméno vůbec nevyslovovat a tak všude, kde toto jméno stojí ve Starém zákoně, začalo být používáno nového jména, vzniklého spojením souhlásek slova „Jahve“ se samohláskami slova „Adonaj“ (Pán). Objasňme si to na příkladu:

J a H V e – „On jest“ A d O n A j – „Pán“
J A H O V A

Z toho jasně vidíme, že jméno Jehova, obvyklé zvláště ve zpěvu i v některých církvích, není žádným

slovem v obvyklém smyslu, ale sestavením souhlásek jména „Jahve“ a samohlásek „Adonaj“.

„Svědkové Jehovovi“, kteří tak silně odsuzují římskou církev, vděčí za své jméno – jaký paradox! – právě zpovědníku papeže Lva X., Petru Galantinovi. Byl to totiž on, kdo v roce 1518 poprvé obhajoval tuto mylnou výslovnost „Jehova“. Je známo, že tato zkomolenina vnikla skoro všude do církevní řeči, ačkoliv před rokem 1518 žádný křesťan, a vůbec nikdy židé, nečetl Jehova. Abychom předešli tomu, že „svědkové“ jako obvykle při podobných citátech začnou hovořit o falšování dějin, uveďme, že tato informace pochází z „Reální encyklopedie pro protestantskou teologii a církev“, vydané již v roce 1900, tedy 31 let před tím, než Společnost strážní věže vůbec pomyslela na to, pojmenovat své přívržence „svědkové Jehovovi“.

Ve Starém zákoně se setkáváme s mnoha jmény a pojmy, v nichž je v nějaké formě obsaženo jméno „Jahve“. Například Jonathan (Jahvem dáno), Jojada (Jahve poznává), Jojakim (Jahve napřimuje), Josia (Jahve uzdravuje), Josua (Jahve pomáhá), Jotham (Jahve je dokonalý), Izaiáš (Jahve je spása). I formule Aleluja (chvalte Jahve), často používaná v žalmech, obsahuje – i když je to na první pohled sotva k poznání - jméno „Jahve“. Tato jména a pojmy ze Starého zákona byly částečně převzaty novozákonními pisateli. Ve Zjevení 19,1.3.4 a 6 narazíme na tuto hebrejskou formuli „Aleluja“ ve verši 4 ve spojení se stejně hebrejským slovem „Amen“ (tak se staň, je jisté, platí). Že nás tato převzatá formule v žádném případě neopravňuje používat slova „Jahve“, které nebylo v Novém

zákoně nikdy použito, ukazuje důrazně 5. verš téhož místa, kde hlas „z trůnu“ výslovně prikazuje: „Chvalte našeho Boha!“

Jméno Jahve není tedy předchozí „aleluja“ použito. Při použití slova „aleluja“ nejde tedy o žádné přímé jmenování jména „Jahve“, které se nám „Společnost strážní věže“ pokouší ve falešné formě „Jehova“ předložit jako jediné spásonosné. Na tomto příkladu je naopak zřetelné, jak může člověk chválit a slavit Boha, aniž by toto jméno přímo vyslovil. To právě činíme, vyslovíme-li jméno „Ježíš“. Co to znamená Ježíš? Ježíš není nic jiného, než řecká forma hebrejského jména Jehoschua nebo Jeschua a znamená „Jahve je spása“. Proto čteme v Mat. 1,21: „Nazveš jméno jeho Ježíš, neboť on spasí svůj lid od jeho hříchů.“

Svědectví sestry Haydee Cortes

„Byla jsem pokřtěná Svědky Jehovovými v roce 1970. Věřila jsem v Boha, ale nevěřila jsem, že Ježíš Kristus je Bůh. Věřila jsem, že Ježíš Kristus je bůh stvořený tím pravým Bohem. Nevěřila jsem tomu, že je nějaký život po smrti a už vůbec ne tomu, že je nějaký duch, který opustí tělo, když dotyčný zemře. Nevěřila jsem v žádné zázraky, uzdravení, ani tomu, že by Bůh komunikoval se svým lidem skrze vidění a sny. Věřila jsem naopak tomu, že všechny druhy uzdravení, zázraků a vizí jsou práce ďábla. Byla jsem věrná učení Svědků Jehovových, a nikdo mě o ničem jiném nemohl přesvědčit.

V roce 1973, přesně 12. září jsem šla do nemocnice na císařský řez. Když jsem byla na operačním stole, mohla jsem vidět, jak se doktoři a sestry připravují na svoji práci a kreslí mi na břicho oranžovou tekutinou. Měla jsem obavy, tak jsem se zeptala, co to dělají. Doktor mi vysvětlil, že tohle dělají před anestézií, protože když mi ji píchnou, tak ihned musejí začít s řezem, aby sedativa nestačila proniknout do dítěte.

Když mi tu anestézii píchli, začala jsem se cítit velmi divně. Tělo mi ztuhlo, ale moje mysl zůstala vzhůru. Uvědomila jsem si, že se právě chystají k řezu a já stále ještě nespím. Snažila jsem se pohnout a křičet, ale nic jsem nemohla dělat. Když mi začali řezat břicho, tak jsem pocítila hroznou bolest. Najednou uprostřed mé bolesti jsem uslyšela hlas, který mi řekl: „Pohleď, co se ti stane!“

V tom okamžiku jsem byla vytažena ze svého těla. Velikou rychlostí jsem se krouživými pohyby dostala ke stropu místnosti. Vznášela jsem se tam a dívala se na to, co mi dělají. Viděla jsem, jak moje dítě vytáhli z mé dělohy. Cítila jsem se velmi smutná a řekla jsem: „Nedá se nic dělat, všechno pro mě na zemi již skončilo. Tolik jsem to dítě chtěla vidět a nakonec jsem si ho ani nemohla pochovat v náručí.“ Se zármutkem jsem si vzpomněla i na své ostatní děti a řekla jsem: „Tohle je konec; teď na mě moje děti navždy zapomenou.“

Pak jsem začala stoupat vzhůru. Byla jsem si vědoma toho, že nemám pevné tělo. Byla jsem nějaký druh energie nebo síly a krouživými pohyby jsem takto letěla velikou rychlostí. Věděla jsem, že jsem to já a všechno jsem si pamatovala. Věděla jsem, že jsem opustila zem. Ocitla jsem se na místě černém jak uhlí. Začala jsem si klást otázky: „Tohle je ten vesmír? Kde to jsem? Kam to jdu? Zůstanu tady navěky?“ Najednou jsem začala cítit něco velmi podivného. Jediné slovo, kterým se to dá popsat, je muka nebo trýznění.. Chtěla jsem se odtud dostat ven a jít zpět do svého těla. Tahle muka se nedala vydržet. Vzpomněla jsem si na ten hlas, který jsem slyšela v nemocnici předtím, než jsem vyšla ze svého těla („Pohleď, co se ti stane!“). Začala jsem křičet: „PROSÍM, NEDOPUŠŤ, ABY SE MI TOHLE STALO! PŘIJÍMÁM TO, ŽE SE UŽ NIKDY NEVRÁTÍM NA ZEM, PŘIJÍMÁM TO, ŽE UŽ NIKDY NEUVIDÍM SVOJE DĚTI, ALE NEMOHU PŘIJMOUT TO, ŽE TADY BUDU NA VĚKY. NE, PROSÍM, NEDOPUŠŤ, ABY SE TOHLE STALO!“

Okamžitě jsem uslyšela spoustu hlasů, jak mi říkají jakoby jedním hlasem: „Tomuhle ale budeš muset uvěřit.“ Odpověděla jsem: „Já věřím pouze Všemohoucímu Bohu.“ Nastalo ticho.

Muka, která jsem cítila, přestala a znovu jsem se začala pohybovat vysokou rychlostí. Najednou jsem byla zpět u stropu nemocničního pokoje. Tentokrát moje tělo leželo na nosítkách a viděla jsem, jak mě sestra plácá po tváři a říká mi: „Haydy, probud' se!“ Velmi jasně jsem ji takto pozorovala, zatímco jsem se pohybovala směrem dolů. Poté jsem byla něžně spuštěna do svého těla. Sestra mě stále plácala po tváři a volala moje jméno. Otevřela jsem oči a uviděla jsem ji najednou přímo před sebou. Dívala jsem se jí do očí a v duchu jsem si říkala: „Přála bych si, abys věděla, odkud se právě vracím.“ Vzpomínka na tuhle zkušenost mi zůstala v mysli. Nešlo se jí nijak zbavit a začala jsem mít velikou

starost o lidi ve světě. Uvažovala jsem takto: „Svědkové Jehovovi mě podvedli, MY JSME DUCHOVNÍ BYTOSTI UVNITŘ FYZICKÉHO TĚLA A Z TOHOTO TĚLA VYJDEME, KDYŽ UMŘEME! Lidé nevědí, co se jim může stát. O tomto se MUSÍ dozvědět!“

Skrze tuhle zkušenost jsem se naučila, že jsem byla v temnotě, protože jsem nevěřila v Syna Božího. A do této temnoty jsem odešla. „*Já, světlo, jsem přišel na svět, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.*“ Jan 12:46 NBK „*A toho neužitečného služebníka vyhoďte do té zevnější tmy. Tam bude pláč a skřípění zubů.*“ Matouš 25:30 „*Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život.*“ 1 Janův 5:12

Za pár dní mě propustili z nemocnice. Stále jsem na tuhle podivuhodnou zkušenost myslela. Neustále jsem si opakovala: „Svědkové Jehovovi mě podvedli, říkají, že žádný duch z těla nevyjde, když zemřeme, ale já jsem právě takovou zkušenost měla.“

Začala jsem mít starost o všechny lidi ve světě. Všechny jsem chtěla varovat před tímto temným místem. Rozhodla jsem se, že začnu věřit v Ježíše Krista jako ve svého Spasitele a Pána. A začala jsem navštěvovat jeden křesťanský sbor.

Potom co jsem přijala Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, tak jsem se jedné noci probudila a vstala z postele. Když jsem šla ke dveřím, ohlédla jsem se zpět a uviděla svého muže, jak spí v posteli. A k mému překvapení moje tělo leželo vedle něho! Uvědomila jsem si, že jsem znovu venku ze svého těla, ale tentokrát jsem již nebyla jen nějaká energie pohybující se vysokou rychlostí. Tentokrát jsem měla tělo. „*Proto, jestliže je někdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, vše je nové.*“ 2 Korintským 5:17 Natáhla jsem svoje ruce před sebe a tohle nové tělo jsem si prohlížela. Pak jsem se šla podívat do našeho dětského pokoje a cítila jsem se smutná, že musím odejít. Přemýšlela jsem: „Když se moje děti probudí, tak zjistí, že jsem mrtvá. Pohrbí mě a po čase na mě zapomenou. Chudáčci, nemají nikoho, kdo by se o ně dobře postaral.“

Klekla jsem si a modlila se: „Prosím, Pane, ve jménu tvého Syna Ježíše Krista, vrať mě zpět do mého těla. Moje děti mě potřebují.“ Ucítila jsem, jak mě někdo zdvihl ze země a dal mě nad moje fyzické tělo. Pak jsem pomalu začala klesat, až jsem cele do něho zapadla. Snažila jsem se otevřít oči, ale nešlo to, moje tělo bylo tuhé, jak z kamene.

Veškerá námaha byla zbytečná. Začala jsem se zoufale modlit: „Prosím, Pane, moje děti mě potřebují; nikdo se o ně správně nepostará, přenes mě zpět do života.“ Pocítila jsem, jak celým mým tělem projelo jakoby tisíce jehel. Cítila jsem tu sílu života a tlukot svého srdce. Když jsem se tentokrát znovu pokusila otevřít oči, tak se otevřely. Potom jsem zkoušela hýbat prsty a také se pohybovaly. Vyskočila jsem z postele celá v údivu.

Tuhle zkušenost jsem řekla v mnoha církvích. Mnoha životů se to dotklo a odevzdali svá srdce Pánu. Bohu buď sláva!

Haydee Cortes

Systém v nebi

„Každá duše at' je poddána nadřízeným vládám. Vždyť není vlády, kromě od Boha; a vlády, které jsou, jsou ustanoveny Bohem.“ Římanům 13:1

V nebi budete mít takovou mysl Boží, že se na někoho podíváte a budete vědět, kolik vlasů má na hlavě. A nejenom to, klidně si spočítáte, kolik vlasů Bůh stvořil za celou tu dobu všem lidem na hlavě. Také když se vás někdo na něco zeptá, tak budete mít v mysli poznání minulosti, přítomnosti i budoucnosti. Budete vědět nejenom to, co se stane zítra, ale v celé věčnosti. Ale nikdo nebude větší než Bůh. Nikdo nebude mít tolik moudrosti a vědění, jako má Bůh. Božství je totiž moudrost nebe, z níž všichni v nebi čerpají a tak funguje. Nikdy nebudete vševědoucí, jenom Bůh má všechny odpovědi na všechny otázky.

Všechno je v nebi dokonale zorganizováno, ve všem je dokonalý systém. Po levici Boží jsou různé vládní budovy, ve kterých jsou pracovní kanceláře. Tam se o všem rozhoduje. A tyto úřady u trůnu, to není jen kupa škaredých šedivých kancelářů nasáčkovaných pohromadě.

V nebi je spousta druhů škol. Jsou tam školy pro děti, ve kterých se učí a místa, kde si hrají. Proto je tam hlavní budova, kde se rozhoduje o tom, co ve které škole se bude dělat a jak si budou hrát. Je tam vedení pro různé věky dětí a dospívající. A to bude věčné vyučování, ne jen nějaké dočasné. Budeme dále vyučování skrze Ježíše a archanděly. Jedna ze škol je oddělení moudrosti, kde se učíte nebeské moudrosti. Trochu se to škole i podobá. Dále je tam škola slitování a věčného života, kde se všem těmto věcem podrobně učíte. Chcete jít do školy, kde se budete učit, co to je věčný život a co to je čistá svatost? Budete se učit o Božím plánu v nebi. Až půjdu do nebe, chci jít do všech těchto škol. V nebi není žádná lenost, a tam také budeš mít i svoji práci, ale nemusíš se bát, protože tam není nikdo s pokrouceným charakterem. Připrav se na to, že tam budeš mít svoji pozici, svůj úkol, který budeš plnit, a to bude něco, čeho si budeš užívat.

Je tam hlavní oddělení pro hudbu, kde se například určuje, jaká hudba se bude hrát ve chrámu. Hlavní úřad nebeského vojska. Dokonce úřad pro zvířata. Například vedoucí andělé řeknou orlům, že v určitý čas chtějí, aby letěli kolem trůnu a předvedli svůj let.. Tak na povel vyletí statisíce orlů a budou kroužit kolem trůnu. A nemusí letět jenom před trůn, ale mohou dopřát takovou podívanou i ostatním v nebi, jak mi to bylo ukázáno. Byla to nádherná podívaná, když letěli a předváděli se kvůli mně před Bohem.

V nebi lítají miliony dopravních prostředků najednou. Jsou řízeny Duchem. Archandělé tohle mají na starost. Žádný z nich se nikdy nesrazí. Nejenže lítají v nebi, ale letí i ven z nebe.

Také dům hodování má svůj systém. Andělé kontrolují jídelníček. Například si můžete vybrat z jídelníčku, co budete jíst na snídani. Ale tam si nemusíte sestavovat ty kalorické jídelníčky a hlídat si dietu, abyste neztloustli. Tam nikdy neztloustneš, všichni jsou tam mladí, krásní a štíhlí. Strom života například nese dvanáct různých druhů ovoce, tedy i nesení ovoce má svůj systém. Ale to neznamená, že v nebi je pouze dvanáct druhů ovoce. Ježíš mi řekl, že v nebi bude více jak tisíc druhů ovoce. A tohle ovoce ti dá radost, pokoj, poznání atd.

Archandělé se tam starají o vaše příbytky, aby v nich například bylo dost jídla a Boží moci. V nebi jsme si před Bohem všichni rovni, jsme jedna veliká rodina. Avšak tak jako jsou různé hodnosti mezi anděly, jsou i mezi svatými, podle toho kolik práce jste na zemi vykonali. Proto je napsáno: „*A hle, přijdu rychle a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle toho, jaké bude jeho dílo.*“ Zjevení Janovo 22:12 Abyste konali skutky Ducha svatého, musíte být stále naplňováni Duchem, jinak se velmi rychle unavíte. Proto jsem schopen vykonat tolik práce a cestovat a kázat na různých místech i v tak pokročilém věku.

Budova záznamů

„ *Ale říkám vám, že z každého prázdného slova, které lidé řeknou, budou skládat účty v soudný den.*“ Matouš 12:36 NBK

„ *Ti budou skládat účet Tomu, jenž je připraven soudit živé i mrtvé.*“ 1 Petrův 4:5

Je tam také budova, ve které je zaznamenáno naprosto všechno, i každé marné slovo a myšlenka. Každý zlý skutek a každá chyba, kterou lidé kdy vykonali. V pekle ten záznam s nimi zůstane, ale ne s těmi, kteří budou v nebi. Dokonce je tam zaznamenáno, kolik máte vlasů na hlavě. Další realita je ta, že všechny vaše modlitby v neznámém jazyce jsou tam také zaznamenány a až tam půjdete, budete si moct přehrát to, co jste se modlili a budete

tomu i rozumět. Navíc to i uvidíte na nebeské obrazovce. Nebude tam ale zaznamenáno to, když jste třeba někomu nadávali, to je obmyto krví Ježíše. Ježíš mě do této budovy, kde se vše zaznamenává, s sebou vzal. Na této budově je nahoře vidět veliký kříž, který reprezentuje lidskou oběť. Je to oběť vzdát se všech těchto světských myšlenek a věcí. Ježíš se ke mně otočil, a řekl mi: „Vidíš ty záznamy? Můj Otec si udržuje dokonalé záznamy.“ Lidský mozek si dokáže zapamatovat spoustu věcí. A jako doktor vám můžu říct, že lidskému mozku se nevyrovná žádný počítač na světě. Ale pořád to není nic v porovnání s tím, co je v nebi. Bůh si pamatuje i na různé detaily, když chodil v zahradě Eden s člověkem. Víte, jak byla tato nahrávací stanice velická? Dva tisíce mil dlouhá, dva tisíce mil hluboká a dva tisíce mil široká. Ježíš mi řekl: „Chceš se slyšet, když jsi byl na zemi a modlil ses ze svého nitra?“ Když to zapnul, slyšel jsem vše, co jsem se tehdy modlil v tom neznámém jazyce. Poté, co dojde ke vzkříšení, bude každý záznam zničen. A budou vyhozeny z nebe a již nebudou existovat. Ani nebudete vědět, že jste kdy něco takového udělali. A tento kříž spolu s tou budovou budou vyhozeny z nebe do toho moře zapomnění, kde se po nějakém čase načisto rozpadnou. To se stane až po tom soudu u velikého bílého trůnu. Nebude třeba se znovu obětovat pro Boha, protože ta cena již byla zaplácena, avšak památka na to zůstane navěky.

S Ježíšem stojí na úpatí hory a pozorují nebe

U trůnu Božího jsem stál na úpatí něčeho, co vypadalo jako skalní stěna nebo útes. Stáli jsme někde uprostřed sedmé úrovně, nebyli jsme tedy úplně až na samotném vrcholu. Z tohoto místa vidíte to město přímo pod vámi. Nebyli jsme až tam, kde byly zvony, ale byli jsme jim blízko. Hleděli jsme na to, jak Bůh sedí majestátně na trůnu.

Je to přesně tak, jako když se díváte z nějaké vysoké hory dolů na město. Tak jsem tam tak stál a viděl jsem ty příbytky pod sebou a lidi, kteří vcházeli a vycházeli z chrámu. Je to opravdu obrovské. Ježíš ukázal svým prstem a řekl mi: „Percy, tam dole, to je dům hodování.“ Pod námi jsme viděli i řeku života. Viděli jsme, jak ta řeka života protéká chrámem Božím. Až půjdete do nebe, půjdete na různé výlety a sami to potom uvidíte na vlastní oči. Ježíš mi ukázal jedním směrem a řekl: „Víš, kdo je tamhle ten? To je apoštol Pavel,“ z dálky jsem viděl apoštola Pavla, jak tam stojí s rukama složenýma, skloněnou hlavou a modlí se.

Prezentační pochod

Potom Ježíš řekl: „Teď je čas, aby ty duše vyšly od oltáře.“ A viděli jsme, jak z chrámu ti mučedníci doslova vypochovali. Jejich tváře zářily slávou Boží. Měli ruce vztažené a vycházela z nich sláva Boží. Ježíš potom řekl: „Tady jdou moje malé děti!“ a společně pochodovali před trůnem Božím, aby se prezentovali Bohu.

Ježíš nás učí se modlit: „Otče náš, jenž jsi na nebesích.“ Přesně tak to je a tento Otec rád vidí svoji rodinu pohromadě, jak se mu prezentuje. Všichni se mu každý nebeský den prezentují a pochodují před Jeho trůnem. Je to něco krásného, když vidíte ty mučedníky, jak tam tak pochodují před jeho trůnem. Tohle je jedno z tajemství nebe. A Ježíš jde před nimi, vede je kupředu a v pozadí hraje trochu hudba. Potom, když tam vpochoďují, tak se otočí všichni směrem k trůnu a ta hudba začne hrát v plnosti. V nebi je ve všem úžasný řád a

pořádek. Nemůžeš například vpochodovat do nebe, jak se zpívá v jedné písni: „when the saints go marching in.“ „až svatí vpochodují dovnitř.“ Vnesl bys tam zmatek. Nejdřív musíš být Bohem připraven k tomu, abys začal pochodovat před jeho trůnem. Když vejdeš do nebe, tak se ti postupně otvírají brány a musíš jít nejdřív před trůn Boží. A potom musíš projít školou, musíš projít určitým vyučováním. Nejdřív se musíte naučit, co nebe vůbec je a co v nebi je. V nebi je spousta obrovských budov, kde se učíte různým věcem. Měli byste proto přestat zpívat „až svatí vpochodují dovnitř“ a začít zpívat „až svatí vejdou dovnitř, přijmou instrukce.“ Nebe je obrovské místo, ale žádní svatí tam nevpochodují. A po vytržení církve budeme navíc všichni pochodovat po dvojicích, v svatebním rouchu a to každý měsíc 12x do roka. Přitom budeme zpívat a oslavovat Boha Otce před Jeho trůnem.

Potom jsem viděl, jak se před Bohem prezentují zvířata. Spousta ptáků létá v nebi a všichni chválí Boha. Viděl jsem holuba, orla i krůtu. Orli jsou po celém nebi. Přiletěly k nám holubice až k našim nohám, aby nás poctily a přivítaly. Poté k nám přiletěli orli a pávi. Ježíš mi řekl: „Můj Otec ti dává vidět plnost Jeho slávy.“ Přiletěli i překrásní ptáci, které jsem na zemi nikdy neviděl. Potom přiletěly nebeské husy a létající zvířata, která vypadala podivně s tváří orla, člověka, lva, a měla křídla. Letěli proto, abych viděl Boží slávu. Ježíš řekl: „Teď přicházejí šelmy.“ Potom na řadu přišly létající bytosti, nikoliv andělé, ale různé bytosti, létající šelmy a zvířata s lidským obličejem. Zvířata, o kterých jsem nikdy neslyšel.

Potom z nebe vycházela různá barevná světla a osvětlovala tato zvířata. Jak nádherné to bylo. Přiletěl beránek a nakonec všechna zvířata, abych viděl tu Boží slávu. Bylo to nádherné. Jedno z těch zvířat ke mně přiletělo a řeklo mi: „Ahoj, Percy.“ Bible říká, „*ať vše co má dech chválí Boha*“.

Blízko mě prošli sloni a klaněli se před Otcem nebeským. Leopard je nebezpečné zvíře na zemi, přišli i leopardi a s nimi i lvi a beránci, všichni v naprosté jednotě. Pak přišly opice, obrovská řada opic dlouhá 2000-3000 mil. Když už jsme u těch opic, tak vám mohu říct jednu věc; jestliže vstříknete krev opice do člověka, tak ten člověk zemře. To dokazuje, že člověk s opicemi nemá nic společného. To jenom dokazuje, jak je člověk velmi složitě vytvořen. Člověk vytvořil dálnice a různou moderní technologii a myslí si, že je něco. Ale je to nic, když vidíte, co Bůh postavil v nebi.

Jako poslední, kteří přišli před Boha, byla krásná stvoření, která musela žít někdy v pradávce, a přišla společně s dinosaury. Když se takto veškeré tvorstvo přišlo prezentovat a chválit Otce, který je na trůnu, byla tam radost, která se stále stupňovala. Všichni jsme cítili, že se něco musí stát. A potom se to stalo. Ze zlatého oltáře vyšel kouř až k Bohu. Z toho jsme poznali, že Bůh tuhle prezentaci a chválu přijal a má v ní zálibu. A ta duha, která je kolem Něho a sahá až ke křišťálovému moři, začala kroužit dokola a celé nebe jako by se rozsvítilo od ohně: „Bůh je oheň spalující.“ Stáli jsme tam s rukama pozdvíženými a přijímali jsme požehnání Páně. Ježíš šel dopředu a přijal zvláštní požehnání. Poté mi řekl: „Percy, tvoje tvář září mnoha barvami,“ a vtom způsobil, abych viděl sám sebe jakoby v zrcadle. A když jsem sám sebe v tom zrcadle uviděl, tak moje tvář opravdu zářila mnoha barvami, byl jsem vpravdě velmi požehnaný. Proč? Protože jsem se modlil sedm let, abych viděl Boží slávu. Kdybyste, přátelé, jen na okamžik viděli nebe, pak už byste na zemi nechtěli strávit ani jednu minutu.

Nové duše vstupují do nebe

Najednou Ježíš řekl: „Percy, podívej, otvírají se brány nebe,“ a hleděli jsme na to, jak se brány otevřely, a vstoupily nové duše, které se již na zemi připravily. Byli to lidé vykoupení krví Beránka. Byly to duše, které právě zemřely a šly do nebe. Všechno v tom momentě

utichlo, a když vešly dovnitř, dostalo se jim opravdu velikého přivítání. Takže všichni, i ti kteří v nebi stojí, najednou přestanou a hledí k nebeským branám. Je to obrovská radost a svátek, když tyto duše vejdou. Je to podobný křik, jako když projíždí prezident a všichni ho vítají. Hitler měl velké přivítání a Stalin a další a další, ale je to nic proti přivítání v nebi. Potom se všichni otočí směrem k trůnu a začnou za to chválit Boha. Poté Bůh začal zvonit na ty zvony radosti, protože duše přišly do nebe, a pod námi na skleněném moři začalo tancovat radostí tisíce a tisíce andělů. Na zemi jsem byl na několikatisícovém shromáždění, když jedna žena vstala z invalidního vozíku a všichni začali jásat. Ale je to téměř nic v porovnání s tím, když všichni začnou slavit Boha na trůnu. Ježíš tu slávu sdílí spolu s Otcem.

Po přivítání šly tyhle duše k trůnu Božímu. V nebi čekají na své tělo, jejich těla jsou někde na zemi, ale jejich duše je v nebi. Člověk je totiž duše, „a člověk se stal duší živou“. Ta tělesná forma tam byla jen tak, bez života, až do ní Bůh vdechl svůj život. Všechno to vědění je ve vaší duši.

Nebeský zpravodaj

„Říkám vám, že tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“ Lukáš 15:7 NBK

Trubkami se také v nebi svolává shromáždění a probíhá něco jako zpravodajství o tom, co se děje na zemi. Poté se za vás modlí, třeba vaše matka, která odešla k Pánu, nebo babička nebo někdo jiný z rodiny se za vás začne modlit. V nebi vědí vše, co se odehrává na zemi a zvláště, když se některá duše na zemi obrátí a činí pokání. Tehdy je v nebi veliká radost, je to jako svátek pro anděly. Z nebe jsem mohl vidět až na zem skrze nebeské okno, ale nejenom to, slyšel jsem přitom i zvuky. To je opravdu zázračná věc. Nebe naslouchá zemi a zná naprosto přesně, co se zde dole na zemi děje. Na zemi jste buď s ďáblem a jeho demony nebo s Bohem a jeho anděly.

Také jsem tam viděl ten oblak svědků, o kterém se hovoří v epištole Židům (Židům 12:1). Viděl jsem, jak tito lidé sledovali z nebe nějaké shromáždění na zemi, ve kterém někdo přijal Ježíše Krista jako svého Spasitele. Jakmile přijal Ježíše, viděl jsem tyhle lidi, jak s nadšením utíkají k jeho matce, která byla v nebi, a informovali ji, že její syn na zemi přijal Ježíše. Tihle lidé ale utíkali v Duchu, v nebi totiž nejste omezováni časem a prostorem. Můžete chodit normální chůzí anebo můžete cestovat velmi rychle Duchem, podobně jako Filip v knize Skutků.

Dr. Gary Wood v rozhlasové relaci

Percy létá po nebi jako pták

„Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; VZNÁŠEJÍ SE JAKO ORLOVÉ, běží bez únavy, jdou bez umdlení.“ Izajáš 40:31 CEP

Pak jsme s Ježíšem skočili z útesu a vznášeli se jako ptáci směrem k řece života. Na zemi takovou věc udělat nemůžete, protože nemáte takovou moc nad gravitací, jakou máte v nebi. Létal jsem skrze Boží moc a přitom jsem se vznášel podobně jako pták. Ježíš mi řekl: „Modlil ses, abys viděl Boží slávu, a teď jsi tuto slávu mého Otce i pocítil.“ Potom jsme

krouživými pohyby přistáli u té překrásné řeky života. Až v nebi uvidíte orla, jak letí vzduchem, klidně si s ním můžete zalítat a přitom i pěkně popovídat. Lidé létají v letadle a jezdí auty a jsou z toho nadšeni, ale není to nic v porovnání s létáním po nebi.

Dobře mě teď poslouchejte, začněte se modlit: „Bože, dej mi vidět svoji slávu“ a stane se vám podle vaší víry. Teď je ten čas jít na kolena a modlit se. Z kterékoliv církve jste, pojděte teď na kolena a činite pokání a říkejte Pánu, že chcete být připraveni pro nebe. Modlete se: „Pomoz mi, Pane, ať zahodím cigarety a láhev alkoholu, a pomoz mi číst Bibli.“ Řekněte Mu: „Přijímám tě teď, Pane Ježíši, jako svého Pána a Spasitele.“

Řeka života Ježíš ukazuje Percymu skrze vidění vytržení

Zjevení Janovo 22:1-5: „Potom mi ukázal čistou řeku vody života, jasnou jako křišťál, vytékající z Božího a Beránkova trůnu. Uprostřed ulice toho města po obou stranách řeky je strom života, nesoucí dvanáctero ovoce. Vydává své ovoce každý měsíc a listí toho stromu je k uzdravení národů. A nebude už nic prokletého. V tom městě bude Boží a Beránkův trůn a jeho služebníci mu budou sloužit. Budou vidět jeho tvář a jeho jméno bude na jejich čelech. A nebude tam noc, takže nebudou potřebovat lampu ani světlo slunce, neboť je osvětluje Pán Bůh; a budou kralovat na věky věků.“

Všimněte si, že je řečeno ve verši 4 „Budou vidět jeho tvář“, je to proto, že do tváře mu zatím nikdo nevidí. Také se zde mluví o stromu života po každé straně řeky. Po každé straně řeky jsem viděl mnoho stromů života. Myslím že, byste si pro ověření měli zkontrolovat překlad.

Pozn. překladatele: V komentáři Adama Clarka stojí tohle: „Protože tento strom života roste po obou stranách řeky, musí se zde jednat o všeobecné použití slova, které se vztahuje na množné číslo, tedy „stromy života“, kniha Ezechiele je toho důkazem. Ezechiel 47:7 „...hle, NA BŘEHU POTOKA BYLO PO OBOU STRANÁCH VELMI MNOHO STROMOVÍ.“ (CEP) Ezechiel 47:12 „Při potoku na obou březích vzejde rozličné ovocné stromy, jemuž nebude vadnout listí, jež nepřestane plodit, ale každý měsíc přinese rané plody, neboť vody, které je zavlažují, vytékají ze svatyně. Jeho ovoce bude sloužit za pokrm a jeho listí jako lék.“ Ezechiel viděl jasně chrám, z něhož vytéká řeka života. Že jeho listí nevadne, z toho je jasné, že se nejedná o obyčejný strom, ale o strom života s listím k uzdravení národů.“

Je to asi tak, jako když řeknu, že „v našem lese roste borovice“, neznamená to, že v tom lese roste jeden jediný strom, ale více stromů.

Po obou březích této řeky jsou různé ovocné stromy, které nesou každý měsíc jiné ovoce. A není to jenom jedna řada stromů podél té řeky, ale tahle řada je asi míli široká (1600 metrů). Je tam i strom života s listy pro uzdravení národů. Visí na nich miliony tun různého ovoce. Veliké trsy a trsy hroznů, a k tomu bez pecek a slupky. Neplíváte pecky ani nežvýkáte slupku. Žádné loupání ani umývání není potřeba.

Andělé z tohoto ovoce dělají džus a z celého nebe ho v nebeských vozech svážejí do domu hodování. Z těch plodů ale nevzniká absolutně žádný odpad. Jako doktor vám mohu říct, že pití ovocných šťáv je velmi zdravé. Mám rád pomerančový džus. Takový čerstvý pomerančový džus je opravdu velmi zdravý pro lidský organizmus. Řeka života není studená, ale protože vytéká z trůnu Božího, tak je horká, protože Bůh je oheň. Když jsme s Ježíšem šli

podél té řeky, řekl mi: „Stůj Percy,“ vzal jedno ovoce ze stromu, který rostl podél té řeky a řekl mi, abych je snědl. Potom jsme šli dál a Ježíš vzal ze stromu jeden veliký list, přiložil mi ho k hrudi a řekl mi: „Percy, tohle je pro uzdravení národů. Běž a uzdravuj národy a říkej jim o mně.“ Když jsem se pak vrátil na zemi, tak jsem šel doslova po celém světě a kázal jsem evangelium.

Od trůnu Božího teče řeka života k nebeským stavidlům. Je to vzdušnou čarou 187 000 mil (300 000 kilometrů). Tato řeka pramení z trůnu Božího a teče dolů k oltáři, na kterém je ten věčný oheň. Část řeky protéká měděným oltářem a část zlatým a to způsobuje příjemnou vůni, která stoupá k Božímu trůnu jako kadidlo. Potom se řeka dále rozvětluje doleva a doprava a pak teprve ústí k tomuto stavidlu. Tato řeka tedy není rovná, ale různě se klikatí. Řeka života je sama o sobě dlouhá v průměru 2 000 000 mil. (přibližně 3 218 000 kilometrů). Mississippi, což je nejdelší řeka na zemi, má okolo 3000 mil (4828 kilometrů). Dovedete si představit, jak obrovské je nebe? Lidská mysl tady na zemi nedovede vystihnout tuto velikost Boží. Obvod nebe je 2 000 000 mil (okolo 3 218 000 kilometrů), a průměr má 1 000 000 mil (1 609 000 mil), takže je 80x větší než naše planeta. Ježíš sám mi tohle řekl: „Nebe je 80x větší než země.“

Zeptal jsem se Ježíše: „Prosím, Ježíši, vysvětli mi, co jsi myslel tou živou vodou, když jsi mluvil s tou ženou u studny.“ Řekl mi: „Myslel jsem tím tuhle řeku života. Já jsem propojen s touto řekou života.“ V Bibli čteme, že proudy živé vody poplynou z nitra věřících. Když se modlíš v jazycích, tak se modlíš tou nebeskou Boží řečí, a to vychází z tvého nitra. Někdy se mi stává, že při modlitbě v jiných jazycích opakuji ta stejná slova. Když jsem se na to Pána zeptal, tak mi bylo řečeno, že se učím nebeskému jazyku a že až přijdu zpět do nebe, tak budu plně vyškolený student. Proto se teď modlím velmi mnoho v cizím jazyku. Když se modlím, tak začnu trochu povrchně, ale potom jdu hlouběji a hlouběji. Ježíš mi dále řekl, že tahle řeka je pro spasení a proudí k věčnému životu, a Bůh je věčný život. Tahle řeka proudí z tvého nitra, když se modlíš a očišťuje tě. Tahle řeka je to pomazání. Krev Ježíše ti smyje tvoje hříchy, ale nesveče z tebe toho starého člověka. Tohle „pročišťování musí přijít skrze proudění Ducha Božího, když se modlíš ze svého nitra,“ řekl Pán, „tehdy tě tato řeka očišťuje z toho starého života.“

Bůh jednoho dne dá příkaz, aby ta voda života zaplavila tuto zemi. Tehdy nastane opravdová exploze. Tehdy přijde takové probuzení, jaké svět ještě neviděl. Bude to ta největší exploze, mocnější než atomová bomba. Všechny denominace tehdy padnou a bude jeden Pán, jedna víra, jeden křest, jeden ovčinec, jeden pastýř. A tento Duch Boží, proudící jako voda života, není Duch svatý. Je psáno, že jako věřící jsme všichni pokřtěni v jednoho Ducha, ale tohle není křest Duchem svatým. Čím více jsi ale naplněný Duchem svatým, tím více tahle řeka života z tebe proudí.

Až se připraví nevěsta, bude veliké zemětřesení Ducha. To otřese každým národem ještě před tím vytržením. A to zemětřesení může trvat i několik týdnů. Ježíš mi v nebi ukázal, co to zemětřesení způsobuje. Způsobuje to pravá ruka Boží moci. Otec se dotkne pravicí své autority těchto stavidel a otevře je. Ježíš mi řekl: „Pravice mého Otce je tím místem, kde je všechna ta moc.“ V Bibli se mluví o tomto vztáhnutí Boží ruky: „*Nyní, Pane, pohled' na jejich výhrůžky a dej svým služebníkům mluvit tvé slovo se vsí smělostí, **když budeš vztahovat svou ruku k uzdravování a k činění znamení a zázraků skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše.***“ Skutky apoštolské 4:29,30

Spolu s Ježíšem jsme si prohlíželi tuto řeku a přitom jsme spolu mluvili. Pak mě nechal vidět tu Boží pravici vztaženou. Otec vztáhl svoji pravici a ta řeka se začala třást pod mocí Boží. Víím tedy, co se stane, Bůh tehdy vztáhne nikoliv svoji levici lásky, ale pravici moci. Ale když nadejde ten den velikého vzkříšení, tak stále na zemi budou lidé, kteří potřesou hlavou a řeknou „Ne.“ Nebudou tomu věřit. Potom mi Ježíš řekl: „Teď se dívej!“ a když vztáhl svoji pravici, začaly se třást ty zvony nad trůnem a potom i celé náměstí se tráslo pod

mocí Boží. Všechno se začalo třást. I Jeho trůn se třásl. Když se nebe může třást pod Jeho mocí, co se pak stane s touto malou zemí? Bůh je Všemohoucí. Ježíš mi řekl: „Tohle je autorita mého Otce.“ Otec poté řekne Synu: „Běž si, Ježíši, pro svoji nevěstu.“ Až tohle zemětřesení přijde, tehdy si ti politikové, kteří myslí, že jsou něco, uvědomí, že nejsou nic. To je to, co mi Ježíš řekl. Sestoupí mocný oheň z nebe. Aby církev při vytržení měla volnou cestu k Pánu, bude muset být nejprve ta cesta vyčištěna od všech zlých duchů. Proto nejdříve sestoupí ta mocná nebeská armáda. Tak mi to bylo řečeno. Každé koleno se skloní a vyzná, že Ježíš je Pán, ale tehdy pro některé již bude pozdě.

Vzpomínám na jednoho černošského chlapce s kytarou, který jednou asi dvě hodiny zpíval o nebi pod mocným pomazáním z nebe. Mezitím se sběhli lidé, a když to viděli a slyšeli, tak volali k Bohu: „Co mám dělat, abych byl spasen?“.

Druhý den dali do novin oznámení, že ten chlapec bude na tom stejném místě zpívat následujícího večera. A shromáždil se veliký dav lidí. Chlapec povstal a řekl: „Dámy a pánové, nechápete to. Dnes večer nemůžu být tím, čím jsem byl včerejší noc. Protože teď nemám to pomazání, a to pomazání přichází z nebe. Budu muset jít a modlit se alespoň třicet dní, než dostanu znovu takové pomazání.“ To všem vyrazilo dech. Ptali se ho, jestli tu kytaru z pouzdra přece jen nevytáhne. Nevytáhne ji, dokud nedostane znovu to pomazání. Spolu s tímto chlapcem jsme jeli do Kalifornie a na jednom shromáždění, kde opravdu byla Boží moc, jsem se ho zeptal, jestli má už to pomazání. Řekl mi nadšeně: „Mám to! Mám to!“ A když vytáhl kytaru, řeknu vám, že pomazání zaplavilo celé to shromáždění. Bez pomazání není možné se Bohu líbit a už vůbec ne mu sloužit. Pomazání má takový veliký význam, jako když ta žena rozbila alabastrovou nádobu před Ježíšem a pomazala mu vzácnou mastí nohy svými vlasy.

Když jsme s Ježíšem hleděli na tu řeku života, Ježíšův pohled najednou způsobil, že ta řeka začala zářit jako slunce, protože oči Ježíše jsou jako plamen ohně. Celá řeka se rozsvítila, a když pohleděl k oltáři, kudy ta řeka protékala, tak vše začalo mnohonásobně zářit. Potom svýma očima způsobil, že celá obloha začala zářit. Jak je možné, že Bůh může rozsvítit tuto řeku a celé nebe? Protože je psáno, že „Beránek je jejím světlem“. Ježíš to udělal pro mě, aby mi něco vysvětlil. Řekl mi: „Percy, vysvětlím ti tajemství této řeky. Tato řeka je Duch Boží a moc Boží.“

Ježíš mi řekl, že velmi brzy Otec nebeský otevře stavidla, do kterých tato řeka vtéká a zaplaví zemi svým Duchem a to způsobí vzkříšení. Ježíš mi jen řekl: „Takhle se to stane“ a v tu chvíli jsem měl vidění mrtvého těla, jak leží uvnitř hrobu. Bylo to, jakoby mě Ježíš na to místo vzal a já byl v tom hrobě a vše pozoroval. Někde možná leží jen kost a z někoho zbyl jen prach. Bůh řekne: „Ted' je čas na vzkříšení!“ Pak se to všechno začne dávat dohromady, nejdříve kosti, pak šlachy, maso a uvidíte, že země začne praskat, uvidíte tam pukliny. Podobně jako kuře, když vyjde z vajíčka. Nebude to okamžitě, ale chvíli to bude trvat, to ještě ale nebude to vzkříšení. Až to kuřátko vyjde ze skořápky, tak to bude teprve to vzkříšení. Nebude to nic pomalého, ale odehraje se to velmi rychle: „*Hle, přijdu RYCHLE. Blaze tomu, kdo zachovává slova prorocství této knihy.*“ Zjevení Janovo 22:7 Bude to v okamžiku, mrknutím oka. Tato těla budou ale nejdříve svítit Božím ohněm. Potom to vybuchne, nastane vzkříšení, „vykopnou tu rakev“ a půjdou vzhůru k Pánu. Bude to jako elektrický šok. Země bude popraskaná od veliké moci Boží, která bude na tom místě. A pak nastane vytržení a duše, která je v nebi, obleče tohle oslavené tělo. Bude to jako výbuch rychlostí mrknutí oka. A vy, kteří tady zůstanete na živu, možná budete v tu chvíli ležet někde v nemocnici a najednou začnete mít účast na tomto vzkříšení. Nebudete vědět, že toho a toho dne se to stane, Ježíš řekl, že to nikdo přesně neví. Až se otevřou ta stavidla řeky života, bylo mi řečeno, že prvně to projde skrze celý vnější obvod nebe, kde jsou ty duše před branami.

1 Tesalonickým 4:16,17 „Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první. Potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi v oblacích uchvázeni do vzduchu vstříc Pánu; a tak budeme navždycky s Pánem.“

A budeme navždy s Bohem. Ten zástup vzkříšených bude tak veliký, že ho nebudete schopni spočítat. Všechny národnosti tam budou.

Andělé mi v řece života umyli nohy. Ne proto, že by byly špinavé, ale jako skutek pokory. Tohle vám říkám jako tajemství: Až církev přijde dovnitř nebe, pak vám andělé Boží v řece života umyjí nohy. V nebi mi bylo řečeno: „Byl to zvyk, že když někdo přišel z veliké dálky, tak mu umyli nohy.“ A my také přijdeme z veliké dálky.

Ježíš učinil příklad, když umyl svým učedníkům nohy. Lidé jsou příliš pyšní, než aby jim někdo umyl nohy. Jednou mi kdosi řekl, abych šel do jedné církve, abych viděl, co tam dělají. Přišel tam za mnou jeden nehezky chlapík s dlouhými vlasy, naplněný Duchem svatým. Pracoval v lese, jako ten, kdo šplhá po stromech. Zeptal se mě: „Percy, můžu umýt tvoje nohy?“ Řekl jsem: „Ale já jsem se vykoupal předtím, než jsem sem přišel. Nemám špinavé nohy.“ Ale on mi řekl: „O tom to není, je to skutek pokory, umyješ mi nohy, až umyji ty tvoje?“ A jeho nohy moc nevoněly, protože zrovna přišel z práce v lese. Tak jsem mu umyl nohy mýdlem a vodou. A opravdu se ve mně něco stalo. Byl jsem z toho nadšený. Říkal jsem těm trampům, že až se obrátí k Bohu, ať jdou do té církve a potom budou mít ty nejčistší nohy, jaké kdy ve svém životě měli.

Všichni vy, kteří už znáte Pána Ježíše, modlete se teď společně se mnou tuhle modlitbu: „Nebeský Otče, chci být s tebou v tom vytržení, abych se s tebou setkal v povětří. Otče, dej ať čtu každý den Bibli, ať se stále modlím, změň můj život. Ať začínám den čtením Bible. Změním svůj život a připravím se na to, abych šel do nebe. Ve jménu Pána Ježíše Krista.“ A pokud se připravíte, On způsobí ve vás to, že budete připraveni.

Pane, mluv k těmto lidem, mluv k nim o nebi. Ježíš zemřel proto, abyste mohli mít věčný život. Vy, kteří právě ležíte třeba v nemocnici. Požádejte o Bibli a modlete se tuto modlitbu se mnou, ať už jste kdekoliv: „Otče nebeský, prosím, spas moji duši. Dávám ti svoje srdce. Potřebuji tě, Ježíši, jsem tak osamělý. Bože, mluv ke mně, abych mohl být spasen. Vyučuj mě. Nechci zemřít, Ježíši, ale chci žít navěky.“ A smrt potom nad vámi nebude mít žádnou moc. A budete žít navěky. Bude to tak, jako kdybyste se probudili ze snu, najednou se vaše duše ocitne v nebi. Vaše duše se probudí a vy budete tancovat před Božím trůnem spolu s anděly. Vaše tělo tam na zemi může někde ležet, ale vaše duše bude s Bohem. Ať vám Bůh žehná, je moje modlitba.

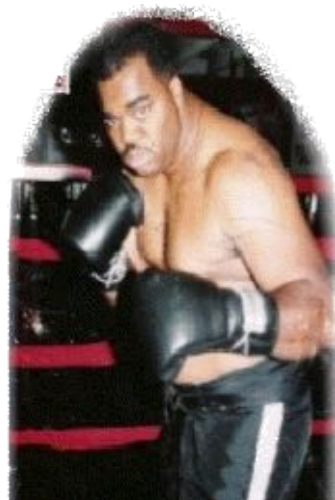
Biskup Zemětřesení

Curtis Kelley, přezdívaný také jako „Biskup Zemětřesení (Bishop Earthquake)“, je bývalým profesionálním boxerem a dnes pastorem v Hollywoodu. Je také autorem knihy „Zlatá nebeská nádoba“ vydané nakladatelstvím Word Harvest Books. Kelley je jedním z osmi dětí, narozených ve Stamfordu, Robertu a Ermě Jean Kelley. Jeho otec původem z Haiti praktikoval čarodějnictví zvané „voodoo, obeya a hoodoo“. Keley se naučil více jak jeden tisíc čarodějnických kouzel. Jeho matka se za jeho vysvobození z čarodějnictví modlila, často až dlouho do noci. Otec Kellyho ji za to bil. Kelley dnes děkuje Bohu za modlitby své matky.

Ve věku čtyř let začal užívat drogy a od svých šesti kouřil marihuanu. Dva jeho bratři byli překupníci drog a díky nim začal od svých deseti let užívat kokain.

Poté, co se jednou předávkoval drogami, sestoupil do pekla a pak odevzdal svůj život Pánu Ježíši na probuzeneckém shromáždění v Milwaukee Wisconsin 15 prosince 1971. Když mu bylo 14 let, přišel k němu jeden ze slavných boxerů a řekl mu: „Vím, kdo jsi. Pokud to vezmeš vážně, tak z tebe bude veliký boxer a dotáhneš to hodně daleko.“ V letech 1986–2001 měl Kelley více jak 20 profesionálních zápasů. Během této doby založil duchovní úřad zvaný B. R. I. D. G. E. (MOST), ve kterém pomáhali lidem, kteří jsou nadměrně závislí na drogách v Corsonu v Kalifornii. BRIDGE se později přesunul do Západní části, do církve „Adams Foursquare“ pod pastoračním vedením H. Marvina a Juanity Smithových. V roce 1991 Kelley založil církev zvanou „Most Naděje“. V roce 2005 se tahle služba v církvi stala známou jako „Most Vysvobození“ (Bridge of Deliverance).

Souhrn Kellyho událostí v životě:

- 1) Jeho otec se pokouší, aby byl Kelly potracen, ale potrat se nezdařil.
- 2) Vychován svým otcem jako kněz Voodoo. Matka se modlí za vysvobození.
- 3) Ve věku 4 let užívá drogy a později se stává jejich překupníkem.
- 4) Pouliční rváč v New Yorku se stává profesionálním boxerem.
- 5) V roce 1971 se předávkoval, sestoupil do pekla, byl vzkříšený z mrtvých a spasen.
- 6) V roce 1978 je povolán ke kázání evangelia.
- 7) Dvakrát nadpřirozeně uzdraven z rakoviny
- 8) Boxoval na Olympijských hrách v roce 1984.
- 9) Začal kázat na plný úvazek.
- 10) Káže po celém světě-Čína, Londýn, Pakistan, Haiti a založil 5 církví v jiných zemích.
- 11) Je ženatý s manželkou Selen již 23 let, má 7 dětí.
- 12) Jeho syn Scott je v roce 1998 přepaden v autě a zastřelen.
- 13) V roce 2004 zemřel podruhé, tentokrát na aneurysma a šel do nebe.
- 14) Kelley je dnes pastorem v Hollywoodu v Kalifornii.

Po mnoho let krmil chudé lidi na ulici, kázal drogovým překupníkům, narkomanům a prostitutkám v nejnebezpečnější čtvrti Spojených Států známé jako doupě gangů. Jeho syn byl 7 listopadu 1998 právě na tomto místě přepaden v autě a zastřelen dvěma střelami do hrudníku.

V prosinci roku 2004 měl Kelley aneurysma.

„Když jsem se dostal do nemocnice, dali mě hned na vyšetřovnu. Nevěděl jsem, že mám aneurysma (abnormální rozšíření krevních cév v mozku). Myslel jsem, že mám jen bolest hlavy. Dali mi nějaké léky, ale nepomohlo to, a něco se začalo dít. Vytlačilo to ze mě vzduch. Cítil jsem jak je můj hrudník jakoby rozdrcen, jako při infarktu. Snažil jsem se nadechnout, ale nešlo to. Viděl jsem, že doktor a moje manželka se mi snaží pomoci, ale upadl jsem do křečí.

Neměl jsem už žádný vzduch. Začal jsem padat, viděl jsem, jak padám do hrozné propasti. Jsem přece kazatel, tohle by se mi nemělo stát, začal jsem tedy křičet: „Bože, jak je možné, že se mi tohle děje? Jsem muž Boží, sloužil jsem ti, udělal jsem všechno, co jsi mi řekl, abych udělal.“ Když jsem padal dolů, slyšel jsem otřesný křik a nárek mnoha lidí. Dostal jsem se do určitého bodu a pak jsem se zastavil. Poté jsem slyšel, jak mi Bůh říká: „Chci, abys slyšel a viděl, co se děje s lidmi po celém světě, když umírají v nemocnicích a nemají Mě. Zemřou ztraceni! A tohle je to místo, na které odejdou.“ Dále mi řekl: „Neboj se, tohle ti ukazuji jako varování pro ty, kteří Mě neznají.“ Potom jsem začal znovu stoupat směrem nahoru, a Bůh mě dal zpátky do těla.

Slyšel jsem, jak na mně doktoři pracují a snaží se, abych začal dýchat. Slyšel jsem každé slovo lidí okolo mě. Stále jsem říkal: „Já jsem tady, jsem pořád tady.“ Po dlouhé a těžké námaze sester a doktorů na mně přestali pracovat. Slyšel jsem, jak říkají: „S tím už se nic nedá dělat.“ Můj duch ale pořád volal: „Ale vždyť jsem stále naživu!“ V té chvíli jsem nemohl otevřít oči, ani pohnout prstem, zkoušel jsem to, ale nešlo to a přitom jsem stále volal: „Jsem tady, tady jsem!“ Najednou jsem

uslyšel Boží hlas: „Otevři svoje oči“ a když jsem je otevřel, stála nade mnou mladá doktorka a řekla mi: „Vítej zpět, mysleli jsme, že jsme tě ztratili.“ Odtud mě rychle převezli na jednotku intenzivní péče, kde mě napojili na spoustu hadiček.

Byl jsem na pokoji a chválil jsem Boha, i když v té chvíli jsem měl v těle velikou bolest. Hlavu mi museli obložit několika velkými sáčky s ledem. Měl jsem příliš vysoký krevní tlak a každých 15 minut mě museli kontrolovat, celých 24 hodin denně, jestli jsem ještě naživu.

Když do pokoje vešla zdravotní sestra, řekl jsem jí: „Můžete tam vyladit nějaký pěkný křesťanský kanál? Nechci se dívat jen na to, jak policisté pořád někoho nahánějí a všichni po sobě střílí.“ Snažila se nějaký najít, ale nic nenašla. Tak jsem jí řekl: „Zhasněte mi, prosím a zavřete za sebou dveře.“ Když zhasla světlo a odešla z pokoje, tak jsem uviděl překrásnou velikou zlatou jakoby nádobu, která přijela do mého pokoje. Přímou jsem na tuhle nádhernou věc hleděl. Přistálo to rovnou u mojí postele. Byl jsem připoutaný, abych se nemohl hýbat. Přesto jsem se posadil a řekl jsem: „Tohle je tak neuvěřitelně nádherná věc. Co to je?“ Najednou, lusknutím prstu, mě to vyzdvihlo z postele. Vůbec jsem si ale neuvědomil, že jsem v tu chvíli vyšel z těla. Podíval jsem se na svoje tělo a řekl jsem: „Človče, ten chlapík ale vypadá otřesně, tohle asi nepřežije.“ Ve skutečnosti jsem se ale díval sám na sebe.

Během několika okamžiků mě tahle věc zavezla do překrásné zahrady. Byly tam obrovské stromy, deset lidí s roztaženými pažemi by bylo třeba, aby tento strom mohli obstoupit dokola. Každé stéblo trávy mělo uvnitř sebe diamant, nějaký klenot a smaragd. Vypadala ještě lépe než tráva na golfovém hřišti.

Měřím 6 stop (asi 190 centimetrů) a anděl měřil 7 stop (přibližně 2 a čtvrt metru). Tento anděl mi řekl: „Běž, projdi se po tom.“ Myslel jsem ale, že jelikož je v každém stéble smaragd, tak mi to musí proříznout nohu. Ale anděl mi řekl: „Kdepak, klidně na to stoupni.“ Když jsem se potom procházel, bylo to měkké jak bavlna.

Když jsem šel dál, uviděl jsem řeku. Tahle řeka jakoby tancovala do rytmu hudby, kterou jsem tam slyšel hrát. Voda v řece nesla všechny barvy duhy. Těžko se to dá popsat, vypadala jako tekuté rozpuštěné diamanty. Byl jsem vzrušením celý bez sebe, chtěl jsem se toho napít, dát si něco s sebou do kapes a plavat v tom. Normálně ale plavat neumím. Když jsem to uviděl, říkal jsem si: „TOHLE MUSÍ VŠICHNI VIDĚT.“ Uviděl jsem, že tahle řeka vychází z opravdu obrovské překrásné budovy. Také jsem slyšel, jak z ní vychází zpěv andělů. Když jsem se podíval na druhý břeh, uviděl jsem tam svého syna, který byl zabit. Vypadal opravdu dobře. Zavola jsem: „Hej! Scotte!“ On řekl: „Táto! Táto!“ „Jsi to ty?“, řekl jsem. Odpověděl: „Ano táto, jsem to já. Tohle místo je mnohem krásnější než jste mi s maminkou o něm vyprávěli.“ Řekl jsem: „Scotte, jak se za tebou dostanu na druhý břeh?“ Odpověděl mi: „Ne, tati, teď sem ještě nemůžeš přijít, musíš se vrátit.“ Chtěl jsem tam zůstat, řekl jsem: „Kde je ta loď? Musí tady někde být loď.“ Naposled jsem Scotta viděl v roce 1998, to už bylo tedy 6let, tak jsem ho chtěl jen pořádně obejmout. Měl jsem pocit, že je tam někde loď, s kterou bych se za ním mohl přeplavit na druhou stranu, tak jsem ji začal hledat. Řekl mi: „Táto, pamatuješ si, když jsi mi dal ten slib?“

Byl jsem boxer, takže Scott mě mohl jen stěží zasáhnout, byl jsem mrštný a neustále jsem se do něho třefoval. Pořád mi nemohl zasadit úder. Boxovali jsme spolu v kuchyni a najednou se zastavil a velmi silně mě objal. Tohle bylo den předtím, než ho zabili. Řekl mi: „Táto, chci, abys mi něco slíbil,“ a přitom mě mačkal tak moc, že jsem jen stěží mohl dýchat. Řekl jsem: „Co se stalo? Něco se ti přihodilo v práci?“ Řekl mi: „To ne, táto, chci, abys mi slíbil, že spolu s maminkou nikdy nepřestanete kázat vysvobození, pomáhat drogově závislým a členům gangu. Pokud mi tohle neslíbíš, tak tě nepustím.“ Řekl jsem: „Tak tedy dobře, dobře, synu.“ Když mě pustil, řekl jsem mu: „Chlapče, jsi O. K?“. Řekl mi tehdy „Jsem O. K.“. Na druhý den jsem jel kázat do Nevady. Tehdy jsem dostal ten nejhorší telefonát, jaký kdy člověk může mít. Manželka mi volala, že můj syn byl přepaden v autě a byl na místě zastřelen dvěma výstřely přímo do hrudníku. Vidět ho teď v ráji bylo něco nepopsatelného. Řekl mi: „Musíš pokračovat v tom, co děláš, nemůžeš sem teď přijít, protože jsi ještě neskončil. Dal jsi mi svoje slovo, že to dokončíš. Musíš se vrátit a dokončit to.“ Byli tam i jiní služebníci evangelia, kteří již předtím zemřeli a které jsem znal, i známí lidé, které jsem navštěvoval při jejich domácí bohoslužbě (Bohoslužba po domech). Tito všichni mi také říkali, že nemůžu ještě zůstat, ale musím se vrátit.

Když mě odnášeli zpět do té zlaté věci, která mě vzala z jednotky intenzivní péče, podíval jsem se na druhou stranu a tam běhaly děti. Hrály si a měly se skvěle. Chtěl jsem jít za nimi a hrát si s nimi, tak

skvěle se tam bavily. Když jsem tam stál a sledoval je, uslyšel jsem Boží hlas: „Ty jsi jedno z těchto dětí.“ Přemýšlel jsem: „Ano, tak to je.“ Byly tam 3 různé skupiny dětí a hrály si tak, jako děti tady na zemi. Bůh mi řekl, že jedna skupina dětí jsou ty, které zahynuly ve válkách, při nehodách, na nemoci. Děti všech různých barev pleti (národností), jaké si jen dovedete představit. Byla tam ještě jiná skupina dětí, které tam pobíhaly a hrály si, a Bůh mi řekl: „Tamtá skupina jsou děti, které byly potraceny, a byly poslány zpět ke Mně.“ A když to říkal, slyšel jsem, jak Bůh začíná plakat, slyšel jsem, jak se Jeho hlas změnil, protože měl v srdci velikou bolest (Jer. 13:17).

Byla tam ještě další skupina dětí, které si tam hrály. Řekl mi, že tyhle děti poslal k takzvaným „lidem církve“, kteří však naslouchají cestám tohoto světa. Tajně si však nechali udělat potrat, a tyhle děti mu byli poslány zpět.

Dal mi dvě varování pro církev, řekl mi: „Řekni mému lidu, aby činil pokání!“ Také řekl: „Oni Mě neberou vážně, jsou lhostejní.“

Další varování, které mi dal, je to, že: „Spousta lidí má něco proti Mně, jako bych snad Já sám zhřešil. Já nehřeším. Jsou lidé v církvi, kteří Mi neodpustili, protože jsem jim nedal věci, které chtěli a v čase, ve kterém oni chtěli, abych jim to dal. Anebo protože jsem nepožehnal jejich službu tak, jako službu některých jiných. Nebo protože někdo, za koho se modlili, zemřel. Drží v srdci zášť proti Mně. Dokud mi neodpustí, tak jim nemohu požehnat, aby mohli jít kupředu.“

Také řekl, že jsou kazatelé a služebníci, kteří si žijí jak se jim zlíbí i poté, co jim posílám jedno varování za druhým, aby činili pokání ze svých hříchů. Řekl mi, že mají manželky a také svoje milenky. „Honí se za penězi a různými věcmi, místo toho, aby hledali Moji tvář. Posílal jsem jim jedno varování za druhým, ale oni odmítli činit pokání. Mnozí z nich proto zemřou za jejich vlastní kazatelnou, právě na tom místě, kde mluví sami ze sebe a ne ze Mne.“

Tohle se později naplnilo. Viděl jsem několik lidí, které jsem znal, kteří zapadají do tohoto popisu. Nežili správně, žili pokryteckým životem, měli velmi špatný životní styl, a přesto prohlašovali, že jsou služebníci evangelia. Zemřeli přímo za svojí kazatelnou. Dvěma z nich bylo pouze třicet devět let.

Řekl mi, že na USA přichází zkáza. Ukázal mi velikou vlnu, která udeří. Tohle bylo v roce 2004, předtím než udeřila bouře Katrin. Také mi ukázal teroristy, kteří se v této zemi připravují na něco velkého.

Každý den dělám inventář svého vlastního srdce, abych se ujistil, že zůstávám v těchto parametrech. Ujišťuji se, že zůstávám v Boží přítomnosti. Jdu na kolena, pláču před Bohem a říkám Mu: „Bože, chci, abys mě použil, protože vím, co je tam na druhé straně.“ A musím varovat duše dříve, než bude na věky pozdě. To je to, co dělám.

Curtis Kelley (Biskup Zemětřesení)

Hudba v nebi

Nebe je plné hudebních nástrojů, a jejich zvuk jakoby vstupoval přímo do vás. Trubkami se například svolává shromáždění. Poté, co přestanou takto troubit, nastává okamžik, kdy mluví Bůh. V jedné církvi v Brazílii, kde pracujeme na díle Páně, máme 200-300 modlitebníků, kteří se tam modlí 24 hodin denně. Tohle je opravdu klíčový bod, udělal jsem vše tak, jak mi to Bůh ukázal v nebi. A také tam máme skupinu asi 40 trumpetistů. Dovedete si to představit, když začnou troubit? A tohle je církev Ducha svatého. Ale je to pořád nic proti tomu, když troubí v nebi 500 000 trubačů, a tyto nebeské trubky jsou větší, než ty pozemské. Někteří v nebi budete jako hudebníci, bude to vaše zaměstnání. Je tam i středisko pro hudbu a chválu. Viděl jsem tam anděly, jak hrají na triangly. Hudba v nebi, to je opravdu něco! Jednou mi někdo řekl: „V naší církvi nevěříme v hudbu.“ Zeptal jsem se ho: „Jdeš do nebe?“ odpověděl: „Ano“. „Tak se připrav na to, že nebe je plné hudby.“ Všechny druhy hudebních nástrojů jsem tam viděl, i vidličky, cimbály, harfy, triangly. Někdo řekne: „Cože?

Vidličky v nebi?“ Ano, tisíce hudebních vidliček, a andělé tloukli do těchto vidliček a trianglů. Ale nebyl to takový zvuk, jako když někoho voláte na večeři, ale byl to krásný melodický zvuk. Zeptal jsem se: „Ježíši, mohu si zahrát na některý z těch nástrojů?“ Řekl mi: „Můžeš hrát, na jakýkoliv nástroj chceš. Během pár minut se na něj naučíš hrát.“ Tak jsem skočil za piano a hrál jsem na piano. Na zemi jsem se na piano neučil, ale v nebi jsem na něj hrál. Hrál jsem tam i na trubku. Představte si teď několik set metrů vysoké varhany, na které hrálo 6 andělů. Sedl jsem si mezi ty anděly a pomohl jsem jim na ně hrát. Když jsem zmáčkl klávesy, tak jejich zvuk vešel rovnou do mé bytosti. Jsou tam i ukulele a také „mluvící trumpety“, do kterých foukáte Boží dech. Když jste do ní foukali Boží dech, tak začala zpívat srozumitelným hlasem.

V Oxfordu jsem viděl jedny z největších varhan na světě. Myslel jsem, že to je něco, ale nedá se to srovnat s těmi nebeskými varhanami. V nebi jsem se na ně naučil během několika minut s pomocí několika andělů a jejich zvuk mi procházel celou mojí bytostí. Sedl jsem tam i za bicí a mlátil jsem do bubnů. To bylo tak nádherné, učit se hrát na všechny ty hudební nástroje, že jsem se zeptal Ježíše, jestli tohle bude moje zaměstnání v nebi. Pán mi ale řekl, že tohle v nebi nebude moje práce. Řekl mi: „Percy, tvoje práce v nebi bude práce instruktora.“ Víte, studoval jsem práva a je to velmi náročné, protože ty zákony jsou v každém státě úplně jiné. Učíte se jak vytvářet různé dokumenty atd. Ale v nebi to je vše pod Božím vedením. Až budu v nebi, budu tam instruktorem Božího slova. Halelujah, jaká úžasná práce!

V nebi lidé nezpívají proto, aby zahnali smutek, ale proto, že jsou plni radosti. Proto jsme nazvali naši biblickou školu „Biblická společnost RADOST NEBE“

Hudba v nebi ti netrhá uši jako hudba tady na zemi. Pokud ale nechcete tuhle hudbu poslouchat a chcete dělat něco jiného, pak jednoduše máte tu schopnost, že si ji ve vašich uších vypnete, podobně jako když vypnete rádio. Nic vám tam není vnucováno proti vaší vůli. Také když něco nechcete vidět, tak nemusíte. Třeba právě chcete mít chvíli ticha a jít na tiché místo. Všechny vaše smysly tam máte pod kontrolou. Je tam dokonalá svoboda vůle. „*Ten Pán je Duch, a kde je Pánův Duch, tam je svoboda.*“ 2 Korintským 3:17 Bůh nikoho v nebi nenutí k tomu, aby Ho uctíval. Všichni Ho uctívají proto, že to je nádherný prožitek radosti. Také jsem tam viděl ten největší orchestr, jaký jste kdy viděli. Tak, jak hrají andělé na trubky a kytary, tak ještě nikdo nikdy na zemi nehrál. Je to zázračný pohled. Andělé hrají spolu s lidmi a také i my jsme se zapojili. Zpívali známou píseň „Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh všemohoucí“ v nebeském jazyce. Potom, když hudba přestane, Bůh vztáhne svoji ruku a každý den jim žehná, když naslouchá této hudbě. Hudební nástroje na zemi jsou většinou jednobarevné, ale já jsem tam viděl tisíc nádherně modrých trubek. Nebe je plné barev. Už jste někdy slyšeli tisíc trumpet hrát najednou? Andělé tam hrají i na piana.

Bubny v nebi ale nezní tak jako na zemi, protože tam není pozemský čas. Není tam takový rytmus, jaký známe na zemi. Není v tom tempo, tak jako na zemi. Jejich zvuk jakoby vydával vibrace, které doznívají podobně jako triangl. Tato hudba se proto nedá nijak napodobit. Když v životě cítím nějaký tlak, tak začnu chválit Pána zpěvem.

Láska přesahuje zákon Na té skále

„A všichni pili tentýž duchovní nápoj (neboť pili z duchovní skály, která šla za nimi, a ta SKÁLA BYL KRISTUS).“ 1 Korinským 10:4 NBK

Jan 8:2: „Za úsvitu potom přišel znovu do chrámu a všechen lid se scházel k němu. Posadil se tedy a učil je.“ Miluji vstávat brzo ráno a modlit se. „A tu k němu přivedli ženu chycenou v cizoložství a podle zákona Mojžíše měla být ukamenována.“ V nebi jsem mluvil s Mojžíšem o této ženě. Mojžíš mi řekl: „Slova Ježíše převyšují zákon. Jsou větší než zákon a jsou naplněny v lásce.“ Ježíš měl milosrdenství nad touto ženou: „Kdo je mezi vámi bez hříchu, ať hodí kamenem.“ Hřích je hřích, a jen skrze Ježíšovu krev může být očištěn. Ježíše jsem se na tuhle pasáž z Bible také zeptal. Jenom proto, že znáte zákon, že znáte celou Bibli od Genesis až po Zjevení, vám nedává právo k tomu, abyste někoho odsuzovali. Ježíš dal ale této ženě podmínku, aby s tím hříchem přestala. Mojžíš mi dále řekl: „To víš, museli jsme mít Zákon před tím, než přišel Ježíš.“ V nebi jsem tuto ženu, která byla přistižena při činu, zahlédl. Ježíš mi k tomu řekl: „Vidíš? Žádný z těch farizejů, kteří ji odsuzovali, zde není.“ Farizeové jsou venku, před těmi vnitřními branami nebe, zatímco tahle žena je před trůnem Božím. Nemluvím o jejím těle, které je pořád někde na zemi, ale mluvím o její duši. Bůh je Bohem lásky a milosrdenství. Ježíš pohleděl na Mojžíše a řekl: „Já jsem ta pravda, Mojžíši.“ A Mojžíš odpověděl: „Ano, ty jsi ta pravda, Ježíši.“ Nedostal jsem se do nebe skrze vlastní skutky, ale jen díky Boží milosti, pouze jsem se modlil modlitbu „intenzivní, vroucí touhy po Bohu“.

Židé si mě jednou pozvali, abych jim vyprávěl svoji zkušenost o nebi. Jedna židovská žena se mě tam zeptala: „Viděl jsi mého Mojžíše?“, „Ano, viděl.“ A co dělal můj Mojžíš? Řekl jsem jí: „Mluvil s Ježíšem.“ A vyprávěl jsem jí o tom, co jsem viděl a slyšel. Když to uslyšela, tak klekla na kolena a bylo vidět, jak jí po tvářích stékají velké slzy. Řekla: „Díky Bohu za Mojžíše.“ Potom mi řekla, že chce přijít na moje shromáždění a chce slyšet víc o nebi. Tohle poselství, přátelé, získá jak Židy, tak i Araby. Je mi 83 let a vím, že hodně let mi už nezbývá, ale do posledního dechu ten život budu žít pro Pána. A všechna slova, která Ježíš řekl, jsou napsána na deskách v nebi. Slova Ježíše nebudou nikdy zničena. Starý zákon jsou jen stíny a předobrazy toho skutečného.

Také jsem se tam zeptal Mojžíše: „Ty jsi ta skála?“ Odpověď byla: „Ne, já nejsem ta skála.“ Ptal jsem se Petra: „Ty jsi ta skála?“ Petr odpověděl: „Ne, já nejsem ta skála.“ Potom Ježíš řekl: „Já jsem ta skála.“ Když řekl „na té skále“, nemyslel na Petrovi, ale na Ježíši. A brány pekelné ji nepřemohou.

pozn. překladatele: Vincent v jeho Studiu slov v řečtině říká: „Jméno Petr „Petros“ v originální staré řečtině znamená „kamének ze skály.“ „Na této skále“, slovní spojení „na této“ již nemá význam malého kaménku ze skály, ale celé skály.“

„Na této skále“, tedy na tom zjevení, že Ježíš je Syn Boží, na Božství Ježíše Krista. Jedno ze jmen v knize Zjevení, dané Pánu Ježíši, je „Slovo Boží.“ Tedy můžeme závěrem říct, že Pán Ježíš je opravdu touto skálou, na které buduje svoji církev z malých kaménků. Apoštol Petr to později řekl naprosto jasně ve své epištole. 1 Petrův 2:5: „*Budujte se i vy jako ŽIVÉ KAMENY v duchovní dům, svaté kněžstvo k přinášení duchovních obětí vzácných Bohu skrze Ježíše Krista.*“ V následujících verších jasně prohlašuje, že Kristus je ten: „*úhelný kámen*“ „*základní kámen*“, na kterém stojí celá tato budova. Ve verši 8 Krista jasně nazývá skálou „*kámen úrazu a SKÁLA pohoršení.*“

Démoni v podobě krys

„Především však mějte jedni k druhým horlivou lásku, neboť láska přikryje množství hříchů.“ 1 Petrův 4:8 „Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém ďábly budou vymítati.“ Marek 16:17

Na jednom velikém stanovém shromáždění na Západě mě neustále různí kazatelé pobízeli, abych pozval jednu ženu, která údajně, když hraje na klavír, tak to stojí opravdu za to. Bylo to v době velkého probuzení na tom místě, kde došlo k tomu vzkříšení z mrtvých. A pamatujte, že když je probuzení v plném proudu, tak se ukáže i ďábel. Tak jsme tedy pro ni donesli na podium jeden extra klavír. Když začala hrát, hned jsem vycítil, že není něco v pořádku. Odpusťte mi ten výraz, ale mohl jsem z ní cítit „ďábla sexu“. Bůh mi řekl: „Běž k tomu klavíru.“ Když jsem k té ženě přišel, řekl jsem jí tiše: „Ženo, potřebuješ Ježíše,“ nato sebou cukla. Věděl jsem, že Ježíš není v jejím životě. Řekl jsem jí šeptem: „Nechtěla bys přijmout Pána Ježíše Krista do svého srdce?“

Nato ona vyskočila a zvolala: „Jsem ďábel.“ Tak vidíte, všichni si mysleli, že je to anděl, až nakonec přede všemi vyznala, že je ďábel. Zvolala: „Všechny jsem je podváděla.“ Ukázala prstem na jednoho kazatele a řekla: „S tímto kazatelem jsem se vyspala,“ pak ukázala prstem na dalšího a řekla: „S tímto jsem také spala.“ Tito kazatelé se začali jeden po druhém velmi rychle vytrácet ze shromáždění. Potom vyskočila asi jeden a půl metru do vzduchu a dopadla na všechny čtyři jako kočka.

Řekl jsem: „Vyjdi z ní, ďáble, ve jménu Ježíše Krista.“ A celé to shromáždění vidělo, jak jí z pusu začala vylézat spousta krys. Byly to krysy sexu, a když z ní vyběhly, tak utíkaly k ženám přímluvkyním, které seděly všechny v první řadě, a snažily se do nich dostat. Ale ony je začaly ve jménu Ježíše Krista vyhánět ven a některé musely ze sebe doslova setřásat, až je nakonec vyhnaly ven ze stanu. V té chvíli většina lidí byla tváří směrem k zemi a modlili se. Ke konci bylo vidět (a viděla to spousta lidí), jak jí z pusu vyšla poslední opravdu veliká krysa. Potom řekla: „Teď už se cítím opravdu dobře.“ Tak jsem jí řekl: „Teď běž a začni hrát na to piano.“ A řeknu vám, když na to piano začala hrát, tak už to nebyl ten moderní styl „boogie-woogie.“ Ale sestoupilo pomazání a lidé začali přicházet dopředu a v modlitbě začali odevzdávat své životy Ježíši Kristu. Proč? Protože jsem ji neodsoudil. Kdybych k ní přišel a přede všemi bych jí řekl: „Odejdi, ženo, máš v sobě ďábla,“ tak to by neudělalo nic dobrého, ale ta žena by se stala ještě horší než předtím.

Ty kazatele chtěli vyhodit ven ze společenství. Řekl jsem jim: „Hodíte je vlkům? Jste to právě vy, kdo potřebujete dát svůj život do pořádku.“ A to způsobilo, že tito kazatelé přišli dopředu a plakali v pokání. Tak začalo to veliké probuzení.

Udělal jsem s nimi to, co Ježíš, když přistihli tu ženu při cizoložstvu. A to způsobilo, že spousta lidí se obrátila k Bohu, když to viděli. Nevyhodil jsem je z jejich kazatelské činnosti, jak by se tomu běžně stalo někde jinde. Kdybych tak učinil, stali by se ještě horšími, než kdy předtím. Ježíš se zachoval jinak, než se chovají ty dnešní organizované církve. Jeden kazatel se mi dokonce chlubil: „Vykázal jsem jich 15 ze svého sboru.“ Řeknu vám pravdu, přátelé, ti farizeové, co odsoudili tu ženu chycenou při cizoložstvu, nejsou uvnitř v nebi, ale v tom vnějším obvodu. Dejte si dobrý pozor, ať neodsoudíte hříšníka, jinak skončíte ve vnějším obvodu nebe.

Jednou v Kanadě jsem šel na shromáždění, a už ode dveří bylo slyšet, jak hrají rockovou hudbu. Řekl jsem jim na rovinu, že tohle mým uším nedělá dobře a musel jsem jít pryč. Opravdová nebeská hudba ti uši takhle netrhá. Člověk, když se stane duchovním, tak spolu s ním se změní i hudba na zemi. Nemá to nic společného s rockovou hudbou. V nebi je

obrovské množství různých hudebních nástrojů, ale není tam elektrická kytara. Takový zvuk tam není a varhany hrají skrze moc Boží.

Tohle probuzení začalo tak, že jsme se začali scházet k přímluvným modlitbám a říkali jsme si vítězové. Takové mocné věci se potom začnou dít skrze přímluvnou modlitbu a lásku k hříšníkovi. Zjevení Janovo 2:13 „*Znám tvé skutky i to, že bydlíš tam, kde je satanův trůn, a že se držíš mého jména a nezapřel jsi mou víru ani v těch dnech, kdy byl Antipas, můj věrný svědek, zabit u vás, kde bydlí satan.*“

Tohle je přesný opak toho, co dělala ta žena, která svým životem zapřela jeho jméno. A je spousta lidí v církvích, kteří si jen hrají na církev, ale ve skutečnosti ani nejsou znovuzrozeni. Nevyhazujte ale hříšníka z církve, nechte, ať pšenice roste spolu s koukolem až do času sklizně.

Jednou jsem byl na kázání, kde kazatel všechny odsuzoval kromě sebe a uvalil tak pocit odsouzení na celé shromáždění. Řekl lidem, že do nebe se dostane jenom pár lidí a on že je jedním z nich. Své kázání zakončil o červu v jablku, a tehdy jeden starý kazatel zavola: „Bratře, ten jediný červ, kterého já vidím, leze v tvém žaludku, v tom jak kážeš.“ Chudák, prostě neměl tu zkušenost, byl to jen mladík a ještě neměl zkušenost snášení utrpení pro evangelium. Kdybyste seděli po Boží levici na tom trůně lásky, pak byste milovali všechny lidi. Láska přinese hříšníka k Bohu.

Neustále potkávám lstivé podvodné lidi. A takoví lidé jednou padnou, protože jeden od druhého dovedou jenom brát, a jeden druhého jen soudí. Myslí si, že právě oni jsou ti, kteří vše dělají správně. Ježíš nám ale ukázal tu cestu, ne aby ses choval jako král nebo mistr, ale musíš milovat svého bratra s takovou láskou, jakou miluješ sebe. To znamená, že ti není dovoleno, abys bránil svému bratru nebo sestře v tom, aby byli úspěšní.

Posvátné nádoby Moc Ducha svatého

Víte o tom, že jste nádoba? To proto, abyste obsahovali Ducha svatého. A když máte Ducha svatého, pak jste se stali Jeho chrámem. V nebi jsem viděl různé posvátné nádoby plné Boží lásky, moci Boží, nádoby plné Otce nebeského a různých milostí. A jen Bůh se těchto nádob může dotknout. I ve Starém zákoně se píše o posvátných nádobách, které když někdo vzal a znesvětil, tak ho postihl Boží trest.

Nebeské vozy

Ježíš mi na náměstí Nového Jeruzaléma ukázal i můj vůz. Když jsme k němu přišli, řekl mi: „Tohle je tvůj kočár.“ Lidé obdivují auta tady na zemi, jako například Rolls-Royce nebo Caddillac, ale to vše je nic proti autům v nebi. Místo světél jsem měl po každé straně vytvarované hlavy cherubínů a sedadla byla vyrobena z toho nejjemnějšího materiálu, na kterém jsem kdy seděl. Nepotřebujete volant, je to řízeno mocí Ducha. Tohle vozidlo jede tam, kam požadujete. Bylo vysázeno diamanty a konstrukce byla z čistého zlata. Řeknu vám, já mám v nebi něco mnohem lepšího, než ty nejlepší a nejdražší auta na světě. Takovou rychlost, jakou tyhle vozy dosahují, žádné vozidlo na světě nemá, včetně těch nejrychlejších letadel. Na náměstí Nového Jeruzaléma jsem viděl něco jako obrovské garáže. Jsou o rozloze 1500 mil čtverečních, jejich povrch se podobá letadlové lodi a je z čistého zlata. Vozidla startují podobně jako vrtulník. Vyletí nejdřív do vzduchu a pak letí vysokou rychlostí. Mohou letět i pomalu nebo se zastaví ve vzduchu, abys mohl pozorovat okolí. Nikdy tam

ale nedojde k žádné dopravní nehodě. Viděl jsem, jak několik tisíc vozidel najednou vzlétalo a klesalo a ani jedno se nesrazilo. Archandělé mají na starost dopravu.

V nebi se lítá tam i ven z nebe. Na zemi byste shořeli, kdybyste vyletěli do vesmíru s vaším autem. Viděl jsem tam létat ve vzduchu i takové vozy, které byly veliké jak letadlo. Několik tisíc lidí do tohoto přepravního prostředku nastoupilo a letělo s ním po nebi. Někteří právě letěli ven z nebe, otevřely se brány nebe a oni vyletěli ven, zatímco jiní se zase vraceli zpět z výletu. Dopravní prostředky nepotřebují žádné palivo, protože jedou na moc Ducha. Nebe je plné aktivity. Těším se tam.

Pole květin

Vždy jsem měl rád květiny, a v nebi mi Ježíš řekl: „Nechtěl by ses podívat na pole květin?“ Představte si celé pole květin. Vzal mě tedy k trůnu a tam byly růže, tulipány a miliony akrů různých květin. Rád bych vzal některé ženě a ukázal jí to. Vůně těchto květin je nádherná. A ty růže a tulipány v nebi jsou mnohem krásnější, než ty na zemi. (pozn. překladatele: Jedna sestra mi řekla, že růže v nebi na sobě nemají trny.)

Zeptal jsem se, z čeho ty květiny rostou, protože v nebi není půda tak jako na zemi. Bylo mi řečeno, že rostliny v nebi přijímají výživu přímo z Ducha Božího. Rostou ze zlatého prachu, který slouží jako základní půda v nebi. Tyto květiny nikdy nevadnou, i když si je utrhnete a dáte do vázy. Jak by se vám líbilo procházet se v zahradě plné všech možných překrásně voňavých květin o rozloze několik tisíc kilometrů čtverečních? Jednou na shromáždění jsme pocítili vůni květin, která přicházela z nebe.

Podél těchto ulic byly nádherné květiny, a jako dítě jsem vždy květiny miloval. Chodil jsem u nás ve Phoenixu často na poušť a jednou jsem v modlitbě řekl Bohu: „Ježíši, pomoz mi najít takovou květinu, jakou jsem ještě v životě nenašel,“ potom jsem vzal lupu a byl jsem radostí bez sebe, když jsem tam mezi zrnky písku našel takové miniaturní květiny.

Tyhle nebeské květiny byly neuvěřitelně barevné a nádherné. Když jsem si je prohlížel, tak jsem v myšlenkách uvažoval takto: „Vy překrásné květiny, takové jako jste vy, jsem neviděl v celém svém životě a vaše vůně je ta nejsladší a nejdokonalejší, jakou jsem kdy pocítil.“ Ještě jsem ani nestačil dokončit tuhle myšlenku, když jsem najednou pozoroval, jak se tyhle květiny natočily tváří směrem k trůnu. Svými listy začaly jakoby tleskat, jeden o druhý a uslyšel jsem, jak z těchto květin vychází chvalozpěv, na který nezapomenu po zbytek života: „Všechna chvála, všechna sláva, úcta a díkůvzdání Otci za to, že nás stvořil a učinil nás hodny toho, abychom mohly sloužit těm, kteří jsou vykoupeni.“ A když takto zpívaly, tak jejich píseň se proměnila do krásného světla. Sledoval jsem, jak tahle světelná chvála stoupala vzhůru na veliký, velmi silně osvětlený kopec a přímo k Božímu trůnu. Jakmile jsem uviděl tuhle silnou zář nad kopcem, tak jsem věděl, že se dívám na Boží trůn. Poté z tohoto trůnu vyšel život, který tyhle květiny obnovuje. Věděl jsem, že tohle je v nebi koloběh života, tímto způsobem všechno stvoření od Boha přijímá život a je obnovováno. Proto tam neuvidíte nic zdegenerovaného, vše je v naprosté dokonalosti. Když jsem to pozoroval, tak z mého nitra začala proudit chvála k trůnu a připojil jsem se k těm květinám. Ale moje píseň byla píseň vykoupených. Když to vycházelo z mého nitra, tak to procházelo vzhůru přes moje uši a ty jakoby mi říkaly: „Ano, ano, to je správné, jen pokračuj dál.“ Celá moje bytost byla v dokonalém souladu s touto hudbou. V tu stejnou chvíli osoba vedle mě vyšla z chodníku na trávu a zanechávala za sebou v trávě stopy. Stébla trávy se potom narovnávala a přitom vydávala stejnou chválu, v dokonalé jednotě spolu s květinami. Jejich melodie ale byla jiná, než těch květin, byla velmi tichá a něžná. Tráva netleskala jako ty květiny, jednoduše z ní vycházela krásná melodie, která se změnila ve světlo a šla k trůnu.

Viděl jsem tam strom, jaký jsem nikdy v životě neviděl. Měl na sobě několik druhů ovoce, kterým byl doslova obsypán odshora až dolů.. Viděl jsem, jak k němu někdo přišel, a když umístil svoji dlaň několik centimetrů pod tohle ovoce, tak mu samo spadlo velmi něžně do ruky. Ten strom jednoduše poznal myšlenku té osoby a uvolnil mu to ovoce rovnou do dlaně.

Potom každý list na tom stromě začal tleskat jeden o druhý a začal se naklánět, jako by byl zmítaný větrem a tímto způsobem tancoval a chválil Pána. Vycházela z něho nádherná chvála k Pánu, jakoby mnoha hlasů naráz v dokonalé harmonii s okolím. V Bibli se říká: „*Pole zazní jásotem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese.*“ Žalm 96:12 CEP

Evangelista: Henry Gruver

Výhody v nebi

Jednou se mi někdo chlubil, jakou má dobrou práci, že má 1100 dolarů čistého za měsíc, k tomu spoustu výhod a zdarma oblečení pro celou rodinu. Zdarma porodnici, má firemní kreditní kartu a s ní může jít zadarmo do jakékoliv restaurace na světě a najíst se. Jeho výhody mají desetkrát větší cenu než jeho čistá výplata. Ale počkejte, až půjdete do nebe, uvidíte, jaké tam dostanete výhody. Za prvé: žádné nemoci, to je výhoda, dokonalé poznání, to je výhoda, dokonalá moudrost, to je výhoda, transport zdarma, kamkoliv chceš jet, to je výhoda, žádný zármutek, to je výhoda, plná radost a budeš umět překrásně zpívat, to je výhoda. Vše je zapláceno. Další výhoda je, že budeš mít takovou mysl, že když jsem stál na ulici a mluvil jsem s někým, tak ve stejnou dobu jsem si vychutnával zvuk těch zvonů, které jsou na vrcholu trůnu Božího. Máte mysl Boží, chválíte Boha a přitom děláte několik věcí naráz. Nepotřebujete tam kapesník na smrkání, ani jednou po celou věčnost už nebudete potřebovat smrkat. Také se nepotřebujete sprchovat, nic vás nešimrá ani nějak nepříjemně nekouše, vše je naprostá dokonalost. V nebi bude úžasná radost. Deprese je od d'ábla, způsobuje rakovinu a spoustu nemocí. Tam ale nemáš žádnou úzkost. Je tam radost nevyslovitelná a nepopsatelná. Až půjdete v nebi s Ježíšem, pak poznáte, co je to plná radost, břicho vám při tom radostí poskakuje. Budeš věčným občanem nebe na věky věků. Také tam máš neustálé vítězství. Budeš se tam procházet a navštěvovat různé lidi a nemusíš mít k tomu žádné zvláštní povolení. Ovoce nebe je lahodné a nepotřebuješ spánek. Není tam totiž noc ani únava. Jsou tam nebeské dny a dokonce budeš mít něco jako nebeskou snídani. Není tam potřeba policie, nikdo tam proti vám naprosto nic nemá. Cítíš se velmi v bezpečí, jako v arše záchrany, cítíš to a víš, že jsi v bezpečí na věky věků.

Také máte schopnost létat mezi ptáky. Můžete letět spolu s jakýmkoliv ptákem po nebi. Tohle jsou jen některé nebeské výhody.

Smlouva s těmi co získávají mnoho duší

Také mi bylo vysvětleno, že když tady na zemi je člověk, který získal mnoho duší a pak se rozhodne, že udělá něco zlého, tak ho Bůh raději vezme k sobě. Prostě ho nenechá, aby tu zlou věc vykonal. Tito lidé jsou spaseni, ale jen tak jako skrze oheň.

Budova na výrobu oblečení

*„Královská dcera v celé své slávě již čeká uvnitř, svůj šat má PROTKANÝ zlatem. V zářivém oděvu ji vedou králi a za ní její panenské družky, k tobě je uvádějí“ Žalm 45:14,15
CEP*

Ježíš se mě zeptal: „Percy, chceš se jít podívat na místo, kde se vyrábějí roucha?“ Uviděl jsem budovu, ve které je deset tisíc andělů, kteří vyrábějí různé oblečení. Vše to dělali ručně. Hotová roucha jsou tam zavěšena v řadách po stěnách. Dělají tam také naše svatební roucha. Nebudete tam totiž nosit jen jeden druh roucha. Budete nosit různá roucha k různým příležitostem. V továrnách na zemi lidé sledují hodiny, až půjdou konečně domů. A vůbec tyhle lidi za to neodsuzuji. Ale tito andělé při práci nádherně zpívají. Když jsme je tak pozorovali, Ježíš poznamenal: „Jak nádherně pracují, že?“. V nebi není lenost, každý tam má svoje zaměstnání, které ho ale strašně baví.

Co mě udivilo, bylo to, že na každé roucho mají vaši přesnou míru. Každé roucho je jiné a každé má jinou velikost. Všechny ale mají v sobě Ducha Božího, což je spravedlnost svatých. Když bude naše tělo vzkříšené, pak z hrobu vyjde nahé, tak jak jste přišli na tento svět. Až začneš stoupat vzhůru, bude ti přes hlavu navlečeno tohle svatební roucho. Takhle mi to bylo vysvětleno. Před trůnem Božím pak budeš stát oblečený. V nebi jsem nebyl nahý, ale měl jsem roucho spravedlnosti Boží stejně jako Ježíš. „*A jako jsme nesli obraz toho, který byl z prachu, tak ponese i obraz toho nebeského.*“ 1 Korintským 15:49 Nenechte si, přátelé, namluvit, že v nebi budete jen nějaké mystické seskupení plynů nebo reinkarnace nějakého ptáka. Jsme stvořeni k Božímu obrazu a Bůh nás nádherně obleče. Proto věřím, že se máme i tady na zemi pěkně obléknout.

Soud začne od domu Božího

Víte, již jsem tady na zemi nějakou dobu a mezitím někteří odešli do nebe. Viděl jsem lidi, kteří chodili do církve, ale nikdy Bohu plně nesloužili a stále něco měli se světem. To jsou ti, kteří jsou vyučováni a připravováni v tom vnějším obvodu nebe. Jsou obmytí krví Ježíše, ale budou muset projít hodně dlouhým procesem očišťování. Tito budou muset jít před soud trůnu. Řeknu vám pravdu: „Soud začne od domu Božího,“ a nikoliv na této zemi. Četl jsem velmi jasně ten nápis, který byl v nebi na oltáři: „Tohle je dům Boží.“

Pozn. překladatele: Lot byl zachráněn ze Sodomy na přimluvu Abrahama. Než Bůh Sodomu spálil, nejdřív z ní vyvedl Lota. Všechno, co Lot v Sodomě vykonal, shořelo, podobně někteří věřící budou zachráněni, avšak tak „jako skrze oheň“. Někteří vyučují, že ti, co budou spaseni „jako skrze oheň“, budou muset nejdřív trpět po určitou dobu v plameni pekelném. Všimněte si ale, že Lot nebyl tímto ohněm pálen. Tento oheň ho naopak vysvobodil z trápení, které v Sodomě musel vidět.

Nebeská armáda

Ježíš mi řekl: „Chci ti ukázat svoji armádu.“ Cestovali jsme tedy, abychom si ji mohli prohlédnout. Zdálo se, že jsem mohl vidět desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců andělů s bílými koňmi. Nedaleko od trůnu je obrovské území, kde je tato armáda cvičena. Je cvičena k tomu, aby dovedla svázat ďábla a všechny jeho služebníky a naházet je do bezedné propasti. Takhle armáda sestoupí na zem spolu s Kristem u Armagedonu a přinese konec tomuto bezbožnému světu. Na zemi zpíváme píseň: „Jsem v Boží armádě, v armádě našeho Pána.“ Přečteme si

pozorně tyto verše: Zjevení Janovo 5:11-14, a 6:1 „*A viděl jsem a slyšel hlas mnoha andělů okolo toho trůnu, těch bytostí a těch starců; a JEJICH POČET BYL DESETITISÍCE DESETITISÍCŮ A TISÍCE TISÍCŮ a volali mocným hlasem: Hoden je ten zabitý Beránek přijmout moc a bohatství, moudrost a sílu, čest a slávu i chválu.*“ ...*“Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první z těch pečeti, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: Pojď a dívej se A hle, spatřil jsem bílého koně a ten, který na něm seděl, měl luk. Byla mu dána koruna a on vyjel ve vítězství, a aby zvítězil.*“

Tyto koně byly tak bílé, jak si jen tu nejbělejší barvu dovedete představit. Ježíš tam seděl na jednom z těchto překrásných koní, zatímco mi tuhle armádu ukazoval a řekl mi: „Tohle je moje armáda.“ Nezapomeňte, že Ježíš sedí se svým tělem na trůnu a zároveň ho můžete vidět na mnoha místech najednou v duchovní formě.

Tahle ohromná armáda již sehrála aktivní roli v historii při mnoha událostech. Bůh ale připravil tuto velikou armádu, aby jednoho dne spolu s ním sestoupila z nebe při té poslední bitvě u Armagedonu. Dokážete si teď představit tuto armádu andělů na bílých koních s plamennými meči? Tito andělé byli vysocí dva a půl metru. Když jsem tak hleděl na tuhle armádu, tak mi Ježíš vysvětlil, jak v nebi nastala válka s Luciferem a jak ho Bůh z nebe srazil dolů. Hleděl jsem před sebe na koně s nádherně velikýma očima a ten kůň zase hleděl na mě. Když jsem ho pohladil, on ucítil můj dotek a řekl: „Chvála Bohu.“ Bible říká: „*Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina! Aleluja.*“ Žalm 150:6 (CEP) Potom mi Ježíš řekl: „Percy, nasedni na koně,“ tak jsem nasedl a seděl jsem na tom koni společně s Ježíšem. Tehdy jsem si uvědomil, že je tam tak veliká moc, že Bůh může převzít vládu nad tímto světem v několika málo sekundách, se svojí slávou a realitou. A Bůh to udělá, bude to po vytržení při bitvě u Armagedonu. Události posledních dnů se rychle blíží ke konci. Nejdřív ale přijde to velké probuzení a církev zažije vytržení. Bude to ve skutečnosti boj mezi mocnostmi ďábla a Boha. Řeknu vám, že nejsme daleko od bitvy u Armagedonu. Příchod Páně je velmi blízko.

Moc Ježíšova

Potom jsme s Ježíšem cestovali po nebi, aby mi ukázal ještě další armádu. Tato další armáda se nachází v jiné části nebe. V nebi jsou různá taková centra a města. Viděl jsem tam další vojenskou základnu, kde Ježíš cvičí svoji armádu andělů v boji. Cvičí je, jak bojovat s mocnostmi temna. Tato armáda je určena k tomu, aby zničila hlavní démonické vedení v povětří. Vyrazí kupředu, až dá Bůh příkaz. A to ještě předtím, než dojde k vytržení a společně nás potom do nebe při vytržení bude doprovázet. Porazí ducha závisti, žádostivosti, nečistého sexu a všechny tyto duchy. Vyčistí nejdřív to povětří od všech nečistých duchů, aby nevěsta mohla projít bez problému ve vytržení vstříc Pánu. Nejsou tam ale žádné zbraně hromadného ničení jako na zemi. Je to duchovní armáda, která porazí símě satana. Tohle místo není pojmenováno „vojenská základna“, ale „Moc Ježíšova.“ Andělé tam mají celkem devět hodností a Ježíš tuhle armádu trénuje každý den kromě neděle.

Pád Lucifera

Prohlížel jsem si tuhle mocnou armádu a Ježíš mi vysvětlil, co se tehdy stalo v nebi. Ve starém nebi začal jednoho dne Lucifer žárlit na Boha a sám chtěl usednout na trůn. Dokonce se snažil pokoušet i Ježíše a sliboval mu podíl na království. Nastala bitva a se svými

následovníky byl svržen z nebe. „*Tehdy se na nebi ukázalo jiné znamení: hle, veliký rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy, a na těch hlavách sedm korun. Jeho ocas vlekl třetinu nebeských hvězd a svrhl je na zem.*“ Zjevení Jana 12:3 Ježíš mi vysvětlil, jak se tohle stalo. Když jsem letěl do nebe, tak jsem kolem něho viděl miliony hvězd, které zpívají a oslavují Pána. Jsou to vlastně andělé, kterých jsou miliardy a lítají kolem nebe. Když satan prohrál tu bitvu a byl svržen z nebe, tak s sebou strhl třetinu právě těchto hvězd. Job 38:7: „*Když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní, a plésali všickni synové Boží?*“ A satan potom lstivě převzal vládu nad naší zemí. V zahradě Eden pokoušel Evu skrze hada a ona podlehla. Dábel a jeho démoni potom způsobili to, že na tuto zem přišla veškerá nemoc a zlo. Tato planeta upadla. Jak hrozná věc, že Satan převzal tento svět. Není divu, že je tady tolik problémů. Klíč ale leží v tom, že zapomeneme na demony a přijdeme ke Kristu. Zapomeňme na moc d'ábla a pojďme k Ježíši. On je ten, který drží ty klíče od smrti a života.

„Potom mi Pán někoho zavolal. Byl to anděl, velmi silný a byl tak nádherný, že se to nedá ani slovy popsat. Pán mi řekl: „Vidíš ho? Tohle je archanděl Michael, on je ten, který vede moji armádu. Pohleď znovu!“ Uviděla jsem mocnou armádu na koních a Pán mi řekl: „Tohle není pozemská armáda, ale armáda mého Otce. Tahle armáda je k dispozici křesťanům, kteří jsou opravdu znovuzrozeni; nemusíš se bát, protože tahle armáda je mocnější než ta, která je ve světě.“

Bernarda Fernandez

Galerie vítězství

Jozue 4:6,7: „*To bude mezi vámi na znamení. Až se v budoucnu budou vaši synové vyptávat: Čím jsou pro vás tyto kameny?, odpovíte jim: Vody Jordánu se rozestoupily před schránou Hospodinovy smlouvy; když procházela Jordánem, vody Jordánu se rozestoupily. Tyto kameny budou Izraelcům PAMĚTNÝM ZNAMENÍM NAVĚKY.*“

Také jsem v nebi viděl něco, co vypadalo jako galerie. Byla to galerie na upomínku toho, co Bůh pro nás vykonal. Všechno bylo živé a v pohybu. Bylo tam i živé panorama života Ježíše. Není tam nic mrtvého. Není to jen nějaký obraz, ani to není obraz v pohybu, ale vejdete přímo dovnitř a všechno je tam přesně tak, jak to tehdy bylo. Je tam replika (reprodukce) Golgoty ve chvíli, kdy Ježíš porazil hřích, a pamatujte, že to vše není připomínka hříchu, ale vítězství. Tam byl ten Beránek zabitý. Ježíš řekl: „Tohle jsem já, když jsem byl poslán Pánem.“ Je to živá replika Golgoty. Bylo tam něco jako sklepení a tam Ježíše bičovali. Viděl jsem ho, jak visí na kříži a potom vychází z hrobu. Viděl jsem reprodukcí místnosti ve chvíli, kdy Duch svatý sestoupil o letnicích na těch sto dvacet lidí. Potom jsem viděl oltář a nad ním stál muž s nožem v ruce. To byla oběť Izáka. Jdete tam jakoby do velkého gigantického chrámu a tam vidíte reprodukcí života Ježíše. Na jednom z těchto míst byl nápis: „Smrt již více není.“ Ve chvíli, kdy jsem to viděl, tak jsem dostal obrovskou radost, protože v nebi už nebude smrt ani pláč, kromě té půlhodiny, kdy bude země vzpomenu. Ježíš mi řekl: „Percy, chci ti něco ukázat“ a zavedl mě na místo, kde byl normální pozemský dům. „Percy, tohle je ten tesařský obchod, ve kterém jsem pracoval jako tesař.“ Byl tam i Lazar, jak právě vychází z hrobu. Viděl jsem, jak tam Ježíš uzdravuje toho slepého u jezera. Můžete tam jít i do Egypta a podívat se, jak vypadal za starých časů. Je tam celý Egypt, i s těmi velkými pyramidami. To je to, čemu já říkám živá Bible. Je tam naprosto všechno z Bible. To nejlepší z toho ale je život Ježíše. Je tam chrám, ve kterém Ježíš tehdy

vyučoval. Řekl mi: „Tady je ten chrám, do kterého jsem vešel, když mi bylo 12 let,“ a tam jsem viděl Ježíše ještě jako chlapce, jak tam mluví. Vešli jsme také do zahrady Getsemanské. Bylo tam i Mrtvé moře, podél jehož pobřeží Ježíš chodil.

Zjevení Janovo 5:6: „*A hle, spatřil jsem, jak uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí a uprostřed těch starců stojí Beránek JAKO ZABITÝ.*“ To je přesně to, co jsem viděl před tím oltářem Božím. Viděl jsem beránka JAKOBY zabitého. Z jeho nohou jakoby tekla krev. „Jako zabitý,“ je to reprodukce v podobenství Golgoty. Pod tímto beránkem je kaluž krve. A tohle je skutečná věc, kterou v nebi vidíte. Je to symbol Beránka Božího Ježíše Krista, který byl zabit pro naše přestoupení. Nechcete už teď konečně jít do nebe, přátelé?

Různé národy Různé charakteristické vlastnosti

„A národové lidí k spasení příšlých, v světle jeho procházeti se budou,..A SNESOU DO NĚHO SLÁVU A ČEST NÁRODŮ. A nevejdeť do něho nic poskvřňujícího, anebo působícího ohyzdnost a lež, než toliko ti, kteříž napsaní jsou v knihách života Beránkova.“ Zjevení Janovo 21:24-27

Když jste v nebi, není to tak, jak si někteří představují, že vaše mysl naprosto vypne a nebudete si pamatovat nic z toho, co se stalo na zemi. „*A zpívali novou píseň: Jsi hoden vzít tu knihu a otevřít její pečeti; neboť jsi byl zabit A VYKOUPIJ JSI NÁS Bohu svou krví z každého pokolení a jazyka, lidu i národa.*“ Zjevení Janovo 5:9 Takže si pamatují to, že byli vykoupeni. Mnozí se mnou v nebi sdíleli svoje svědectví. To, čím jste zhřešili, je pod krví Ježíše a nikdy vám to nebude připomenuto, říkáte ale svoje svědectví jako připomínku vítězství nad smrtí.

V nebi jsem viděl i Eskymáky. V Amazonském pralese jsme objevili kmen Indiánů, který měl modrou barvu kůže. Věřte tomu nebo ne, ale je to tak. V nebi jsou lidé doslova ze všech kmenů a jazyků. Jsou tam bílí, černí, hnědí, žlutí, modří, rudí, ale všichni vypadají krásně, protože jsou proměněni Duchem Božím a mají na sobě Boží slávu, která z nich vyzařuje. Co mě udivilo, bylo to, když jsem slyšel, jak zpívají některé křesťanské písně ve stylu jejich národnosti, když byli na zemi. Některé z těchto písní jsem znal ze země. Tohle Otec nebeský udělal proto, aby nás potěšil. Pavel v 1Kor. 15 mluví o tom, že „*tělo a krev dědičně království neobdrží*“. Tohle smrtelné tělo nemůže do nebe vejít tak jak je, ale musí být nejdříve proměněno. Tam nic nečistého nevstoupí: „*Toto pomíjivé totiž musí obléci nepomíjivost a toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost.*“ 1 Korintským 15:53 Jednoho dne budete v nebi i s tímto oslaveným tělem. Není to úžasné? Všiml jsem si, že lidé v nebi nesou určité charakteristické vlastnosti, které měli i na zemi. Není to tak, že když vejdete do nebe, tak jste najednou někdo naprosto jiný. Není to ani možné. Z toho důvodu už tady na zemi se musíte připravit, abyste nemuseli zůstat před těmi branami. Protože jak je psáno: „*Pokoje následujte se všechněmi a svatosti, bez níž žádný neužítí Pána.*“ Židům 12:14 Někteří si představují, že když budou v nebi, tak budou malí nazí andělíčky s harfou v ruce a budou se vznášet na obláčku. Tohle jsou všechno jen lidské představy. Písmo jasně říká: „*A jakož jsme nesli obraz zemského, tak poneseme obraz i nebeského.*“ 1 Korintským 15:49

Mluvil jsem tam s více jak sto lidmi, které jsem někdy potkal na zemi. Na jednom shromáždění jsem dal výzvu a 75 žen přišlo dopředu, aby přijaly Pána Ježíše. V nebi ke mně jedna z těchto žen přišla a řekla mi celý svůj příběh. Řekla mi, že chtěla na zemi spáchat sebevraždu kvůli problémům, které měla v životě. Ale místo toho přišla dopředu, přijala Ježíše Krista a dnes je v nebi.

Potom ke mně přišla jiná žena a řekla mi: „Mluvil jsi se mnou tehdy ve vlaku a přesvědčil jsi mě. Teď jsem v nebi!“ Vzpomínám na jednu sestru, která cestovala spolu s námi a s mojí manželkou na Bahamách. Když mě v nebi uviděla, začala na mě volat: „Bratře! Bratře! Co tady děláš!?“ Odpověděl jsem: „Moje duše je zde.“ A měla z toho takovou radost, že začala tancovat. Na první pohled jsem tam poznal jednoho výborného kazatele, který však ukradl při obchodování 100 000 dolarů. Všechno to pak vrátil, tak velké činil pokání.

Také kazatele dr. Prize jsem tam potkal a bylo to krásné setkání, řekl mi: „Vím, že tady dlouho nezůstaneš.“ Řekl bych, že jsem tam potkal několik set známých. Jedna sestra mi tam řekla: „Není to nádherné, že jsme na tak překrásném místě?“ Jako dalšího jsem potkal kazatele Gypsy Smitha z Anglie. Gypsy Smyth byl romského původu. V Anglii je spousta Romů. Tito Romové jsou zvláštní lid. Pocházejí z východu a kdysi jezdili na vozech

taženými koňmi. Smith získal pro Boha tisíce lidí, hlavně Romů. Byl to úžasně mocný kazatel. Mohl vzít například květinu a nádherně jí připodobnit k evangeliu. Mluvil o tom, jak vyrůstá ze semínka až po samotný květ. A nebo měl celé kázání o svíčce, všechno dokázal rozvinout tak, že to spoustu lidí přivedlo k Bohu. Mezi sebou jsme však nemluvili romštinou, ale nebeskou řečí. Řekl mi: „Ahoj, Percy, jak se máš?“, „Moc dobře a co ty?“, „Mám se velmi pěkně.“ Potom jsme si povídali a vykládal mi: „Když jsem byl na zemi, chtěli ze mě udělat kočovného Roma jako byli oni, byli totiž nadšení z toho, že jsem viděl anděla. I krásné romské dívky mě měly rády. Vždycky mi říkaly: „Pojed' s námi.“ Ale já jsem nešel, protože můj otec mě nepustil. Ptali se mě: „Ty jsi viděl anděla?“ Tak jsem si sedl s nimi do jejich karavanu kolem takových malých čínských kamen a tam jsme spolu jedli a já jim o tom vyprávěl.“ Jedna z těchto kočovných dívek byla v nebi spolu s ním. Těchto Romů tam byly tisíce. Byli tam spolu s ním. Proto říkám, že se vyplatí kázat evangelium, opravdu se to vyplatí kázat Boží slovo.

Další, koho jsem potkal, byl jeden misionář z Kentucky. V USA měl postavenou pěknou sborovou budovu a chatu. Odjel ale do pralesů a tam zůstal na misijním poli čtyřicet let. Bylo to již před mnoha lety, v té době tam nebyla žádná zařízení jako dnes. Byl povolán Bohem, aby šel do pralesů Jižní Ameriky a tam založil církev. Byl to takový člověk, který neměl moc vzdělání. Ale měl Boha a jedinou knihu, Bibli. Oženil se s Indiánkou a viděl tři pokolení lidí kolem sebe, kteří ani neuměli anglicky. Tak moc se s těmito Indiány smísil. To je to, čemu já říkám opravdový misionář. Měl kytaru, ale zbyla mu na ní jen jedna struna, na kterou stále hrál. Tak mě požádal, jestli bych mu nějaké struny nekoupil. Moc se v tom nevyznám, tak jsem mu jich napříště donesl celou krabici. Odešel, aby byl s Ježíšem, ale jeho potomci převzali celou tu službu i s jeho kytarou a do dnešního dne slouží věrně Bohu.

V nebi jsem viděl, jak ke mně z dálky někdo přichází. Až ke mně došel blíž, uviděl jsem, že má v ruce kytaru, jakou jsem doposud ještě nikde neviděl. Řekl bych, že byla alespoň třikrát až čtyřikrát větší než normální kytara. Řekl mi: „Od té doby, co jsem v nebi, tak mi nepraskla ani jedna struna. Boží struny jsou dokonalé, mohu hrát jak hlasitě chci a nikdy se nerozladí. Byl to ten misionář, kterému jsem tehdy koupil ty struny.“ V nebi jsem neviděl elektrické kytary. A varhany tam nepotřebují elektřinu, vydávají zvuk skrze moc Boží. Také jsem tam potkal sestru, která hrávala v mém sboru na piano a občas jsme hráli i společně. Do nebe s sebou přinesla tento talent a viděl jsem ji tam hrát na piano několikanásobně větší než pozemské.

Také jsem znal jednoho velmi podivného misionáře z Norska, který všude, kde byl, jezdil na kole a zvonil na zvonek. V nebi jsem ho viděl, jak jede na kole a zvoní tím zvonečkem na kole k slávě Boží. Bůh to udělal, aby ho potěšil.

Jedna stará paní v církvi vždycky hrávala na takový španělský hudební nástroj podobný valše. V nebi jsem ji pak viděl, jak hrála na tuto španělskou valchu lépe než na varhany. Potkal jsem tam i jednoho misionáře, jehož tělo nikde nemohli najít. V nebi jsem ho potkal i s jeho tělem. Řeknu vám, že chodil tak blízko s Bohem podobně jako Enoch, že Bůh si ho vzal podobným způsobem. Takovou milost bych chtěl také mít.

Hluboké rodinné kořeny v nebi

Efezským 3:15: „Z něhož se nazývá veškerá rodina na nebi i na zemi.“

Je pravda, když se říká, že „rodina, která se modlí spolu, zůstává spolu.“ K večeru společně čtou Bibli a modlí se. My jsme měli takový život. I v nebi jsem viděl rodiny pohromadě. Není tam ale stáří, takže nakonec si podle věku budete všichni rovni. Tyto rodiny ale sahají hluboko do rodinných kořenů. Jedna rodina, kterou jsem tam viděl, měla několik set členů. Rodiny ale v nebi mají nové jméno. Také se neschází na základě jejich tradice. Viděl jsem, jak nějaká vdova vešla do nebe a tam ji čekal její manžel. Objali se a měli velikou radost, protože jsou oba spaseni. Přišla ale i její matka a matka té matky a tak dále, až jich tam bylo několik set pohromadě. Co dělají tedy poté, když se setkají? Nejdříve je tato duše zapečetěna Bohem pro věčnost a potom mohou jet klidně na společný výlet v nebeském voze. Jsou tam vozy malé i velké, pro jednoho, pro dva nebo několik set i tisíc lidí. Takže můžete vzít vaši milovanou manželku a letět na výlet třeba do hor. Teď mluvím o duši. Ale jednoho dne vaše duše přijme vaše oslavené proměněné tělo a pak tam budete navěky i s tímto tělem.

Rodina na zemi i na nebi

Satan se chtěl povýšit a sám chtěl dosednout na trůn. A to byla výzva Bohu. Potom prohrál a byl Bohem vyhozen z nebe. Přál bych si, aby šel někam jinam, ale přišel zrovna na naši planetu. A od té doby stále Boha vyzývá. Skrze Satana přišla smrt a pád člověka.. Proto člověk zkoumá, jestli je život po smrti. A je spousta záznamů lidí, kteří šli do nebe. Ale ten nejlepší záznam je v Bibli. Když byl Pavel na cestě do Damašku, aby zatkl křesťany, uslyšel hlas „z nebe.“ Hned tady máte důkaz, že nebe existuje. „Já jsem Ježíš, kterého pronásleduješ.“ Někteří lidé věří, že skrze spiritismus mají kontakt třeba se svým strýcem. Ve skutečnosti tomu je úplně jinak, ďábel to dokáže napodobit, nevěřte tomu. Ale existuje určitý druh kontaktu, který se děje skrze lásku, pokoj a radost v Duchu svatém. Bible mluví o tom, že lidé budou mít sny a vidění od Ducha svatého. Někteří třeba mohou vidět ve snu svoji babičku. Duše vypadá naprosto stejně jako vaše tělo. Musíte hledat Boha vírou. Člověk je složen z ducha, duše a těla. „*Duch Panovníka Hospodina jest nade mnou, protože pomazal mne Hospodin, abych kázal evangelium tichým. Poslal mne, abych uvázal rány.*“ Izajáš 61:1 Tohle je ten kontakt, který máme, a který měl Ježíš. Je to skrze Ducha Páně, protože Bůh je Duch. Cítíte někdy tohoto Ducha Páně, jak se ve vás pohybuje a to je ten pocit věčného života ve vás. Bez něho jste mrtví. A vy cítíte, že Duch Boží sestupuje na vaše tělo. Tento Duch Boží vás spojuje s mocí Ducha svatého v nebi. Bůh v nebi kontroluje veškerou aktivitu v nebi skrze svého Ducha. Než jsem šel do nebe, tak jsem ve snu například viděl svoji matku a veliký bílý trůn.

Anděl věčného evangelia

„Spatřil jsem také jiného anděla, letícího prostředkem nebe, který měl věčné evangelium, aby je kázal těm, kteří bydlí na zemi - každému národu, pokolení, jazyku i lidu.“ Zjevení Janovo 14:6 NBK

Jedna žena, která poslouchala tyto pásky, byla nejdřív velmi skeptická. Poté, co si je ale všechny poslechla, tak řekla, že teď již plně věří tomu, že jsem byl v nebi. Jaká to změna! Abyste mohli zažít vytržení do nebe tak jako já, tak musíte splnit určité požadavky. Tak jako Eliáš a další. Moje služba kdysi byla ta, že jsem sloužil uzdravením. Viděl jsem lidi uzdravené z rakoviny a ze spousty nemocí. Ale dnes je moje služba ta, že nesu poselství o nebi.

Viděl jsem tam anděla, který řekl: „Já jsem ten anděl věčného evangelia.“ Evangelium je věčné a přichází z nebe. Není to jen nějaké učení, na němž pak založíte takzvanou „místní církev“. Bůh mi řekl, co to věčné evangelium je. Věčné evangelium je pečeť, která je na tobě. Slovo Boží je zakotveno v nebi, a já jsem viděl to věčné evangelium jako pečeť. Jsi zapečetěn pro věčnost. Evangelium samozřejmě znamená „dobrá zpráva“. Je to pečeť evangelia. Jsi zapečetěn na věky věků pro věčnost. Děje se to takto. Když se naprosto zasvětíte Bohu, podobně jako jsem se mu zasvětil v džungli, pak to věčné evangelium je přineseno do vašeho života. Někteří lidé věří, že nějakým způsobem budou vírou jednoho dne spaseni. Ale věčné evangelium je ustanoveno ve vaší duši a srdci. Tohle není takzvaná „věčná jistota“, ale skrze víru je to vsazeno do vaší duše.

Viděl jsem tohoto nádherného anděla letět po nebi. Stáli jsme u nebeského okna, kudy ten anděl věčného evangelia letěl. Odtud je tohle evangelium vyléváno. Je to pro lidi, kteří říkají: „Bože, já se ti zasvěcuji, chci ti sloužit dnem i nocí v modlitbách.“ A je to nádherný pocit. Je to realita, do které vstoupíte. A je to pro ty, kteří se modlí, aby byli cele posvěceni, podobně jako já jsem se modlil. Věčné evangelium je požehnání, bylo to okno požehnání, ve kterém jsem to viděl. Viděl jsem, jak ten anděl věčného evangelia přiletěl a na lidi, kteří se modlili, vylil tohle požehnání. Tento anděl přiletěl od trůnu přes celé nebe. Vypadal velmi přesvědčivě a plný autority. Tomuto andělu byla dána moc prohlašovat tohle evangelium, Bůh mu dal tuto moc. A Ježíš mi řekl: „Percy, to je to, co se stalo ve tvém životě. Máš to věčné evangelium v sobě tak pevné.“

Okno do věčnosti

„Ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil za dědice všeho a skrze něhož také STVOŘIL SVĚTY.“ Židům 1:2 NBK „SVĚTY byly uspořádány Božím slovem.“ Židům 11:3 NBK „NEMAJE POČÁTEK DNÍ ANI KONEC ŽIVOTA.“ Židům 7:3 NBK

U nebeských oken mi Ježíš řekl: „Percy, ukážu ti věčnost.“ Někteří křesťané mají letáky s nápisem: „Kde strávíte věčnost?“. Ale nemají ani nejmenší ponětí o tom, kde se věčnost nachází. Ježíš mi ukázal věčnost. „Kde tedy strávíte věčnost?“ Když jsme došli k těmto oknům nebe, kterých je tam opravdu hodně, Ježíš mi řekl, abych sklonil hlavu. Poté položil prsty svých rukou na moje oči a řekl mi: „Teď, Percy, pohleď do věčnosti, odkud jsem přišel Já a můj Otec.“ Když jsem se podíval, uviděl jsem tu nádhernou realitu! Bylo tam něco jako nekonečný tunel a po každé straně tohoto tunelu byly různé planety. Byly to různé světy, jeden svět vedle druhého, jak daleko jste jen mohli vidět.

pozn. překladatele: Židům 1:2 „... a skrze něhož také STVOŘIL SVĚTY.“ To stejné řecké slovo „aioon“ je znovu použito dále v Židům 11:3: „Vírou rozumíme, že SVĚTY byly uspořádány Božím slovem, takže věci, které vidíme, nevznikly z viditelných.“ Odborník na řečtinu, profesor Stuart, říká, že tohle slovo je dvojího významu: „Tohle slovo také znamená „věk“ ale dlouhý neurčitý věk, stálé trvání, VĚČNOST, něco, co tu vždy bylo. Ve smyslu „věku“ nebo „trvání“ tohle slovo naznačuje přítomný i budoucí věk, přítomný svět a svět, který má přijít, také všechny lidi tohoto světa. Dále tohle slovo znamená: SVĚT, MATERIÁLNÍ STVOŘENÍ, JAKO I CELÝ VESMÍR. Židé používali slovo „owlaam“ ve stejném slova smyslu. Je dvojího významu, znamená jak VĚČNOST tak i MATERIÁLNÍ SVĚT.“

Vidíme tedy, že tohle slovo je správně přeloženo „světy.“ Profesor Stuart dále vysvětluje, že přeložit tohle slovo jako „věk“ by nedávalo smysl. Proto správně NBK, KMS, Darby, King James, Webster, A. Standard, a další překlady Bible překládají „SVĚTY“. Je zajímavé, že se mi tohle svědectví dostalo do rukou, když jsem se ptal Boha: „Pane, řekni mi, co jsi dělal celou tu věčnost?“ Představte si, že Bůh nemá počátek! Existoval vždy!

Tyto planety nebyly prázdné a pusté. Ale překrásné a barevné. Dokážete si představit, že se díváte do věčnosti? Zdálo se, že ty planety snad neberou ani konce. Zeptal jsem se Ježíše: „Co je na těchto planetách? Bydlí tam někdo?“ A Ježíš mi odpověděl: „Je tam více mého stvoření, Percy. Každá z těchto planet je obydlená. Jsou tam bytosti a andělé, kteří nikdy nesklonili svá kolena před d'áblem a slouží Bohu. Až se vrátíš zpět do nebe, tak tě tam nejprve vezmu na výlet spolu s dalšími, které k tomu zvlášť vyvolím. A tehdy teprve pochopíš, co to je věčnost.“ Potom přiletěli andělé těchto planet a ukázali se mi. Tito andělé jsou Boží stvoření, takže vypadají podobně jako člověk. Čím dál jsem hleděl, tím širší byl tento tunel, ale nebylo tam nic tmavého, vše bylo v různobarevném světle. Není tam žádné slunce ani měsíc, ale Boží přítomnost tam vše osvětluje. Viděl jsem tam slavné věci, které Bůh stvořil. Když jsem hleděl skrze tohle okno, Ježíš mi vysvětlil, že když Bůh vycházel z věčnosti, pak všude, kudy šel, začal tvořit tyhle planety. Všude stvořil život a živé bytosti. Život je v Bohu a Bůh je Bohem živých. Bůh vyšel z věčnosti se svým Synem. Není to nádherné? Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného syna za nás, aby přišel na tento svět, byl ukřižován a dal nám věčný život ve věčnosti.

Ze země do nebe je to asi dva miliardy mil. Ale já jsem hleděl mnohem a mnohem dál. Tohle není ten vesmír, ve kterém se nachází naše planeta. Ježíš mi řekl: „Teď se díváš triliony a triliony mil do dálky.“ Tohle lidská mysl může jen velmi stěží obsáhnout. Když jsem se ptal, jak veliké je to místo, ve kterém se nacházejí tyto světy, řekl mi, že lidská mysl nemůže pojmout takovou velikost. Není to nekonečné, ale mě to nekonečné připadalo. Jednoho dne tam pojedu a uvidím i to místo, odkud Otec vyšel ještě předtím, než kterýkoliv z těchto světů stvořil. Bohu trvalo jen šest dní, než vytvořil naši planetu. Řekl jen: „Bud' světlo!“ a bylo světlo. Když jsem šel jednou po ulici Broadway, viděl jsem, jak celá ulice byla osvětlena tisíci žárovkami. Tehdy to ještě nebylo osvětleno neonem, ale žárovkami. Říkal jsem si: „Tohle je ale něco!“ Ale když jsem hleděl do věčnosti, viděl jsem tam miliony a miliony barevných světél. Thomase Edisona jsem se zeptal v New Jersey, odkud dostal ten nápad žárovky. Odpověděl mi, že „od Boha“, takže Thomas nebyl ateistou. Bůh je světlo.

Není mysl na zemi, která by dokázala pochopit, co to je věčnost. Ježíš mi tam řekl: „Bud' věrný. Zapomeň na pozemské věci, nemluv o těch pozemských věcech. Mluv o nebeských věcech. Ale pokud musíš mluvit o pozemských věcech, pak o nich nemluv v době, kdy jsi v Duchu, a nebo když mluvíš o Mně. A ujisti se, aby můj Duch byl v tobě a ty abys byl v mém Duchu. Mluv pouze ze svého nitra, a jen ty věci, které jsem ti řekl.“ Také mi řekl, že jednoho dne, až Bůh dokončí všechny věci, tak celé nebe vezme zpět do věčnosti. Ale já tam půjdu dřív, aby mi to Ježíš ukázal. Od té doby, co jsem tohle uviděl, tak už jsem nemohl

zůstat stejný. Často na to vzpomínám a velmi se těším na to, až mě tam Pán jednoho dne vezme.

V nebi na tohle funguje určitý řád. Když budeš chtít letět ven z nebe do věčnosti, pak budeš potřebovat svolení. Jednoduše o to požádáš a Ježíš spolu s archanděly zváží, kdy můžeš letět. Podle toho, kolik práce jsi na zemi vykonal. A teprve poté, v Božím stanoveném čase, budeš moci letět. K tomuto účelu jsou určena zvláštní vozidla. Uvnitř města jsou vozy, které jezdí po planetě a kolem dokola nebe, ale z venku nebe jsou vozy, které jezdí na tyhle jiné planety do věčnosti. Za miliony a miliony let probádáte jen nepatrnou část. Někteří jsou pryč týdný a dokonce roky, můžeš tam být třeba sto let. Věčný život nemá konce, trvá na věky věků.

Další aspekt Trůnu Božího je ten, že nemůžete vidět za Trůn Boží. Kdybych si vzal židli a posadil se na ni, mohli byste vidět, co je za touto židlí a okolo ní. Bylo to jakoby nějaká sláva nebo něco tekutého z tohoto trůnu neustále proudilo na všechny strany. Trůn byl jakoby propojen do nekonečna. Za trůnem je nekonečnost. Mohl jsem vidět tak daleko, jak jsem jen chtěl, mnohem dál než přirozenýma očima. Tento život vychází z Trůnu bez omezení. Bylo to jako bych se díval do nekonečna. Nešlo vidět konec. Věřím, že je možné, že je tam ještě jiný vesmír, který Všemocný Bůh stvořil, a my jsme jen nepatrnou částí tohoto vesmíru.

Bylo to jako bych si byl vědom toho, že existuje nesmírné množství světů, které Bůh stvořil. Bylo úžasné vědět, jak mocný a veliký náš Všemocný Bůh je. Věděl jsem, že tento trůn se projevuje v několika úrovních najednou. Těžko jsem to mohl vystihnout. Jakoby tento Trůnní sál byl nekonečně propojen někde v dálce s dalším světem a vesmírem a mnoha dalšími vesmíry. A Bůh ví všechno, co se děje zde i co se děje až v tom nejzazším vesmíru.

Vidět nekonečnost, je jako když vezmete dvě zrcátka a dáte je naproti sobě. Neuvidíte konce těchto zrcátek.

Peter Tan (Návštěva Trůnního sálu 1994)

Ježíš přijde brzy

Příchod Páně je, přátelé, velmi blízký, ale nikdo neví přesně, kdy přijde. Ježíš sám mi v nebi řekl, že to ví jenom jeho nebeský Otec. Přijde ale jako zloděj v noci. Je spousta naplněných znamení, která potvrzují jeho brzký příchod. Jeden kazatel napsal knihu „101 znamení Jeho příchodu“. A když se ho ptali, jestli ví, kdy Ježíš přijde, tak ani on to nevěděl. Někteří se snaží přesně vypočítat den Jeho příchodu, ale tohle nikdo neví. Jedním ze znamení, které mi Pán v nebi řekl, bylo, že až všechno v nebi bude dostavěno, tak to pak nebude dlouho trvat a Pán se vrátí. Když jsem byl v nebi, ještě nebyl dostavěn chrám, i když se už dělají jen ukončovací práce. Ale řeknu vám, že v nebi se staví bez přestání. (pozn. překladatele: Pastor Daniel Ekechukwu měl v roce 2001 autonehodu, během které šel do nebe. Mezi jinými věcmi mu anděl řekl, že příbytky, které Ježíš připravil pro svůj lid, jsou již dostavěny.)

Některé církve jsou rozděleny ohledně učení, jestli církev půjde skrze soužení nebo jestli bude vytržena před soužením. Ti, kteří nevyhlízejí příchod Páně, nebudou vytrženi a to veliké soužení bude pro ně něco hrozného. Ti, kteří Pána vyhlízejí a modlí se, budou ti, kteří budou vytrženi. „*Proto bděte a modlete se v každý čas, abyste byli hodni uniknout všemu tomu, co se má dít, a postavit se před Synem člověka.*“ Lukáš 21:36 NBK

V nebi je také zapsán určitý počet duší, které mají být spaseny, až se tohle číslo naplní a všichni tito budou spaseni, potom přijde Ježíš. Tedy určitý počet lidí musí být nejdříve zachráněn: „*Neboť nechci, bratři, abyste neznali toto tajemství (abyste nebyli moudří sami*

před sebou), že Izraeli nastala částečná zatvrzelost, DOKUD NEVEJDE PLNOST POHANŮ.“ Římanům 11:25

Bůh má dokonalé časování příchodu Jeho Syna. Pokud nemáme tu víru, že nás Pán vezme ve vytržení, tak jsme na šikmé ploše. Podle tvé víry se ti stane. Jsem na straně vítěze. Ježíš má moc nad smrtí. Ježíš se nepoddal ďáblu, ale svému Otci. On vstal z mrtvých jako vítěz. Vítězství je v Ježíši. Vítězství je v nebi.

Můj strýc byl spasen tím způsobem, že když zapadalo slunce, uviděl na obloze nápis: „Ježíš“. Poté slezl s koně a volal k Bohu, aby spasil jeho duši. Jednoho rána, když jsme pak společně stáli venku a pozorovali jsme východ slunce, tak mi řekl: „Tento východ slunce symbolizuje návrat Ježíše Krista na tuto zem.“ Všechno ukazuje k příchodu Páně. Je třeba se připravit. Zjevení Janovo 19:7: *„Radujme se, jásejme a vzdejme mu slávu, neboť nadešla svatba Beránkova a jeho manželka se připravila.“* Nepřipravujeme se na veliké soužení, ale na veliké vytržení. Připravme se na to, že odejdeme. V nebi už máte připravené bydlení. Nebudete tam poletovat jako nějaký pták bez hnízda. Je to na nás, abychom se připravili. Připravujeme se skrze posvěcení a slyšení slova Božího. Ty se musíš připravit. Nikdo se nemůže připravit za tebe. Neposlouchejte ta falešná podivná učení, že všichni budeme muset projít skrze veliké soužení. Stůjte na pevném učení. Věřte pravdě a pravda vás vysvobodí. A těch legračních učení ohledně doby velikého soužení je tolik, že je ani nechci zmiňovat. Jejich záměrem je svést tvoji duši z té pravé cesty. Modlete se: „Otče nebeský, prosím, vyučuj mě, abych byl připraven na tohle vytržení. Amen.“

pozn. překladatele: Dumitru Duduman byl opravdový prorok Boží z Rumunska. Vytrpěl mnoho pronásledování a mučení pro evangelium během komunismu. Jeho život je poznamenán spoustou nadpřirozených událostí. Následuje sen, který dostal v roce 1991:

Minulou noc se mi těžko usínalo. Hodně jsem se modlil. Když jsem nakonec usnul, měl jsem sen. Byl jsem v nějakém údolí obklopeném horami. Někdo na mě zavolal: „Utíkej a schovej se! Přichází dešť!“ Myslel jsem: „Já se deště nebojím,“ a když jsem se rozhlédl kolem, nikoho jsem neviděl. Potom jsem uslyšel hromobití a kolem mě proletěl mocný blesk! Z něho vyšly dvě bytosti. Zeptaly se mě, jestli se bojím. Řekl jsem: „Ano.“ Poté se mě ptali, jestli vím, kdo jsou. Odpověděl jsem, že „ne“. Řekli mi: „Jsme nebeské bytosti.“ Jejich oblečení bylo čisté jako sníh a jejich oči velmi pronikavé. Vycházela z nich taková zář, že jsem na ně mohl jen ztěžka hledět. Jejich vlasy byly bílé jako vlna a sahaly jim až po ramena. Jeden z nich držel v ruce knihu a ten druhý měl u opasku připevněné veliké pero na psaní. Ten s tím psacím perem mi řekl: „Byl jsem poslaný, abych dokončil knihu pohanů. Chceš vidět jména tvé rodiny?“ Podíval jsem se a uviděl, že jména všech mých rodinných příslušníků tam byla zapsána a byla zakroužkována. Zeptal jsem se, proč jsou ta jména zakroužkována. Odpověděl: „Děbloví se nelíbí to, co děláš a mocně bojuje naprosto proti všemu, co uděláš. Jména tvých rodinných příslušníků jsem si zakroužkoval proto, abych jim dal zvláštní ochranu.“

Potom tu knihu otevřel na zadní straně a napočítal poslední čtyři prázdné listy do konce. „Až budou tyto poslední stránky dopsané,“ řekl, „pak bude kniha pohanů dokončena. Potom se vrátím pro svůj lid. Některá jména, která jsou na tomto seznamu, budou vymazána a ta nahradím jinými jmény.“ Začal jsem se ptát na význam těch 4 stránek, ale dříve, než jsem dokončil větu, tak zastrčil pero do kalamáře podobně jako meč do pochvy. V té chvíli tak silně zahřmělo a zablýsklo se, že jsem upadl na zem. Potom jsem se probudil.“

Vylití Ducha

V knize Joel se píše o tom, že v posledních dnech Bůh vylije svého Ducha doslova na každé tělo. Bude to doslova invaze z nebe. Blíží se poslední dny a Bůh začne vylévat svého

Ducha jako nikdy předtím. Měl jsem před několika dny o tom vidění. Joel 2:28 a Skutky apoštolské 2:17: „*A budeť v posledních dnech, (dí Bůh,) vyleji z Ducha mého na všeliké tělo, a prorokovati budou synové vaši, i dcery vaše, a mládenci vaši vidění vídati budou, a starci vaši sny míti budou. A zajisté na služebníky své a na služebnice své v těch dnech vyleji z Ducha mého, a budou prorokovati.*“ To bude velké probuzení. Lidé se budou na ulicích třást a nebudou nejdřív vědět proč. Lidé přijdou k Bohu po tisících. A tohle se už začíná dít v Číně, i na jiných místech, kde lidé přicházejí ke Kristu po tisících. Tohle bude před vytržením.

Ježíš Emmanuel

V řečtině Kristus znamená Mesiáš a Ježíš je také Pán. Izajáš 7:14: „*Protož sám Pán dá vám znamení: Aj, panna počne, a porodí syna, a nazúve jméno jeho Immanuel.*“ Emmanuel znamená Mesiáš, ale v řečtině to také znamená Kristus. Takže Ježíš je Kristus, Mesiáš, Emmanuel. Ježíš je ten Mesiáš, na kterého Židé očekávají.

Izajáš 9:6,7: „*Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.*“ Ježíš byl jak syn člověka tak i Syn Boží. On chodil po této zemi a dělal věci jako Bůh, protože řekl: „Já a Otec jedno jsme.“

Poslední slova povzbuzení Přenesen Duchem

„Když pak vystoupili z vody, Pánův Duch uchvátil Filipa a komorník ho už nespatrił; jel tedy svou cestou a radoval se.“ Skutky apoštolské 8:39

Jednou se mi stalo, že jsem jel autem na nějaké setkání a bylo jasné, že to nestihnu. Tak jsem řekl: „Ježíši, prosím tě, dostaň mě na to místo včas.“ A Ježíš vzal to auto a postavil ho přesně několik metrů od toho místa, kde jsem to setkání měl mít. To byla úžasná zkušenost! Boží moc vzala ne jenom mě samotného, ale i moje auto. A potom mi moje manželka řekla: „Na něco se tě zeptám. Jak jenom je možné, že ti ta vzdálenost ve skutečnosti zabrala pouze sedm minut? Odjel jsi autem a během sedmi minut jsem tě slyšela, jak mluvíš v rádiu. Vím přesně, kdy jsi odsud odešel. Jak je možné, že ses tam tak rychle dostal?“ Odpověděl jsem jí: „Letěl jsem tam vzduchem.“ Je to zvláštní jev, můžete si to ale ověřit v Bibli. To je přesně to, co se stalo Eliášovi, protože on se dostal do města pěšky rychleji, než králův kočár. Eliáš se tehdy zeptal Eliši co chce předtím, než odejde a Eliáš řekl, že chce dvojité díl Ducha, který je na něm. Eliáš potom udělal dvakrát tolik zázraků, než udělal Eliáš. Chcete uzdravovat nemocné a mít mocnou službu? Potom získejte více moci Ducha Páně a bude to fungovat. Sám jsem to vyzkoušel a vím, o čem mluvím. Když jsme pokřtěni, pak jsme pokřtěni do duchovního světa. Získej ten křest Duchem svatým. Získej tu dvojitou porci Ducha.

Modlím se za ty lidi, kteří si kladou otázku „Co mám dělat?“. Proste Ježíše, řekněte mu: „Pane Ježíši, potřebuji Ducha svatého,“ modlete se a volejte k němu. Řekl jsem vám už, že jsem v nebi viděl Ducha svatého jako osobu. V nebi s ním budete mluvit nebeskou řečí, žádnou jinou pozemskou řečí se tam nemluví, je to nebeská řeč.

Povolán po Boží pravici

Po pravici Božího trůnu jsme měli takové obchodní jednání. Bůh mi řekl: „Vím, že uděláš to, co ti říkám.“ Bylo tam několik set zúčastněných jako Mojžíš, Abraham, matka Ježíšova, spousta proroků a lidí, které jsem znal. Povolali mě tam ke službě se vzkládáním rukou. A je lepší, když vaše povolání přijde z nebe. Ježíš mi řekl: „Percy, my se za tebe všichni modlíme.“ Všichni na mě v tu chvíli hleděli. Stál jsem uprostřed nich a oni mě povolali k tomu, abych nesl poselství o nebi po celé zemi. Také tam nade mnou prorokovali*. Někteří lidé jsou povoláni ke službě skrze druhé lidi a ne skrze Ducha. Moje povolání však přišlo přímo z nebe. Ježíš na mě vložil ruce a řekl: „Percy, povolávám tě, abys šel zpět na zem a nesl lidem všech jazyků a národů poselství o nebi.“ Poté co na mě vložil ruce, tak řekl: „Ted' mluv,“ a já jsem začal prorokovat: „Národové světa a králové zemští ti padnou k nohám a budou tě prosit, abys jim mluvil o nebi. Půjdeš k vládcům a vedoucím ve světě a oni se tě budou ptát, co je v našem nebi. Vládní představitelé se tě budou ptát, co je v nebi. Lidé všech náboženství se tě budou ptát, co je v nebi, tehdy k nim mluv o tom chrámě a vše o trůnu a potom o těch ostatních věcech v nebi. Potom, až ti uvěří, tak jim řekni o Mně. Řekni jim, že Já Ježíš jsem Pán. Pošlu svoje anděly před tebou a dám ti ústa k tomu, co bys měl říkat.“

Tohle se naplnilo do posledního slova. Volali mi lidé vysoko postavení skoro ze všech zemí světa a ptali se mě: „Ty jsi ten muž, co byl v nebi? Můžeš přijet do naší země a říct nám o tom?“ Bůh mi otevřel dveře. Je lidsky nemyslitelné, abych vám řekl vše, co mi v nebi bylo řečeno. Po tomto povolání mi Ježíš řekl: „Percy, ted' jsi připraven, abys nesl poselství o nebi na všechny čtyři světové strany.“

* poznámka překladatele: Někteří věřící vám mohou říct tohle: „Ale proroctví přece zanikne!“ Zde je jeden z nejpřesnějších překladů tohoto verše z řečtiny: 1 Korintským 13:8 „*Though the prophet's word may come to an end, tongues come to nothing, and knowledge have no more value, love has no end*“.(Bible in Basic english BBE). Zde volně překládám: „I když slova proroků mohou přijít ke konci, a jazyky přijít v nic, a poznání ztratit svůj význam, láska nemá konce.“ Význam, přátelé, je v tom, že tyto dary nepřestanou existovat, ale že v přítomnosti lásky přestanou mít takovou váhu, jakou jim smrtelný člověk často přisuzuje. V přítomnosti dokonalé lásky „přijdou v nic.“ To znamená, že se jimi přestanete chlubit. V nebi budou dokonce i stromy vědět, jaké je vaše přání. Problém Korintských byl v tom, že vyvýšili dary Ducha nad lásku. Pavel zde vyzdvihuje lásku nad dary. Není tomu ale tak, jak někteří učí, že jednoho dne zaniknou naprosto všechny jazyky. 1 Korintským 13:1: „*Bych*

jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl, učiněn jsem jako měď zvučící anebo zvonec znějící.“ Myslíte, že andělé přestanou mluvit svým jazykem a budou se dorozumívat jiným způsobem? Nebo že Bůh vymaže své Slovo, které je plné poznání a proroctví z nebe, tam, kde je pevně zakotveno, jak Bible praví? Nikoliv, ale láska Boží

k Bohu a lidem bude středem pozornosti namísto těchto darů.

„V prvních dnech, při vylití Ducha, jeden chlapec mluvil v jasném proroctví, když se zdálo, že je Duchem v nebi u nohou Ježíše. Pán skrze něj promluvil v první osobě, objasňujíc dětem mnoho věcí, týkajících se toho, čemu nerozuměli a jak očekávat a hledat Ducha. V tom čase Pán řekl: „Když je Duch ve vašem středu, neotvírejte oči, neboť to překáží. Svatý Duch sestoupí, aby vám dal moc ke kázání evangelia, k vyhánění démonů a k uzdravování nemocných. Duch Svatý je v sedmi barvách, červená, modrá, atd.“ Jeden ze starších chlapců řekl, že když Duch Boží byl na něm, tak viděl veliké červené světlo a jiné barvy. Slovo od Pána mu tuhle věc objasnilo, i ostatním, kteří viděli jiné barvy. Samozřejmě, že vím, že světlo se skládá ze sedmi barev, ale nikdy mě nenapadlo, že sedm pochodní před trůnem Božím je symbol Svatého Ducha v sedmi barvách. Veškeré světlo pochází od Boha a Bůh je světlo. Tyto Adullamské děti také viděly Ducha svatého jasnějšího než slunce v poledne. Tento projev Svatého Ducha jako veliké světlo byl velmi častý. Některé z dětí otevřely oči, aby se přesvědčily, jestli se něco neděje s elektrickým světlem, stěží mohly rozeznat světla v místnosti pro nadměrnou slávu světla z nebe, které se zdálo, že naplnilo celou místnost. Tyto děti věděly, co tím Pavel myslel, když řekl, že na cestě do Damašku ho obklíčilo „světlo z nebe“, které bylo „jasnější nad blesk slunečný“ (Skutky apoštolské 26:13).

V časech zvláštního vylití Svatého Ducha bylo viděno těchto sedm pochodní ohně, jak jsou spuštěny dolů z nebe do místnosti, přímo do našeho středu. V jiný čas při těchto viděních trůnu Krista v nebi děti viděly těchto: „...sedm ohnivých pochodní, což je sedm Duchů Božích.“ (Zjevení Janovo 4:5) Všichni jsme věděli, že sedm pochodní znamená přítomnost Svatého Ducha v našem středu.

Když jeden dospívající mladík kázal s opravdovou mocí, tak se náhle jeho oči zavřely a on začal prorokovat jako nějaký prorok ve Starém zákoně, pod přímou inspirací Svatého Ducha v jasném proroctví. Chování kazatele se znenadání změnilo; způsob výslovnosti čínských vět se změnil v rytmické a dokonalé; oslovení se změnilo v první osobu, jako například: „Já jsem Pán Bůh Všemohoucí, ten jediný pravý Bůh, který učinil všechny věci, který k vám teď promlouvá skrze tohoto chlapce.“ „Proti mně jste zhřešili.“ Tato pronikavá slova s sebou nesla pocit, že jste přeneseni do přítomnosti Boží, nedá se to nijak popsat. Místa k sezení se brzy v naší malé modlitebně naplnila, lidé stáli i okolo dveří, kam se jen dalo dohlédnout, a naslouchali s bázni a s údivem. Pokud byl sebemenší rozruch v místnosti, Pán ihned nařídil pořádek, mluvic skrze tohoto chlapce: „Neučiňte chybu v této věci. Poslouchejte pozorně a rozumějte. Já, Pán Bůh, mám veškerou autoritu na nebi a na zemi. Mně musí každý muž a každý člověk podat vysvětlení. Já vím všechno o vás všech. Já znám všechny vaše hříchy. Víím, kolik máte vlasů na hlavě. Dnes večer je vás zde padesát šest, kteří žijete v hříchu. Čiňte pokání ještě dnes večer, a já vám odpustím.“ Více jak půl hodiny jsme byli v přítomnosti opravdového proroka. Pán tímto způsobem usvědčoval lidi z modlářství, bezbožnosti a ze všech jejich zlovyků, až dokud nezbyl ani sebemenší prostor pro hřích. Potom, jako v případě starozákonních proroků, Bůh mluvil o slávě, kterou připravil pro svůj lid. Jako milující Otec je prosil, aby toho večera činili pokání. Mluvil o neštěstí přicházejícím na národy a o zničení bezbožných lidí v den Božího hněvu. Všechno toto bylo několikrát zopakováno s výzvou, aby naslouchali každému slovu jako slovům od Boha, jemuž každá přítomná osoba bude muset vydat účet po této noci. Když proroctví skončilo, chlapec se posadil. Nikdo se ani nepohnul, ani nešeptal. Zdálo se mi, že každá osoba musela vědět, že Bůh mluvil. Téměř všichni přítomní vešli dovnitř, zatímco oči toho chlapce byly zavřené. Když Pán mluvil, že je tam padesát šest přítomných, kteří jsou svázáni d'áblem a hříchem, jeden z chlapců pečlivě spočítal všechny návštěvníky kromě našich křesťanských chlapců. Bylo jich přesně padesát šest.“

H.A.Baker (Vidění za oponou)

Prorocství Ježíšovo se naplňuje

Ježíš mi řekl, že otevře srdce lidí pro tohle poselství o nebi. A všichni mě zvou, abych k nim mluvil o nebi. Mluvil jsem před hinduisty, před Japonci i Číňany, protože chtějí slyšet o nebi. Tohle svědectví otevírá dveře evangeliu. Byl jsem pozván i k papežovi, abych mu řekl o nebi. Tohle otevře dveře všude.

Šel jsem jednou na ambasádu a chtěl jsem mluvit s hlavním velvyslancem, ale bylo mi řečeno, že nejdříve tak za tři týdny, že má plno práce. Ale já jsem mu řekl, že pro něho mám poselství z nebe: „Poselství z nebe?“ A ten hlavní velvyslanec to chtěl slyšet. Nechal si pro mě poslat a já mu vykládal o nebi a on se naprosto změnil. Šel jsem do různých velvyslanectví. Když Bůh otevře ty dveře, tak už je nikdo nezavře. A ti lidé vypadají úplně stejně jako všichni ostatní lidé světa. Šel jsem i za hlavním vedoucím Scotland Yardu. Někteří vám sice řeknou, že jste blázní, ale někteří, pokud jsou moudří, si vás vyslechnou.

Jeden Ind, který věštil z koule, jakmile zaslechl to slovo „nebe“, tak odložil kříšťálovou kouli a já mu vyprávěl o nebi. I Saddámu Husainovi jsem říkal o nebi. Jsem připraven mluvit o nebi všem lidem po celém světě. Halelujah.

Tyto kazety pomáhají tisícům lidí po celé zemi. Spousta lidí mi řekla, že od té doby se s nimi něco stalo, změnil se. Jeden židovský doktor rozdává tyto kazety v nemocnici svým pacientům a půjčuje jim k tomu přehrávač, aby si to mohli poslechnout přímo v nemocnici. Aby se tak mohli připravit a opustit tento svět šťastni. Není to nádherné?

Anděl od Božího oltáře Intenzivní vroucí modlitba

Aby k vám přišel anděl Páně, (na rozdíl od anděla strážného, který je s vámi neustále), musíte se modlit modlitbu intenzivní touhy nebo také úpění, je to silná naléhavost a touha po Bohu. Tohle není modlitba, ve které prosíte například za věci, které mohou být potřebné, abyste pokračovali v Boží práci. Je to jiná modlitba. Daniel se takto modlil, až nakonec přišel anděl s odpovědí, ale trvalo to několik týdnů. Bojoval s ním kníže temnoty. Neočekávejte okamžité odpovědi. Bůh není takový, že by rychle vyskočil z trůnu jen proto, že ho člověk na zemi o něco žádá. Bůh je Bohem řádu a pořádku, a vše vykoná správně a v pravý čas. Včera jsem se modlil hodinu modlitbu „intenzivní naléhavosti“ a zdálo se mi to jako pár minut, ale když jsem procitl z této modlitby a podíval se na hodiny, tak uplynula jedna hodina. Protože jsem byl propojen přímo s trůnem Božím. Potom jsem slyšel hlas: „Za šest hodin ti pošlu anděla, aby s tebou mluvil.“ Tak jsem čekal. Očekával jsem tam na Pána v tichu a dveře byly zamčené. Dlouho jsem byl v té místnosti potichu a očekával jsem na Pána. Je psáno, že Daniel v tichu očekával na Pána a potom přišla odpověď. Musíte se modlit modlitbu „intenzivní, vroucí touhy po Bohu“ alespoň hodinu denně. Je to modlitba, ve které horlivě usilujete a dychtíte. Tohle je ta modlitba, která pohybuje nebem. Je to dokonce něco jiného, než přímluvná modlitba. Přitom se ale modlíte i v jiných jazycích.

Anděla, který ke mně přišel, jsem viděl poprvé a více než dvě hodiny mluvil s mým andělem u mne v pokoji. A ten pokoj byl osvětlen Božím ohněm přímo z oltáře Božího. Stalo se to, když jsem byl na chatě. Hlídač, který byl v tom domě, vycítil, že se něco děje. Potom uviděl jak skrz okna a dveře chaty, ve které jsem byl, vychází toto nadpřirozené světlo a oheň. Ten strážný mi řekl, že ho to vystrašilo k smrti. Vystrašilo to toho strážného a vystrašilo by to i církev na této zemi, protože nejsou zvyklí na takový druh komunikace.

Nesmíte se vzdávat při modlitbě, musíte se modlit tak dlouho, až se někam dostanete. Dostal jsem přesné instrukce: „Když mluvíš ke světu, mluv o nebi, mluv jenom o nebi, ale zatím nevyzrazuj moje tajemství, žádné z nich nesmíš vyslovit. Protože svět zatím není připraven na to, aby je přijal. Protože v těchto tajemstvích je veliká moc. Až do určitého času, kdy ti řeknu, abys je mohl sdělit.“ A ta místnost se třásla od přítomnosti Boží slávy. Řekl mi dále, abych v těchto svědectvích mluvil o spojení nebe se zemí, o slávě nebe a o moci nebe, a jak jsem chodil s Ježíšem v nebi.

Před odchodem

Opravář mi nedávno přišel spravit ledničku a sdílel se mnou svoji zkušenost vytržení. Také spousta křesťanů mi volalo telefonem z celého světa, a říkali mi svá svědectví o tom, jak šli nebo viděli nebe. Většina těchto svědectví je opravdová a ryzí. Proč? Protože se blíží konec tohoto světa. Některá svědectví jsou podivná, tak je nechám být. Spousta těchto lidí, kteří mi volali, se báli říkat svoje svědectví svému okolí, aby se jim druzí neposmívali. U mě je to ale tak, že jsem viděl nebe a tím to končí, tečka, žádný kompromis. A těchto lidí, co viděli nebe, je opravdu hodně. Nedávno jsem byl ve Francii a jeden člověk mi vykládal, že byl v nebi sedm hodin, ale bál se o tom mluvit. Někteří měli o nebi jen sny nebo vidění.

Ježíš ke mně v nebi natáhl ruce a ukázal mi ty jizvy na rukou. Cítil jsem v té chvíli, že Ho chci obejmout. Díval se na mě a řekl mi: „Percy, ty jsi mé vlastnictví, já jsem tě vykoupil.“ Znamená to, že jsem tvůj otrok? „Jestli to chceš takhle nazvat, tak můžeš. Můžeš být vším, čím jen chceš, ale jsi můj, zaplatil jsem za tebe tu cenu na Golgotě a teď patříš mně.“ Sláva! Já patřím Ježíši? Chcete říct, že mu patřím? Ano, patříš Ježíši. Koupil tě, a proto jednoho dne budeš s ním v nebi. Ježíš mi řekl: „Víš co, Percy?“ já jsem řekl „Ano Ježíši,“ „Až se vrátíš do nebe, máme pro tebe další miliardy věcí, které ti chceme ukázat.“ Představte si, že něco takového mi Ježíš řekl! Poté, co jsem viděl tolik nádherných věcí v nebi!? A nejen to, ale půjdu na výlet do věčnosti a zjistím, odkud Ježíš přišel! Tato stará země pomine a přijde nová země na její místo, ta se už připravuje teď. Viděl jsem ji vedle nebe, jak se připravuje. Zjevení Janovo 21:1: „*Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pominula, a moře již nebylo.*“ To bude po tisíciletém království. S touto novou zemí, jak Bible říká, budeme velmi úzce propojeni. Na tuhle novou zem pak můžeš cestovat z nebe, protože bude poblíž nebe. Ani nebudeš potřebovat žádný dopravní prostředek, ale můžeš cestovat Duchem. Skutky apoštolské 8:39: „*Když pak vystoupili z vody, Pánův Duch uchvátil Filipa a komorník ho už nespatrił; jel tedy svou cestou a radoval se.*“

V noční době se mi stává, že když ležím na posteli, tak mohu hledět přímo do nebe kdykoliv jen chci, také během kázání vidím anděly. Ale je to také veliká zodpovědnost. Minulou noc se mi zjeví anděl Páně a můj strážný anděl. A jejich instrukce byly, abych udělal pět milionů kopií těchto kazet. Mají být přeloženy do všech jazyků světa. V tomto musím být věrný. Mám udělat tři alba a v každém má být dvanáct kazet. Anděl použil to slovo „musíš“, musím to rozmnožit dál. Lidé se snaží zjistit, co je tam dál za těmi hvězdami, vysílají tam družice atd. A já jim musím říct, co tam dál je, je to moje zodpovědnost.

Římanům 13:8-10: „*Nikomu nedlužte nic, než abyste se navzájem milovali; neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil Zákon. Láska nepůsobí bližnímu nic zlého; plností Zákona je tedy láska.*“ Galatským 5:16: „*Ale pravím: Duchem chodte, a žádosti těla nevykonáte.*“ Řeknu vám, že poté co jsem se vrátil z nebe, mě všechny tyto světské touhy opustily. Mohu odložit různé věci, které jsem kdysi dělal s láskou. Rád jsem hrával tenis s mým bratrem a to byla opravdu radost hrát tenis s mým bratrem. Není nic špatného na tenisu, ale tahle touha mě opustila. Také jsem rád chodil na lov, a tuto radost z lovu jsem ztratil, všechny zbraně

jsem prodal. Jakmile jednou uvidíte nebe a tu slávu nebe, tak už nebudete mít žádnou touhu po věcech tohoto světa. Například budovy v porovnání s těmi nebeskými se mi teď zdají příšerné.

Jeden bratr z Řecka vzal kalkulačku a kompas a všechno to vypočítal. Nebe je milion mil napříč a dva miliony mil okolo což je 80x větší než naše planeta. Společně teď pracujeme na mapě nebe, z jedné strany té mapy bude planeta nebe, a když ji otočíte, tak tam bude to město. Všechno to bude přesně podle správných rozměrů. Bude to ale spousta práce. Nebude to udělané jen tak ledabyle, ale bude to pečlivá práce, která bude trvat několik týdnů.

Nebeský Otče, jsme tak rádi, že můžeme dnes mluvit o tvém nebi. Jsme tak rádi, že ty jsi tak opravdový. Jsem tak rád, že jsi mě tam vzal, abych o tom druhým mohl vyprávět. Pomoz mi, Ježíši, abych byl věrný v tom díle dokončení na této zemi. Abych to mohl prohlašovat národům této země. Ježíši, drž mě ve své ruce. Udržuj mě ve své čistotě a nádheře. Bůh ať vám žehná, a zachovej vás, je moje modlitba.

Jak přijmout vytržení do ráje

Bůh mi řekl, že budou další lidé, kteří zaplatí tu duchovní cenu, aby mohli vidět nebe (Iz. 55:1). Vzdají se pozemských věcí, zasvětit se Bohu a uvidí nebe, tak jako to bylo dáno mně.

Mnozí se mě ptali, jakým způsobem jsem od Boha obdržel takovou moc. Obdržel jsem ji v modlitební komůrce. Brzo ráno vstávám, modlím se a беру večeri Páně (večeři Páně vysluhujeme i v džungli). Tehdy prožívám opravdové společenství s Pánem. Tuhle moc jsem obdržel také skrze celé posvěcení se. Je to jediný způsob, jak se tam dostat. Odtud dostávám svoji sílu, z modlitební komůrky. Z modlitby čerpám tu radost a sílu. Ježíš říká: „Ale ty, když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, a když zavřeš dveře, modli se ke svému Otci, který je vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně.“ Matouš 6:6

V nebi jsem se zeptal Ježíše, co ve skutečnosti způsobilo, že jsem se dostal do nebe. „Percy, to, že ses neustále modlil ze svého nitra a vroucně ses modlil v Duchu.“ Musíte zasvětit svůj život modlitbě, zanechat hraní tenisu, tak jak jsem to dělával já a dostat se pryč od všech těchto pozemských činností. Potom začnete přicházet do Boží přítomnosti. Je to život celého odevzdání se a posvěcení. Nemáš touhu po ničem jiném, ale cele odděluješ svůj život pro slávu Boží. Tak se to stalo mně.

Jakmile se do nebe jednou dostanete, je těžké se z něho dostat zpět. Nechtěl jsem se vrátit, ale nakonec jsem se vrátil. Já teď Boha neprosím, ale doslova žebraám o to, abych tam mohl znovu jít. Žebraám o to, abych konečně mohl odejít z tohoto pozemského smetišť. Chci jít zpět, strašně moc a nedokážete si ani představit, jak je nebe reálné, až tam vejdete.

Řeknu vám, že moc Ježíše je teď nade mnou a vidím ta slova jakoby napsaná přede mnou: „Připravte se, můj lide! Připravte! Neboť čas je krátký!“

„Chválím tě Ježíši, za tohle poselství.“ Do nebe se nedostanete žádnou jinou cestou, než skrze Ježíše Krista, stačí ho poprosit, aby vás očistil svojí krví, a to vám dá lístek do nebe, za který je již zaplacená plná cena. Krev Ježíše Krista je ten lístek do nebe. Prosím, klekněte na svá kolena a řekněte: „Ježíši, očisti mne svojí krví, slyšel jsem to poselství a teď už vím, že existuje nebe. Prosím tě, Ježíši, abys zachránil moji duši. Učiň mě připraveným, Ježíši.“ Jestli nemáš Bibli, pak si ji seženi a začni číst Nový zákon, třeba spolu se svojí manželkou. Musíte se znovu narodit z vody a z Ducha Božího (voda= Slovo Boží (Ef. 5:26)). Bůh, vám žehnej. Velmi vás miluji, ať vám Bůh žehná je moje modlitba. Ať vás Pán udržuje na věky věků. Amen.

Závěr

Percy mluví v jiných jazycích

Pozn. překladatele: Izajáš 28:11,12 „Proto NESROZUMITELNOU ŘEČÍ (doslova: KOKTAJÍCÍMI RTY) a CIZÍM JAZYKEM promluví k tomuto lidu ten, který mu říká: Zde je místo odpočinutí... Nechtěli však slyšet.“ CEP 1 Korintským 14:21: ... „JINÝMI JAZYKY A CIZÍMI RTY BUDU MLUVIT k tomuto lidu a ani tak mě neposlechnou, PRAVÍ PÁN.“ 1 Korintským 14:18: „DĚKUJI SVĚMU BOHU, že mluvím JAZYKY VÍCE NEŽ VY VŠICHNI, ve sboru ale raději chci promluvit pět slov svou myslí, abych poučil i druhé, než deset tisíc slov v jazyce.“ Problém Korintských byl v tom, že se málo modlili v těchto jazycích ve skrytu své modlitební komůrky. Tento dar používali ve shromáždění spíše k vychloubání se, než k rozvíjení společenství s Bohem a navíc bez výkladu. Pavel musel mít nadpřirozené zjevení ohledně jejich situace. Zkuste říct deset tisíc slov a uvidíte, jak dlouho vám to bude trvat. To dokazuje, že Pavel se ve svém soukromí musel modlit opravdu hodně v tomto nebeském jazyku.

(Percy mluví na pásce nahlas neznámým jazykem a poté ho vykládá.)

Dodatek A

Ze svědectví evangelisty Roberta Cartera

S písemným svolením autora.

Published with the written permission of the author.

Evangelista Robert Carter přijal Pána Ježíše Krista na evangelizaci 1 září 1968. Při první písni ho obstoupilo jasné světlo, podobně jako apoštola Pavla. Předtím byl členem episkopální církve, kde ale obrácení neprožil. Dnes slouží jako evangelista hlavně v Indii. Pán ukázal Robertovi peklo i nebe. Robert říká, že v pekle mu Pán ukázal i lidi, o kterých se píše v Matouši 25:41. Následují výňatky z jeho svědectví:

45 minut v pekle

„Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.“ Matouš 7:21

„Je to místo, které už nikdy nechci vidět.“ „Žádné stromy, žádná modrá obloha, žádné hory, ani potoky vod, žádné řeky...nic takového.“ „Bylo to, jako když jedete nějakým proskleným výtahem dolů a vidíte jedno patro za druhým. Byla tam spousta jakoby pater a úrovní.“ „Každou chvíli jakoby ze spousty míst najednou vycházely občas malé nepatrné výbuchy ohně. Každý výbuch byl následován šokujícími výkřiky lidí. Když nastal tento výbuch, pohltilo to tuhle osobu v plamenech, a když tyhle plameny ustaly, pak přestal i tento křik. Všude bylo slyšet hrozný nárek a sténání. Zdálo se, že jsou mučeni ještě něčím jiným než ohněm, ale ani nechci vědět, co to bylo.“ „Viděl jsem tam skupinu lidí, kteří byli odděleni ode všech ostatních. Špatně na ně bylo vidět. Byli v černém oděvu, s kapucí přes hlavu, celí pobledlí, šedé barvy a dívali se směrem dolů. Tak smutný beznadějný výraz v obličeji jsem v životě neviděl. Když jsem si kladl otázku, co to může být za lidi, Pán mi řekl: „Jsou to kazatelé... služebníci prázdného náboženství, kteří nekázali evangelium... učili náboženství, ale jejich poselství nikdy nikomu nepřineslo spasení. Někteří z nich byli dokonce kazatelé plného evangelia. Jsou v pekle, protože jako služebníci bez víry rozsévali pochybnosti a nevíru. Nikdy nevěřili tomu, co sami kázali. Musí tam teď stát a dívat se na ty lidi, které svedli z cesty, jak trpí v područí pekla. To je jejich bolest a utrpení.“ „I když jsem viděl plameny, tak tohle místo bylo zatuchlé a studené. Cítil jsem, jakoby tenhle mráz byla fyzická věc.“ „Když jsem hleděl pod sebe, uviděl jsem někde v dálce tekuté moře plamenů. Připomínalo mi to tekutou lávu. Neustále se to pohybovalo sem a tam a z dálky to vypadalo, jako by se na povrchu občas objevovaly a pak zase mizely pod hladinu hroudy žhavého uhlí.“ „Viděl jsem dvojité dřevěné těžké dveře s železnými mřížemi a celé hustě pokryté hřeby. Jiné dveře vypadaly jako celé ze železa, jako dveře od cely vězení... smutná věc je ta, že na ně budou hledět po celou věčnost:

Vytržen do nebe Veliký bílý trůn

„A znám takového člověka (zda to bylo v těle nebo mimo tělo, nevím, Bůh to ví), který byl vytržen do ráje a uslyšel nepopsatelná slova, která člověku nepřisluší mluvit.“ 2 Kor. 12:3,4

Měl jsem také tu výsadu navštívit několikrát nebe, a to nikoliv ve vizi, ale doslovně. Ležel jsem na posteli, nohy jsem měl opřené o stěnu a pozoroval jsem noční oblohu, když jsem najednou uslyšel vítr, který neustále sílil. Tento vítr foukal velmi prudce skrze celé moje tělo. Najednou se v obloze objevil velmi jasný oslnivě zářící tunel, který mě obklopil. Bylo to jako by se obloha sama otevřela. Tento mocný vítr mě fyzicky vyzdvihl z postele a oknem jsem letěl přímo do tohoto tunelu neuvěřitelnou rychlostí. Po nějaké době hvězdy z tohoto tunelu zmizely, i když jsem je mohl vidět pod sebou, zatímco jsem letěl stále vzhůru. Po nějaké době tento tunel zmizel a byl jsem někde, kde už není vesmír. Velmi těžce se to dá popsat. Snad bych to popsal jako čistou otevřenou oblohu. Poté jsem letěl k jakýmsi nádherně zářivým bílým mrakům, které obklopovala spousta hvězd. Byl to nádherný zážitek, letěl jsem opravdu dlouho, a nevím, jakou dobu to mohlo trvat...

Viděl jsem veliký, několik kilometrů vysoký a široký bílý trůn, který se trochu podobal těm starodávným římským nebo řeckým trůnům. Podobal se bílému zářícímu mramoru. Tento trůn mě naprosto uchvátil, byl opravdu obrovský. Po jeho stranách se třpytilo něco jako perly a drahé kameny. Bylo to ale jakoby tohle světlo vycházelo přímo z těch kamenů. Byl velmi oslnivý a jakoby zastřený nějakým oblakem, nebo jako rozmazaná nezaostřená fotografie. Na tomto trůně seděla královským způsobem lidská postava. Nemohl jsem ho

jasně vidět, jakoby mi to ani nebylo dovoleno, ale velmi jasně jsem vnímal, že tahle osoba je zde od věčných věků. I když jsem tuhle osobu nemohl vidět jasně, viděl jsem, že má na sobě bílé planoucí roucho s dlouhými rukávy a manžetou.

Tahle osoba se ke mně jemně naklonila a pravou paží a rukou mi dala znamení. V té chvíli jsem v sobě uslyšel hlas, který ve mně promlouval slova útěchy a potěšení. Ujistil mě, že vše je v pořádku a že mám určitý úkol, který mám naplnit.

Jednoho dne budu stát před tímto velikým bílým trnem a budu vidět nerozmazaně, ale velmi jasně.

Vytržen po druhé Domov ve městě

Jindy se mi stalo, že jsem uslyšel Boží hlas přitom, když jsem byl v koupelně. Vím, že je to velmi osobní věc a nejdřív jsem se styděl. Potom jsem si ale uvědomil, že před Bohem jsme všichni nazí. S Bohem mluvím tak jako s přítelem, mluvím s ním naprosto o všem. O jídle, které jím, o tom, jak se cítím... Řekl mi, že mi chce ukázat dům, který pro mě staví. Když jsem seděl ve svém křesle, najednou jako by se z nebe zablýsklo a v několika okamžicích jsem byl v nebi. V jedné chvíli jsem seděl v křesle a v druhé jsem najednou stál před svým nebeským sídlem. Připomnělo mi to, že nějak podobně se odehraje vytržení, v rychlosti, mrknutím oka. Pokud chcete debatovat o tomto vytržení, jestli půjdete skrze soužení a nebo jen skrze část, tak můžete, já už ale budu dávno pryč.

Prvně jsem viděl svůj městský dům a uviděl jsem ho uprostřed velikého pozemku. Byl obklopen pěstěným trávníkem, různými zahradami a tahle tráva byla ZELENÁ... ach úžasně zelená. Trávníky byly hladké jako kulečnickový stůl, a přece vypadaly, že takto rostou přirozeně a není potřeba je sekat. Byla tam alej stromů v dokonalé řadě a potom se zase různě obloukovitě zatáčela okolo různých zahrad. Tyhle zahrady byly chvílemi tvarované a jindy byly ponechány v přírodním tvaru. Stromy byly veliké a velmi půvabné, s velmi bohatými a bujnými korunami, které se jakoby překrývaly jedna přes druhou. Nebyly na nich žádné květy ani ovoce, ale byly velmi vznešené a listy byly ve tvaru srdce. Bylo to velmi krásné.

Jedné věci, které jsem si tam často všiml, byl naprostý nedostatek nepořádku. Nikde jsem neviděl ani jeden spadlý list nebo stéblo trávy, spadlé na zemi. Každá větev i větvička byla na svém místě. Nebylo tam prašno ani sucho a nikde žádný kouř. Sešel jsem z této aleje a šel jsem po trávníku. Na tomto trávníku byla spousta květin a byl jsem ohromen jejich nádherou. Jejich barvy byly jako barvy kaleidoskopu a téměř oslňující.

Když jsem šel po tomto trávníku, cítil jsem se velmi zvláště, protože jsem se obával, abych náhodou na některou květinu nešlápl. Když jsem šel, tyhle květiny jakoby se ke mně otáčely a dívaly se na mě. Když se na mě dívaly a všimly si, že bych na ně mohl náhodou šlápnout, tak uhnuly na stranu a poté co jsem odešel, tak se zase vrátily na svoje místo. Trávník byl velmi hustý, hebký a houbovitý. Bylo to, jako bych chodil na vodní posteli, akorát bez toho vlnitého efektu, nebo jako na veliké gumové houbě, ale zároveň to bylo i pevné pod nohou. Každý krok byl jakoby bez námahy. Zdálo se, že mohu jednoduše udělat až kilometrový krok. Jindy se zase zdálo, že nezáleželo na tom, jak moc kráčím a ušel jsem jen pár centimetrů. Bylo to, jakoby moje rychlost byla vědomě měřena a moje bytost automaticky vyhověla mým požadavkům.

Alej vedla skrze tyhle parky a potom se rozšiřovala, když se blížila k domovu. Před domem byla fontána a cesta, která vedla přímo skrz tuhle fontánu, ale také okolo ní. Fontána byla vysoká něco přes dva metry a byla usazena uprostřed kruhového jezírka. Rostlo v ní

několik druhů květin, které vypadaly jako vodní lilie. Voda stékala shora přes tři lemované kulaté poháry, tekla z jednoho do druhého dřívě, než se vlila do jezírka. Záleželo na tom, z kterého úhlu jste se na tuhle fontánu dívali. Je to podivné, ale když jste se podívali z boku, vypadalo to jako přírodní vodopád. Jinak to vysvětlit nedovedu.

Tohle sídlo byla zářivě bílá budova čtvercového tvaru. Obrovské stromy rostly po obou stranách ale nikoliv zepředu. V každém předním rohu stál nádherný strom, podobající se dubu, nakláněl se stranou a vypadalo to, že celý dům podpíral jako kolébku. Dům měl dvě podlaží a byl velmi vysoký. Každé podlaží bylo kolem devíti metrů vysoké, ale neměli jste pocit, že vám strop visí někde vysoko nad hlavou. Zepředu bylo sedm sloupů, které se tyčily až na vrchol domu a v úrovni stropu se půvabně točily a vytvářely nad vchodem oblouk.

Přední vchod byl velmi veliký, s širokými vábivě vypadajícími dveřmi, které byly barevné a téměř průhledné a jakoby řezbářsky zdobené. Tohle barevné sklo se třpytilo a zároveň zářilo. Po každé straně vchodových dveří byla skleněná obruba.

Když jsem přišel k tomuto domu, dveře se samy otevřely. Když jsem vstoupil dovnitř, tak se mému zraku naskytla úžasná podívaná.

Podlaha vypadala, že je vyrobena z jednolitého dekorativně upraveného bílého mramoru, a uvnitř tohoto mramoru byla slabá zář. Také se třpytila, a když jsem po ní šel, tak tento třpyt neustále měnil svoji pozici. Ze středu podlahy vedlo do horní místnosti bohatě zdobené schodiště. Bylo vyrobené z podobného materiálu jako podlaha, ale jeho barva byla odlišná. Schodiště mělo nad sebou zlatou zář. Po každé straně tohoto schodiště bylo točité zábradlí. Prostředek schodů byl potažený přepychovým silným načervenalým kobercem. Nahoru jsem ale nešel. Pán mi později řekl, že tohle je můj městský domov.

Horské sídlo-domov na venkově Obdivuhodný ovocný strom

Opustil jsem svůj první domov a odešel jsem do prostředí venkova. Byl to velmi podivný pocit. Bylo to jako bych udělal jen pár kroků, ale přitom jsem ušel spoustu kilometrů, až jsem došel do prostředí venkova, které mi připomínalo kanadské zasněžené hory. Byla tam spousta lesů a stromů a stál jsem před domem, který byl jakoby zasazen do krajiny. Připomínalo mi to nějaký luxusní turistický hotel. Hlavní zdi byly postaveny z kamene, malebná okna, uvnitř bylo vše velmi bohatě pokryto skvostně vypadajícím dřevem a byl tam i praskající krb. Nebylo tam samozřejmě chladno a proto nebylo třeba se ohřát, ale takový to na mě zanechalo dojem.

Dům měl pro mě až druhotný význam, protože za tímto domem byl uprostřed zahrady strom,... velmi zvláštní strom. Byl to ovocný strom, měl dokonale rovný kmen v průměru přibližně deseti centimetrů. Jeho koruna visela svisle dolů, jakoby ji někdo pěstitelsky vytvaroval. Z boku měly listy tvar míče na ragby, ale z vrchu měly tvar dokonale kulatý. Nedíval jsem se z vrcholu tohoto stromu, abych to zjistil, ale prostě jsem věděl, že je to dokonale kulatý tvar. Tyhle koruny měly sytou smaragdově zelenou barvu a byly dostatečně vysoké, abych si mohl pod ně stoupnout a dotýkat se jich rukou. Z dokonale rovných stopek velikosti slámky na pití, viselo dvanáct druhů ovoce. Každé ovoce bylo stejné velikosti jako listí a tvarem dokonale zapadlo do mojí ruky. Nebylo potřeba, abych je trhal, vše co jsem udělal, bylo to, že jsem se ho jen nepatrně dotkl a nastavil pod něho dlaň... a sklouzlo mi přímo do dlaně. Okamžitě se na jeho místě objevil nový kus plně vyzrálého ovoce. Tohle ovoce mělo barvu, která se nedá dostatečně popsat. Mělo zeleno-žlutou barvu jako avokádo, a také růžově-načervenalý odstín ovoce tomelu (druh ovoce, jehož strom má mramorovou kresbu dřeva). Víím, že normálně tyhle dvě rozličné barvy nemohou existovat společně bez toho, aby se vpily jedna do druhé. Bylo to velmi neobvyklé.

Co bylo ale ještě neobvyklejší, bylo tohle: ovoce nemá žádnou slupku! A dokonce ani žádné pecky.

Jíst tohle ovoce byl nezapomenutelný zážitek. Když jsem dal jeden kousek do pusy, tak se mi v ústech rozpustilo. Stala se z něho šťáva. Bylo velmi šťavnaté a obzvlášť sladké. Byla to velmi přírodní sladkost ovocně-medová a jeho chuť ve mne zůstala ještě po dlouhou dobu. Bylo to velmi občerstvující... opravdu velmi!

Jeden můj přítel, který je pastorem, se mě jednou zeptal: „Snažíš se mi snad namluvit, že jsi jedl ze samotného stromu života?“ Nevím, co to bylo za strom a netroufám si to ani odhadnout, co to asi tak mohlo být. Všechno co vím, je to, že takový strom tam je. Snědl jsem jeden kousek a byla to ta nejlepší a nejlahodnější chuť v mém životě. Pán mi řekl, že tento dům je moje venkovské sídlo.

Třetí palác

Najednou jsem stál před velmi vysokou budovou. Musela mít alespoň 10 nebo 12 poschodí, ale přesně nevím. Stál jsem dostatečně daleko, abych mohl tohle stavební dílo vidět celé, ale zároveň jsem také stál přímo před vchodem. Tato budova měla různě vysoké a veliké věže a každá z nich měla trochu odlišný tvar střechy. Když jsem si tu budovu dále prohlížel, všiml jsem si, že její barvy byly zářivě jakoby hedvábné, perleťové, byly to výrazné barvy jako v kaleidoskopu, takové, které jsou vidět v duze. Nešel jsem dovnitř, ale ve vstupní hale jsem viděl masivní schodiště. Pán mi řekl, že i tohle je moje. Kdykoliv si na to vzpomenu, je mi uvnitř příjemně teplo a po těle mi běhá mráz. V nebi mám tedy celkem tři domy.

Nebeská krajina

Najednou jsem šel po ulici, která se klikatila kolem krajiny podobné krajině, jaká je v Anglii na venkově. Ale jaká to ulice! Byla to zlatá ulice... z jednoho kusu čistého zlata! Do této chvíle jsem si myslel ze čtení Bible, že tyto ulice budou zlatem pokryté, ale teď jsem na této ulici i stál. V nebi jsme stále jen lidé a stalo se mi, že jsem upadl do naprostého úžasu a nebyl jsem schopen říct ani slovo.

Kopce okolo byly mírně zvlněné a mezi nimi tekly bublající potoky, které šuměly živou třpytivou vodou, kterou jste mohli přímo pít. V potocích i všude kolem byla spousta květin, jaké si ani nedokážete představit. Květiny byly všech možných velikostí, byly obrovské, ale i malé. To místo těmi květinami přímo žilo a tak jako při méj první návštěvě, i tentokrát mě tyhle květiny sledovaly, kudy jdu. Myslím, že kdyby měly tvář, tak by se usmívaly od ucha k uchu. Vzduch je přímo nabitý pocitem štěstí. Když mluvíme o vzduchu, neměl jsem pocit, že potřebuji dýchat, ale přesto jsem dýchal a bylo to něco úžasně občerstvujícího. Bylo to velmi čisté a křehké... až povzbuzující. Celé moje ústrojí se cítilo uvnitř velmi čisté a lehce. Bylo to jako bych krácel botanickou zahradou. V dálce jsem viděl různé skupinky lidí. Doslova zářili radostným výrazem ve tváři. Tahle radost je tak silná, že se zdá, jako byste ji mohli fyzicky cítit. Každý měl na sobě bílé roucho, které mu sahalo až k nohám. Viděl jsem, že jim nohy vyčnívaly zespodu okraje roucha, zatímco chodili bez chůze. Opravdu se tohle nedá k ničemu připodobnit. Spíše se to podobalo plachtění než chůzi. Tímto plachtivým pohybem jsem se pohyboval naprosto bez námahy i já.

Všiml jsem si, že všechno ukazuje k Bohu. Naprosto všechno dává Ježíši chválu... všechno! Všechno, co potřebujete udělat, je zašeptat „Halelujah“ a obklopí vás najednou zástup lidí a společně začnete chválit Pána několik hodin... je to velmi svobodné, neomezené, jásavé a radostné tak, že se to ani nedá popsat. Ach, chlapče... to je ale chvála! Tohle je skutečná nádherná chválící hudba. Bůh není hluchý. Ani není nijak nervózní a ta hudba, písně a chvály nejsou nijak potlačované. Nejsou tam však naprosto žádné hlučné hudební tóny nebo řinčící zvuky. Mám rád různé druhy hudby a sám jsem tak trochu hudebník, ale musím říct, že spousta naší křesťanské hudební chvály je zesvětštěná. Dnes nevidíte téměř žádný rozdíl mezi světskou hudební zábavou a některou křesťanskou zábavou. Ale hudba v nebi... Svatá dobroto!... je to sladké, melodické, jemné, konejšivé, povzbuzující a mnohem víc a to vše zároveň.

Viděl jsem, že podél cesty ležely nahodile vzácné drahokamy. Místo kamení tam byly smaragdy, rubíny, safíry, diamanty a jiné vzácné kameny všude okolo cesty.

Všude, kam jsem se podíval, byla krása. Tohle místo bylo jasné, ale nebylo tam slunce a není tam ani měsíc. Viděli jste tam záblesky zářivě třpytivého světla, ale tím světlem v nebi je Bůh a On nevrhá žádný stín. Neuvidíte tam ani ten nejmenší stín. Všude je ale tohle nádherné teplé světlo a způsobuje, že se cítíš uvnitř, jako bys zářil.

Když jsem cestoval dál, viděl jsem cesty podobné těm, které jsem uviděl poprvé. Byly tam malé cestičky i veliké cesty a všechny byly ze zlata. Tyhle ulice nejsou upraveny jen na povrchu, tak jako jsou naše vozovky potažené vrstvou asfaltu, ale jsou několik metrů hluboké. Tohle zlato je čisté skrz na skrz. Není třeba ho znovu přetavovat nebo leštit. Je to jako když někdo nastříká auto několika vrstvami barev. Nastříkají několik vrstev barvy tak, že jedna vrstva ke konci slábne do ztracena a začíná druhý pruh barvy, který zjevuje barvu, která je pod ní. Takovýmto barevným dojmem na mě tohle zlato zapůsobilo. Cesta, po které jsem cestoval, se mírně točila doleva, podobně jak to dělají zahradní architekti v zahradě, aby zakryli následný prvek, až najednou se celá ta nádhra vynoří před vaším zrakem. Způsobuje to, že si návštěvník říká: „Co asi bude za tím dalším rohem?“

Podivná zahrada

Když jsem tedy takto zatočil za roh, objevila se přede mnou velmi neobvyklá zahrada. Byla to zahrada nikoliv květin, ale vzácných kamenů. Byla tam skalka, v níž drahokamy všech možných barev a velikostí zdobily kolem dokola to, co bylo posazeno zvlášť odděleně ve středu této skalky... DIAMANT VELIKÝ JAKO AUTO! Naprostá senzace! Způsobilo to, že se mi na chvíli zastavil dech. Po chvíli jsem přišel k jednomu stromu, který byl postaven uprostřed nádherně zelené přírody. Znovu říkám, že tahle zeleň byla ta nejzelenější zelená barva, jakou jsem v životě viděl. A podobně obloha byla ta nejmodřejší modrá, jakou jsem v životě viděl. Tenhle strom tam stál uprostřed toho všeho. Když jsem k němu přišel, všiml jsem si, že to není normální strom. Nebyl příliš vysoký, takže jsem se mohl dotknout jeho listů, ale listy to nebyly. Skutečně to nebyl normální strom, protože byl celý z drahých kamenů. Kmen stromu byl velmi hladký a vypadal jako safír. Listy byly ze smaragdů. Nebylo na něm žádné ovoce ani květy. Tento strom byl celý okrášlený diamanty, neustále se blýskal a třpytil. Když jsem se k němu přiblížil, abych se ho dotkl, tenhle strom na mě volal velice tichým hlasem: „Dotkni se mě. Dotkni se mě.“ Velmi jemně jsem se ho dotkl a přímo z toho stromu začala vycházet nádherná hudba. Když jsem se k němu přiblížil, tak se ke mně dokonce naklonil a poté z něho vycházela tahle hudba jakoby neznámých hudebních nástrojů. Vykřikl jsem: „Ó...chvála Pánu!“ a okamžitě jsem byl obklopen skupinou lidí, ze kterých vycházelo uctívání a láska, a volali: „Hoden je Beránek, hoden je Beránek.“ Byli

velmi radostní. Jak už jsem řekl předtím, stačí jen zašeptat slovo „Halelujah“ a během minuty jste uchvázeni ve zpěvu a hudbě a chvále, která se slovy nedá popsat.

V dálce vidí veliké město

Pak jsem šel dál, až tahle klikatící se cesta přešla ve velmi širokou cestu, která mizela ve veliké vzdálenosti. Čím dál šla, tím byla širší, jako nějaká superdálnice, vedla přímo, až mizela a byla zapuštěná do něčeho, co vypadalo jako SKLENĚNÉ MOŘE. Alespoň to vypadalo jako sklo, bylo to průhledné a čím hlouběji, tím více nabíralo barvu zlata.

Nad tímto neviditelným pobřežím byla z dálky vidět jasná zář, která jakoby vystupovala z nějakého velkoměsta. Tady na zemi vidíme v noci světla města, jak svítí směrem nahoru, ale tohle bylo něco naprosto jiného. Byly tam paprsky světla, které se zdály jakoby živé... v pohybu... a vyzařovaly směrem vzhůru. Uprostřed tohoto světla byl oslnivý žár, na který jsem nemohl hledět. Bylo to příliš oslnující. Někde v tomto světle jsem zahlédl geometricky vzorované tvary, ale nebyl jsem schopen je jasně vidět. Říkal jsem si, že to asi bude Nový Jeruzalém. Jednoho dne to určitě zjistím.

Spasen na smrtelné posteli

Neviděl jsem samotného Pána, ale vím, že On viděl všechno, co dělám. Ví, že dnes je tam i můj otec a můj syn Gary. Bůh také řekl mojí manželce Marge, že uvidí svoji matku a že naše matky jsou v nebi blízké přítelkyně. Není to nádherné?

Můj syn Gary přijal Pána Ježíše na smrtelné posteli v roce 2002 ve věku 39 let. Stále jsem citoval verše z Izajáše 54 a často jsem se modlil za jeho spasení: „*I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neustoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovník.*“ „Ty utištěná, vichrem zmítaná, útechy zbavená, hle, já ti do omítky vsadím drahokamy, za základ ti dám safíry. Cimbuří ti udělám rubínová, brány berylové a celé tvé obezdění z drahokamů. Všichni tví synové budou Hospodinovými učedníky; hojnost pokoje zjednáš svým synům.“ Izajáš 54:10-13 CEP

Ten den jsem se cítil jako lev v kleci. Chodil jsem sem a tam a neustále jsem se modlil. Nic mě nemohlo potěšit a na nic jiného jsem se ani nemohl soustředit. Když zazvonil telefon, řekli mi, že můj syn Gary leží na jednotce intenzivní péče se srdečním kolapsem. Nasedl jsem na letadlo a během letu jsem z letadla uviděl nádherné světelné paprsky. Můj přítel pastor, který byl v tu dobu se mnou v letadle a seděl několik řad za mnou, mi později řekl, že také tyto paprsky viděl. V životě prý nic podobného nezažil. Gary byl v komatu, ale opakoval jsem vše, co mi Bůh v letadle řekl, abych svému synovi vyřídil. A že se nemusím obávat, i když je v komatu, tak slyší každé moje slovo. Řekl jsem mu: „Gary, tohle je tvůj otec zde. Miluji tě. Vždycky jsem tě miloval. Nikdy jsem tě nepřestal milovat a vždycky tě milovat budu.“ Modlil jsem se tam za něho a citoval mu některé verše z Písma. Svědčil jsem i zaměstnancům nemocnice o tom, že když byl Gary chlapec, Bůh ho tehdy zázračně uzdravil z otravy. Většinu času jsem se modlil vnitřně, protože kolem něho většinou byl personál. Když jsme byli ale o samotě, znovu jsem mu opakoval tato slova: „Gary, můj synu. Miluji tě. Vždycky jsem tě miloval a nepřestanu tě milovat.“ Tak jak mi Pán řekl, že to mám udělat a přitom jsem mu líbal ruku a čelem jsem se opíral o jeho čelo. Když jsem tak učinil, zamrkal na chvíli očima a přístroje ukázaly zvýšenou srdeční aktivitu.

Potom ho přišel navštívit můj syn Robert. Když jsme společně nastupovali do výtahu, přiběhl personál a volal na nás „Rychle utíkejte. Utíkejte!“ Utíkal jsem po chodbě přímo na oddělení jednotky intenzivní péče. Krátce poté Gary zemřel. Zdá se mi, jakoby Gary čekal, až přijdu já i jeho bratr Robert za ním do nemocnice. Robertovo letadlo přistálo 21:20 a do nemocnice se dostal dvě minuty před 21:30. Gary zemřel ve 21:30.

Vrátili jsme se do domu mé dcery. Velmi jsem se rmoutil a celou noc jsem nemohl usnout. Plakal jsem a cítil jsem se jak němý. Často jsem se modlil za jeho spasení a vyznával jsem ty verše jako Izajáš 54, ale teď mi připadalo, že tahle zaslíbení selhala.

Uprostřed té noci, která se mi zdála jako věčnost, ke mně Bůh promluvil velmi jasným a něžným hlasem a obrátil můj zármutek v radost a jásání: „Roberte,“ řekl mi „Já jsem tě neklamal. Neselhal jsem. Svůj slib jsem dodržel. Gary je tady se mnou právě teď.“ Na chvíli se odmlčel a poté pokračoval: „A tvoje matka je tady vedle něho.“ V té chvíli jsem ve vidění spatřil svého syna. Vypadal tak nádherně. Vypadal, jako by mu bylo teprve dvacet let. Ve škole měl přezdívku „pihatý zrzoun“, ale když jsem si ho prohlížel teď, tak měl krásně čistou, téměř zářící kůži. Vypadal tak čerstvě, jako by se právě někde koupal.

Měl krásné vlasy, téměř bílé. Pán řekl: „Ještě ho ukážu,“ a celé tohle vidění se pomalu vytratilo.

Ach jaká radost! Jaký divotvorný to Spasitel! Řekl mi: „Gary to dokázal! Právě přišel domů!“

Bylo to pro mě nesmírně důležité. Protože podle toho, jak jsem se na situaci díval já, tak Gary pro Pána nežil. Často jsem se za svoje děti modlil a volal jsem v zoufalé modlitbě: „Nechci, aby přišly do pekla“ a představoval jsem si, že z nich budou kazatelé. Teď byl ale můj syn mrtev. Bůh mi dál vysvětlil, že jsem čekal na nějaké viditelné znamení a že jeho Duch mě slyšel a zareagoval.

Paprsky světla

Bůh mi dále řekl: „Paprsky světla, které jsi viděl z letadla, byli moji andělé, kteří právě pro něho přicházeli.“ V tu stejnou dobu, kdy jsem viděl tyhle paprsky světla, se u nás doma náš pes Tammy najednou probudil a při tom nedočkavě vrtěl ocáskem. Běžel k mé manželce a pak zase k naší brance od domu a dával jí tak najevo, aby šla otevřít dveře. Stála nedočkavě u branky a čekala, až vejdu dovnitř. Marge otevřela dveře. Nikdo tam nebyl, ale Tammy se začala očividně radovat, jako by do ní někdo vjel šídlem. Zdálo se, jakoby následovala nějakou neviditelnou osobu, která vstoupila dovnitř. Marge se zeptala Pána: „Co to bylo?“ Pán jí odpověděl: „Právě jsem ti poslal anděla.“ Řekl jí také, že Tammy tohohle anděla zná už dávno.

Jesle v nebi

Když jsem letěl do nemocnice, tak mě moje manželka doprovázela a pozorovala, jak letadlo ve kterém sedím, pomalu odlétá. Postavila se vedle ní jiná žena a daly se spolu do řeči. Její manžel byl vojenským knězem v armádě a právě odlétal ve stejném letadle jako já na šestiměsíční službu do Timoru. Poté co jsem vystoupil z letadla, všiml jsem si nějakého muže v uniformě, jak nastupuje do taxíku.

Tahle žena řekla mojí manželce úžasný příběh. Řekla jí o jednom mladém muži z jejich sboru, který těžce onemocněl a ležel v nemocnici. Šli se za něho do této nemocnice modlit a během jejich návštěvy tento muž zemřel. Doktoři ho ale resuscitovali. Řekl jim, že byl v nebi, kde byl velmi radostný a šťastný. Řekl, že se vrátil jen proto, aby mohl říct ostatním o nebi a poděkovat jim za modlitby. Nebyl ženatý a ve svém životě nikoho zvláštního neměl, a že ho tady nic nadržuje. Řekl: „Ochutnal jsem nebe a vracím se zpět,“ ale ještě dlouho poté zůstal naživu, než se mohl zase vrátit zpět domů do nebe. Tomuhle plně rozumím, protože jsem také okusil nebe a velmi se toužím vrátit.

Tahle žena má pětiletého syna, který byl již několikrát v nebi. Mluvil s ní o ovocném stromu, na kterém roste ovoce bez slupky a bez pecek. Řekl jí, že když jedno ovoce utrhl, hned se na jeho místě objevilo nové. Naprosto tomuto chlapci věřím, protože jsem to sám viděl.

Co bylo ještě více udivující, bylo to, když jí začal vyprávět, jak v nebi viděl jesle. Zdá se, že tento chlapec viděl velmi veliké jesle, ve kterých byla spousta dětí, o které se starají „chůvy“. Řekl své matce, že tam potkal o dva roky staršího chlapce jménem Jozue. Jozue přišel k tomuto chlapci a řekl mu: „Až se vrátíš domů, řekni mamince, že ji miluji a odpouštím ji.“ Tahle žena řekla mojí manželce, že dva roky předtím, než měla tohoto syna, tak přerušila těhotenství svého chlapečka, kterého nazvala Jozue.

Řekla, že jakmile jí její syn řekl o Jozuovi, tak padla v slzách na kolena a volala, jak úžasné je vědět, že tam v nebi je někdo, který ji tolik miluje a odpustil jí, i když ho ani nezná! Ještě více je vzrušená z toho, že na ni tenhle chlapec čeká.

Malý pětiletý chlapec si jednoduše takovéto věci jen tak nevymyslí a nevěděl absolutně nic o minulosti své matky. Věříme, že tohle setkání nebyla jen nějaká náhoda!

Robert Carter

Dodatek B

Fenomén sněhových vloček a jejich symbolika

(napsal překladatel)

To, co vidíte na obrázku, jsou opravdové sněhové vločky vyfotografované pod speciálním mikroskopem. Jsou lidé, kteří se fotografováním těchto vloček zabývají celý život. Víte o tom, že neexistují ani dvě vločky stejné? Sněhové vločky patří k jednomu z největších důkazů Božího stvoření. Nebe by bylo velmi ochuzeno, kdyby v něm chyběl sníh. Je to součást Božího stvoření, takže tam musí být. Zkuste nakreslit jen jednu z těchto vloček a uvidíte, kolik práce vám to dá. Všechny mají šesticípý tvar. Tohle je promyšlený výtvar velmi inteligentní bytosti. Bůh stvořil člověka šestého dne. Je to tedy číslo člověka. Šest je pět plus jedna. Pětka je v Bibli symbol milosti. V Genesis 15:9 máme 5 obětí milosti, víme, že symbolizují oběť Ježíše za naše hříchy. (Leviticus 26:8: „*Pět z vás jich bude pronásledovat sto...*“) Pátá

kniha Žalmů a pátý verš prvního žalmu mluví o milosti. A číslo jedna je symbol Boha „Jeden Bůh, jedna víra, jeden křest“, atd. Tedy vidíme, že každá vločka je symbolem člověka očištěného krví Ježíše Krista. Každý člověk má své zvláštní charakteristické vlastnosti, nikdo není stejný a pro Boha máme každý zvláštní význam a cenu. Každá duše má pro Boha obrovskou cenu, víc než celý svět a celé nebe. Takto se na lidi musíme učit dívat. Šestka může mít i negativní význam, pokud ji znásobíme, 666 = číslo Antikrista. Jan Křtitel neřekl, že se musí znásobit nebo zvětšit, ale zmenšit. Sníh je v Bibli předobraz odpuštění. „*Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.*“ Izajáš 1:18 Jak může ale hřích zbělet? Nemělo by tam spíš stát, že náš hřích zmizí jednou provždy? Tady se jedná o podstatu našeho bytí. Jedná se zde o navrácení do původního stavu. Každý hřích je ve skutečnosti napodobenina originálu. Bůh vlastní originál všeho. Šest je také 2x3, trojka je symbol trojjedinosti. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu „*Řekl opět Bůh: Učiňme (1x) člověka k obrazu našemu (2x), podle podobnosti našeho (3x).*“ Genesis 1:26 KR Tedy už zde vidíme Boží trojjedinost, navíc je zde v hebrejštině pro slovo Bůh použito „Elohim,“ což je v množném čísle. Ježíš podle Židům 7:3 nemá počátek ani konec. Dále se o Něk mluví jako o odlesku Boží slávy. Tento „odlesk“ je zde tak dlouho jako samotný paprsek, který tento odlesk vydává (Židům 1:3 CEP). Člověk se skládá ze tří částí: „*plně posvěť a zachová celého vašeho DUCHA, DUŠI i TĚLO.*“ 1 Tes.5:23 NBK Tohle je Boží pořádek, nejdřív duch, pak duše a potom tělo. Podobně se vždy nejdříve zmiňuje Otec, pak Syn a Duch svatý. Otec má bližší vztah k našemu duchu (Židům 12:9), Syn k naší duši (Zjevení Jana 12:11 - duše je očištěna krví Ježíše, duch je nový a tělo čisté skrze Slovo) a Duch svatý k našemu tělu (1 Kor. 6:19). Jednoho dne dokonce tohle smrtelné tělo bude proměněno a obleče nesmrtelnost.

Na některých vločkách je velmi jasně, skrze samotný prst Boží, vidět symbol Davidovy hvězdy (tři fotografie níže uvedené). Nejdřív bych ale uvedl pár slov varování. Jeden

obrácený čaroděj varuje křesťany před nošením Davidovy hvězdy, protože ji s oblibou nosí satanisté. Naprosto s ním souhlasím. Tyhle symboly, včetně kříže, samy o sobě nemají žádnou tajnou sílu. Měď v Bibli symbolizuje soud. Za dnů Eliáše například nepršelo po tři roky a Bible říká, že nebe tehdy bylo jako z mědi. Také obětní oltář v nádvoří byl zhotoven z mědi. Měděný had ve starém zákoně, který Mojžíš povýšil na kůlu, je předobraz ukřižování Ježíše Krista (Num. 21:8). Na Krista byl tehdy položen hřích (hřích jako had) celého světa. Ježíš tedy na sebe vzal náš soud. Kdo se na toho hada podíval, ten ožil, takže kdo pohledí ve víře na Krista tímto způsobem, ožije duchovně (Jan 3:14). Člověk tedy není spasen ze svých skutků, ale čistě vírou v Ježíše. Tento měděný had se ale později stal pro Izrael modlou a začali ho uctívat jako boha jménem Nechuštán (2 Královská 18:4). Čeho je to předobraz? Dnešního uctívání symbolu kříže. Z kříže se stala nebezpečná modla. Představte si, že by Ježíš zemřel na šibenici, nosili byste na krku oprátku šibenice? Je to symbol smrti. Podobně tomu může být i s Davidovou hvězdou. Zneužito ale může být cokoliv. Jeden bývalý uctíváč satana prozradil, že jedna z nejhorších věcí, kterou viděl, bylo, když satanisté zpívali z křesťanských zpěvníků. Písně ale zpívali pozpátku. Neznamená to ale, že teď všichni vyhodíme svoje zpěvníky jen proto, že z nich satanisté zpívají.

Židovská hvězda se skládá ze dvou trojúhelníků, které se navzájem prolínají. V tom tedy vidíme Boha a člověka jako dva v jednom. Jeden trojúhelník směřuje od shora dolů, tj. v Ježíši přišel celý trojjediný Bůh k člověku (Kol.2:9). A ten druhý směřuje vzhůru, tj. člověk směřuje k nebi a také to ukazuje, že Bůh je nekonečný, stále Ho budeme poznávat.

Hvězda Davidova nám tedy dává další číslo a tím je dvanáctka. Dvanáct je číslo dokonalé Boží vlády, 12 apoštolů, 12 bran, 12 andělů, 12 kmenů Izraele. Dále v čísle dvanáct je i číslo 8, což je číslo vzkříšení. Ježíš vstal první den po Sabatu, tj. po sedmém dni odpočinku. Každé písmenko v hebrejské i řecké abecedě nám dává číslo. Jméno Ježíš má číselnou hodnotu 888. Ježíš řekl: „*Já jsem vzkříšení i život.*“ Jan 11:25 NBK Když se na tohle číslo podíváte pozorněji, zjistíte, že je také symbolem nekonečnosti. Když si postavíte autodráhu v podobě čísla osm, můžete na ní jezdit do nekonečna. Tedy v každé jedné sněhové vločce vidíme evangelium Ježíše Krista. Proč nestačí jen jedno evangelium? Protože každý evangelista viděl věci trochu jinak a teprve společně nám dávají ucelený pohled. Podobně jako v příběhu o třech slepících. Každý z nich si ohmatal jen část slona a poté se snažili někomu vysvětlit, jak slon vypadá. Například ten, co si ohmatal pouze chobot, začal oponovat tomu druhému: „Vůbec ne, takto slon nevypadá, slon je jako jedna dlouhá hadice,“ další zase popisoval ucho a jiný trup. Podobně je to i s Bohem, který je však daleko větší než slon.

Bůh mluvil k Eliášovi jemným tichým hlasem, ale k Jobovi naopak mluvil z vichru mocným hlasem. Podle potřeby Bůh promlouvá ke každému jinak. Job potřeboval vidět Boha v moci, jako krále a proto Bůh obrací jeho zrak na přírodu, kde přirovnává svoji moc k livjatanu a behemótu (behemowth (be-hay-mohth', KJV—Behemoth), kterého Kraličtí mylně přeložili jako „slon“. Většina vykladačů se shoduje na tom, že se jedná o pravěká zvířata, která již dávno vyhynula. Livjatan (livyathan (liv-yaw-thawn'), KJV—leviathan) byl mnohem větší a mocnější než dinosaur. Také trochu připomíná nějakého draka z pohádky; podívejme se na jeho popis z úst samotného Stvořitele: „*Hle, čeká na něho je ošidné, při pohledu na něho se člověk hroutí. Není odvážlivce, který by ho dráždil. Kdo potom obstojí přede mnou?*“ „*Nemohu mlčet o jeho údech, nemluvit o jeho bohatýrské síle a jeho výborné stavbě těla. Kdo odkryl jeho oděv a přistoupil k němu s udidly dvojítymi? Kdo otevřel vrata jeho tlamy? Strach jde z jeho zubů. Jeho hřbet je jako řady štítů těsně uzavřených pod pečeti, dotýkají se jedny druhých, vítr mezi ně nevnikne; jeden přilétá k druhému, jsou pevně sevřeny, nelze je oddělit. Jeho kýčáním se rozžhává světlo, jeho oči jsou jak řasy jitřenky, z úst mu vycházejí pochodně, unikají ohnivé jiskry, z nozder mu vystupuje kouř jak z hrnce nad ohněm z rákosí rozdmýchaným, jeho dech rozžhává uhlí, z tlamy mu šlehá plamen, v jeho šíji dríme síla, před ním se každý zkroušeně chvěje, laloky mu přiléhají k tělu jak ulité,*

netřesou se, jeho srdce je slité, tvrdé jako kámen, slité jako spodní žernov.“ CEP behemót - Job 40:15-24 a livjatan – Job 40:25-32,41-26

Eliáš tímto způsobem Boha znal, tomu nasvědčuje událost, ve které vyzval Bálovy proroky na hoře Karmel. Bůh mluví hromovým hlasem k člověku skrze přírodu. Charles Darwin později vyznal tohle: „Pamatuji si dobře, že vždycky, když jsem pomyslel na strukturu oka, mrazilo mě po celém těle. Toto stadium jsem už překonal, ale nicotné strukturální jednotlivosti ve mně často vyvolávají velice nepříjemný pocit. Při pohledu na ocasní pera páva je mi pokaždé nevolno.“ (Dopis Asu Bratovi, 1860)

„Jeho neviditelné znaky, totiž ta jeho věčná moc a božství, jsou přece od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“ Římanům 1:20 NBK
Lidé mohou poznat z přírody, že Bůh existuje, a proto nemají výmluvu, ale i jako věřící Ho stále více poznáváme.

Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen.